

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud.Morozan Ion)

Dosarul nr. 2a-2164/2018

02-2a-12674-11062018

DECIZIE

12 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil și de contencios administrativ al

Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele completului de judecată

Maria Moraru

Judecătorii

Eugeniu Clim și Steliana Iorgov

Grefier

Inga Melnic

Cu participarea:

reprezentanților intimatului, întreprinderea cu capital străin „Bemol Retail” SRL,

avocatul Zinaida Guțu împuternicită prin mandatul seria MA 0821024 din XXXXXXXXXXXX

avocatul Olga Păduraru-Gagiu împuternicită prin mandatul seria MA nr.0821027 din XXXXXXXXXXXX, semnate de directorul amenov Radco, cu statutul confirmat în baza deciziei Camerei înregistrării de Stat nr. XXXXXXXXXXXX din XXXXXXXXXXXX,

reprezentanților apelantului XXXXXXXXXXXX,

avocatul Natalia Balaban împuternicită prin mandatul seria MA nr.0932111 din XXXXXXXXXXXX, semnat de XXXXXXXXXXXX

avocatul Alexandru Tănase împuternicit prin mandatul seria MA nr. 1130052, semnat de XXXXXXXXXXXX

reprezentanților apelantei XXXXXXXXXXXX,

avocatul Elena Munteanu împuternicită prin mandatul seria MA nr. 1130067, semnat de XXXXXXXXXXXX

Examinând, în ședință judiciară, cu participarea părților, apelurile declarate de către XXXXXXXXXXXX, prin intermediul avocaților nase Alexandru și XXXXXXXXXXXX, precum și de către XXXXXXXXXXXX, prin intermediul avocatului XXXXXXXXXXXX, în pricina civilă la rerea de chemare în judecată depusă de ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL către XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX, cu privire la încasarea la pârâții XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX în beneficiul reclamantei ÎCS „Bemol Retail” SRL a prejudiciilor materiale în echivalent nesc în sumă totală de 260 036 429 lei, cauzate prin fraude în dauna societății și managementul defectuos al societății:

prejudicii materiale în sumă de 191 690 449,59 lei de la pârâțul XXXXXXXXXXXX;

prejudicii materiale în sumă de 68 345 979,41 lei în mod solidar de la pârâții XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX;

încasarea de la pârâțul XXXXXXXXXXXX în beneficiul ÎCS „Bemol Retail” SRL a sumei totale de 1 630 533 lei în baza principiilor bogăției fără justă cauză și prin fapte ilicite.

încasarea în mod solidar de la pârâții XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX în beneficiul reclamantei ÎCS „Bemol Retail” SRL a cheltuielilor de judecată - taxa de stat în sumă de 50 000 lei și a cheltuielilor pentru asistența juridică în sumă de 321350 lei,

împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 10 aprilie 2018, prin care s-a admis parțial acțiunea înaintată de ÎCS „EMOL RETAIL” SRL împotriva lui XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX cu privire la încasarea prejudiciilor cauzate reclamantei prin ude și administrare ineficientă și s-a încasat în beneficiul ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL prejudiciile cauzate prin fraude și administrare

eficiență în sumă totală de 177.420.680 lei, inclusiv - suma de 126.302.946 lei de la XXXXXXXXXX, IDNP XXXXXXXXXX și suma de 117.736 lei în mod solidar de la XXXXXXXXXX, IDNP XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX, IDNP XXXXXXXXXX și s-a încasat de la Moser Thomas, IDNP 2006800046730 suma de 597.880 lei pentru folosirea în interes personal a mijloacelor financiare și a bunurilor ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL, în rest acțiunea împotriva lui XXXXXXXXXX și Aydiv Ala a fost respinsă ca parțial tardivă și neîntemeiată.

La fel, s-a încasat de la XXXXXXXXXX, IDNP XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX, IDNP XXXXXXXXXX, în beneficiul ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL cheltuielile de judecată și anume: pentru achitarea taxei de stat în sumă de 50.000 lei și cheltuieli pentru asistență juridică în valoare de 321.350 lei.

În conformitate cu art.385,389,390, 394 CPC, Colegiul Civil și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Chișinău,

constată:

Pretențiile reclamantei :

La data de 11.12.2014, reclamanta ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL s-a adresat cu chemare în judecată cu cerere de chemare în judecată către pârâțul XXXXXXXXXX, prin care a solicitat încasarea prejudiciilor cauzate prin utilizarea mijloacelor bănești ale societății în scopuri personale. Reclamanta a invocat încălcarea de către pârâțul Moser Thomas, fostul administrator, a obligațiilor sale, prevăzute în art. 72 al Legii cu privire la societățile cu răspundere limitată. Cererea a fost depusă în temeiul art. 8, art. 10, art. 14, art. 514 Cod Civil al RM, art. 72, art.76 al Legii nr. 135-XVI din 14.06.2007 privind societățile cu răspundere limitată, art.262 și art.338 Codul Muncii al RM.

Ulterior, reclamanta ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL și-a majorat și precizat pretențiile față de pârâții XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX în cererile din 22.12.2014, 10.07.2015, 29.10.2015, 29.02.2016, 21.07.2016, 02.02.2017 și 30.03.2017 în ultima cerere din 30.03.2017. Reclamanta ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL a solicitat: încasarea de la pârâții XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX în beneficiul reclamantei S „BEMOL RETAIL” SRL a prejudiciilor materiale în echivalent bănesc în sumă totală de 260.036.429 lei, cauzate prin fraude în dauna societății și managementul defectuos al societății: prejudicii materiale în sumă de 191.690.449,59 lei de la pârâțul XXXXXXXXXX; prejudicii materiale în sumă de 68.345.979,41 lei în mod solidar de la pârâții Moser Thomas și Aydiv Ala; încasarea de la pârâțul Moser Thomas în beneficiul ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL a sumei totale de 1.630.533 lei în baza principiilor îmbogățirii fără justă cauză și prin metode ilicite; încasarea în mod solidar de la pârâții Moser Thomas și Aydiv Ala în beneficiul reclamantei ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL a cheltuielilor de judecată - taxa de stat în sumă de 50.000 lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că, ÎCS „Bemol Retail” SRL, este o societate comercială, care operează pe piața petrolieră a Republicii Moldova, administrând o rețea de benzinării, a cărei genuri de activitate sunt licențiate și reglementate de către Agenția Națională pentru Reglementări în Energetică (ANRE).

Indică că, conform actului constitutiv al reclamantei, în special pct. 2.1.care statuează că, societatea s-a fondat pentru desfășurarea activității menite să promoveze executarea contractelor de colaborare în domeniul comerțului, transporturilor, prestări de servicii, alte activități ale economiei naționale și întru obținerea beneficiului.

Relevă că, asociat unic al societății reclamante (cota 100 %) este compania „Easeur Holding” B.V., societate înregistrată în Olanda. Indică că, aceasta mai deține în Republica Moldova și alte companii.

Explică că, la data de 29 decembrie 2004, între Guvernul Republicii Moldova pe de o parte, și companiile ÎCS „Azpetrol” SRL (ÎCS „Bemol Retail” SRL), ÎCS „Azertrans” SRL (ÎCS „Danube Logistics” SRL) și ÎCS „Azpetrol Refinery” SRL (ÎCS „Bemol Refinery” SRL) a fost semnat Acordul de investiții „Cu privire la Portul Internațional Liber „Giurgiulești”, aprobat prin Legea nr.7 din 02.02.2005/2005.

Indică că, beneficiar real al companiei din Olanda „Easeur Holding” B.V. și al companiilor deținute de aceasta în RM - ÎCS „Azpetrol” SRL (ÎCS „Bemol Retail” SRL), ÎCS „Azertrans” SRL (ÎCS „Danube Logistics” SRL) și ÎCS „Azpetrol Refinery” SRL (ÎCS „Bemol Refinery” SRL) permanent a fost dl Rafiq Aliyev, cetățean al Republicii Azerbaidjan.

Explică că, la data de 19.10.2005, dl Rafiq Aliyev a fost arestat în Azerbaidjan, sub învinuirea de trădare a intereselor țării. Iar ganizațiile internaționale, precum Amnesty International, Freedom House ș.a., au calificat acest arest ca fiind unul politic. În aceste circumstanțe, începând cu anul 2006, în scopul protejării averii familiei Aliyev, toate activele au fost transmise în administrare fiduciară unui Trust administrat de 4 administratori fiduciar, inclusiv XXXXXXXXXX.

Fiind o persoană în care Rafiq Alyiev avea încredere, XXXXXXXXXX a devenit unul din conducătorii companiei „Easeur Holding” B.V. din Olanda și administratorul ÎCS „Bemol Retail” SRL, timp de 6 ani, în perioada 22.05.2006 - 02.09.2012.

Indică reclamanta că, în octombrie 2013, Rafiq Aliyev a fost grațiat de președintele Azerbaidjanului, fiind eliberat, astfel, implicându-se efectiv în administrarea societății reclamante - ÎCS „Bemol Retail” SRL.

- Astfel, prin ordinele ANRE nr. 59-a din 09.08.2013 și nr. 69-a din 07.08.2014, activitatea ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL a fost pusă sub control pentru anii 2010-2012 și pentru anul 2013. Scopul controlului constituind în verificarea respectării de către ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL a actelor legislative și normative la formarea și aplicarea prețurilor produselor petroliere, reieșind din prețurile de referință, consumurile și cheltuielile reale, strict necesare pentru procurarea și comercializarea acestora pe piața internă, precum și verificarea corectitudinii raportării veniturilor și cheltuielilor între activitatea licențiată și alte activități ale întreprinderii.

Explică reclamanta că, în urma controlului efectuat de colaboratorii ANRE s-au depistat un șir de abateri care au influențat esențial rezultatul activității de comercializare a produselor petroliere, inclusiv:

substragerea mijloacelor financiare disponibile cu acordarea împrumuturilor, preponderent fără dobânzi; sponsorizări și alte beneficii financiare în folosul unor terțe persoane, ceea ce a determinat contractarea unor împrumuturi care au generat cheltuieli suplimentare și neeficiente pentru dobânzi, comisioane și alte cheltuieli operaționale; pierderi/cheltuieli exagerate pentru închirierea benzinărilor; pierderi în activitatea spălătorilor auto; cheltuieli exagerate pentru personalul societății, în comparație cu alți agenți economici care operează pe piața petrolieră; cheltuieli excesive pentru deplasări etc.

Reclamanta menționează că, noua conducere a ÎCS „Bemol Retail” SRL (după Thomas Moser) a fost șocată de constatările indicate în rapoartele ANRE și a luat legătura cu pârâțul XXXXXXXXXX pentru a elucida situația.

Relevă că, XXXXXXXXXX a negat în totalitate concluziile echipei de control, în aceste condiții, reclamanta a luat decizia de a efectua o analiză independentă a activității societății de către compania de audit „Deloitte” SRL. Scopul auditului și principalele constatări

O ananța independența a acțiunilor societății de care compania de audit „Deloitte” SRL. Scopul auditului și principalele constatări fiind descrise în **Raportul Deloitte din 07.04.2015**: SC Deloitte Audit SRL a fost contractată de către „Bemol Retail” SRL să întreprindă o analiză a activității economice și financiare a companiei pentru perioada **ianuarie 2007-decembrie 2012**.

Astfel, în raportul Deloitte au fost identificate o serie de situații cu efect advers asupra profitabilității companiei generat de **anagementul ineficient**, controale interne necorespunzătoare și de lipsa unei planificări strategice pe termen lung; Lipsa monitorizării ofitabilității la nivelul fiecărei benzinării, având drept consecință neidentificarea benzinărilor generatoare de pierderi și neadoptarea de tre management a unor acțiuni corective cu privire la acestea; Luarea de acțiuni limitate pentru optimizarea costurilor (respectiv, eltuielele cu personalul operațional, costul chiriilor); Neconformitatea cu prevederile Actului Constitutiv și autorizările acordate prin puterniciri; sistem de control intern necorespunzător; nerealizarea unei analize de tipul situație actuală vs. buget; Conflicte de interese tențiale nesoluționate; Sub conducerea fostului Director General al Bemol Retail, dl. Thomas Moser, Compania a realizat o serie de nzații care au dus la o pierdere de 13,8 mil. USD ...”.

- Reclamanta susține că, în urma rapoartelor ANRE care au fost comunicate Ministerului Finanțelor, a avut loc **controlul fiscal al tivității ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL pentru perioada anilor 2011-2014**. Indică că, în Actul de control fiscal din 30 octombrie 15 au fost constatate încălcări ale legislației fiscale naționale, pierderi/prejudicii rezultate din administrarea defectuoasă a societății de tre pârâțul XXXXXXXXXXXX.

Reclamanta consideră că managementul defectuos al ÎCS „Bemol Retail” SRL de către Moser Thomas a produs prejudicii și pe cursul anilor 2013-2015, după demisia lui XXXXXXXXXXXX din funcția de administrator al societății reclamante, fapt constatat prin ncluziile formulate în **rapoartele companiei de audit JustAudit din 06 ianuarie 2016 și din 28 ianuarie 2017**.

Întru argumentarea acțiunii depuse, reclamanta invocă actele de control ale autorităților de reglementare și control a activității licențiate ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL- rapoartele ANRE pentru perioada 2010-2012 și pentru perioada 2013, actul de control fiscal din 30 tombrie 2015, și rapoartele a două companii de audit independente - raportul Deloitte din 07 aprilie 2015, rapoartele companiei de audit stAudit din 06 ianuarie 2016 și din 28 ianuarie 2017, care confirmă prejudicii enorme cauzate societății prin administrarea frauduloasă și fectuoasă a societății în perioada exercitării mandatului său de către pârâțul XXXXXXXXXXXX:-prejudicii în sumă de 16.608.188 lei prin octuarea investițiilor gratuite în benzinăriile închiriate;-prejudicii în sumă de 5.878.816 lei prin plăți în avans pentru închirierea nzinăriilor în sumă de 1.191.792 euro, soluționând problemele financiare ale unor terțe persoane;prejudicii în sumă de 632.724 lei prin praplată la achiziții de terenuri și prejudicii în sumă de 3.054.751 lei prin achiziții de terenuri fără necesitate și/sau scop comercial, - ejudicii în sumă de 36.607.368 lei prin contractarea de împrumuturi nejustificate drept urmare a sustragerii din circuit a mijloacelor ancianre pentru împrumuturi fără dobândă, sponsorizări și alte facilități financiare pentru terțe persoane, precum și prejudicii în sumă de .118 lei cauzate prin donații / sponsorizări, prejudicii prin încheierea contractelor de închiriere a benzinăriilor la prețuri exagerate, în ndiții dezavantajoase și prejudiciabile pentru ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL , cauzând prejudicii în sumă de 173.526.872 lei; ministrarea neglijentă a spălătoriile auto care au generat prejudicii în sumă de 16.100.925 lei;prejudicii în sumă de 5.685.672 lei prin eltuiele excesive pentru statele de personal; prejudicii în sumă de 1.843.996 lei prin creditarea neglijentă a cumpărătorilor de produse troliere; prejudicii în sumă de 1.630.533 lei prin îmbogățire fără justă cauză și prin fapte ilicite.

Relevă că, pârâțul XXXXXXXXXXXX a cauzat prejudicii în sumă de 16.608.188 lei prin efectuarea investițiilor gratuite în benzinăriile chiriite Reclamanta susține că în perioada 2008-2011 pârâții XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX au încheiat contracte pentru închirierea a de benzinării, o parte din aceste benzinării aflându-se într-o stare deplorabilă. XXXXXXXXXXXX și Ala Aydov au acceptat condiții privind ctuarea lucrărilor de reconstrucție și reutilare din contul Reclamantei, iar la finisarea termenului de locațiune aceste bunuri urmau a fi nsmise locatorilor cu titlu gratuit. Astfel de clauze au fost incluse practic în toate contractele de închiriere semnate de piriții XXXXXXXXXXXX și Ala Aydov, ignorând prevederile art. 49 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 135-XVI din XXXXXXXXXXXX privind societățile cu spundere limitată, care prevede că de competența exclusivă a adunării generale a asociaților ține aprobarea în prealabil a încheierii ntractelor prin care societatea transmite proprietatea sau cedează, cu titlu gratuit, drepturi unor terți, inclusiv asociaților.

Reclamanta argumentează că pârâții și-au depășit în mod evident atribuțiile, acționând contrar intereselor companiei pe care o prezentau. Raportul JustAudit din 28 ianuarie 2017, pag.9 și anexa nr.4 la raport, confirmă că ÎCS "BEMOL RETAIL,, SRL a efectuat restiții în reconstrucția și reutilarea benzinăriilor închiriate în sumă de peste 31.311.382 lei, suma fiind sustrasă din mijloacele financiare e reclamantei. Reclamantei ÎCS "BEMOL RETAIL,, SRL i-au fost aduse prejudicii în sumă de 16.608.188 lei prin efectuarea investițiilor atuite în benzinăriile închiriate, cauzate pe parcursul anilor 2008-2016. Calculul pierderilor a fost efectuat reieșind din dobânzile existente acea perioadă aplicate la împrumuturile luate de la Easeur Holding B.V. și BC „Moldova Agroindbank” SA.

Reclamanta susține că pârâțul XXXXXXXXXXXX a cauzat prejudicii în sumă de 5.878.816 lei prin plăți în avans pentru închirierea nzinăriilor în sumă de 1.191.792 euro, soluționând problemele financiare ale unor terțe persoane. ÎCS „Bemol RetailP SRL a suportat ejudicii în urma abuzurilor ex-directorului XXXXXXXXXXXX care a admis efectuarea plăților în avans la închirierea benzinăriilor, în acest fel râtul a favorizat financiar locatorii, soluționând problemele financiare ale acestora. Plățile în avans prin sustragerea mijloacelor bănești 1 circuitul reclamantei a fost constatată în raportul ANRE pentru perioada 2013. Constatările ANRE fiind confirmate în Raportul stAudit din 28 ianuarie 2017, pag.6-7.

Plățile în avans în sumă de 1.191.792 euro au avut loc în condițiile în care ÎCS „Bemol Retail” SRL avea împrumuturi luate pe termen ig pentru finanțarea activității sale economice, cu dobânzi în mărime de la 7,75% la 10,0%. Aceste plăți în avans pentru chiria nzinăriilor nu au fost justificate și au dus la cheltuieli suplimentare în sumă totală de 273.551 Euro (5.878.816 lei), Calculul pierderilor la est capitol a fost efectuat și explicat în raportul JustAudit din 28 ianuarie 2017, pag.6-7, și anexa nr.2 la raport.

Reclamanta susține că pârâțul, XXXXXXXXXXXX, a sustras mijloace bănești din circuit pentru procurări de terenuri la prețuri exagerate, te constatate în raportul ANRE pentru perioada 2010-2012, pag. 12, raportul Deloitte din 07 aprilie 2015, (compartimentul 4.1, pag.49-), raportul JustAudit din 28 ianuarie 2017. Aceste procurări nu erau întemeiate pe careva necesități sau scop comercial. Potrivit ortului ANRE pentru 2010-2013, din 20 de terenuri procurate, 10 nu au fost utilizate pentru construcția benzinăriilor.

Până în anul 2010 exista o schemă de amplasare a stațiilor de alimentare cu petrol aprobată prin Hotărîrea Guvernului RM 1/10.07.2002, astfel amplasarea acestora era strict reglementată, în anul 2005 Hotărîrea sus-numită, a fost completată cu prevederi ct.8) privind amplasarea în perspectivă a benzinăriilor pentru ÎCS "Bemol Retail" SRL pe terenuri ce urmau a fi cumpărate de la toritățile administrației publice locale.

Pârâțul XXXXXXXXXXXX a neglijat dispozițiile Guvernului RM și a procurat alte terenuri la prețuri exagerate care au rămas neutilizate ip îndelungat, cauzând astfel prejudicii reclamantei. În raportul JustAudit din 28 ianuarie 2017, pag.7-9, și anexa nr.3 la raport sunt

alizate procurările de terenuri pentru care au fost calculate prejudicii. XXXXXXXXXX a cauzat prejudicii în sumă de 632.724 lei prin praplată la achiziții de terenuri și prejudicii în sumă de 3.054.751 lei prin achiziții de terenuri fără necesitate și/sau scop comercial. Icdul pierderilor a fost efectuat reieșind din dobânzile aplicate la împrumuturile luate de la Easur Holding B.V. și BC „Moldova Agroindbank” SA.

Reclamanta susține că XXXXXXXXXX a cauzat prejudicii în sumă de 36.607.368 lei prin contractarea de împrumuturi nejustificate ept urmare a sustragerii din circuit a mijloacelor financiare pentru împrumuturi fără dobândă, sponsorizări și alte facilități financiare ntru terțe persoane, precum și prejudicii în sumă de 97.118 lei cauzate prin donații/sponsorizări. Folosind irațional resursele financiare ntru împrumuturi fără dobândă, sponsorizări și alte avantaje financiare în folosul unor terțe persoane, pârătul XXXXXXXXXX a afectat pacitatea de plată a reclamantei ÎCS „Bemol Retail” SRL.

În baza contractului din 17 decembrie 2008, XXXXXXXXXX a acordat un împrumut fără dobânzi în folosul ÎCS „Danube Logistics”, RL în valoare totală de peste 165 milioane lei. Contractul fiind încheiat contrar prevederilor art. 73 al Legii nr.135 din XXXXXXXXXX ivind societățile cu răspundere limitată și lit. q) art. 8.5. din Actul constitutiv al ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL - fără acordul asociatului ic (acordul a fost obținut post-factum). Reclamanta nu a avut nici un fel de obligații financiare față de ÎCS „Danube Logistics” SRL, în ip ce avea propria datorie de 137,6 mii. lei față de fondatorul său „Easur Holding B.V.”, inclusiv dobândă de 10%. împrumutul a fost o ire favoare în beneficiul unei terțe persoane - ÎCS „Danube Logistics” SRL, a cărei preluare a fost planificată de Thomas Moser și ilizată în 2011-2012. Ca urmare a cesiunii dreptului de creanță rezultat din contractul de împrumut din 17 decembrie 2008 (contractele DL-01/10 DL-01/10 din 04.11.2011 și DL-02/10 din 29.11.2011), ÎCS „Danube Logistics» SRL a fost degrevată de datorie fără dobânzi și e costuri, iar ÎCS „BEMOL RETAIL» SRL a înregistrat o pierdere de 13,8 milioane USD. Constatări în acest context sunt în raportul NRE pentru perioada 2010-2012, pag.6-7, raportul Deloitte, pag. 17, pag.46-48.

Sustragerea din circuit a mijloacelor financiare pentru împrumuturi și alte beneficii financiare fără dobândă în interesul unor terțe rsoane au determinat insuficiență de lichidități pentru reclamantă, ceea ce a condus la contractarea unui credit în sumă de 10 000 000 lari SUA de la BC „Moldova-Agroindbank” SA, cu dobânda de 9,5% anual, în baza contractului nr.C10253 din 09 septembrie 2010. est credit a implicat cheltuieli suplimentare pentru achitarea dobânzilor, comisioanelor și altor cheltuieli operaționale financiare. Aceste ncluzii sunt fixate în: raportul ANRE pentru perioada 2010-2012 pag.7-8, pag.15-16; raportul ANRE pentru perioada 2013, pag.6; ortul Deloitte, pag.46; actul de control fiscal din 30 octombrie 2015, pag. 7-11; raportul JusAudit din 06 ianuarie 2016, pag. 8, tabelul l. de la anexa nr. 5; raportul JustAudit din 28 ianuarie 2017, pag.10.

Reclamanta ÎCS „Bemol Retail” SRL nu solicită recuperarea corpului de credit luat de la BC „Moldova-Agroindbank”, ci uperarea prejudiciilor pentru achitarea dobânzilor și comisioanelor rezultate din acest credit nejustificat în sumă de 36.607.368 lei. La , ÎCS „Bemol Retail” SRL solicită recuperarea prejudiciilor în sumă de 97.118 lei cauzate prin donații/sponsorizări. Calculul pierderilor te explicat în: actul de control fiscal din 30 octombrie 2015, pag. 7-11; raportul JusAudit din 06 ianuarie 2016, pag. 8, și tabelul 2.1. de la exa nr. 5 la raport; raportul JustAudit din 28 ianuarie 2017, pag.10.

ÎCS „BEMOL RETAIL» SRL nu neagă dreptul său de a credita pe oricine, dacă are resurse financiare suficiente pentru a-și onora în imul rînd obligațiile sale, însă, consideră că XXXXXXXXXX a acționat în conflict de interes, neglijând obligațiile față de „Easur Holding V.” și a folosit resursele financiare în folosul său (ÎCS „Danube Logistics” SRL) și al altor terțe persoane. Soldul nerambursat al datoriei ă de Easur Holding B.V. constituia suma de 137,6 mii. lei (împrumut 85,7 mii. lei și dobînda - 49,9 mii. lei) care era scadent către irșitul anului 2010. În anul 2010 ÎCS „Bemol Retail” SRL dispunea de resurse financiare care nu au fost folosite pentru stingerea propriei torii, ci pentru pomparea banilor către ÎCS „Danube Logistics” SRL. Inițial Contractul de împrumut din 17 decembrie 2008 prevedea împrumutul doar în sumă de 7 000 000 lei, însă, începând cu aprilie 2009, după desemnarea Ala Aydov în calitate de administrator al S „Danube Logistics” SRL, contractul de împrumut a fost modificat cardinal, ceea ce inevitabil a afectat grav capacitatea de plată a S „Bemol Retail” SRL pentru datoriile proprii. La 01 ianuarie 2010, cu 12 luni până la data scadență a împrumutului față de Easur olding B.V. suma împrumutului a crescut până la 50. 000. 000 lei, scadență a fost modificată/prelungită pentru 31 decembrie 2014. La 26 gust 2010, cu 4 luni până la data scadență a împrumutului față de Easur Holding B.V. suma împrumutului a crescut până la 120. 000. 0 lei. La 30 septembrie 2011, suma împrumutului a crescut până la 150. 846 795 lei. În timp ce datoria față de Easur Holding B.V. era adentă către sfârșitul anului 2010, din suma creditată către ÎCS „Danube Logistics” SRL de 12,8 milioane USD, suma de 9 milioane USD fost transferați după septembrie 2010, prin 320 de transferuri. Aceasta a afectat grav capacitatea de plată a ÎCS „Bemol Retail” SRL ntru datoriile proprii. În opinia reclamantei, pârătul XXXXXXXXXX se confrunta permanent cu conflict de interese - care sunt interesele S „BEMOL RETAIL”, SRL și unde încep interesele sale (ÎCS „Danube Logistics” SRL).

Reclamanta argumentează că pârătii XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX au cauzat prejudicii prin încheierea contractelor de închiriere a nzinăriilor la prețuri exagerate, în condiții dezavantajoase și prejudiciabile pentru ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL, cauzând prejudicii în mă de 173.526.872 lei. Calculul pierderilor totale la acest capăt de cerere este prezentat la Anexa 2 la cererea din XXXXXXXXXX. Aceste ejudicii au fost analizate și constatate: pentru anii 2007-2009 - în raportul Deloitte din 07 aprilie 2015; pentru anul 2010- în raportul loitte din 07 aprilie 2015 și raportul ANRE pentru 2010-2012; pentru anii 2011-2012 - în raportul Deloitte din 07 aprilie 2015, raportul NRE pentru perioada 2010-2012, actul de control fiscal din 30 octombrie 2015; pentru anul 2013 - în raportul ANRE pentru 2013, actul control fiscal din 30 octombrie 2015 și rapoartele JustAudit din 06 ianuarie 2016 și 28 ianuarie 2017; pentru anul 2014 - în actul de ntrol fiscal din 30 octombrie 2015, rapoartele JustAudit din 06 ianuarie 2016 și 28 ianuarie 2017; pentru anul 2015 - în rapoartele stAudit din 06 ianuarie 2016 și 28 ianuarie 2017.

Indică reclamant că în perioada 2008-2011 pârătii XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX au încheiat contracte pentru închirierea a 35 de nzinării de la mai mulți agenți economici, pârătul XXXXXXXXXX a semnat 13 contracte pentru închirierea a 18 benzinării. Pârăta XXXXXXXXXX a semnat 3 contracte, pentru închirierea a 17 benzinării.

Menționează că, pârătul XXXXXXXXXX a semnat 13 contracte pentru închirierea a 18 benzinării: contractul nr. 187 din .10.2009 semnat cu S.R.L. „Discant 85 K”, prin care a fost închiriată o benzinărie pe o perioadă de 8 ani și cu chiria lunară de 10.000 oro; contractul nr. 251 din 09.09.2008 semnat cu S.R.L. „Vad Nord”, prin care au fost închiriate 4 benzinării pentru 8 ani și cu chiria iară de 31.200 dolari S.U.A.; contractul nr. 184 din 31.07.2008 semnat cu S.R.L. „LPC-Imex”, prin care a fost închiriată o benzinărie ntru 8 ani și cu chiria lunară în sumă de 6.000 Euro; contractul nr. 190 din 08.10.2009 semnat cu SRL „Enduro”, prin care a fost chiriata o benzinărie pe o perioadă de 8 ani și cu chiria lunară în sumă de 7.000 Euro; contractul nr. 191 din 08.08.2008 semnat cu RL „Nigrup”, prin care a fost închiriată o benzinărie pe o perioadă de 5 ani și cu chiria lunară în sumă de 2.530 Euro; contractul nr. 138 1 XXXXXXXXXX semnat cu SRL „Lecostan”, prin care a fost închiriată o benzinărie pentru 4 ani și cu chiria lunară în sumă de 6.000 oro; contractul nr. 190 din 08.08.2008 semnat cu SRL „AS Petrol-Unicer”, prin care a fost închiriată o benzinărie pentru 8 ani și cu chiria iară de 6.000 Euro; contractul nr. 145 din 10.06.2008 semnat cu SRL „Redrex & Co” prin care a fost închiriată o benzinărie pe o

...a de 6.000 Euro; contractul nr. 175 din 19.06.2008 semnat cu SRL „Redrex & Co”, prin care a fost încheiată o benzinărie pe o perioadă de 8 ani și cu chiria lunară de 7.000 Euro; contractul nr. 65 din 11.04.2008 semnat cu SRL „Redrex & Co”, prin care a fost încheiată o benzinărie pentru 5 ani și cu chiria lunară de 6.000 Euro; contractul nr. 144 din 19.06.2008 semnat cu SRL „Redrex 85 Co”, în care a fost încheiată o benzinărie pentru 5 ani și cu chiria lunară în sumă de 2.000 Euro; contractul nr. 250 din 10.09.2008 semnat cu SRL „FCP Recop”, prin care a fost încheiată o benzinărie pe o perioadă de 8 ani și cu plata lunară de 15.000 Euro; contractul nr. 138 din 10.06.2008 semnat cu SRL „Teracota”, prin care a fost încheiată o benzinărie pe o perioadă de 15 ani și cu plata lunară de 3.450 Euro; contractul nr. 131 din 28.07.2009 semnat cu SRL „Miss-R”, prin care au fost încheiate 3 benzinării pentru 10 ani și cu chiria lunară totală de 56.808 dolari S.U.A.

Pârâta XXXXXXXXX a semnat 3 contracte, pentru închirierea a 17 benzinării: contractul nr. 30 din 09.03.2010 semnat cu SRL „Derang-Plus”, prin care au fost încheiate 15 benzinării pentru 6 ani, chiria lunară totală de 175.000 dolari S.U.A.; contractul nr. 380 din 21.12.2008 semnat cu SRL „Gimmast”, prin care a fost încheiată o benzinărie pe o perioadă de 8 ani, chiria lunară în sumă de 5.000 Euro; contractul nr. 381 din 31.12.2008 semnat de asemenea cu SRL „Gimmast”, prin care a fost încheiată o benzinărie pe o perioadă de 8 ani și cu chiria lunară în sumă de 4.000 Euro.

Reclamanta argumentează că toate contractele de închiriere semnate de XXXXXXXXX și XXXXXXXXX au fost încheiate fără a se realiza o analiză privind eficiența economică, iar pârâții au negociat contractele de locațiune în detrimentul ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL, acceptat chirii exagerate și alte clauze prejudiciabile pentru interesele ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL. Administratorul Thomas Moser nu a asigurat monitorizarea activității benzinărilor închiriate, nu a reacționat adecvat prin decizii și acțiuni pentru prevenirea sau diminuarea efectelor negative. Constatări relevante la acest capitol se conțin în probele administrate, inclusiv în raportul Deloitte din 07 aprilie 2015, pag. 29, g.35-36, raportul ANRE pentru perioada 2010-2012, pag. 13-15.

Reclamanta menționează că prejudiciile din închirierea celor 35 de benzinării cauzate în 2011-2014 a suportat pierderi, cheltuieli exagerate privind plata pentru chirie, alte cheltuieli ineficiente, constatate în actul de control fiscal din 30.10.2015 (pag.5, 7, 8, 9, 10,12), de asemenea indicate încălcările legislației fiscale privind contabilitatea investițiilor.

Prejudiciile cauzate ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL în 2013-2015 prin cheltuieli exagerate, pierderi din închirierea celor 35 de benzinării sunt constatate în rapoartele companiei JustAudit din 06 ianuarie 2016 (pag.2-6, anexele nr. 1, nr.2 și nr.3 la raport) și din 28 ianuarie 2017 (pag.2 și anexa nr. 1 la raport). În raportul de constatări efective întocmit la 06 ianuarie 2016 au fost studiate și analizate doar rezultatele obținute pentru perioada 01.01.2013-30.09.2015, cu includerea cheltuielilor directe ale activității SAC arendate. Pentru perioada 01 ianuarie 2013 - 31 decembrie 2015 au fost incluse toate cheltuielile, inclusiv cheltuielilor indirecte care țin nemijlocit de activitatea SAC arendate.

Reclamanta susține că mai multe contracte de închiriere, fiecare având valoarea totală a chiriei de peste 1 000 000 dolari SUA, au fost încheiate cu încălcarea prevederilor art. 73 din Legea 135/XXXXXXX și lit. q) art. 8.5. din actul constitutiv al Î.C.S. „BEMOL RETAIL”, S.R.L. - fără acordul adunării generale (asociat unic). Prin încheierea acestor contracte pârâții XXXXXXXXX (5 contracte) și XXXXXXXXX (2 contracte) au depășit în mod evident limitele împuternicirilor stabilite prin actul de constituire, încălcând în mod flagrant prevederile imperative ale legii, ceea ce constituie fraude în dauna ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL.

Reclamanta respinge poziția pârâților că prețurile ridicate la chirie ar trebui acceptate ca fiind justificate dat fiind faptul că doar datorită acestor chirii a fost posibilă generarea veniturilor rezultate din scutirile la TVA în baza Acordului de investiții și înregistrarea profitului, dar conform art. 20 din Codul fiscal veniturile obținute în urma utilizării facilităților fiscale nu se includ în venitul brut. În acest sens în actul de control fiscal din 30 octombrie 2015, la pag. 5, se constată că "agentul economic a înregistrat în scopuri fiscale pierderi" pentru toată perioada supusă controlului (2011-2014). Aceleași constatări sunt făcute pentru fiecare an în parte. Referitor la anul 2011 (pag.6), spre exemplu, este indicat că profitul total declarat cuprinde și alte venituri, în suma de 156.627.372 lei, obținute ca facilități la TVA. Această sumă a fost ajustată în scopuri fiscale, fiind constatată: "în rezultatul ajustărilor efectuate ...în sumă de (156 627 372 lei - facilitate TVA) ...entitatea a înregistrat pierderi în suma de 77 423 573 lei". În același mod sunt formulate concluziile organului fiscal referitor la anul 2012 (pag.8), anul 2013 (pag.9), anul 2014 (pag. 10).

În opinia reclamantei, însuși pârâțul XXXXXXXXX recunoaște că a abordat o strategie pe termen scurt de a genera volume mari de venituri pentru a colecta venituri din scutirile la TVA. Dar beneficiile de la TVA nu au fost valorificate în interesul ÎCS "BEMOL RETAIL", SRL, sume enorme fiind risipite pentru credite gratuite, plăți în avans, investiții în bunurile altor persoane, alte facilități financiare în folosul unor terți. Termenul contractelor a fost determinat în raport cu termenul de acțiune a scutirilor de TVA acordate prin lege în favoarea ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL până în 2015 inclusiv, dar potrivit art. 65 Cod civil activitatea societății este una perpetuă, nu doar pentru scopul scutirilor de TVA. Reclamanta susține că XXXXXXXXX nu a abordat prețul chiriei prin prisma eficienței economice, nu s-a preocupat de starea afacerilor după încetarea acțiunii facilităților fiscale.

Reclamanta respinge argumentul pârâților că prețul chiriei ar fi fost negociat ținând cont de concurența pe piață, aceasta nu este suficient pentru a-1 disculpa pe managerul Thomas Moser care a acceptat chirii exagerate fără a analiza eficiența economică și s-a comportat ca și un observator indiferent/inert, văzând cum an de an benzinăriile închiriate au generat pierderi. Contractele au fost încheiate pe termen lung (între 5 și 15 ani), în lipsa unor clauze exprese care ar permite renegocierea chiriei pentru a diminua prejudiciile. Chiar și în lipsa unor clauze de acest gen, Thomas Moser a fost în drept să recurgă dar nu a recurs la art. 623 Cod civil pentru a renegocia ulterior unele clauze contractuale care au determinat pierderi din activitatea benzinărilor închiriate. Asemenea acțiuni au fost întreprinse doar după încredințarea misiunii pârâțului Thomas Moser, odată cu revenirea proprietarului real Rafiq Aliyev.

Referitor la rezoluțiile consiliului „Easeur Holding” B.V. din 18 martie 2008 prin care i-ar fi fost date indicații managerului Thomas Moser privind închirierea benzinărilor, reclamanta relevă că aceste rezoluții nu constituie decizii adoptate de Easeur Holding BV în calitate de asociat unic al ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL și nu erau obligatorii pentru administratorul Thomas Moser care, potrivit prevederilor contractuale ale art. 72 (2) din Legea 135/XXXXXXX era obligat să execute hotărârile adunării generale a asociaților și ale consiliului de administrație.

Consideră reclamanta că, chiar dacă ar avea forță probantă, prin rezoluțiile invocate, lui Thomas Moser nu i-a fost dată „undă verde” pentru închirierea benzinărilor la orice preț și în orice condiții, prejudiciabile pentru ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL.

În fapt consideră reclamanta că, XXXXXXXXX a cumpărat și a construit benzinării proprii deoarece în perioada 2007-2010 au fost încheiate 19 benzinării proprii, dintre care 10 benzinării au fost date în exploatare după martie 2008 când a fost emisă decizia invocată de pârâți. Thomas Moser nu a prezentat vreoaică probă pentru a demonstra propria sa diligență la executarea unor pretinse indicații ale consiliului „Easeur Holding” B.V. or, potrivit art. 1040 Cod civil, mandatarul (Thomas Moser) a fost obligat să avertizeze „Easeur Holding” B.V. despre dezavantajele închirierii benzinărilor, inclusiv după martie 2008 și până în 2012, atunci când a devenit evident că benzinăriile închiriate generează în mod constant pierderi.

Întrucât reclamanta că în consecința administrării frauduloase și neeficiente a benzinărilor închiriate ÎCS BEMOL RETAIL SRL a

Invoca reclamanta ca in consecința administrării inadecvate și neglijente a benzinarilor inchinate ÎCS„BEMOL RETAIL„ SRL a portat pierderi pe parcursul anilor 2008-2015 în sumă totală de **173.526.872 lei**: dintre care pierderi în sumă de 131.252.819 lei nerate de benzinăriile închiriate în anii 2008-2012 au fost deduse din calculele efectuate de compania Deloitte; pierderi în sumă de **.274.053 lei** generate de benzinăriile închiriate în anii 2013-2015 au fost deduse din calculele efectuate de compania JustAudit, raportul 1 28 ianuarie 2017, pag.2 și Anexa nr. 1 la acest raport.

Reclamanta consideră că fostul administrator, pârâțul XXXXXXXXXX se face responsabil pentru toate prejudiciile cauzate în sumă de 3.526.872 lei prin încheierea contractelor de locațiune pentru 35 de benzinării, atât pentru contractele semnate personal, cât și pentru ntractele semnate de către XXXXXXXXXX în baza împuternicirilor delegate de către XXXXXXXXXX, care nu a dat licațiile/instrucțiunile necesare mandatarului în scopul prevenirii încălcării intereselor reclamantei ÎCS„BEMOL RETAI” SRL.

Reclamanta la fel consideră că și pârâta XXXXXXXXXX se face responsabilă, solidar cu XXXXXXXXXX, pentru prejudicii cauzate mpaniei în sumă totală de 68. 345.979 lei: pierderi în sumă de 52.837.612 lei generate de benzinăriile închiriate în anii 2008-2012 au fost duse din calculele efectuate de compania Deloitte; pierderi în sumă de 15.508.369 generate de benzinăriile închiriate în anii 2013-2015 fost deduse din calculele efectuate de compania JustAudit, raportul din 28 ianuarie 2017, pag.4.

Reclamanta relevă că, după demisionarea lui XXXXXXXXXX din funcția de administrator al ÎCS„BEMOL RETAI” SRL și din funcția membru al organului executiv al „Easeur Holding” B.V., noua conducere a societății reclamante a întreprins măsuri pentru diminuarea și pparea pierderilor generate din activitatea **celor 35 de benzinării închiriate** de pârâții XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX. Deși au fost puse eforturi enorme, acestea au permis diminuarea nesemnificativă a prejudiciilor, avînd în vedere că majoritatea contractelor mai erau labile doar 2-3 ani.

Indică că, după revenirea proprietarului real Rafiq Aliyev, compania nu numai că a renegociat/reziliat practic toate contractele de chiriere semnate de XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX, dar și a asigurat construirea benzinăriilor proprii, iar compania a devenit ofitabilă în lipsa facilităților fiscale din perioada administrării lui XXXXXXXXXX.

Invocă reclamanta că XXXXXXXXXX a administrat neglijent spălătorile auto care au generat prejudicii în sumă de 16.100.925 lei. Din oartele ANRE și ale companiilor de audit Deloitte și JustAudit rezultă cert că pe parcursul anilor 2009- 2014 spălătorile auto au generat rderi care au afectat direct profitabilitatea/eficiența activității ÎCS„BEMOL RETAIL„ SRL, iar închiderea acestor unități a condus la șterea veniturilor societății.

Raportul Deloitte constată prejudicii în sumă de 11 800 000 lei rezultate din funcționarea deficitară a serviciilor de spălătorie auto în ii 2009-2012. Managementul societății nu a întreprins nimic pentru a interveni în scopul remedierii acestor servicii care generau pierderi. zultatele financiare obținute din activitatea spălătorilor auto în perioada 2013 - 2014 sunt analizate în raportul companiei JustAudit din ianuarie 2016 (pag.9-10) care confirmă prejudicii în sumă totală de 4.265.523 lei. Suma totală a pretențiilor la acest capăt de acțiune este 16.100.925 lei care constituie pierderi.

Reclamanta susține că XXXXXXXXXX a cauzat prejudicii în sumă de 5.685.672 lei prin cheltuieli excesive pentru statele de personal. poartele ANRE confirmă prejudicii substanțiale cauzate prin gestionarea ineficientă a resurselor de personal în anii 2009-2013, nționează în mod aparte că ponderea acestor cheltuieli a fost prima ca mărime în totalul cheltuielilor operaționale și că aceste cheltuieli fost mai mari comparativ cu cheltuielile altor participanți la piața produselor petroliere. Raportul JustAudit din 06 ianuarie 2106 confirmă ejudicii substanțiale cauzate la acest capitol prin cheltuieli ineficiente în sumă de 5.685.672 lei . Calculele efectuate de companiile Deloitte JustAudit stau la baza pretențiilor în sumă de 5.685.672 lei. Responsabil de cauzarea cheltuielile excesive și ineficiente pentru personalul S„BEMOL RETAIL„ SRL este fostul administrator - pârâțul XXXXXXXXXX care nu a întreprins măsuri pentru prevenirea sau ninuarea pierderilor la acest capitol.

Invocă reclamanta că XXXXXXXXXX a cauzat prejudicii în sumă de 1.843.996 lei prin creditarea neglijentă a cumpărătorilor de oduse petroliere. XXXXXXXXXX a semnat contracte pentru vânzări de produse petroliere în credit către clienții corporativi, dar nu a plementat careva proceduri pentru gestionarea limitelor de credit și stoparea vânzărilor către rău-platnici. Raportul companiei Deloitte și ortul companiei JustAudit confirmă prejudicii în sumă de 1.843.996 lei admise drept urmare a gestionării neglijente a vânzărilor în credit. lculele efectuate de compania JustAudit stau la baza pretențiilor reclamantului în sumă de 1.843.996 lei . Responsabil de cauzarea ejudiciilor ÎCS„BEMOL RETAIL„ SRL din vânzările în credit este pârâțul XXXXXXXXXX.

Reclamanta argumentează că pârâțul XXXXXXXXXX a avut obligația legală de a gestiona societatea ÎCS "BEMOL RETAIL" SRL cât ii eficient, cu diligență și loialitate. Din XXXXXXXXXX și până la 03.09.2012, timp de 6 ani, pârâțul XXXXXXXXXX a acționat nu ca un nplu angajat, ci ca administrator și director general al unei societăți comerciale. Respectiv, natura raportului obligațional dintre Moser iomas și ÎCS„BEMOL RETAIL” SRL și răspunderea acestuia față de societate sunt guvernate în complex de prevederile legii materiale licabile conform principiilor privind ierarhia legilor.

Obligațiile administratorului Moser Thomas și răspunderea acestuia față de ÎCS„BEMOL RETAIL” SRL sunt, în primul rând, vernate de normele Legii speciale nr. 135 din XXXXXXXXXX privind societățile cu răspundere limitată, iar potrivit alin. (3) art.69 din gea menționată, asupra relațiilor dintre administrator și societate legislația muncii se extinde în măsura în care nu este în contradicție cu ezenta lege. Supremația Legii nr. 135 din 14.06.2007 în raport cu Codul muncii este determinată conform principiului lex specialis rogat legi generali (legea specială are prioritate față de legea generală) - în virtutea art. 6 din Legea 780/27.12.2001 privind actele islative, în caz de divergențe dintre prevederile legilor generale și legea specială, ultima are prioritate.

Obligațiile administratorului XXXXXXXXXX și răspunderea acestuia față de ÎCS„BEMOL RETAIL” SRL sunt guvernate de normele islației civile privind contractul de mandat. Or, potrivit art. 8.17 din actul constitutiv al ÎCS„BEMOL RETAIL” SRL, administratorul ” te organul executiv al societății...”, iar potrivit alin. (2) art. 258 Codul muncii conducătorul unității "exercită atribuții de administrare..., deplinind totodată funcțiile organului executiv.” în consecință, în virtutea alin. (3) art. 61 Cod civil raporturile dintre persoana juridică și i care alcătuiesc organele sale executive sînt supuse prin analogie regulilor mandatului dacă legea sau actul de constituire nu prevede fel. Totodată, art. 266 din Codul muncii stipulează că în legislația în vigoare și/sau documentele de constituire ale unității pot fi prevăzute alte particularități de reglementare a muncii conducătorilor unităților, ...care activează în baza unui contract individual de muncă.

Obligațiile administratorului XXXXXXXXXX decurg din legislația specială privind societățile cu răspundere limitată și legislația civilă ivind mandatul indiferent de faptul dacă CIM încheiat cu ÎCS„BEMOL RETAIL” SRL prevede aceste obligații. Or, potrivit art. 668 (1) od civil RM contractul încheiat legal obligă părțile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar și la tot ceea ce rezultă din natura lui în nformitate cu legea, cu uzanțele sau cu principiile echității.

Art. 72 din Legea 135/14.06.2007 impune, expres și imperativ, obligația legală a administratorului XXXXXXXXXX de a gestiona cietatea ÎCS„BEMOL RETAIL” SRL cât mai eficient, cu diligență și loialitate. La fel și normele art. 1030 și art. 1035 Cod civil cu ivire la contractul de mandat, modelat de legislator ca și contract fiduciar, prevăd expres obligațiile legale ale pârâțului XXXXXXXXXX de gestiona societatea ÎCS„BEMOL RETAIL” SRL cu prudență și diligență și de a evita apariția conflictelor între interesele sale personale interesul societății. Caracterul deosebit al raporturilor de mandat este explicat succint în comentariile la art. 1035 Cod civil: ” Prudența

interesul societății. Caracterul deosebit al raportului de mandat este explicat succint în comentariile la art. 1033 Cod Civil. 2. Fructuina diligență mandatului în acționarea în interesul mandantului este evaluată de către legiuitor ca o obligație legală...

Reclamanta susține că pârâțul XXXXXXXXXX și-a încălcat obligațiile contractuale și legale, a făcut abuz de poziția sa și a comis ude în dauna ÎCS "BEMOL RETAIL,, SRL și menționează că în art. 154 (1) Cod civil RM se conține noțiunea de fraudă comisă de ociatul unei societăți cu răspundere limitată care, fiind și administrator, comite fraudă în dauna societății, folosește bunurile societății în op personal sau al unor terți. Art. 76 (4) din Legea 135/XXXXXXX de asemenea conține noțiunea de "fraudă" în scopul calculării menului de prescripție la înaintarea acțiunii privind repararea prejudiciului cauzat de către administrator.

Explicații privind noțiunea de "fraudă în dauna societății" se conțin în pct. 41 din Hotărârea Plenului CSJ nr. 1 din 04.10.2010 cu ivire la unele chestiuni ce apar la soluționarea litigiilor dintre acționar și societatea pe acțiuni, dintre asociat și societatea cu răspundere itată: "41. Apreciind noțiunea de fraudă, instanțele vor stabili dacă administratorul a avut un comportament ilicit, cu scopul obținerii unui antaj personal sau în favoarea unui terț, efectul fiind producerea unui prejudiciu societății."

Reieșind din art. 76 alin. (4) din Legea 135/XXXXXXX și art. 154 (1) Cod civil RM, constituie „fraudă” și/sau "fraudă în dauna cietății" orice acțiune a administratorului prin care au fost cauzate prejudicii societății. Pârâțul XXXXXXXXXX a sustras din circuit jloacele financiare ale reclamantei, a acordat împrumut fără dobânzi în folosul ÎCS„Danube Logistics,, SRL în sumă totală de 13 800 0 dolari SUA (contractul de împrumut din 17 decembrie 2008), cu încălcarea prevederilor art. 73 Legea 135/14.06.2007 și lit. q) art. 8.5. 1 Actul constitutiv al ÎCS„BEMOL RETAIL,, SRL - fără acordul adunării generale (asociat unic). Acordul a fost obținut post factum ia în 2011, când XXXXXXXXXX a putut influența decizia asociatului unic Easaur Holding B.V. XXXXXXXXXX a cesionat creanța în mă de 13 800 000 dolari SUA rezultată din contractul de împrumut din 17 decembrie 2008 în detrimentul ÎCS„BEMOL RETAIL,, SRL, folosul ÎCS„Danube Logistics,, SRL și în folosul său personal, făcând abuz de drepturile sale de administrator al ÎCS„BEMOL etail,, SRL și director al Easaur Holding B.V., a semnat actele juridice care i-au asigurat în final obținerea dreptului asupra creanței sionate. XXXXXXXXXX a încheiat contracte de locațiune a căror valoare depășește 1 000 000 dolari SUA cu încălcarea prevederilor art.

Legea 135/XXXXXXX și lit. q) art. 8.5. din Actul constitutiv al ÎCS„BEMOL RETAIL,, SRL - fără acordul adunării generale sociat unic). Pârâțul XXXXXXXXXX a delegat către pârârta XXXXXXXXXX atribuții de administrare a ÎCS„BEMOL RETAIL,, SRL, în mai multe procuri, fără acordul adunării generale (asociat unic), pentru încheierea contractelor de locațiune a căror valoare depășește 1 0 000 dolari SUA. XXXXXXXXXX a sustras din circuit mijloacele financiare ale reclamantei pentru a investi în benzinăriile închiriate care u în stare deplorabilă și a încheiat contracte care prevedeau transmiterea bunurilor cu titlu gratuit în folosul locatorilor, cu încălcarea evederilor art. 49 și art. 58 din Legea 135/14.06.2007- fără acordul adunării generale (asociat unic), și a prevederilor art. 833 Cod civil re interzice donațiile în relațiile dintre persoanele juridice cu scop lucrativ. XXXXXXXXXX a sustras din circuit mijloacele financiare ale lamantei și a efectuat plăți enorme în avans de 1.191.792 Euro în folosul unor terțe persoane (închirierea benzinăriilor). Moser Thomas sustras din circuit mijloacele financiare ale reclamantei în folosul terțelor persoane, procurând și arendând terenuri fără necesitate și/sau op comercial. Pârâții Moser Thomas și XXXXXXXXXX au încheiat contracte de locațiune în condiții dezavantajoase pentru S„BEMOL RETAIL,, SRL, care au favorizat terțe persoane (locatorii), contracte care au generat pierderi enorme pentru ÎCS„BEMOL etail,, SRL Moser Thomas a transmis mijloacele bănești ale ÎCS„BEMOL RETAIL,, SRL către terți ca și donații/sponsorizări cu călcarea prevederilor art. 49 și art. 58 din Legea 135/XXXXXXX - fără acordul adunării generale (asociat unic). Moser Thomas nu a igurat contabilizarea cheltuielilor potrivit reglementărilor în domeniu. Moser Thomas s-a îmbogățit fără justă cauză prin folosirea jloacelor bănești și a bunurilor ÎCS„BEMOL RETAIL,, SRL în scopuri personale.

Reclamanta susține că pârâțul Moser Thomas a gestionat societatea reclamantă contrar obligațiilor asumate prin art. 9.9. din CIM cheiat cu ÎCS„BEMOL RETAIL” SRL: să nu activeze în interese proprii, ci doar în interesele Angajatorului, să nu efectueze nici o țtune în scopul obținerii profitului în interese proprii."

Invocă reclamanta că activitatea pârâțului Moser Thomas în calitate de administrator a fost contrară principiilor de gestiune a unei cietăți comerciale care trebuie să genereze profit, contrară standardelor de eficiență, noțiune economică definită astfel: "...eficiența onomică înseamnă obținerea unor efecte economice utile, în condițiile cheltuirii într-un mod rațional și economicos a unor resurse teriale, umane, financiare, folosindu-se pentru aceasta metode științifice de organizare a activității..." Reieșind din rezultatele fixate în tele organelor de stat - ANRE și organul fiscal, precum și în rapoartele a două companii de audit independente, trebuie să constatăm că râtul XXXXXXXXXX și-a neglijat în mod conștient obligațiile contractuale și legale și a gestionat societatea fraudulos, ineficient, monstrând lipsă de diligență, prudență și loialitate.

Reclamanta menționează că răspunderea administratorului XXXXXXXXXX față de Î.C.S„BEMOL RETAIL” S.R.L. este guvernată art. 76 (1) din Legea specială 135/XXXXXXX, care prevalează asupra altor norme și care prevede că administratorul societății oartă răspundere materială deplină pentru prejudiciile cauzate de el societății...". Dreptul de a înainta acțiunea privind repararea ejudiciului cauzat de către administrator aparține societății și asociaților. Complementar la art.76 din Legea specială 135/XXXXXXX ivind societățile cu răspundere limitată, condițiile răspunderii administratorului XXXXXXXXXX față de ÎCS„BEMOL RETAIL” SRL nt determinate de normele generale ale art. 513 și art. 572 Cod civil care prevăd executarea obligațiilor cu bună-credință și diligență, .602 Cod civil privind răspunderea pentru neexecutarea obligației, art. 607, art. 610 și art. 611 Cod civil privind obligația pârâțului XXXXXXXXXX de a restabili situația care ar fi existat în cazul în care nu ar fi fost comise acțiunile cauzatoare de prejudiciu, de a repara it prejudiciul efectiv cât și venitul ratat, ținând cont de interesul pe care îl avea ÎCS„BEMOL RETAIL” SRL în executarea respunzătoare a obligației. Răspunderea administratorului XXXXXXXXXX față de ÎCS„BEMOL RETAIL” SRL este guvernată de odul muncii, în măsura în care nu contravine Legii speciale 135/XXXXXXX privind societățile cu răspundere limitată și normelor odului civil.

Reclamanta relevă că legătura causală dintre fiecare componentă a prejudiciilor suportate de reclamanta ÎCS„BEMOL RETAIL,, SRL neexecutarea obligațiilor pârâțului XXXXXXXXXX de a administra societatea cât mai eficient, cu diligență, prudență și loialitate, este identă, pârâțul fiind unicul factor de decizie în exercitarea actului de administrare. Toate prejudiciile constituie rezultatul nemijlocit al țtunilor și/sau omisiunilor administratorului Moser Thomas și ale mandatului XXXXXXXXXX, iar aceste acțiuni/omisiuni au continuat să oducă efecte (prejudicii) și după demisia pârâțului XXXXXXXXXX în 2012.

Pârâta XXXXXXXXXX a deținut funcția de **director administrativ** al societății reclamante în perioada **01.07.2005-31.01.2007**. Din .02.2007 și până la 09.04.2009 XXXXXXXXXX a activat în calitate de director și angajată la ICS„Construct Etalon” S.R.L. (compania liată reclamantei). Ulterior, din 10.04.2009 și până în 26.11.2012 pârâta Aydov Ala a exercitat funcția de administrator al ÎCS„Danube ogistics” S.R.L. În timpul angajării sale la ICS„Construct Etalon” SRL și la ÎCS„Danube Logistics” SRL, în perioada 2008 - 2010 râta Aydov Ala a reprezentat interesele societății reclamante, inclusiv la negocierea și încheierea mai multor acte juridice, în baza ltiplelor procuri eliberate de către pârâțul XXXXXXXXXX care sunt la dosarul cauzei. Potrivit art. 1032 Cod civil, existența procurilor te suficientă pentru constatarea raporturilor de mandat între Aydov Ala și ÎCS„BEMOL RETAIL,, SRL. Pârâta Aydov Ala a dat dovadă ulbă gravă în exercitarea atribuțiilor asumate și a negociat contracte de închiriere a benzinăriilor în condiții care au prejudiciat o ne

Cuipa gravă în exercitarea atribuțiilor asumate și a negocierii contractelor de închiriere a benzinarilor în condiții care au prejudiciat-o pe reclamanta ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL dar au favorizat terțe persoane. Astfel, pârâta Aydov Ala este responsabilă (solidar cu pârâțul XXXXXXXXX) pentru prejudicii materiale în sumă de 68.345.979 lei.

În privința pârâtei XXXXXXXXXX sunt aplicabile normele art. 1030 și art. 1035 din Codul civil cu privire la contractul de mandat care revăd expres obligațiile legale ale pârâtei Aydov Ala de a acționa cu prudență și diligență și de a evita apariția conflictelor între interesele personale și interesele mandantului. În perioada de referință co- pârâta Aydov Ala a prestat servicii de intermediere la încheierea contractelor de închiriere a benzinarilor și a fost remunerată. Pretențiile față de co- pârâta Aydov Ala au fost deduse reieșind din rezultatele rezultate din activitatea benzinarilor închiriate de la ”DERANG-PLUS” SRL și ”Gimnast” SRL. În această parte co-pârâții Aydov Ala și XXXXXXXXXX răspund solidar, în temeiul art. 1036, 604, 1414 Cod civil.

Reclamanta a înaintat pretenții față de pârâțul XXXXXXXXXX în sumă de 1.630.533 lei pentru îmbogățire fără justă cauză și prin fapte ilicite și susține că în perioada 2007-2012, pârâțul XXXXXXXXXX a făcut abuz de atribuțiile sale ca și director general al ICS „Bemol Retail” SRL și a efectuat din contul societății reclamante deplasări în interes personal sau în interesul unor terțe persoane, cauzând prejudicii în sumă de 1.169.672 lei. Actele depuse la dosarul cauzei indică formal scopul ”de serviciu” al deplasărilor, fiind lipsă documentele care ar confirma scopul și rezultatele deplasărilor și care ar indica legătură cu activitatea ICS „Bemol Retail” SRL. Pârâțul nu a licitat/prezentat contraprobe și contraargumente plauzibile care ar justifica prezența frecventă și de lungă durată a factorilor de decizie pe ste hotare în țări precum Germania, Turcia, România, Marea Britanie etc. Călătoriile în Austria nu le putem explica altfel decât în scop de a vizita familia. Prin confruntarea datelor deplasărilor cu calendarele pentru anii 2007-2012 constatăm că cele mai multe deplasări au fost programate în ajun de week-end sau imediat după, câte 1-5 pe lună, având durata de 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 13 zile. Nu sânt relevante argumentele pârâțului precum că genurile de activitate ale ICS „Bemol Retail” SRL (importul) ar justifica plecările peste hotare, probele de dosar indică contrariul - partenerii comerciali ai ICS „Bemol Retail” SRL sunt rezidenți ai RM - ICS „Bemol Trading” SRL, Petrom Moldova SA, Rompetrol Moldova SA; Lucoil Moldova SRL (raportul Deloitte, pag.26; raportul ANRE pentru 2010-2012, pag. 3, pag. 4; raportul ANRE pentru 2013, pag. 2.). Pârâțul justifică scopul ”de serviciu” al unor deplasări din 2008 la BERD, la companiile Vitol, Ever Lake, Oehlinger Metz, ș.a., dar nu a adus probe care justifica legătura acestor companii cu activitatea ICS „Bemol Retail” SRL.

Reclamanta nu a fost obligată să suporte cheltuieli pentru cursele aviatice Chișinău-Viena, pentru că ar exista contractele din 07 iunie 2006, 01.01.2009, 01.12.2011 privind angajarea lui XXXXXXXXXX la Easur Holding” B.V. Prin acest argument pârâțul recunoaște folosirea mijloacelor ÎCS ”BEMOL RETAIL” SRL pentru a acoperi cheltuielile pentru deplasări în interese personale sau în interesul altor terțe persoane. Însă, acest contract guvernat de legislația Țărilor de Jos, încheiat între XXXXXXXXXX și ”Easur Holding” B.V., nu este dovedibil reclamantei ÎCS ”BEMOL RETAIL” SRL și nu este o probă admisibilă și pertinentă în scopul invocat. Or, potrivit art. 668 (2) Cod civil RM ”contractul produce efecte numai între părți dacă legea nu prevede altfel”, iar potrivit art. 55-155 Cod civil RM, persoana indică dobândește și exercită în nume propriu drepturi, își asumă obligații etc. Fondatorul ”Easur Holding” B.V. nu răspunde pentru obligațiile ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL, iar ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL nu răspunde pentru obligațiile fondatorului ”Easur Holding” B.V.

Reclamanta a înaintat pretenții în sumă de 96.964 lei pentru închirierea locuinței personale pentru pârâțul XXXXXXXXXX și respinge obiecțiile pârâțului precum că menținerea raporturilor de muncă dintre ICS „Bemol Retail” SRL și XXXXXXXXXX în calitate de consultant anterior ar justifica suportarea de către angajator a cheltuielilor pentru închirierea locuinței în perioada septembrie-decembrie 2012. Pârâțul a prezentat vreun document prin care ICS „Bemol Retail” SRL și-ar fi asumat astfel de obligații.

Reclamanta a înaintat pretenții în sumă de 363.897 lei pentru exploatarea automobilului societății în interes personal și respingem argumentele pârâțului XXXXXXXXXX privind obligația reclamantei ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL de a suporta cheltuieli pentru exploatarea automobilului societății pentru că au existat contractele din 07 iunie 2006, 01.01.2009, 01.12.2011 privind angajarea lui XXXXXXXXXX de tre la „Easur Holding” B.V. unicul asociat al societății reclamante. Prin acest argument pârâțul XXXXXXXXXX recunoaște folosirea mijloacelor ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL în interes personal și/sau în interesul altor terțe persoane.

Reclamanta susține că în virtutea art. 8 alin.2) lit. f) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane, iar conform art. 514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii. Potrivit art. 154 Cod civil folosirea de către administrator a bunurilor societății în interes personal constituie încălcare în dauna societății. Pe parcursul anilor 2007-2014, abuzând de atribuțiile sale în calitate de administrator, fără temei legal sau contractual, XXXXXXXXXX a folosit bunurile ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL în interes personal și a economisit mijloace bănești din contul reclamantei în sumă totală de 1,630,533 lei, iar aceste economii urmează a fi restituite potrivit normelor art. 1393 din Cod civil privind îmbogățirea fără justă cauză. Potrivit art. 1424 (3) Cod civil RM pretențiile față de XXXXXXXXXX în cuantum de 1,630,533 lei sunt prescriptibile.

Referitor la aplicarea prescripției reclamanta menționează că potrivit art. 267 alin. (1) Cod Civil RM, termenul general de prescripție în materie civilă este de trei ani, iar în materie penală este de cinci ani, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani. Expirarea termenului de prescripție depinde de momentul din care începe curgerea termenului de prescripție. Începutul curgerii termenului de prescripție extinctivă este reglementat prin art. 272 Cod Civil RM. Potrivit art. 76 alin (4) al Legii 135/XXXXXXX cu privire la răspunderea limitată, termenul de prescripție privind repararea prejudiciului este de 3 ani de la data comiterii fraudei.

Reclamanta, ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL susține excepția de la regula generală stabilită la alin (9) art. 272 CC RM - prescripția de trei ani a început să curgă de la XXXXXXXXXX- data încetării ultimei prestații neexecutate de către XXXXXXXXXX când acesta a demisionat din funcția de administrator, fiind înregistrată desemnarea altui administrator. În cazul contractului de mandat cu administratorul societății prestațiile de administrare au caracter unitar, obligația de administrare este una singură, permanentă și continuă, începe odată cu încheierea contractului și finalizează în ziua încetării contractului, 02 septembrie 2012 - ultima zi de valabilitate a mandatului, ziua ultimei prestații neexecutate de către XXXXXXXXXX, de la care începe să curgă prescripția dreptului la acțiune pentru prejudiciile cauzate pe parcursul mandatului. Respectiv, termenul general de prescripție de trei ani pentru depunerea acțiunii a expirat la 02 septembrie 2015.

La data de 11 și 22 decembrie 2014, în limita termenului de trei ani, după finalizării controalelor ANRE, au fost depuse primele cereri de restituire la ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL împotriva fostului administrator XXXXXXXXXX. Deși a înaintat doar pretenții cu privire la restituirea prejudiciilor rezultate din deplasări efectuate în scopuri personale, din primele cereri reclamanta a invocat faptul încălcării de către fostul administrator a obligațiilor sale, prevăzute în art. 72 al Legii cu privire la societățile cu răspundere limitată și a invocat repararea prejudiciului cauzat în conformitate cu prevederile art. 8, art.10, art 14, art 514 Cod Civil al RM, art.76 al Legii 135/XXXXXXX, art. 2 și art. 338 Codul Muncii al RM. În continuare, prin cererea din XXXXXXXXXX reclamanta doar și-a majorat/precizat cerințele, fapt care a devenit posibil în urma realizării unei analize în baza raportului Deloitte din XXXXXXXXXX. Ulterior, reclamanta și-a majorat/precizat cerințele prin cererile din XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX, în baza altor probe bândite - Actul de Control Fiscal din XXXXXXXXXX, rapoartele JustAudit din 06.01.2016 și 28.01.2017.

Cererile pentru majorarea pretențiilor din 10.07.2015, 29.10.2015, 29.02.2016, 21.07.2016, 02.02.2017 și XXXXXXXXXX nu constituie

îi acțiuni. Potrivit art.60 CPV RM, reclamantul este în drept să modifice temeiul sau obiectul acțiunii, să mărească ori să reducă antumul pretențiilor în acțiune. Nu se consideră modificare a acțiunii dacă are loc: completarea temeiului acțiunii și circumstanțelor, tinderea sau reducerea pretențiilor în acțiune sau a pretențiilor accesorii, solicitarea compensării valorii obiectului pierdut sau pierit, locuirea acțiunii în constatare prin acțiune în realizare. Astfel, toate pretențiile privind încasarea prejudiciilor pentru anii 2008-2015 au fost puse odată cu inițierea procesului prin cererea din 11 decembrie 2014, în limita termenului de prescripție, în termen de 3 ani de la 02 ptembrie 2012 - data când a avut loc ultima prestație a ex-administratorului XXXXXXXXXXXX. Respectiv, dacă se aplică regula specială ivind curgerea prescripției, prin depunerea acțiunii în decembrie 2014 au fost încadrate în termenul general de prescripție toate pretențiile ntru prejudiciile produse în anii 2008-2015. Prin analogie, reguli speciale privind aplicarea prescripției sunt prevăzute la art. 276 CC RM cazul administrării bunurilor unei alte persoane, în baza unui contract de administrare fiduciară, iar raportul de mandat dintre XXXXXXXXXXXX și ÎCS "BEMOL RETAIL,, SRL are caracter fiduciar. Pentru astfel de contracte art. 276 CC RM prevede suspendarea escripției pe durata contractului: prescripția nu începe să curgă iar cea începută se suspendă între persoana care, în temeiul ...unui act idic, administrează bunurile unei alte persoane și cel ale căror bunuri sînt astfel administrate, cît timp administrarea nu a încetat și cotelile nu au fost date și aprobate.

Reclamanta ÎCS,,BEMOL RETAIL" SRL susține că, în cazul aplicării regulii generale - prescripția de trei ani curge de la momentul nd reclamanta a aflat sau trebuia să afle despre comiterea fraudei și încălcarea dreptului său, cel mai probabil/posibil termen limită pentru pistarea pierderilor întreprinderii realizate într-un anumit an este cea de a 90 zi de la încheierea exercițiului financiar pentru anul ecedent, adică cel târziu la data de 31 martie a anului următor după anul în care s-a produs prejudiciul rezultat din activitatea economică a cietății. Potrivit art. 49 și 50 al Legii Nr. 135-XVI din XXXXXXXXXXXX privind societățile cu răspundere limitată, aprobarea bilanțului ntabil anual, aprobarea dării de seamă anuale și evaluarea activității administratorului, are loc la adunarea anuală generală a asociațiilor re urmează să aibă loc nu mai târziu de 90 zile după încheierea anului financiar. Conform prevederilor art. 32 al Legii contabilității nr.113 1 27.04.2007 perioada de gestiune pentru toate entitățile care întocmesc și prezintă situații financiare este anul calendaristic, care cuprinde rioada de la 1 ianuarie până la 31 decembrie. în acest sens este relevant actul de control fiscal din 30 octombrie 2015 în care pierderile cietății au fost constatate anume reieșind din rezultatele activității anuale. Astfel, chiar și în cazul gestionării normale/cu bună-credință a ei întreprinderi, depistarea pierderilor, în general sau separat pe direcții/subdiviziuni, este posibilă anual, prin realizarea bilanțului contabil ual de activitate a întreprinderii pentru anul fiscal precedent.

Faptele care generează prejudicii din activitățile economice nu se consumă la o dată fixă, reprezintă un proces, iar rezultatul final lanțul) poate fi dedus doar în urma unor analize, generalizări etc. Spre exemplu, există date exacte când au fost semnate contractele de chiriere a benzinărilor de către pârâți (2008-2011) și aceste date ar fi relevante pentru calcularea termenului prescripție dacă am fi în fața ei cereri de anulare a unor astfel de contracte (nulitatea relativă). însă, dacă abordăm ineficiența contractului, caracterul prejudiciabil al or clauze, relevant este în care perioadă fiscală o benzinărie sau alta a înregistrat pierderi, iar aceste date apar prin analiza cheltuieli rsus venituri, în perioada de raportare. Astfel, dacă ar fi aplicabilă regula generală privind momentul de început al curgerii termenului de escripție, prin depunerea acțiunii în decembrie 2014 au fost încadrate în termenul general de prescripție toate pretențiile pentru ejudiciile produse începând cu anul 2011 care în mod normal ar fi putut fi constatate cel târziu la sfârșitul lui martie 2012, când a început rgerea termenului de 3 ani care a expirat la sfârșitul lui martie 2015. Dacă ar fi aplicabilă regula generală privind curgerea prescripției, prin punerea acțiunii în decembrie 2014 au fost încadrate în termenul general de prescripție pretențiile pentru prejudiciile produse în anii 11-2015: -183,106,352 lei constituie suma totală a prejudiciilor (calcul prezentat în Anexa nr.7 la cererea de ajustare a pretențiilor din XXXXXXXXXXXX); -131,988,618 lei constituie cota pârâtului XXXXXXXXXXXX în suma totală a prejudiciilor (calcul prezentat în Anexa nr.8 la rerea de ajustare a pretențiilor din 30.03.2017); -51,117,733 lei constituie cota pârâtei XXXXXXXXXXXX în suma totală a prejudiciilor alcul prezentat în Anexa nr.8 la cererea de ajustare a pretențiilor din 30.03.2017).

Data fiind indiferența și neglijența administratorului XXXXXXXXXXXX în gestionarea afacerii ÎCS,,Bemol Retail" SRL, constatarea otului privind pierderile/prejudiciile înregistrate începând cu a. 2008 a fost posibilă doar la sfârșitul anului 2014 în urma efectuării unei alize financiare multilaterale a activității întreprinderii. Primele informații au fost disponibile la sfârșit de septembrie 2014, în rapoartele NRE pentru perioada 2010-2012 și 2013. Ulterior au fost întocmite raportul Deloitte, rapoartele JustAudit, actul de control fiscal, în baza rora situația s-a clarificat treptat, fiind ajustate corespunzător pretențiile pentru anii 2008-2015.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 10.04.2018, s-a admis parțial acțiunea înaintată de ÎCS „BEMOL RETAIL” RL împotriva lui XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX cu privire la încasarea prejudiciilor cauzate reclamantei prin fraude și administrare eficientă și s-a încasat în beneficiul ÎCS”BEMOL RETAIL» SRL prejudiciile cauzate prin fraude și administrare ineficientă în sumă totală 177. 420. 680 lei, inclusiv - suma de 126.302.946 lei de la XXXXXXXXXXXX, IDNP XXXXXXXXXXXX și suma de 51.117.736 lei în mod lidar de la XXXXXXXXXXXX, IDNP 2006800046730 și XXXXXXXXXXXX, IDNP XXXXXXXXXXXX și s-a încasat de la XXXXXXXXXXXX, IDNP 06800046730 suma de 597.880 lei pentru folosirea în interes personal a mijloacelor financiare și a bunurilor ÎCS "BEMOL RETAIL,, RL, în rest acțiunea împotriva lui XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX a fost respinsă ca parțial tardivă și neîntemeiată. La fel s-a încasat de XXXXXXXXXXXX, IDNP 2006800046730 și XXXXXXXXXXXX, IDNP XXXXXXXXXXXX în beneficiul ÎCS”BEMOL RETAIL,, SRL cheltuielile judecată și anume: pentru achitarea taxei de stat în sumă de 50.000 lei și cheltuieli pentru asistență juridică în sumă de 321 350 lei.

Solicitarea apelanților :

Ne fiind de acord cu soluția dată, la data de 08.05.2018, XXXXXXXXXXXX, prin intermediul avocatului Balaban Natalia precum și XXXXXXXXXXXX, prin intermediul avocatului Munteanu Elena, au depus apel nemotivat și la data de 09.07.2018 au depus apel motivat potriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și adoptarea în acest sens a unei noi luți privind respingerea integrală a cererii de chemare în judecată depusă de ÎCS,,BEMOL RETAIL”SRL către XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX, cu privire la încasarea de la pârâții XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX în beneficiul reclamantei ÎCS „Bemol Retai”SRL a ejudiciilor materiale în echivalent bănesc în sumă totală de 260 036 429 lei, cauzate prin fraude în dauna societății și managementul fectuos al societății.

Argumentele părților:

În motivarea apelurilor declarate, apelanții XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX au indicat că toate acțiunile apelantului XXXXXXXXXXXX procesul de administrare al Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L., reprezintă decizii de oportunitate, inerente administrării unei afaceri. Acestea fost luate cu cunoștința și în baza deciziilor asociatului unic al Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. - EASEUR Holding BV (în continuare ASEUR”). Deciziile au fost luate inclusiv cu cunoștința și acordul asociatului final al intimatului, XXXXXXXXXXXX, care la 25 noiembrie 09, în baza unei evaluări independente, a cumpărat grupul de companii EASEUR și a deținut până la 8 iulie 2014 100% din capitalul cial al unicului asociat al EASEUR - Eastern Capital NV. Contextul în care au fost luate aceste decizii de administrare a afacerii de către elantul XXXXXXXXXXXX, este determinant pentru înțelegerea exactă a rațiunii acestora în procesul de administrare al Î.C.S. „Bemol Retail” R.L.

Indică apelanții că, în octombrie 2005, la scurt timp după intrarea în vigoare a Acordului de Investiții cu privire la Portul Internațional er Giurgiulești, proprietarul Grupului Azpetrol, Rafiq Aliyev, precum și fratele său, Farhad Aliyev (Ministrul Economiei al erbaidjanului din perioada respectivă) au fost arestați în Azerbaidjan. Ambii au fost condamnați în cele din urmă în octombrie 2007 ntru săvârșirea mai multor infracțiuni economice.

Rafiq Aliyev a fost condamnat la 9 ani de privațiune de libertate cu confiscarea averii, iar contestațiile sale depuse la Curtea de Apel și Curtea Supremă de Justiție din Baku au fost ambele respinse în iulie 2008 și în iulie 2009. Pentru a proteja activele lui Aliyev din oldova, un holding olandez nou creat care se numea EASEUR Flolding BV, al cărui proprietar final la momentul respectiv era tot Rafiq iyev, a cumpărat societățile subsidiare moldovenești ale Grupului Azpetrol în iunie 2006. Astfel, EASEUR a devenit proprietarul a 80% 1 capitalul social al Danube Logistics (partea rămasă de 20% era deținută de BERD), asociat unic al Bemol Retail și asociat unic al Bemol ifinery (denumite colectiv „Societățile Subsidiare Moldovenești”).

Dat fiind faptul că Societățile Subsidiare Moldovenești din cadrul Grupului Azpetrol se confruntau cu dificultăți financiare, achiziția de tre EASEUR a Societăților Subsidiare Moldovenești din cadrul Grupului Azpetrol s-a realizat cu aplicarea unei reduceri.

EASEUR a cumpărat 100% din părțile sociale deținute de Grupului Azpetrol în Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. la prețul de 1 USD și, asemenea, a cumpărat la prețul de 2,2 mln USD creanțele Grupului Azpetrol față de Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L., care aveau o valoare minală de 5,1 mln USD.

Prin urmare, în luna mai 2006, când a devenit administrator al Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L., XXXXXXXXXXXX a preluat o companie al decapitalizată achiziționată la prețul de 1 USD, deoarece aceasta avea o datorie de 5,1 mln USD față de EASEUR, Societatea nu ținea nicio stație de alimentare cu produse petroliere, nu genera venituri și dispunea de rezerve de numerar în sumă de doar 175 726 ȘD. În iunie 2006 XXXXXXXXXXXX a fost angajat și în calitate de Vice Președinte al EASEUR, pentru a supraveghea investițiile EASEUR Moldova, precum și pentru a asigura obținerea finanțării pentru proiectele investiționale din Moldova.

În noiembrie 2006, The Eastern Trust, al cărui beneficiar era Rafiq Aliyev, a devenit proprietarul legal al societății Eastern Capital și al cietății sale subsidiare, EASEUR. The Eastern Trust era gestionat de patru administratori fiduciarci - John Ryan, Peter Booster, Gregory as și de XXXXXXXXXXXX, până la demisia acestuia din The Eastern Trust, la 23 noiembrie 2009.

Arestul și privarea de libertate a lui Rafiq Aliyev au pus în pericol grav situația Societățile Subsidiare Moldovenești, deoarece una din ocupările autorităților din Azerbaidjan era să confiște bunurile lui Rafiq Aliyev.

Mai mult decât atât, arestul lui Rafiq Aliyev a cauzat întârzieri grave în procesul de implementare a tuturor proiecte investiționale din uza deficitului de finanțare, ca urmare a expropriării averii lui Rafiq Aliyev în Azerbaidjan, a arestului managerului responsabil pentru nstrucția instalațiilor din Republica Moldova de către organele de ocrotire a normelor de drept, la cererea autorităților azere, în februarie 07 și din cauza plecării unui număr mare de angajați și furnizori de servicii.

În 2006 niciuna din Societățile Subsidiare Moldovenești nu genera încă venituri proprii, dar ele continuau să poarte obligații restiționale substanțiale în baza prevederilor Acordului de Investiții cu privire la Portul Internațional Liber Giurgiulești. De asemenea, S.S. „Danube Logistics” S.R.L. încă mai avea obligații de plată substanțiale față de BERD în legătură cu cumpărarea terminalului trolier parțial construit.

Pentru a-și proteja investițiile, deja considerabile, obiectivul primar al EASEUR era să respecte obligațiunile investiționale stipulate în ordul de Investiții și să transforme societățile subsidiare moldovenești în societăți profitabile, generatoare de venituri.

În acest sens, EASEUR și-a direcționat inițial majoritatea resurselor financiare limitate către Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L., la nstrucția terminalului petrolier, care trebuia finalizată până în octombrie 2007 în conformitate cu Acordul de investiții cu privire la Portul ernațional Liber Giurgiulești. Construcția rețelei de stații de alimentare cu produse petroliere de către Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. a buit să fie amănată din cauza lipsei de resurse financiare.

În circumstanțele create, era, prin urmare, vital ca EASEUR să găsească finanțare suplimentară, în martie 2007 (deci, după arestul Dlui iyev, dar înainte de condamnarea sa), XXXXXXXXXXXX a reușit să obțin un împrumut de 25 mln USD pentru EASEUR și Societățile sale bsidiare Moldovenești dintr-un fond investițional al Credit Suisse International de la Londra. Contractul de facilități de împrumut cu edit Suisse (Anexa 25 la cererea de apel) a fost încheiat între Credit Suisse International, EASEUR Holding BV, în calitate de prumutat, și Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L., Î.C.S. „Bemol Trading” S.R.L. și Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L., în calitate de garanți ai anțării. Contractul de facilități de împrumut cu Credit Suisse prevedea o dobândă la rata LIBOR plus 11%, împrumutul urmând să fie nbursat, împreună cu dobânda acumulată, în două tranșe: Tranșa A a Contractului de împrumut CS (12,5 milioane dolari SUA plus obândă acumulată) care devenea scadentă în aprilie 2010; Tranșa B (12,5 milioane dolari SUA plus dobânda acumulată), care devenea adentă în aprilie 2011.

Ca urmare a finanțării de la Credit Suisse, EASEUR a avut posibilitatea să acorde finanțare suplimentară societății Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. și a permis astfel societății să reia dezvoltarea rețelei de stații de alimentare cu produse petroliere și să deschidă primele trei stații de alimentare cu produse petroliere în decembrie 2007.

Indică apelantul că, deși finanțarea obținută de la Credit Suisse era suficientă pentru inițierea investițiilor Societăților Subsidiare ale EASEUR din Moldova, aceasta nu era nici pe departe suficientă pentru a construi Portul Internațional Liber Giurgiulești, rafinăria de petrol cele 50 de stații de alimentare cu produse petroliere. Prin urmare, EASEUR trebuia să caute finanțare suplimentară pentru realizarea investițiilor sale în Republica Moldova și pentru rambursarea împrumutului acordat de Credit Suisse care ajungea la scadență în 2010 și în 2011.

Cu toate acestea, din cauza afilierii continue a EASEUR cu Rafiq Aliyev, care între timp a fost condamnat pentru comiterea mai multor infracțiuni economice și a cărui avere a fost confiscată, precum și din cauza crizei financiare mondiale, care începuse către finele anului 2007, EASEUR se confrunta cu dificultăți majore în procesul de identificare a finanțării suplimentare.

În circumstanțele existente, consiliul de supraveghere al EASEUR format din administratorii fiduciar ai lui Aliyev - Peter Booster, Ryan și XXXXXXXXX a decis în martie 2008 să ia măsuri pentru a accelera extinderea rețelei de stații de alimentare cu produse petroliere a societății Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. pentru a accelera încasarea subvenției acordate de Guvern întru susținerea investițiilor implementate prin Acordul de Investiții cu privire la Portul Internațional Liber Giurgiulești.

Perioada de 8 ani în care Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. putea păstra încasările de TVA aferente vânzărilor a început de la prima încasare de produse petroliere prin terminalul petrolier recent construit al societății Danube Logistics, care a fost efectuată în martie 2007.

Indică apelantul că, pentru a minimiza pierderile subvenției disponibile pentru încasare după octombrie 2007, era stringent ca Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. să creeze rapid o rețea de 50 de stații de alimentare cu produse petroliere. Luând în calcul volumul zilnic mediu al vânzărilor de circa 3000 litri, Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. pierdea circa 600 USD din subvenția acordată pentru fiecare stație petrolieră să se pe zi, circa 18.000 USD pe lună sau circa 216.000 USD pe an.

Ținând cont de faptul că EASEUR putea oferi societății Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. finanțare în sumă de doar circa 11 mln USD, ceea ce nu era suficientă pentru construcția celor 50 de stații petroliere noi, costul fiecăreia fiind de aproximativ 800.000 USD, precum și dat fiind faptul că proiectarea, construcția și darea în exploatare a unei stații de alimentare cu produse petroliere durează mult timp, proces pentru care este nevoie și de achiziționarea unui lot de teren convenabil, în martie 2008 Consiliul de Supraveghere al EASEUR a decis să accelereze dezvoltarea rețelei de stații de alimentare cu produse petroliere a societății BEMOL Retail prin luarea în considerare a cât mai multor stații de alimentare existente.

Urmare a acestei decizii, Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. a reușit să mărească substanțial numărul de stații funcționale de alimentare cu produse petroliere de la 3 stații la sfârșitul anului 2007 până la 22 de stații funcționale către finele anului 2008, și să mărească veniturile societății de la 78.801 USD în 2007 până la 14.833.139 USD în 2008.

Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. achiziționa toate produsele petroliere pe care le comercializa prin intermediul rețelei de stații de alimentare de la societatea afiliată, Î.C.S. „Bemol Trading” S.R.L., care, la fel ca și Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L., era o societate subsidiară a cărei asociat unic era EASEUR. Prin urmare, profitul obținut din activitatea societății Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. era împărțit cu societatea-soră Î.C.S. „Bemol Trading” S.R.L.

În faza inițială de activitate a rețelei sale de stații de alimentare cu produse petroliere a societății, în 2008 Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. a înregistrat o pierdere operațională de 1,8 mln USD, în timp ce societatea-soră Î.C.S. „Bemol Trading” S.R.L. a înregistrat deja un profit operațional de 0,4 mln USD, care a fost obținut doar din vânzarea produselor petroliere către Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L..

La cererea societății EASEUR pentru a asigura implementarea Acordului de Investiții cu privire la Portul Internațional Liber Giurgiulești, protejarea investițiilor EASEUR în Moldova și de continuitatea obținerii subvenției acordate de Guvern, Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. a folosit o parte din subvenția încasată din vânzarea produselor petroliere pentru finanțarea unei părți din angajamentele operaționale ale Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L. în cadrul Portului Internațional Liber Giurgiulești. În acest sens, pe parcursul anului 2008 Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. a acordat un împrumut în sumă de 0,2 mln USD societății Danube Logistics (Vol. IX, f.d. 84).

La începutul anului 2009 EASEUR a fost supus unei presiuni financiare suplimentare. La 27 februarie 2009, furnizorul său de servicii bancare din Țările de Jos, banca Fortis, a cerut închiderea conturilor EASEUR. Fortis a invocat drept motiv „situația” lui Rafiq Aliyev, menționând că în cazul în care structura de proprietate a EASEUR ar fi modificată banca ar fi disponibilă pentru furnizarea în continuare a serviciilor bancare. Conturile bancare ale Eastern Capital au fost de asemenea blocate de către MeesPierson Bank, din motive similare.

Ulterior, guvernul nou desemnat al Republicii Moldova, care a fost învestit în funcție în septembrie 2009, precum și deputații în Parlamentul Republicii Moldova au început să chestioneze structura de proprietate a EASEUR, respectarea obligațiilor investiționale asumate în Acordul de Investiții cu privire la Portul Internațional Liber Giurgiulești și să pună în discuție subvenția de stat acordată pentru susținerea investițiilor respective.

În contextul dificultăților create prin faptul că Rafiq Aliyev era proprietarul final al EASEUR, Aliyev, Administratorii Fiduciar ai lui Aliyev, împreună cu consilierii lor juridici, au evaluat în 2008-2009 diverse opțiuni pentru a vinde participațiunile lui Aliyev în cadrul EASEUR sau pentru a-l înlătura pe Aliyev printr-o altă modalitate din structura de proprietate. Aceste opțiuni au inclus printre altele următoarele posibilități: Vânzarea EASEUR în baza unei evaluări independente către o entitate aflată în proprietatea investitorilor existenți în Credit Suisse și conducerea EASEUR; Transferul nominal al părților sociale în EASEUR sau asociatul EASEUR, Eastern Capital, către XXXXXXXXX, contra unei plăți nominale, cu încheierea unui contract de participare la venituri cu una din entitățile lui Aliyev, adică o

țiune în care Aliyev ar fi rămas proprietar real majoritar al societății; și Vânzarea părților sociale în EASEUR sau în Eastern Capital către XXXXXXXXX, în baza unei evaluări independente, cu opțiunea (dar nu și obligația) societății lui Aliyev, New Ventures Capital, de a răscumpăra ulterior participațiunea majoritară, adică o tranzacție prin care XXXXXXXXX devenea proprietarul legal și real, în timp ce Aliyev ar avea opțiunea, dar nu și obligația, de a răscumpăra în viitor participațiunea majoritară.

În final indică că, după obținerea unei consilieri juridice externe, în noiembrie 2009 Administratorii Fiduciari, precum și Aliyev, au devenit asupra celei de-a treia opțiuni, adică vânzarea participațiunii în asociatul unic al EASEUR, Eastern Capital, în baza unei evaluări independente elaborate de societatea de contabilitate olandeză, Baker Tilly Berk, către societatea RMU Capital Ltd (în continuare „RMU”) ținută de către XXXXXXXXX (Anexa 30 la cererea de apel). Anexa 4 la cererea de apel reprezintă un extras din Contractul de Opțiune nr. 125 din 25 noiembrie 2009 dintre New Ventures Capital NV și RMU Capital Limited. Această anexă probează inclusiv structura corporativă a companiilor implicate în tranzacție. Conform lit. (A), „RMU este proprietarul legal și economic a 100% din acțiunile Societății (Eastern Capital N.V.) (B) Thomas este proprietarul legal și economic a 100 % din acțiunile RMU.”

Înainte de efectuarea tranzacției, XXXXXXXXX a demisionat din funcția de Administrator Fiduciar al Eastern Trust și, în consecință, a fost eliberat de obligațiile sale în calitate de Administrator Fiduciar la 23 noiembrie 2009 (Vol. IX, f.d. 1). Vânzarea societății Eastern Capital către RMU a fost efectuată prin încheierea unui Contract de Vânzare-Cumpărare a Părții Sociale datat 25 noiembrie 2009 (în continuare „CVC 2009”). În conformitate cu acest contract, New Ventures a lui Aliyev i-a vândut societății RMU părțile sale sociale în cadrul Eastern Capital, în schimbul sumei de 7 506 000 USD care urma să fie achitată în două tranșe - o plată în numerar imediată în sumă de 6 000 USD, și o Plată Amânată în mărime de 7,5 mln USD, scadentă la 25 noiembrie 2014.

În calitate de garanție a efectuării Plății Amânate, XXXXXXXXX i-a acordat societății New Ventures Capital a lui Aliyev un gaj asupra 80% din părțile sociale pe care le deținea în RMU (Anexa 38 la cererea de apel). Tranzacția a fost efectuată cu informarea și acordul Credit Suisse. Anexa 47 la cererea de apel conține scrisoarea reprezentanților Eastern Capital N.V. către Credit Suisse în care sunt descrise condițiile tranzacțiilor ce urmau să aibă loc și prin care solicită acordul instituției financiare pentru încheierea acestora. Achitarea și recepționarea sumei de 6 000 EUR este confirmată de mesajele electronice conținute în Anexa 3. Autenticitatea mesajelor și extragerea lor pe contul de email al lui XXXXXXXXX este probată de Actul de constatare a faptelor nr. 190a-14/2018 din 28 iunie 2018 conținut în Anexa 52 la cererea de apel.

În conformitate cu contractul de vânzare-cumpărare, transferul dreptului de proprietate asupra părților sociale din cadrul Eastern Capital a fost realizat odată cu Plata în Numerar, care a fost efectuată în mod corespunzător de RMU și care a fost recepționată în mod corespunzător de către New Ventures Capital la 27 noiembrie 2009.

În consecință, în noiembrie 2009 XXXXXXXXX a devenit proprietarul final, legal și real, al Eastern Capital, al EASEUR și al societăților Subsidiare Moldovenești ale EASEUR - Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L., Î.C.S. „Bemol Refinery” S.R.L., și Î.C.S. „Bemol Trading” S.R.L., Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L. și Î.C.S. „Construct Etalon” S.R.L. Acest fapt este probat și de Anexa 1 la cererea de apel, care reprezintă Raportul istoric din Registrul Comerțului al EasEur Holding. Acesta probează cine au fost asociații și prin urmare și neficiarii companiei. Astfel, alegațiile părții adverse cu privire la calitatea de proprietar al lui Rafiq Aliyev pe toată durata pentru care se susține că managementul defectuos sunt declarative și nesusținute de probe admisibile și pertinente.

În ziua semnării contractului de vânzare-cumpărare, părțile au mai semnat și un Contract de Opțiune (Vol. IX, f.d. 10), în baza acestui Contract de Opțiune, RMU i-a acordat societății New Ventures Capital a lui Aliyev o opțiune de răscumpărare a 88% din părțile sociale în cadrul Eastern Capital, în schimbul achitării Plății de Opțiune în sumă de 7,5 mln USD. Cu toate acestea, atâta timp cât New Ventures a lui Aliyev și-a exercitat opțiunea, XXXXXXXXX a rămas unicul proprietar final legal și real al Eastern Capital, al EASEUR și al Societăților Subsidiare Moldovenești. Faptul că XXXXXXXXX era unicul proprietar legal și real al Eastern Capital, al EASEUR și al Societăților Subsidiare Moldovenești începând din luna noiembrie 2009 este probat și de: certificatele de părți sociale (Vol. I, f.d. 136-143); faptul că Contractul de Opțiune confidențial este prevăzut în mod expres că RMU este unicul proprietar legal și real al Eastern Capital, și că XXXXXXXXX era unicul proprietar legal și real al RMU (Vol. IX, f.d. 10); și faptul că nici Aliyev și niciuna din entitățile sale nu dețineau părți sociale sau interese economice în părțile sociale în cadrul entităților susmenționate ca urmare a tranzacției.

De asemenea, consilierii companiei New Ventures Capital a lui Aliyev și auditorii independenți ai grupului de companii EASEUR au cunoscut în diverse documente faptul că după tranzacția din noiembrie 2009 XXXXXXXXX era proprietarul final legal și real al grupului de companii EASEUR.

Indică că, după ce a cumpărat grupul de societăți al EASEUR în noiembrie 2009, XXXXXXXXX a fost desemnat în calitate de director general al EASEUR și a continuat să activeze în calitate de administrator al Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. până la începutul lunii noiembrie 2012.

După achiziționarea Grupului de societăți EASEUR în 2009, parcursul aceluiași an, XXXXXXXXX a reușit să extindă substanțial rețeaua de stații de alimentare cu produse petroliere proprii și să fie închiriate de la 22 de stații la sfârșitul anului 2008 până la 35 de stații la începutul anului 2009.

Odată cu extinderea rețelei de stații de alimentare cu produse petroliere, Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. și-a mărit veniturile de la 14,8 mln USD în 2008 până la 36,4 mln USD în 2009 și a înregistrat primul său profit operațional de 2,7 mln USD. Luând în considerare profitul operațional al Î.C.S. „Bemol Trading” S.R.L. în sumă de 2,3 mln USD obținut din vânzarea produselor petroliere către Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L., cele două societăți subsidiare ale căror asociat unic este EASEUR, au generat împreună în 2009 profituri operaționale comune de 5,0 mln USD.

La cererea din partea EASEUR și pentru a asigura continuitatea încasării subvenției de stat de către Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L., Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. a continuat să folosească o parte din subvenția încasată de la guvern pentru finanțarea unei părți a gajamentelor investiționale ale Danube Logistics în cadrul Portului Internațional Liber Giurgiulești. În acest sens, pe parcursul anului 2009 Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. i-a acordat societății Danube Logistics un împrumut în sumă de 0,9 mln USD (Vol. IX, f.d. 88).

XXXXXXXXXX a reușit să convină cu Credit Suisse în privința prelungirii termenilor de rambursare a împrumutului sub forma unor orduri de suspendare și, concomitent, a depus eforturi considerabile pentru a obține finanțare suplimentară pentru EASEUR, Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. și/sau Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L. Anexa 39 la cererea de apel, care reprezintă Al doilea Acord de modificare privind un Contract de împrumut din 26 martie 2007 probează că, EASEUR nu a reușit să ramburseze prima tranșă către Credit Suisse la 5 aprilie 2010, iar XXXXXXXXXXXX a reușit să convină cu Credit Suisse în privința prelungirii termenilor de rambursare a împrumutului. Încercările de a obține finanțare de la băncile internaționale pentru dezvoltare s-au soldat cu eșec. Băncile internaționale pentru dezvoltare, cum sunt BERD, IFC ȘI DEG, au refuzat să examineze acordarea de finanțare pentru societățile subsidiare ale EASEUR din cauza tăcerilor continue ale societății EASEUR cu Rafiq Aliyev (Vol. X, f.d. 57).

La cererea EASEUR, și în calitate de garant al finanțării acordate de Credit Suisse, Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. a inițiat discuții cu oldova Agroindbank („MAIB”) cu privire la acordarea unui credit de 10 mln USD în mod independent și nesușținut de EASEUR lică, fără indicarea legăturii continue a EASEUR cu Rafiq Aliyev (Voi. VI, f.d. 117). Această finanțare a fost obținută în cele din urmă în septembrie 2010, fiind aprobată prin procesul-verbal din 29 iunie 2010 (Anexa 27 la cererea de apel) semnat de Easeur Holding BV, ca lic asociat al Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L., iar Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L., la cererea EASEUR, a folosit întreaga sumă de 10 mln USD pentru a rambursa către EASEUR o parte din împrumutul restant. La rândul său, EASEUR a folosit suma de 10 mln USD pentru a rambursa o parte din suma restantă către Credit Suisse. Faptul că scopul și procedura de semnare a contractului de credit a fost cunoscută pentru EASEUR este probat și de Anexa 28 (Correspondență cu Peter Booster din mai 2010 referitor la finanțarea subsidiarelor oldovenești, în care acesta recunoaște eficiența împrumutului, Anexa 54 (Act de constatare a faptelor și a stărilor de fapt nr. 190a-/2018 din 28.06.2018 care conține mesajul informativ expediat de către XXXXXXXXXXXX către Peter Booster și John Ryan.

Prin urmare, Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. a refinanțat la cererea EASEUR împrumutul asociatului în sumă de 10 mln USD, care era rător de o dobândă anuală de 10%, printr-un nou credit de la MAIB, inițial purtător de dobândă de 9.5%, iar ulterior - de 8.5%. Astfel, rezultatul tranzacției Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. a reușit să reducă costurile de finanțare și în același timp a oferit asistență societății EASEUR la îndeplinirea obligațiilor acesteia față de Credit Suisse, care erau garantate de Bemol Retail. Cu toate acestea, încercările de a obține finanțare externă pentru Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L., care încă genera pierderi, au eșuat.

Menționează că, la data de 23 februarie 2010, Corporația Financiară Internațională („IFC”), membră a grupului Băncii Mondiale, a ruzat cererea de finanțare depusă de Danube Logistics, invocând „motive necomerciale”. Acele motive au fost înțelese de Danube Logistics SRL ca fiind în legătură cu Rafiq Aliyev. Pe la mijlocul lunii martie 2010 a eșuat încercarea de a obține „finanțare prin creditare export cu acoperire de asigurare Hermes” pentru Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L., din cauza indisponibilității unei astfel de finanțări pentru proiectele din Republica Moldova. Aproximativ din aprilie 2010, s-a încercat de asemenea să obținerea finanțării pentru Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L. de la Corporația Germană de Investiții („DEG”) și de la Banca Comercială Română („BCR”). Cu toate acestea, IFC, DEG, cât și BCR nu au fost dispuse în cele din urmă să ofere o astfel de finanțare.

Astfel, indică că la cererea EASEUR, Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. a continuat să folosească o parte din subvenția încasată de la guvern pentru a oferi finanțare societății Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L. pentru realizarea angajamentelor sale investiționale în cadrul Tratatului Internațional Liber Giurgiuilești. Asigurând respectarea de către Danube Logistics a angajamentelor sale investiționale, Bemol Retail a asigurat continuitatea obținerii subvenției acordate de guvern pentru întreaga perioadă de 8 ani de încasare a subvenției. În total, pe parcursul anului 2010 Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. i-a acordat societății Danube Logistics împrumuturi în sumă de 6 mln USD.

Apelantul XXXXXXXXXXXX i-a informat în permanență pe EASEUR și pe creditorul acesteia, New Ventures Capital, reprezentat de Administratorii Fiduciarai ai lui Aliyev, despre eforturile depuse în vederea obținerii finanțării, inclusiv despre finanțarea de la MAIB pentru Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. La data de 17 septembrie 2010 XXXXXXXXXXXX i-a informat pe Administratorii Fiduciarai ai lui Aliyev (New Ventures Capital) despre planurile de utilizare a resurselor financiare împrumutate de Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. de la MAIB, anume pentru a rambursa o parte din împrumutul restant către EASEUR, urmând ca EASEUR să ramburseze o parte din suma restantă către Credit Suisse. Finanțarea de către MAIB a fost aranjată de către Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. la cererea EASEUR și a fost aprobată de EASEUR (Vol. IX, f.d. 126) printr-o decizie a asociatului, iar mijloacele financiare primite de la MAIB au fost transferate în mod responsabil către EASEUR. Concomitent cu implementarea acestor măsuri de restructurare financiară, Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. a ruzat sub administrarea lui XXXXXXXXXXXX să finalizeze rețeaua de stații de alimentare cu produse petroliere.

Indică că, pe parcursul anului 2010 Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. a mărit numărul de stații funcționale de alimentare cu produse petroliere de la 35 de stații la sfârșitul anului 2009 până la 53 de stații la finele anului 2010. În consecință, Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. și-a ruzat veniturile de la 36,4 mln USD în 2009 până la 57,2 mln USD în 2010, în timp ce genera un profit operațional de 4,4 mln USD. Numărul crescând al vânzărilor a permis societății afiliate a Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L., Î.C.S. „Bemol Trading” S.R.L., să genereze un profit operațional de 2,2 mln USD din vânzarea produselor petroliere către Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. Prin urmare, ambele societăți subsidiare ale căror asociat unic este EASEUR au generat în 2010 un profit operațional comun de 6,6 mln USD. Deși succesul în obținerea cu finanțare suplimentară era limitat, totuși pentru supraviețuirea EASEUR era important să se realizeze o restructurare a aficului de rambursare față de Credit Suisse. În acest context, în ianuarie 2011 XXXXXXXXXXXX solicitat ca Credit Suisse să consimtă la un plan realist de rambursare pe termen mediu. În baza consultărilor cu administratorii fiduciarai ai lui Aliyev, XXXXXXXXXXXX a propus acționalilor de la Credit Suisse convertirea unei părți din datoria restantă într-o participațiune minoritară în capitalul social al Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L. În februarie 2011 Credit Suisse a respins propunerea lui XXXXXXXXXXXX în primul rând din motivul că Credit Suisse nu are să dețină părți sociale într-o societate care avea încă legături cu Aliyev. În același timp, Administratorii Fiduciarai ai lui Aliyev au licitat, din numele New Ventures, un aviz independent cu privire la situația financiară a EASEUR și a Societăților sale Subsidiare oldovenești, precum și despre potențialele opțiuni de restructurare / rambursare a datoriei restante către Credit Suisse. În acest scop, New Ventures Capital a angajat societatea olandeză de contabilitate Baker Tilly Berk (BTB). Ca urmare a angajării societății BTB de către New Ventures, în martie 2011 a fost obținută o analiză complexă a fluxurilor de numerar al EASEUR și al societăților sale subsidiare.

La 23 martie 2011 la Amsterdam a avut loc o întrvedere la care au participat reprezentanții Credit Suisse, Administratorii Fiduciarai ai Aliyev, consultanții financiarai BTB ai New Ventures Capital și XXXXXXXXXXXX, pentru a discuta refuzul Credit Suisse de a accepta planul de restructurare și pentru a căuta eventuale alternative. Era vitală convenirea asupra unei restructurări consensuale pentru a evita o

hidare forțată păguboasă a grupului de societăți de către Credit Suisse - creditorul principal al EASEUR. În timpul întrevederii Credit Suisse le-a propus Administratorilor Fiduciarilor ai lui Aliyev și consultanților BTB ai New Ventures Capital vânzarea societății Î.C.S. „Danube Logistics” SRL, care încă mai genera pierderi, în baza unei evaluări independente către o entitate desemnată de Credit Suisse, în schimbul eliberării complete a societăților EASEUR, Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. și Î.C.S. „Bemol Trading” S.R.L. de obligația lor de a plăti către Credit Suisse suma de circa 27 mln USD, care devenea scadentă la 5 aprilie 2011. Propunerea făcută de Credit Suisse prezenta mare interes pentru Aliyev, Administratorii Fiduciarilor ai lui Aliyev și pentru consultanții financiari ai societății New Ventures Capital a lui Aliyev, deoarece această propunere avea să-i permită societății EASEUR să folosească fluxurile de numerar semnificative generate de Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. și Î.C.S. „Bemol Trading” S.R.L. pentru a rambursa către New Ventures a lui Aliyev datoria restantă anterior bordonată. Propunerea înaintată de Credit Suisse însemna că Aliyev putea să asigure recuperarea totală a investiției sale în Moldova, exactă după arestul său în 2005, dar și să îi asigure acestuia obținerea unui profit substanțial din investiția sa.

În acest context indică că și în baza evaluării independente a Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L., care a fost verificată și acceptată de trei Administratorii Fiduciarilor ai lui Aliyev și de consultanții financiari BTB ai New Ventures Capital (Anexa 19 la cererea de apel), la 1 iulie 2011 Credit Suisse a prezentat societății New Ventures a lui Aliyev un proiect de Memorandum de înțelegere. Memorandumul respectiv a fost semnat în cele din urmă între New Ventures Capital a lui Aliyev, Credit Suisse și EASEUR la 21 aprilie 2011 (Anexa 17 la cererea de apel).

Memorandumul de înțelegere prevedea majorarea împrumutului Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. către Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L. cu 5 mln USD și vânzarea ulterioară a creanțelor EASEUR și Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. față de Danube Logistics precum și a părții ciziale de 80% deținute de EASEUR în cadrul Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L., către o entitate desemnată de Credit Suisse, în schimbul berării totale a societăților EASEUR, Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. și Î.C.S. „Bemol Trading” S.R.L. de obligația lor de rambursare către Credit Suisse a sumei restante de circa 27 mln USD.

Pe lângă condițiile comerciale ale tranzacției preconizate, Memorandumul de înțelegere mai prevedea în mod expres că New Ventures Capital a lui Aliyev confirmă că Credit Suisse dorește angajarea lui XXXXXXXXXXXX în calitate de director al societății care va achiziționa societatea Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L.

La momentul încheierii Memorandumului de înțelegere, Credit Suisse încă nu se hotărâse în privința structurii de proprietate a societății care urma să achiziționeze societatea Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L. Aproximativ în iulie 2011 a devenit clar că Credit Suisse a decis să fie achiziționat în cadrul procedurii de aprobare internă că nu dorește să devină proprietarul legal al societății care va achiziționa societatea Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L. din cauza răspunderii potențiale legate de calitatea de asociat și din motive legate de reputație și raportare. În aceste circumstanțe, Credit Suisse a solicitat ca XXXXXXXXXXXX să devină proprietarul legal al societății care urma să cumpere Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L., iar beneficiile economice să fie împărțite între XXXXXXXXXXXX și Credit Suisse printr-un acord de partajare a profitului, pentru a-1 recompensa în calitate de manager al societății. După recepționarea a trei ample scrisori de consimțământ de la New Ventures Capital a lui Aliyev, întocmite la 16 septembrie 2011 (Anexa 18 la cererea de apel), în baza Contractului de împrumut dintre EASEUR și New Ventures din 16 septembrie 2011, în baza Contractului de Vânzare-Cumpărare a Părții Sociale 2009 din 20 septembrie 2011, în baza Contractului de Opțiune 2009 din 22 septembrie 2011, precum și după majorarea cu 5,2 mln USD a împrumutului acordat de Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. către Î.C.S. „Danube Logistics” SRL, s-a procedat la realizarea tranzacției. New Ventures Capital a lui Aliyev a emis scrisorile de consimțământ după ce a obținut consiliere juridică și financiară externă. New Ventures Capital a confirmat expres în care scrisoare de consimțământ (Anexa 24, Anexa 35 și Anexa 36 la cererea de apel) că societatea desemnată de Credit Suisse pentru a achiziționa creanțele și participațiunile EASEUR și Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. în raport cu Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L. se numește Danube Logistics Holding BV și că XXXXXXXXXXXX este proprietarul legal indirect al acestei societăți, iar beneficiile economice în cadrul societății sunt împărțite cu Credit Suisse.

Mai mult decât atât, în scrisorile de consimțământ New Ventures Capital a lui Aliyev și EASEUR și-au exprimat în mod expres acordul cu privire la mărirea de către Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. a finanțării acordate Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L. cu 5,2 mln USD până la cesionarea de către Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. a creanțelor sale față de Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L., prin intermediul EASEUR, către Danube Logistics Holding BV. Prin Decizia asociatului unic din 2011 (Anexa 22 la cererea de apel), EASEUR Holding BV a aprobat semnarea tuturor actelor legate de tranzacții.

În consecință, în baza Contractului-Cadru de Vânzare-Cumpărare Olandez din 4 noiembrie 2011 (Anexa 23 la cererea de apel) și în baza altor contracte de implementare semnate în conformitate cu legislația Țărilor de Jos, a Republicii Moldova și a Angliei, EASEUR a achiziționat partea sa socială de 80% în Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L., iar EASEUR și Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. și-au vândut creanțele față de Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L. către Danube Logistics Holding BV. Menționează că tranzacția a fost semnată cu Acordul de Vânzare-Cumpărare al New Ventures Capital NV din 22 septembrie 2011 (Anexa 36 la cererea de apel) și în baza Deciziei unicului asociat al ICS Bemol Retail SRL din 26 octombrie 2011 (Anexa 37 la cererea de apel). Respectiv, la data de 16 decembrie 2011 EASEUR, precum și garanții finanțării acordate de Credit Suisse-Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. și Î.C.S. „Bemol Trading” S.R.L., au fost descărcați în totalitate de obligația lor de a rambursa societății Credit Suisse suma restantă de 28,6 mln USD (Anexa 46 la cererea de apel).

Ținând cont de datoriile terților, valoarea de tranzacție a societății Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L., care încă genera pierderi, a fost estimată la 36,4 mln USD, deci cu 2,9 mln USD mai mult decât valoarea întreprinderii de 33,5 mln USD, preconizată în Memorandumul de înțelegere, așa cum a fost stabilită de evaluarea independentă.

XXXXXXXXXX a devenit proprietarul legal final al Danube Logistics Holding BV, iar Credit Suisse a obținut, în baza Contractului de împrumut Participativ din 23 decembrie 2011, un drept de participare de 65% în beneficiile economice ale Danube Logistics Holding BV. În virtutea acestui contract, Credit Suisse a deținut dreptul asupra 65% din venitul din vânzarea părții sociale și asupra 65% din dividende până în momentul când Credit Suisse a ieșit din proiect la începutul anului 2013. Începând cu februarie 2013 XXXXXXXXXXXX împarte beneficiile economice cu BERD, care a aranjat refinanțarea Credit Suisse și care este astfel îndreptățit la 65 % din vânzarea de părți sociale și dividende de la Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L. Ca parte integrantă a tranzacției din 2011, Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. a cesionat creanțele sale în sumă de 163 mln MDL față de „Danube Logistics”, SRL către asociatul unic EASEUR, în schimbul sumei de 163 mln MDL. Ulterior, EASEUR a cesionat această creanță în schimbul sumei de 163 mln MDL către Danube Logistics Holding BV.

Astfel, consideră că, cesionarea creanțelor Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. nu a generat nicio pierdere pentru Î.C.S. „Bemol Retail” R.L., ci pur și simplu a substituit o creanță de 163 mln MDL față de Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L. cu o creanță de 163 mln MDL de EASEUR, pe care EASEUR urma să o achite până la sfârșitul anului 2014 în conformitate cu primul Contract de cesiune (a se vedea art. 1.2. al primului Contract de Cesiune din 4 noiembrie 2011), a permis EASEUR, în baza Contractului de Cesiune din 29 ianuarie 2011, să compenseze valoarea deplină a creanței în sumă de 163 mln MDL (13.7 mln USD) față de Î.C.S. „Danube Logistics” R.L., cu suma de 13.7 mln USD, din prețul total de 28,6 mln USD, pe care EASEUR trebuia să îl achite către Danube Logistics Holding pentru preluarea datoriei restante către Credit Suisse; (a se vedea Scrisoarea de confirmare a EASEUR din 16 decembrie 2011) și a contribuit la eliberarea societăților Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L., Î.C.S. „Bemol Trading” S.R.L. și EASEUR de obligația lor de a rambursa suma restantă de 28,6 mln USD către Credit Suisse. (a se vedea Scrisoarea de eliberare a fidejursorului din 16 decembrie 2011);

Indică că, în timp ce EASEUR și Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. i-au vândut societății Danube Logistics Holding interesele lor economice în cadrul Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L. în schimbul eliberării lor de la plata sumei de 28,6 mln USD către Credit Suisse, în 11 Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. a continuat să-și extindă rețeaua sa comercială sub conducerea lui XXXXXXXXXXXX. Drept urmare, Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. a reușit să-și mărească veniturile de la 57,2 mln USD în 2010 până la 73,9 mln USD în 2011 și să-și mărească profiturile operaționale de la 4,4 mln USD în 2010 până la 6,4 mln în 2011 (Vol. X, f.d. 40-52). Luând în calcul profiturile operaționaleținute de Î.C.S. „Bemol Trading” S.R.L. în sumă de 1,9 mln USD din vânzarea produselor petroliere către Î.C.S. „Bemol Retail” R.L., în 2011 suma totală a profiturilor operaționale obținute de ambele societăți subsidiare ale EASEUR a atins cifra de 8,3 mln USD. După eliberarea societăților EASEUR, Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. și Î.C.S. „Bemol Trading” S.R.L. de obligația de rambursare față de societatea Credit Suisse, creditorul rămas al EASEUR - New Ventures Capital - i-a solicitat societății EASEUR minimizarea investițiilor în Moldova și utilizarea fluxurilor de numerar generate de Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. și Î.C.S. „Bemol Trading” S.R.L. pentru rambursarea datoriei restante față de New Ventures Capital a lui Aliyev. Acest fapt este probat și de mesajul lui Rafiq Aliyev din 31 ianuarie 2012 (anexat la cererea de apel). Astfel, la cererea EASEUR, Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. și Î.C.S. „Bemol Trading” S.R.L. au încetat să mai efectueze investiții suplimentare, cum ar fi construcția noilor stații de alimentare cu produse petroliere, și au continuat programul de lucru a cheltuielilor operaționale începând, în schimb, în decembrie 2011, să ramburseze la cerere datoriile lor restante către EASEUR să achite dividendele către EASEUR. La rândul său, EASEUR a folosit aceste resurse financiare pentru a începe rambursarea datoriei restante față de New Ventures Capital a lui Aliyev. La cererea EASEUR, Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. și Î.C.S. „Bemol Trading” R.L. au achitat următoarele sume sau au acordat societății EASEUR următoarele credite în perioada anilor 2010 - 2013, pentru a-i permite societății EASEUR să-și îndeplinească angajamentele față de creditorii săi, Credit Suisse și New Ventures Capital a lui Aliyev. După ce a exercitat funcția de administrator a Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. timp de peste șase ani, XXXXXXXXXXXX a demisionat din această funcție în septembrie 2012. Astfel, noul administrator desemnat al BEMOL Retail, Radko Stamenov, i-a raportat lui XXXXXXXXXXXX până în momentul când societatea acestuia, RMU Capital a vândut în iulie 2014 88% din părțile sale sociale în cadrul Eastern Capital către New Ventures Capital a lui Aliyev.

Indică apelanții că, în perioada în care a administrat direct societatea Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L., XXXXXXXXXXXX a transformat societatea, pe care EASEUR a cumpărat-o la prețul de 1 USD în iunie 2006, în operatorul uneia dintre cele mai mari rețele de stații de alimentare cu produse petroliere din Republica Moldova, care genera mai multe venituri per stație decât oricare altă societate petrolieră din Republica Moldova.

Indică că, la data de 9 iulie 2014 societatea New Ventures Capital a lui Aliyev a devenit proprietarul a 88% din părțile sociale din cadrul Eastern Capital și respectiv asociatul majoritar al EASEUR și al societăților sale subsidiare rămase - Bemol Retail, Bemol Trading, Bemol Refinery și Construct Etalon. În legătură cu vânzarea de către RMU a 88% din părțile sociale pe care le deținea în cadrul Eastern Capital, apelantul XXXXXXXXXXXX a demisionat din funcția de Vicepreședinte al EASEUR și EASEUR a confirmat lipsa oricăror pretenții față de acesta la sfârșitul lunii iunie 2014 (Vol. I, f.d. 235).

După alte încercări eșuate de a achiziționa societatea Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L. sau, alternativ, terminalul petrolier al Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L., Aliyev a declarat că New Ventures și-a exprimat consimțământul pentru Tranzacțiile din 2011 în baza unor declarații frauduloase din partea lui XXXXXXXXXXXX. În consecință, Aliyev a ordonat entităților controlate de el să inițieze acțiuni în justiție împotriva societăților Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L., Danube Logistics Holding și împotriva lui XXXXXXXXXXXX în mai multe instanțe.

În iulie 2018, instanțele engleze au respins pretențiile lui Aliyev cu privire la anularea Tranzacțiilor din 2011. La materialele cauzei au fost anexate Acțiunea concretizată depusă de New Ventures Capital N.V. și Eastern Capital N.V. împotriva lui XXXXXXXXXXXX și RMU Capital Limited în fața Înaltei Curți de Justiție a Angliei și Țării Galilor la 20 decembrie 2017 apostilată cu traducere selectivă certificată în limba română și încheierea Înaltei Curți de Justiție a Angliei și Țării Galilor din 31 iulie 2018 privind scoaterea de pe rol a cererii de anulare a contractelor și încasarea cheltuielilor de judecată în favoarea părților, apostilată cu traducere certificată în limba română. Printre acțiunile întemeiate ale lui Aliyev se numără o tentativă a societății EASEUR (aflată sub controlul lui Aliyev din data de 9 iulie 2014), de a anula pe cale extrajudiciară Contractul-Cadru de Vânzare-Cumpărare Olandez, care reglementează vânzarea creanțelor și participațiilor societăților EASEUR și Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. în cadrul Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L. în replică, Î.C.S. „Danube Logistics” R.L. și Danube Logistics Holding au inițiat acțiuni în justiție împotriva societăților EASEUR, Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. și împotriva directorilor EASEUR în Țările de Jos pentru a reconfirma valabilitatea Contractului-Cadru de Vânzare-Cumpărare Olandez și pentru a solicita despăgubiri de la părți pentru acțiunile lor neîntemeiate. În ampla hotărâre emisă în formă scrisă la 7 septembrie 2016, Curtea din Amsterdam a stabilit caracterul neîntemeiat al tentativei societății EASEUR și a lui Aliyev de a anula tranzacția din 2011 pe motiv de eroare pretinsă comitere de fraudă. În hotărârea sa, instanța a stabilit în mod clar că XXXXXXXXXXXX nu a făcut declarații false sau frauduloase (Vol. X, f.d. 57). La 11 septembrie 2018 Curtea de Apel din Amsterdam a confirmat corectitudinea și legalitatea Hotărârii din 7 septembrie 2016 a Curții din Amsterdam.

În perioada în care a deținut funcția de administrator al Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L., începând cu luna mai 2006 până în septembrie 2012 și a fost proprietarul final unic al societății începând cu luna noiembrie 2009 până în iulie 2014, XXXXXXXXXXXX a acționat în conformitate cu indicațiile date de EASEUR - asociatul direct al Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L., a promovat cu bună credință succesul societății și a dat dovadă de precauție, competență și diligență înainte de a lua decizii în numele societății. În calitate de asociat unic al

„Bemol Retail” S.R.L., EASEUR a stabilit strategia societății. EASEUR a ținut cont de toate societățile subsidiare moldovenești ale ASEUR atunci când a elaborat această strategie pentru Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. EASEUR s-a consultat de asemenea cu proprietarul și respectiv și cu creditorii săi Credit Suisse și New Ventures Capital al lui Aliyev la momentul stabilirii strategiei pentru Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L.. Reieșind din strategia stabilită pentru societățile sale subsidiare moldovenești, EASEUR a alocat surse financiare limitate. În rezultatul acestei strategii și a resurselor financiare alocate, precum și datorită obiectivului lui XXXXXXXXXXXX a maximaliza profiturile societății Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L., acesta a reușit să transforme o societate nou creată care genera pierderi și care nu avea venituri într-o societate extrem de profitabilă, care a înregistrat conform Standardelor Internaționale de Raportare Financiară venituri de 75 mln USD, profituri operaționale în sumă de 6.7 mln USD și profituri nete în sumă de 6.5 mln USD în anul 2012. (Vol. X, p. 5, Anexa 5, Anexa 6, Anexa 7, Anexa 8, Anexa 9, Anexa 10, Anexa 11, Anexa 12, Anexa 13, Anexa 14, Anexa 15, Anexa 16, Anexa 43, Anexa 44 și Anexa 53 la cererea de apel). Ignorarea acestor circumstanțe esențiale de către prima instanță, a dus la o înțelegere eronată a faptelor provocări extrem de complexe cărui a avut să le facă față Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. chiar din momentul lansării sale pe piața oduselor petroliere din Republica Moldova. Analiza superficială a instanței de fond a circumstanțelor cauzei, în afara contextului general speței, a generat calificarea eronată a faptelor. Astfel, instanța de fond a calificat ca fiind fraude și prejudicii acțiuni care au reprezentat luții indispensabile unui act de administrare a unei societăți pe o piață foarte concurențială și în niște circumstanțe economice extrem de dificile.

Apelații au arătat că toate tranzacțiile și deciziile manageriale pe care Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. își bazează pretențiile în prezentul proces au fost întreprinse cu mulți ani în urmă, în aceste condiții, clarificarea curgerii și expirării termenelor de prescripție pentru fiecare păt de cerere are o relevanță deosebită.

Indică că, pretențiilor Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. le este aplicabil fie: termenul de prescripție general, stabilit în art. 267 și 272 al Codului Civil, termen de trei ani, care curge de la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea drepturilor sale; fie termenul de prescripție special pentru acțiunile privind repararea prejudiciului cauzat de administrator, stabilit de art. 76 al Legii privind societățile cu răspundere limitată, care constituie trei ani din momentul comiterii fraudei; fie termenul de prescripție special pentru repararea prejudiciului cauzat de administrator prin depășirea limitelor împuternicirilor stabilite prin actul de constituire al societății cu răspundere limitată, stabilit de art. 73 (3) al Legii privind societățile cu răspundere limitată, termen care constituie trei ani din momentul comiterii acțiunii păgubitoare pentru societate.

Pretențiile înaintate față de XXXXXXXXXXXX ca persoană fizică (cele care se întemeiază pe îmbogățirea fără justă cauză), sunt supuse termenului de prescripție general; iar pretențiile înaintate față de XXXXXXXXXXXX, pentru deciziile și acțiunile întreprinse în calitate de administrator al Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. (cele care se întemeiază pe acuzații de management defectuos), sunt supuse termenelor de prescripție speciale, stabilite de art. 73 alin. (3) și art. 76 alin. (4) ale Legii privind societățile cu răspundere limitată.

În privința Alei Aydov, intimatul a invocat că, în perioada anilor 2008-2011 XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX au încheiat contracte pentru închirierea a 35 de benzinării, în condiții pretins dezavantajoase pentru „Bemol Retail” SRL. Benzinăriile au fost luate în locațiune în baza a 5 contracte, dintre care trei au fost semnate de către XXXXXXXXXXXX: Nr. 380 din XXXXXXXXXXXX încheiat cu „Gimnast” SRL; Nr. 1 din 31.12.2008 încheiat cu „Gimnast” SRL; Nr. 30 din 9.03.2010 încheiat cu „Derang-Plus” SRL; Aceste trei contracte au fost semnate de către Ala Aydov în baza procurilor eliberate de către administratorul Î.C.S. „Bemol Retail”, SRL, XXXXXXXXXXXX, fapt confirmat invocat de către însuși intimatul. Contractele nr. 380 din 31.12.2008 și nr. 381 din 31.12.2008 cu „Gimnast” SRL au fost încheiate în baza procurii din 19.12.2008, valabilă până la 5.01.2009 (Vol. III, f.d. 39).

Contractul nr. 30 din 9.03.2010 cu „Derang-Plus” SRL a fost semnat în baza procurii din 1 februarie 2010, valabilă până la 31 decembrie 2010. (Vol. III, f.d. 43) Dat fiind faptul că Ala Aydov a acționat din numele administratorului XXXXXXXXXXXX, pretențiile acțiunii eronate se prescriu în termen de 3 ani de la data comiterii acțiunii păgubitoare sau frauduloase stabilite de art. 73 alin. (3) și 76 alin. (4). Astfel, dreptul la acțiune pentru pretențiile prejudicii aduse prin aceste contracte s-a prescris după cum urmează: pentru Contractul nr. 380 din 31.12.2008 încheiat cu „Gimnast” SRL - la 31.12.2011; pentru Contractul nr. 381 din 31.12.2008 încheiat cu „Gimnast” SRL - la 31.12.2011; pentru Contractul nr. 30 din 9.03.2010 încheiat cu „Derang-Plus” SRL - 9.03.2013;

Chiar dacă ar fi luat în considerare argumentul intimatului cu privire la aplicabilitatea termenului general de 3 ani față de Ala Aydov, trebuie avut în vedere faptul că toate acțiunile contestate de intimat, întreprinse de Ala Aydov, au fost întreprinse de ea în baza procurilor emise de intimat, reprezentat de XXXXXXXXXXXX, administrator al intimatului, care, personificată la acel moment voința juridică a intimatului, organul său executiv (a se vedea art. 61 alin. (1) Cod civil). XXXXXXXXXXXX a continuat să fie administratorul intimatului mult timp (peste 5-3 ani) după încheierea respectivelor contracte de către Ala Aydov. Este, prin urmare, lipsit de orice temei juridic argumentul precum că Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. nu a știut despre tranzacțiile semnate de Ala Aydov, pentru a evita prescrierea pretențiilor față de aceasta. Intimatul trebuie considerat a fi în cunoștință de încheierea contractelor menționate (și de pretențiile încălcări de către Ala Aydov a obligațiilor aplicabile mandatarului) chiar din data încheierii lor.

Lipsa oricăror obiecții sau pretenții din partea lui XXXXXXXXXXXX, ca organ executiv al intimatului, cu referire la tranzacțiile semnate de Ala Aydov, și puse în prezent de intimat la baza pretențiilor față de ea, reprezintă o confirmare implicită și concludentă a cunoașterii acestora de către intimat, chiar și în conformitate cu prevederile art. 249 alin. (1) al Cod civil, și a acceptării valabilității acestor tranzacții. Nu mai puțin ca atât, în cadrul prezentului proces, XXXXXXXXXXXX a prezentat și o confirmare scrisă expresă scrisă în acest sens (Vol. VIII, f. 224-225).

Prin urmare, și în conformitate cu art. art. 267 și 272 Cod civil, pentru pretențiile înaintate de intimat în legătură cu contractele încheiate cu „Gimnast”, SRL, termenul de prescripție a expirat la 31 decembrie 2011, iar pentru pretențiile referitoare la contractul încheiat cu „Derang-Plus”, SRL, termenul de prescripție a expirat la 9 martie 2013. Pretențiile față de XXXXXXXXXXXX inițial au fost formulate prin cererea din iulie 2015, adică mult timp după expirarea termenului de prescripție. Pretențiile Intimatului față de XXXXXXXXXXXX sunt scrise în întregime.

Indică că, argumentul intimatului precum că pentru prejudiciile succesive curg termene de prescripție separate, din momentul comiterii prejudiciilor (și nu din momentul cunoașterii încălcării dreptului) în temeiul prevederilor art. 272 alin. (4) al Codului civil nu

ate fi reținut, deoarece această prevedere, după cum este prevăzut chiar în textul acesteia, este aplicabilă doar obligațiilor delictuale. În zmul Alei Aydov pretențiile Intimatului se întemeiază pe raportul contractual de mandat. Prin urmare, conchide asupra prescrierii totale a etențiilor față de XXXXXXXXXX, în mărime totală de 68 345 979 lei.

La fel consideră că, unele pretenții ale intimatului, deși nu sunt prescrise extinctiv, nu sunt imputabile lui XXXXXXXXXX din motiv că se bazează pe acțiuni sau omisiuni comise sau admise de către XXXXXXXXXX în calitate de administrator al Î.C.S. „Bemol Retail” R.L. Din momentul în care XXXXXXXXXX a încetat, la 2 septembrie 2012, să mai exercite mandatul de administrator al intimatului, au ătat obligațiile sale privind administrarea intimatului și, prin urmare, pentru evenimentele intervenite ulterior acestei date nu există temeieri ă responsabilizare a sa în temeiul art. 76 al Legii cu privire la societățile cu răspundere limitată, precum și alte temeieri de răspundere ăocate de intimat, în virtutea deținerii de către XXXXXXXXXX a funcției de administrator al Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L.

Reiterează lipsa de temeieri a pretențiilor față de XXXXXXXXXX cu privire la veniturile ratate de intimat, pe diverse capete de cerere. XXXXXXXXXX a fost angajat în calitate de administrator al Intimatului din 2006 până la 31 august 2012, în temeiul unui contract individual ăuncă. Conform prevederilor art. 262 alin. (1) al Codului Muncii: „(1) Conducătorul unității poartă răspundere materială deplină pentru ăjudiciul direct și real pe care l-a cauzat unității, conform prezentului cod și altor acte normative.”

Astfel, consideră că prejudiciul ce ar urma a fi reparat de către XXXXXXXXXX nu include venitul ratat de angajator ca urmare a ăunilor apelantului.

Indică că, instanța a reținut argumentele intimatului precum că, pentru cele 35 de stații de alimentare cu benzină închiriate în perioada 08 - 2011 de către XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX, I.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. ar fi suportat costuri exagerat de mari pentru ăchiriere benzinărilor.

Intimatul nu aduce nici un argument sau calcul propriu în sprijinul acestor capete de cerere și nici un document primar care să probeze ăportarea pretinselor prejudicii, ci face referință la calculele arbitrare și speculative din Rapoarte (Deloitte; ANRE; Just Audit 2016 și 17).

Accentează însă, că Raportul Deloitte nu face referire la costuri excesive, raportând contactele de locațiune la contracte similare, ci ăumentează că ar fi fost mult mai benefic pentru intimat să dețină în proprietate aceste stații de alimentare cu produse petroliere. Aceste ăncluzii au fost făcute fără a ține cont de capacitatea de finanțare limitată pentru procurarea sau construirea a 35 de stații de alimentare cu ăduse petroliere. Nu au fost aduse probe precum că aceste contracte de locațiune nu au fost bazate pe condițiile de piață ce prevalau la ămentul respectiv.

Pentru prejudiciile pretinse în perioada 2008-2012, în mărime totală de 131 252 819 lei, este citată ca sursă principală Raportul ăloitte. Raportul ANRE este invocate pentru perioada 2010- 2012, fără a explica cum se corelează cele două rapoarte citate, dat fiind că ăportul Deloitte vorbește despre pierderi pe stațiile închiriate, și concluzionează asupra cifrei de 131 252 819 lei (p.33 a Raportului), iar ăportul ANRE vorbește despre cheltuieli ineficiente, care nu se admit în calculele prețurilor produselor petroliere, citând suma de 93,6 ăioane lei, pentru perioada 2010- 2012. Deloitte, la solicitarea noii conduceri a intimatului, a calculat profiturile potențiale, pe care intimatul ăi putut să le obțină, în cazul în care cele 34 de stații închiriate din rețeaua sa, ar fi fost proprietatea sa. Acest scenariu nerealist ignoră cu ăvârșire că în anul 2007 Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. nu avea fonduri pentru a procura sau a construi 34 de stații petroliere proprii și ăi nu ar fi putut să construiască și să dea în exploatare stații noi tot atât de repede, precum Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. a închiriat, ătilat și pus în funcțiune cele 34 de stații închiriate.

În 2007-2010 asociata unică a intimatului, EASEUR, a asigurat Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. finanțare suficientă doar pentru ănstrucția sau cumpărarea a aproximativ 20 de stații petroliere, deși Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. avea dreptul să colecteze scutirea de ăA, acordată de Guvernul Republicii Moldova în sprijinul investițiilor stipulate de Acordul de Investiții cu privire la Portul Internațional ăer Giurgiulești, pentru un total de 50 de stații, pe o perioadă de opt ani, termen care deja începuse să curgă în septembrie 2007. În ăența unor finanțări adiționale, Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. a ales între a-și extinde rapid rețeaua la 50 de stații petroliere, cu stații ăchiriate, în perioada 2008-2010, și a construi noi stații din contul fluxurilor bănești limitate, generate de cele 20 de stații proprii, astfel ăât, în mod realist, intimatului i-ar fi luat astfel 5-7 ani pentru a crea o rețea de 50 de stații petroliere, în locul a 2-3 ani în cazul închirierii ățiilor.

Mai mult, notează că în conformitate cu Acordul de Investiții, Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. era în drept să încaseze scutirea de TVA la primele 50 de stații petroliere, înregistrate la Ministerul Economiei. Drept urmare, Bemol Retail nu putea, pur și simplu, cu timpul să ăociască stațiile închiriate cu stații proprii, construite sau procurate, odată ce primele erau deja înregistrate la Ministerul Economiei.

Având în vedere resursele financiare limitate ale Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. în anii 2007-2010, conducerea anterioară a Bemol Retail ăționat absolut rațional și în cele mai bune interese ale companiei, atunci când a luat în locațiune stații/mici rețele, la prețuri de piață, în ăopul majorării profitabilității Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L.

Ne valorificarea acestei oportunități ar fi constituit neglijență și lipsă de diligență, și ar fi însemnat ignorarea instrucțiunilor uniceei ăociate a Intimatului, EASEUR, care a hotărât prin decizia din 18 martie 2008 (Vol. IX, f.d. 158-159) că Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. ăbuie să închirieze cât mai multe stații petroliere, în virtutea resurselor financiare limitate ale grupului EASEUR.

Consideră că, este lipsită de temeieri legal echivalența dintre rezultatele economico-financiare, pe care le reprezintă calculele realizate de ăloitte (pag. 33 a Raportului) și Just Audit 2017 (pag. 2 a Raportului), și prejudiciile pretinse de la apelanți pe acest capăt de cerere.

Indică că, concluziile Actului de control fiscal, la care, de asemenea, se referă intimatul, nu pot fi luate în considerație la calcularea ăjudiciilor pe acest capăt de cerere. Suplimentar la argumentele invocate în capitolul dedicat analizei probatoriului, menționează că în ăncluziile finale ale actului pentru fiecare an verificat (paginile 8, 9,10,12), Inspectoratul Fiscal de Stat a ajuns, de fapt, la concluzia ășorării pierderilor fiscale ale intimatului pentru fiecare din acești ani, și, prin urmare, de constatare a unui venit impozabil mai mare, decât

l declarat de intimat inițial, ceea ce infirmă alegațiile intimatului referitor la faptul că acest act ar confirma prejudiciile pretinse.

Consideră apelantul că, pierderile pretinse de Î.C.S „Bemol Retail” S.R.L. la acest capăt de cerere nu reprezintă un prejudiciu efectiv, are un caracter ipotetic, care se bazează pe considerarea stațiilor închiriate ca unicele componente ale rețelei de stații Bemol. Acestea prezintă argumente false, care nu pot fi puse la baza unor pretenții concrete de sute de milioane de lei, deoarece premisele puse la baza ionamentului intimatului nu s-au realizat niciodată, la fel ca și pretinsele pierderi.

Temeinicia politicii comerciale aplicate de XXXXXXXXXX este confirmată de rezultatul financiar al Intimatului. Or, în conformitate cu piile extraselor situațiilor financiare ale Bemol pentru anii 2010-2012, anexate la dosar și necontestate de Intimat, începând cu anul 2010, nd obiectivul urmărit de XXXXXXXXXX de a asigura un minim de 50 de stații petroliere Bemol a fost atins, Intimatul a început să lorfice în deplină măsură Scutirea TVA, a atins pragul de rentabilitate și a realizat un profit net de 3 831 712 USD în 2010, în 2011 - de 4 3 575 USD și în 2012 - de 6 697 550 USD (a se vedea situațiile financiare ale Bemol pentru acești ani, Volumul X, filele 40-56). Mai mult atât, confirmarea acestui fapt o găsim chiar în Raportul Deloitte, care prevede la pag. 20, că în perioada 2010-2012 Intimatul a registrat profit operațional, în mărime, respectiv, de 49 682 433 lei, 77 959 275 lei și 72 958 284 lei, trendul fiind, în general, unul de ștere. În 2013, care este ultimul an de exercițiu financiar, pentru care XXXXXXXXXX a avut acces la informația financiară a Intimatului, mol Retail a generat venituri în mărime de 96.2 milioane de dolari SUA și fluxuri de mijloace bănești pozitive, în mărime de 11.7 milioane dolari SUA. De asemenea, faptul că deciziile manageriale erau bazate pe o analiză financiară și economică temeinică este confirmat plicit de realizarea profitabilității Intimatului pe parcursul ultimilor trei ani de administrare a Intimatului de către XXXXXXXXXX.

La fel consideră că neîntemeiată este respingerea de către prima instanță a argumentului că stațiile e alimentare au fost închiriate în za rezoluțiunii din 18 martie 2008 adoptată de Consiliul EASEUR, unicul asocial al intimatului, care i-a dat indicații privind închirierea nzinărilor or, instanța nu are competența de a se substitui voinței corporative a unicului asociat a intimatului: dacă în actul de dispoziție a nsiliului EASEUR nu au fost stabilite limite de preț de chirie, rezultă că a fost dreptul administratorului de a încheia contracte cu chirii pe re le-a considerat rezonabile și pertinente obiectivelor societății. La fel, decizia EASEUR este din 18 martie 2008.

Instanța, preluând argumentele intimatului invocă careva obligații de informare ale lui XXXXXXXXXX conform art. 1040 ale Codului vil în baza unui contract de mandat imaginar, însă, prima instanță ignoră prevederile Actului constitutiv ale intimatului, care stabilesc și umite obligații de supraveghere din partea asociatului unic. Extinderea unei rețele de stații de alimentare cu combustibil este un lucru zibil în cel mai direct sens al cuvântului. Dacă asociatul unic al intimatului ar fi avut careva pretenții cu privire la închirierea și construcția nzinărilor, le-ar fi înaintat cel târziu la sfârșitul fiecărui an de gestiune în care ar fi fost închiriate stațiile, deci nu mai târziu ne finele anului 12 (ultimul contract de locațiune a fost încheiat la 4.11.2011).

Contrar celor reținute de instanță, obligația de informare a fost îndeplinită de către apelant, iar unicul proprietar al apelantului - ASEUR, nu a obiectat sau înaintat careva pretenții față de contractele de locațiune încheiate de către XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX 1 numele lui XXXXXXXXXX. XXXXXXXXXX, ca administrator al Intimatului, director al EASEUR și proprietar final al grupului, prin ecutarea tuturor acestor contracte pe parcursul mai multor ani, ceea ce conferă validitate deplină acestor contracte din partea asociatului ic, cel care ar mai fi putut să exprime obiecții în această privință. În plus, cheltuielile legate de aceste contracte au fost înregistrate în odul convenit nu doar în rapoartele financiare auditate ale intimatului, dar și în rapoartele financiare auditate consolidate ale EASEUR.

Indică apelanții că, XXXXXXXXXX a acționat în baza procurilor prezentate în acest proces chiar de Intimat și emise de XXXXXXXXXX, care, la momentul emiterii lor și la momentul executării mandatului de către XXXXXXXXXX, era purtătorul voinței imatului și persoana prin care, în temeiul art. 61 alin.1 Cod civil, Intimatul la acel moment își exercita drepturile (inclusiv dreptul de a semna pe XXXXXXXXXX în calitate de mandatar).

Indică că,procurile nu stabilesc limite ale împuternicirilor, pe care XXXXXXXXXX le-ar fi încălcat. Intimatul nu a prezentat nicio probă ăptului că, cele trei contracte de închiriere a stațiilor, încheiate de Ala Aydov și puse de Intimat la baza pretențiilor față de ea, ar fi fost ulate sau, cel puțin contestate de Intimat, ca anulabile, pe motiv că ar fi fost încheiate de XXXXXXXXXX contrar împuternicirilor ordiate (art. 226 Cod civil), astfel încât ele urmează a fi considerate perfect valabile, inclusiv neafectate de încheierea cu depășirea puternicirilor. XXXXXXXXXX a confirmat tranzacțiile încheiate prin reprezentare întreprinse de XXXXXXXXXX atât implicit (inclusiv mișând executarea celor trei contracte pe parcursul a mai multor ani), cât și expres (prin declarația prezentată în cadrul prezentului oces) (Volumul VIII, f. d. 224), astfel încât a fost demonstrată (chiar dacă nu era nevoie) până și respectarea normei legale privind nfirmarea contractelor încheiate cu depășirea împuternicirilor, stabilite de art. 249 alin.1 Cod civil. Astfel nu i se poate imputa Alei /dov că ar fi acționat cu depășirea împuternicirilor, contrar voinței Intimatului. Oricare ar fi fost interesul mandantului (Intimatul), nu a st demonstrat nici un temei ca să se concluzioneze că XXXXXXXXXX a acționat contrar intereselor mandantului la încheierea acestor ntracte, cu încălcarea art. 1035 Cod civil, invocat de Intimat.

Totodată, subliniem că încercările Intimatului de a argumenta răspunderea solidară a lui XXXXXXXXXX și a Alei Aydov, nu face cât să confirme caracterul arbitrar și lipsa de temei a acestor pretenții. Invocarea de către Intimat a art.1036 Cod civil, precum că XXXXXXXXXX ar trebui să răspundă pentru actele Alei Aydov, solidar cu aceasta, în virtutea obligației de a alege cu diligență mandatarul imatului, de fapt, pune în evidență faptul că Intimatul impută celor doi apelanți prestații diferite, în temeiuri legale diferite: Alei Aydov i se pută lipsa de diligență la executarea mandatului (art. 1035 Cod civil) iar lui XXXXXXXXXX i se impută lipsa de diligență la alegerea ndatarului și lipsa autorizației la transmiterea împuternicirilor către mandatar (art. 1036 Cod civil). Însuși acest fapt confirmă că nu există acest caz o răspundere solidară, reieșind chiar din definiția legală a obligației solidare. Conform art. 530 Cod civil, pentru a fi în prezența ei obligații solidare, doi debitori trebuie să datoreze creditorului una și aceeași prestație.

Din aceleași motive consideră că este nefondată și invocarea de către Intimat a art. 1414 Cod civil, conform căruia dacă dauna a fost uzată în comun de mai multe persoane, acestea poartă răspundere solidară. Or, pentru a fi în prezența unei cauzări de daune în comun, elanții ar fi trebuit să comită în comun o faptă cauzatoare de prejudicii. Intimatul și reșpective, prima instanță, așa și nu au arătat care a st acea fapta comună a apelanților, care a cauzat o daună comună. Intimatul încearcă să o pună pe Ala Aydov într-o lumină nefavorabilă, știnând că XXXXXXXXXX a "avut grijă să fortifice financiar" compania Danube, pretinzând că există o legătură (inexistentă) între faptul XXXXXXXXXX a fost desemnată ca administrator al Danube și că, după aceasta, împrumutul acordat de Bemol Retail către Danube a

ascut, însă toate aceste acuzații și interesul personal urmărit de XXXXXXXXXX nu reprezintă decât niște declarații neprobate și de rea credință, și, mai ales, nu au nicio legătură cu probarea pretențiilor Intimatului față de Ala Aydov, care se referă numai la închirierea unor țării petroliere.

Prin Cererea din februarie 2017 Intimatul a inclus în final pretenții în mărime de 16 608 188 lei. Acestea se bazează exclusiv pe raportul Just Audit 2017, prejudiciile în cauză fiind calculate ca dobânzi la sumele cheltuite cu reconstrucția și îmbunătățirea stațiilor petroliere, la rate ale dobânzii, care au fost deduse, prin metode nespecificate, din ratele dobânzilor aplicabile creditelor și împrumuturilor contractate de Intimat. Sumele cheltuite de Intimat cu îmbunătățirile în stațiile închiriate nu au fost dovedite de Intimat prin documente contabile și contabile primare.

Argumentul instanței, precum că realizarea acestor îmbunătățiri urma să fie în mod special aprobată de asociata unică a Intimatului ca și ca o tranzacție de transmitere gratuită de proprietate, pe lângă decizia EASEUR din 2008 de a se recurge la închirierea stațiilor de mentenanță, deoarece ar reprezenta o transmitere în proprietate cu titlu gratuit de drepturi unor terți (§ 216 al Hotărârii din XXXXXXXXXX) este neîntemeiat. Încheierea contractelor de locațiune a fost aprobată prin Decizia EASEUR din 2008. Cheltuielile legate de reconstrucția și îmbunătățirile aduse stațiilor petroliere au constituit o parte a remunerației negociate de locatorii stațiilor pentru acordarea acestora în posesia și folosința Intimatului. Pe lângă aceasta, contractele de închiriere cu Lecostan SRL, Derang-Plus SRL și Vesi SRL, au fost încheiate deja în perioada în care XXXXXXXXXX era proprietarul final al Intimatului (a se vedea certificatele și extrasele anexate la Vol. I, l. 136-146). Având în vedere că dobânzile aplicate de Intimat pe acest capăt de cerere, sunt declarate ca incluzând dobânzile aplicate pe creditul contractat de Intimat de la MAIB, și tot dobânzile pe acest credit sunt pretinse de Intimat de la XXXXXXXXXX pe capătul de cerere privind generarea de cheltuieli financiare prin contractarea de credite, rezultă că Intimatul cere compensarea de două ori a aceluiași prejudiciu. Admiterea prezentului capăt de cerere de către instanță ar rezulta, astfel, într-o îmbogățire fără justă cauză a Intimatului, astfel căt acesta trebuie respins chiar și numai în acest temei, pe lângă toate celelalte obiecții enunțate de noi. De asemenea, pentru investiții care au avut loc cel devreme în 2008 și cel târziu în 2010, Intimatul (ghidată de Just Audit SRL) pretinde dobânzi pe parcursul a 6-8 ani ulterioari al calculului Just Audit se extinde până în anul 2016). Or, dincolo de toate aspectele dubioase care se aplică acestui capăt de cerere, calcularea acestor pretenții trebuie să se oprească la un anumit moment. Acele împrumuturi și credite, la care apelează Intimatul la argumentarea calculării dobânzilor pe acest capăt de cerere, nu oferă o referință în acest sens, pentru că ele au fost contractate pentru alte scopuri. Respectiv, Intimatul continuă să calculeze dobânzi și în 2016, pentru că, premisele puse la baza calculului, nu-i oferă un motiv justificat să reevalueze aceste calcule. Imposibilitatea stabilirii unui asemenea moment, nu face decât să releve caracterul arbitrar și artificial al pretenției în cauză.

Consideră apelanții că, intimatul nu a suportat prejudicii în sumă de 5 878 816 lei prin plăți în avans de 1 191 792 EUR ori acesta nu a fost tratat în mod corespunzător aceste pretenții (a se vedea referința Co-apelanților din 8 iunie 2017, (Volumul VIII, f.d. 165-223), secțiunea 5.22 (d) (i)-(iii) și (f)). Nu au fost prezentate documente care să confirme baza de calcul a acestora (documentele primare care să confirme Intimatul a efectuat aceste plăți, mărimea acestora și data plății); nu au fost prezentate nici probe privind termenul și dobânzile împrumutului contractat de Intimat de la EASEUR, la care Intimatul face referință la argumentarea modului de calculare a prejudiciilor. Nici sursă de argumentare a acestui capăt de cerere, reținută inclusiv și de către prima instanță (§§ 221, 222 ale Hotărârii din 10.04.2018) nu rapoartele Just Audit.

Consideră că, instanța nu a dat un răspuns argumentelor apelanților privind principiul pus de Intimat la baza acestei pretenții de echivalență între cheltuielile de avansare a chiriei stațiilor și costul împrumutului contractat de Intimat de la asociata sa, EASEUR, în condițiile în care Intimatul nu a demonstrat că fondurile împrumutului au fost contractate pentru achitarea avansurilor și, cu atât mai mult, că avansurile urmăreau închirierea stațiilor petroliere menite să asigure desfășurarea și extinderea activității comerciale a Intimatului, neratoare de venituri (inclusiv prin valorificarea scutirii de TVA acordate Intimatului prin efectul Acordului de Investiții), care urmau a fi utilizate inclusiv pentru rambursarea acestui împrumut); modalitatea de calcul a prejudiciilor pretinse (rata aplicată a dobânzii și perioada pentru care s-au calculat "prejudicii"; rata de schimb la care sumele în Euro au fost convertite în lei) (a se vedea referința Co-apelanților din iunie 2017, Volumul VIII, f.d. 165-223), secțiunea 5.22 (d) (i)-(iii) și (f)).

Reiterează că, achitarea de avansuri pe contracte comerciale reprezintă o practică de afaceri absolut firească și legală care nu necesită, sine, justificări, și nu poate servi drept temei de responsabilizare a administratorului pentru lipsă de diligență sau pentru că, astfel, XXXXXXXXXX ar fi rezolvat astfel problemele terților (ale locatorilor stațiilor de alimentare). Intimatul nu a arătat niciodată care au fost problemele financiare ale terților", pe care se pretinde că le-ar fi rezolvat astfel XXXXXXXXXX. De asemenea, din moment ce toate avansurile se referă la chirii care s-au realizat ca atare (nu este vorba despre niște chirii fictive), calificarea de către Intimat a acestor plăți drept "sustrageri a mijloacelor bănești din circuit" nu-și găsește nicio justificare. Totodată, achitarea avansurilor pe contractele de închiriere stațiilor a fost necesară în circumstanțele particulare, care caracterizau activitatea Intimatului la încheierea acestor contracte, și anume necesitatea asigurării unui număr maxim de stații de alimentare Bemol, prin care să se asigure volumul de vânzări de combustibili necesar pentru valorificarea în deplină măsură a scutirii de TVA, de care beneficia Intimatul la acel moment. În cazul în care XXXXXXXXXX nu ar acționat în sensul dezvoltării unei rețele de stații Bemol suficient de mari, fără îndoială că Intimatul ar fi înaintat pe acest temei acuzații de să de diligență. În același timp, Intimatul a eșuat să probeze toate acuzațiile de lipsă de diligență a lui XXXXXXXXXX în această privință. Nu a fost prezentat nici un argument care ar fi indicat asupra unui unui interes personal a lui XXXXXXXXXX în aceste tranzacții sau existența unor avantaje personale de pe urma lor. Pretenția precum că benzinăriile închiriate au generat în mod constant pierderi, adus în rijinul pretenției lipse de diligență, este infirmat prin generarea de un profit net în contul Intimatului de milioane de dolari pe parcursul anilor 2010-2012 (a se vedea situațiile financiare ale Bemol pentru acești ani, Volumul X, f.d. 40-56) și ulterior. Ținem să menționăm în mod plicic că profitul intimatului era generat exclusiv datorită recuperării TVA, fapt pus în dependență directă de extinderea numărului de benzinării, marea parte a căreia o constituiau stațiile închiriate de XXXXXXXXXX.

Consideră apelantul că, intimatul nu a suportat prejudicii în sumă de 632 724 lei prin supraplată la achiziții de terenuri și prejudicii în sumă de 3 054 751 lei prin achiziții de terenuri fără necesitate și/sau scop comercial, ca diferență între prețurile de achiziție realmente plătite, și prețurile evaluate ulterior de Intimat) și cele referitoare la achiziția terenurilor fără necesitate sau scop comercial (prejudicii calculate ca dobânzi la sumele achitate pentru achiziția terenurilor, în mărime totală de 3 054 751 lei) intimatul face trimitere doar la câteva terenuri. Deși inițial, în sprijinul acestui capăt de cerere, Intimatul prezentase contractele de achiziție a două terenuri (din Sculeni, Ungheni și Bălănești), și niște rapoarte de evaluare ulterioară a acestora, la comanda Intimatului, ulterior, Intimatul a renunțat implicit la pretențiile cu

ivire la terenul din Băcioi (acesta nu a mai fost luat în considerație la calculul prejudiciilor pretinse, în Ultima cerere). Cu referire la atențiile privind terenurile din Căușeni și Orhei, s. Mitoc, înaintate de Intimat abia în februarie 2017, unica sursă care le susține este raportul Just Audit 2017. Contractele de achiziție și raportul sau rapoartele de evaluare nu au fost prezentate, evaluatorul este necunoscut, întrucât, având în vedere rezervele față de Rapoarte, exprimate de noi pe parcursul procesului, aceste pretenții ale Intimatului nu pot fi considerate probate suficient.

Cu privire la terenul din Sculeni, în februarie 2017 a intervenit din partea Intimatului o schimbare de argumentare notabilă și importantă întru acest capăt de cerere în general. Raportul Just Audit 2017 s-a întemeiat pe un alt raport de evaluare și la un alt preț evaluat al acestui teren, decât cel invocat de Intimat inițial, în Cererea din iulie 2017, urmare a cărui fapt, pretențiile privind achiziția acestuia s-au redus cu 23 9 Euro. Având în vedere că întregul capăt de cerere se bazează pe confruntarea de către Intimat a prețurilor la care terenurile au fost achiziționate în realitate, cu prețurile evaluate de companiile de evaluare, această reducere a pretenției demonstrează perfect caracterul contrar al acestor pretenții și constituie o confirmare grăitoare a obiecțiilor noastre în această privință, prejudiciu Intimatul sau cu un anume interes care nu coincidea cu cel al Intimatului, astfel, acționând fără diligență și cu rea credință. Intimatul nu a abordat în general aceste aspecte în cererile sale.

Dimpotrivă, posibilitate de a cumpăra lotul de teren de la Sculeni a fost o ocazie deosebită, datorită amplasării sale nemijlocite la frontieră, cu alte cuvinte într-o locație foarte avantajoasă pentru a deservi clienții din România. Prețul de cumpărare a fost intens negociat cu fostul proprietar în baza unor termeni și condiții avantajoase ținând cont de locația unică. Construcția costisitoare a unei stații de alimentare cu produse petroliere pe acest lot de teren a fost totuși amânată din cauza insuficienței de resurse financiare și după ce a devenit imposibil de luat în arendă o altă stație de alimentare cu produse petroliere din apropiere. În 2010 printr-o evaluare independentă a fost stabilit acest lot de teren valora 2 093 000 MDL, în comparație cu prețul de cumpărare de 1 552 320 MDL.

Indică că, lotul de teren de la Orhei (Vol. VIII, f.d. 234) a fost achiziționat după ce Intimatul s-a confruntat cu dificultăți considerabile în procesul obținerii autorizației pentru construcția unei stații de alimentare cu produse petroliere pe un lot de teren care fusese anterior identificat cu autoritatea publică centrală. La momentul respectiv Intimatul a fost informat de către ministerele de resort că acest lot nu mai este disponibil pentru construcția unei stații de alimentare cu produse petroliere, deoarece guvernul planifică niște lucrări de construcție majore în cadrul infrastructurii drumurilor din această locație. În cele din urmă, s-a hotărât să amânăm construcția, cu investiții mari de capital, a unei noi stații de alimentare cu produse petroliere pe acest lot de teren după ce s-a reușit să luăm în arendă de la „Derang Plus,, SRL o stație existentă cu amplasare avantajoasă la Orhei.

Lotul de teren de la Căușeni a fost achiziționat după ce s-a dovedit că era imposibil de efectuat construcția pe un lot de teren care fusese anterior identificat cu autoritatea publică centrală. Lotul de teren era nepotrivit, deoarece se afla în imediata apropiere a unei linii electrice de înaltă tensiune și din cauza configurației lotului de teren. Construcția unei stații de alimentare cu produse petroliere pe un lot de teren recent achiziționat a fost amânată după ce EASEUR a cerut ca BEMOL Retail să stopeze construcția de stații noi de alimentare cu produse petroliere. În 2010 printr-o evaluare independentă a fost stabilit că acest lot de teren valora 793,100 MDL, în comparație cu prețul de cumpărare de 735.781 MDL.

Lotul de teren de la Băcioi făcea parte dintr-o stație de alimentare cu produse petroliere achiziționată de BEMOL Retail. La cererea proprietarului anterior, achiziționarea complexului a fost divizată în două contracte cu împărțirea arbitrară a prețului total de cumpărare. Prețul total de cumpărare a complexului a fost stabilit în urma unor negocieri intense bazate pe termeni și condiții competitive.

Construcția stațiilor de alimentare cu produse petroliere pe alte loturi de teren care au fost inițial identificate în colaborare cu autoritatea publică centrală a fost amânată din cauza: (i) deciziei strategice luate de EASEUR în martie 2008, (ii) resurselor financiare limitate, (iii) din cauza dificultăților considerabile la procurarea sau luarea în arendă a acestor terenuri de la autoritățile municipale, (iv) restricțiile de construcție, (v) întârzierile în procesul de obținere a autorizațiilor pentru construcție precum și (vi) din cauza întârzierilor în procesul de obținere a autorizației din partea parlamentului pentru transformarea destinației agricole a lotului în destinație de construcție.

Indică că, instanța face trimiteri la constatările din Rapoartele prezentate cu privire la un presupus prejudiciu în urma procurării unor terenuri „fără necesitate și /sau scop comercial” și a reținut argumentul Intimatului precum că XXXXXXXXXX ar fi procurat terenurile întru îndeplinirea prevederilor HG nr. 901 din 20.07.2002. (§ 227 al Hotărârii din XXXXXXXXXX). HG nr. 901 din 20.07.2002 reglementa Schema de amplasare a stațiilor de alimentare și a depozitelor petroliere și gaze pe teritoriul Republicii Moldova în anii 2002 -2006, fapt confirmat și de art. 1 al Hotărârii. Terenurile au fost procurate ulterior. În plus, HG nr. 901 din 20.07.2002 nu excludea completarea ulterioară a anexei nr. 4 la ea. Se invocă lipsa planificării strategice pe termen lung, în condițiile în care Intimatul a recunoscut construcția de stații de alimentare cu produse petroliere de către noua administrație pe loturile de terenuri procurate în timpul administrării lui XXXXXXXXXX. La fel, faptul că terenurile procurate au fost ipotocate și nu s-a construit o SAC pe ele în perioada administrării companiei de către XXXXXXXXXX, nu seamănă că acestea nu au fost utilizate conform destinației. Or, destinația tuturor activelor unei societăți comerciale este să contribuie la dezvoltarea și profitabilitatea întreprinderii în ansamblu. Atâta timp cât ipotocarea terenurilor a contribuit la activitatea „Bemol Retail” R.L. în timpul noii administrații, nu se admite o calificare a acestor terenurilor drept „fără necesitate sau scop comercial”. În general nu considerăm că instanța este competentă de a evalua oportunitatea unor asemenea decizii.

Consideră apelații că, Intimatul nu a suportat prejudicii în sumă de 36 607 368 lei prin împrumuturi și sponsorizări nejustificate or, pe lângă acest capăt de cerere, instanța a reținut, în baza raportelor ANRE, Deloitte și Just Audit, că după acordarea împrumutului în sumă de peste 5 milioane lei în folosul I.C.S. „Danube Logistics” S.R.L. și a tranzacțiilor succesive, Intimatul a înregistrat o pierdere de 13,8 milioane MDL (§ 232 al Hotărârii din XXXXXXXXXX). Cu referire la insuficiența probării sumei acestor pretenții și a faptului că suportarea acestor cheltuieli s-ar datora încălcării de către XXXXXXXXXX a obligației de administrare diligentă a Intimatului, subliniem următoarele: Raportul Deloitte nu a menționat cu nicio ocazie o sumă specifică a pretinselor prejudicii pe acest capăt de cerere și nici nu a menționat că au avut loc cheltuieli „nejustificate” în privința creditelor contractate de către Intimat. În schimb, a fost menționată insuficiența informației necesară întru concluzii în această privință; Raportul ANRE pentru anii 2010 - 2012 (pct. 3.6) nu a detaliat perioadele, elementele de calcul și modul în care a fost calculată suma cheltuielilor rezultate din contractarea sau acordarea de către Intimat a creditelor. În plus, acest raport coincide cu o sumă, diferită de cea pretinsă finalmente de Intimat, și care include cheltuieli de leasing, pe care Intimatul nu le-a pretins și nu a probat niciodată; Actul de control fiscal conține referințe la dobânzile achitate de Intimat pe creditul contractat în 2010 de la Moldova-

roindbank SA (MAIB), și califică aceste sume sub aspectul deductibilității fiscale, dar nu dă nici o apreciere oportunității sau eficienței estui credit sub aspect financiar, comercial, operațional sau managerial; Raportul Just Audit 2016 face referință expresă la creditul ntractat în 2010 de Intimat de la MAIB, dar nu detaliază nici suma de la care s-au calculat dobânzile, și nici rata dobânzii care a fost licată (pag. 8). Raportul nu conține concluzii privind faptul că cheltuielile Intimatului legate de acest credit ar fi nejustificate, ineficiente u ilicite; Valoarea probatorie adăugată a Raportului Just Audit 2017 a fost specificarea că creditul MAIB a fost contractat "ca urmare a uror deciziilor ineficiente" (pag. 10).

Totodată, remarcă că, Intimatul nu a prezentat probe care să confirme achitarea de sume cu acest titlu către MAIB și care să nfirmе mărimea concretă a sumelor pretinse de ea.

Indică că, cele mai importante activități de finanțare ale „Bemol Retail”, au fost stabilite prin deciziile asociatului său EASEUR. roximativ în perioada în care XXXXXXXXXX a preluat conducerea societății, adică la sfârșitul lunii iunie 2006, Bemol Retail dispunea de zerve de numerar în sumă de circa 176 000 USD. După desemnarea lui Thoma Moser în funcția de administrator al societății, Bemol ttail a primit de la EASEUR o finanțare sub formă de împrumut de circa 11.9 mln USD la o dobândă de 10% pentru a începe zvoltarea rețelei de stații de alimentare cu produse petroliere în perioada cuprinsă între a doua jumătate a anului 2006 și 2009.

Începând din anul 2008, EASEUR a dat indicație societății BEMOL Retail să acorde împrumuturi către o altă societate subsidiară a ASEUR - Danube Logistics - folosind o parte din subvenția încasată de Bemol Retail de la guvern. Guvernul a acordat această subvenție ntru a susține investițiile reglementate prin Acordul de Investiții cu privire la Portul Internațional Liber Giurgiuilești. Aceste împrumuturi au ns cifra totală de 151 mln MDL către luna noiembrie 2011.

Indicația pe care EASEUR a dat-o societății Bemol Retail cu privire la acordarea finanțării sub formă de împrumut societății Danube gistics este înregistrată în decizia asociatului din 23 septembrie 2011 (Vol. IX, f.d. 78). În calitate de administrator al Bemol Retail, XXXXXXXXXX a executat decizia asociatului unic al societății - EASEUR - și a aprobat acordarea unui împrumut purtător de dobândă tre Danube Logistics.

Constatarea instanței precum că împrumutul acordat către Danube Logistics era lipsit de dobânzi, este total lipsită de suport, prumutul a fost purtător de dobânzi de 10% anual (Vol. IX, f.d. 89), fiind acumulate dobânzi în valoare de 11 799 042,38 MDL (Vol. , f.d. 97). Conform Contractului de cesiune nr. DL-01/10 din 4.11.2011 (Vol. IX, f.d. 96), creanța totală în valoare de 162 645 837,87 DL (dintre care 11 799 042,38 lei erau constituite din dobânzi), a fost cesionată de către reclamantă asociatului său Easeur Holding B.V.

Obiectivele societății EASEUR la momentul când a fost dată indicația către Bemol Retail cu privire la acordarea finanțării sub formă împrumut pentru societatea-soră Danube Logistics au fost următoarele: oferirea posibilității pentru societatea subsidiară Danube gistics de a-și îndeplini obligațiile investiționale stipulate în Acordul de Investiții cu privire la Portul Internațional Liber Giurgiuilești, în ecial în legătură cu construcția unui port de mărfuri uscate și plățile restante aferente cumpărării terminalului petrolier parțial construit de BERD; asigurarea continuității încasării de către BEMOL Retail a subvenției achitate pentru susținerea investițiilor reglementate prin ordul de Investiții cu privire la Portul Internațional Liber Giurgiuilești; asigurarea protejării investițiilor EASEUR în Danube Logistics, re ar fi supuse riscului de a fi pierdute în cazul în care Danube Logistics nu și-ar fi respectat angajamentele asumate prin cu privire la rtul Internațional Liber Giurgiuilești; efectuarea cesionării datoriei sale restante în sumă de 28.6 mln USD față de Credit Suisse către nube Logistics Holding în schimbul vânzării participațiunilor sale și ale Bemol Retail în cadrul Danube Logistics în 2011 - o tranzacție re a fost convenită între EASEUR, Credit Suisse și New Ventures Capital a lui Aliyev printr-un Memorandum de înțelegere din 21 aprilie 11 și prin scrisorile de consimțământ ale New Ventures Capital a lui Aliyev din 16, 20 și 22 septembrie 2011. Această înțelegere vedere printre altele ca Bemol Retail în calitate de garant al finanțării de la Credit Suisse să mărească suma împrumutului oferit societății nube Logistics cu 5.2 mln USD, acesta constituind în total 151 mln MDL până la efectuarea tranzacției.

În 2011 Bemol Retail a cesionat la valoare deplină toate creanțele în sumă de 163 mln USD aferente finanțării acordate societății nube Logistics, inclusiv dobânda acumulată de 12 mln MDL, adică în schimbul sumei de 163 mln SUD către EASEUR, în baza ontractului de Cesiune din 4 noiembrie 2011 (Voi. IX, f.d. 96). Ulterior EASEUR a vândut această creanță la valoare deplină, adică în himbul sumei de 163 mln MDL, către Danube Logistics în baza Contractului de Cesiune din 29 noiembrie 2011. Vânzarea acestei creanțe constituit o parte integrantă a vânzării participațiunilor EASEUR și Bemol Retail în cadrul Danube Logistics către Danube Logistics olding.

Consideră apelantul că, Bemol Retail nu a suportat nici o pierdere în rezultatul finanțării acordate de BEMOL Retail către Danube gistics, deoarece aceste creanțe, inclusiv și dobânda acumulată de 12 mln MDL, au fost vândute societății EASEUR la valoare deplină schimbul sumei de 163 mln MDL, sumă care a fost achitată societății EASEUR în mod corespunzător în decembrie 2011.

Noua conducere a Bemol Retail pretinde în mod irațional că pentru a reduce cheltuielile de finanțare ale societății XXXXXXXXXX ar fi buit (i) să ignore indicațiile asociatului societății - EASEUR, (iii) să expună riscului principala sursă de venit a societății BEMOL Retail, ică anularea plăților substanțiale ale subvenției acordate de guvern, și (iii) să refuze, fiind unul dintre garanții finanțării acordate de Credit isse, executarea tranzacției din 2011 (Voi. IX, f.d. 102) care a fost convenită între EASEUR și creditorii săi Credit Suisse și New ntures Capital a lui Aliyev și care elibera societatea BEMOL Retail de obligația sa de a rambursa societății Credit Suisse suma restantă 28.6 mln USD.

Indică apelantul că, în 2010 EASEUR a dat indicație societății ÎCS „BEMOL Retail”, SRL să ramburseze suma de 10 mln USD din toria restantă a BEMOL Retail către EASEUR prin contractarea unui împrumut de la MAIB. La rândul său, EASEUR a folosit aceste surse financiare pentru a rambursa suma de 10 mln USD de datorie restantă față de Credit Suisse, care a fost garantată de către Bemol ttail.

Indică că, refinanțarea datoriei restante față de EASEUR printr-o facilitate de împrumut de la MAIB nu a cauzat niciun prejudiciu, ci a st benefică pentru Bemol Retail, deoarece acesta a redus cheltuielile de finanțare ale societății. Facilitatea de împrumut de la MAIB a fost ntractată în baza unor condiții competitive și a fost inițial supusă unei dobânzi la rata de 9.5%, iar ulterior de 8.5 %, în comparație cu

bânda de 10% aplicată de EASEUR. Indicațiile date de EASEUR cu privire la încheierea unui contract de credit cu MAIB sunt registrate în procura emisă de EASEUR la data de 25 mai 2010 (Vol. IX, pag. 126). În calitate de administrator al Bemol Retail, XXXXXXXXX a executat decizia asociatului societății - EASEUR. PLEASE ALSO REFER TO THE SHAREHOLDER RESOLUTION DISCUSS WITHIRINA.

De asemenea, creditorul societății EASEUR - New Ventures Capital - era informat în totalitate și era de acord cu începerea refinanțării mele părți restante din împrumutul acordat de EASEUR către Bemol Retail printr-un nou împrumut de la MAIB. În textul unui mesaj de răspuns electronică din 20 mai 2010 administratorul fiduciar al lui Aliyev - Peter Booster - care reprezenta societatea New Ventures Capital, și-a exprimat acordul cu privire la finanțarea pe care BEMOL Retail preconiza să o contracteze de la MAIB.

În anul 2011, la cererea EASEUR și cu acordul creditorului societății EASEUR - New Ventures Capital, Bemol Retail a vândut acțiunile sale față de Danube Logistics în sumă de 163 mln MDL către asociatul său EASEUR la valoare deplină, adică în schimbul sumei de 163 mln MDL către EASEUR, sumă pe care EASEUR trebuia să o achite împreună cu dobânda până la data de 31 decembrie 2014.

După eliberarea societăților EASEUR, Bemol Retail și Bemol Trading de obligațiile față de Credit Suisse ca urmare a vânzării acțiunilor EASEUR în cadrul Danube Logistics în decembrie 2011, EASEUR a dat indicație societății Bemol Retail să nu mai efectueze investiții și să folosească profiturile sale pentru rambursarea împrumutului și pentru plata dividendelor către EASEUR.

În calitate de administrator al Bemol Retail, XXXXXXXXX, a executat decizia asociatului societății - EASEUR - și a plătit dividende în sumă de 4.4 mln USD în anul 2012. După demisionarea sa din funcția de administrator al Bemol Retail în septembrie 2012, societatea a continuat să plătească dividende societății EASEUR. În 2013 Bemol Retail a plătit circa 6 milioane USD societății EASEUR și posibil a plătit dividende suplimentare în anii care au urmat. EASEUR a folosit aceste și alte resurse financiare primite de la Bemol Trading la cererea administratorilor fiduciarilor ai lui Aliyev pentru a rambursa o parte din datoriile restante către New Ventures Capital a lui Aliyev. În 2012 și 2013 EASEUR a rambursat circa 11 mln USD către New Ventures Capital a lui Aliyev.

Apelanții consideră că, intimatul nu a suportat prejudicii în sumă de 16100 925 lei generate de spălătorile auto or, serviciile de curățenie auto ale companiei Bemol au fost concepute, în mod primordial, ca un instrument de marketing legat de sistemul de carduri de plată al Bemol, prin care Bemol premia cu un serviciu gratuit de spălare a mașinii clienții deosebit de loiali și plătitori instant. Deoarece serviciile de spălătorie auto erau un instrument de promovare, acestea nu pot fi evaluate ca o direcție de activitate separată, generatoare de profit, ci trebuie tratate drept cheltuieli de marketing, de rând cu cheltuielile Bemol Retail legate de organizarea loterilor, distribuirea emisiilor etc., destinate să maximizeze veniturile companiei din activitatea de bază de comercializare a produselor petroliere. Or, reușita acestei activități promoționale a fost un factor determinant care a condus la aceea ca în 2013 Intimatul a devenit cea mai de succes rețea de vânzări petroliere în materie de vânzări la nivel de rețea, a treia cea mai de succes rețea în materie de vânzări și și-a majorat numărul de clienți individuali, cu achitare instant, comparativ cu clienții corporativi care solicitau termene de creditare și reduceri substanțiale. Respectiv, serviciul gratuit de spălătorie auto trebuie privit ca unul din aspectele care au contribuit la profitabilitatea Intimatului, despre care am menționat mai sus în prezentele Susțineri.

Reiterează apelații că, în condițiile în care XXXXXXXXX a asigurat profitabilitatea substanțială a Intimatului chiar din anul 2010 (al doilea an de activitate a spălătorilor auto Bemol) și a asigurat o tendință de creștere a acestei profitabilități în anii 2011 și 2012, an în care a încetat să mai dețină funcția de administrator al Intimatului, acuzațiile de lipsă de diligență nu pot fi considerate probate de Intimat.

Menționează că, ambele Rapoarte nu prevăd decât o estimare sumară a pierderilor privind spălătorile auto, care nu specifică baza de calcul a acestor calcule (documente, informații), metode de calcul etc. Cu atât mai mult, aceste rapoarte nu se preocupă deloc să stabilească uzele care au determinat aceste pierderi (care pot fi o multitudine), și nu stabilesc legătura de cauzalitate dintre aceste pierderi estimate și acțiunile sau omisiunile lui XXXXXXXXX.

În asemenea condiții, consideră că acceptarea acestor pretenții ca fiind suficient probate îl plasează pe XXXXXXXXX într-o situație surdă, în care se presupune că el trebuie să formuleze o apărare față de niște pretenții, cu privire la care cunoaște numai suma totală a estora. Mai mult ca atât, pretențiile de milioane de lei, pretinse de la XXXXXXXXX pentru activitatea spălătorilor auto în anii 2013-2014, parțial, în 2012, când el nu mai era administrator al Intimatului, în condițiile în care decizia de valorificare în continuare sau închidere a spălătorilor nu mai era de competența lui XXXXXXXXX, ci de competența noului administrator și având în vedere că decizia de încetare a activității asemenea serviciu poate fi implementată în decurs de câteva zile, sau cel mult săptămâni, nu-și găsesc nic o justificare legală sau obiectivă.

Consideră apelații că, intimatul nu a suportat prejudicii de 1 843 996 lei din creditarea cumpărătorilor de produse petroliere. Acest număr de cerere este unul din cele, unde pretențiile înaintate au variat pe parcursul procesului de la 508 000 lei până la 2 400 000 lei (actualmente - 1 843 996 lei), fără explicații și fără o motivare argumentată, doar schimbând Raportul, pus la baza pretenției. Cu privire la probabilitatea probatorie a Rapoartelor și motivele pentru care ele nu pot fi reținute în calitate de probe suficiente și adecvate ale pretențiilor Intimatului, am tratat mai sus, dar și în referințele prezentate, cu referire în mod special la acest capăt de cerere.

Indică că, nu a fost prezentată nici o probă privind livrările de combustibil concrete, prețul acestora; mărimea datoriilor și perioada de plată a acestora, decât o descriere sumară și aproximativă în unele Rapoarte (Just Audit 2016, pag. 11; Deloitte, pag. 19), din care, spre exemplu, este imposibil să se stabilească sumele concrete ale datoriilor acumulate de clienții respectivi în perioada în care XXXXXXXXX a fost administrator al Intimatului, ceea ce ar avea o importanță decisivă la argumentarea de către Intimat a responsabilizării personale a lui XXXXXXXXX pe motiv de lipsă de diligență. O astfel de modalitate de argumentare a pretențiilor nu se conformează cerințelor aplicabile în proces de judecată echitabil, conform cărora, dacă este solicitat un prejudiciu, faptul suportării și calculul acestuia trebuie justificat cu documente relevante și suficiente, iar intimatul trebuie să probeze toate elementele relevante pentru survenirea răspunderii civile, inclusiv legătura cauzală dintre prejudiciul survenit și acțiunile sau omisiunile apelantului. Or, atât timp cât Intimatul nu și-a îndeplinit obligația de a dovedi a acestor elemente, nu i se pretinde lui XXXXXXXXX obligația de a proba contrariul.

Cheltuieli pentru deplasări, cheltuieli pentru închirierea locuinței, precum și cheltuieli pentru exploatarea autoturismului în interes personal consideră apelații că sunt justificabile și intimatul pretinde că ar fi probat faptul că deplasările întreprinse de către XXXXXXXXX

rsonai considera apeianu ca sunt nejustificate or, mumatu preunde ca ar proba raptu ca deplasare inreprimse de catre XXXXXXXXXXXX
parcursul anilor 2007 - 2012, în calitate sa de administrator al Intimatului, au fost deplasări în interes personal și că XXXXXXXXXXXX
mează să compenseze Intimatului aceste cheltuieli. Suma finală a acestor pretenții constituie 1 163 229 MDL. Documentele anexate de
tre Intimat referitor la cheltuielile de deplasare pretinse au fost furnizate de o manieră confuză, ordinele emise pentru documentarea
plasărilor nefiind asociate deconturilor de avans corespunzătoare și facturile de achitare a biletelor de avion aferente. Nu au fost
ezentate toate ordinele de deplasare în interes de serviciu, declarate de către Intimat ca fiind depuse, și nu toate sumele pretinse de către
imat au fost susținute de documente justificative. Per total, nu este susținută de nici un fel de document suma de 13 156 lei. în privința
eltuielilor pentru biletele de avion pretinse separat de alte sume incluse în deconturile de avans, au fost depuse doar invoice-urile de plată
ise de agenția de turism, care nu pot fi considerate probă de efectuare a plăților și respectiv, de suportare a cheltuielilor. Suma
etențiilor corelativă acestor bilete constituie 538 320 MDL. Informația prezentată cu privire la anumite bilete de avion nu permite a se face
ncluzii ferme în privința naturii și scopului deplasării, nu confirmă dacă Thomas Moser a întreprins efectiv aceste călătorii și a beneficiat
aceste zboruri și nici nu confirmă că Intimatul a suportat aceste cheltuieli. Suma totală a prejudiciului pretins de Intimat pentru asemenea
hete constituie 260 756 MDL. Astfel, Intimatul nu a reușit să prezinte probe relevante și suficiente pentru fundamentarea fiecărei alegații
privința presupuselor deplasări în interes personal ale lui XXXXXXXXXXXX pe cheltuiala Intimatului și aceste pretenții urmează a fi respinse
neprobate.

Cu referire la argumentarea de principiu a acestor pretenții, Intimatul a invocat inițial neîndeplinirea unor formalități în legătură cu
documentarea deplasărilor, iar când acest argument a fost infirmat, iar relevanța lui a fost combătută, a devenit brusc neinteresată de aceste
rrealități, și a înaintat, în schimb, ideea că XXXXXXXXXXXX nu trebuie privit ca un simplu angajat și că pretențiile Intimatului se bazează pe
ligația de a gestiona resursele financiare ale societății cu prudență și diligență. Intimatul a eșuat, însă, să demonstreze circumstanța
ocială pentru valabilitatea acestor pretenții - faptul că aceste deplasări ar fi fost întreprinse în scopuri personale.

Intimatul nu a administrat nici o probă care ar demonstra că oricare din călătoriile din perioada anilor 2007 - 2012, a fost întreprinsă
cătore XXXXXXXXXXXX în interes personal. Enunțul Intimatului precum că cele mai multe deplasări au fost programate în ajun de week-
d sau imediat după, având durata de 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 13 zile, nu poate fi considerat ca fiind o probă, în primul rând în virtutea
neralității și insuficienței sale, dar și având în vedere că un week-end survine, de obicei, după cinci zile de lucru și este foarte dificil să
iți includerea unui week-end în perioada de deplasare, atunci când deplasarea durează mai mult de cinci zile. În plus, programarea
lătorii este pusă în dependență de orarul zborurilor operate din și spre Chișinău.

Pe de altă parte, natura și amploarea activității comerciale a Intimatului (comerțul cu produse petroliere, a căror furnizare în Moldova
ate avea loc numai din străinătate), dar și angajamentele acesteia în cadrul unor tranzacții de finanțare internaționale (minim, cele cu
plicarea Credit Suisse și cu implicarea NVC (Aliyev)) în perioada administrării acesteia de către XXXXXXXXXXXX justifică suficient
plasările în străinătate ale administratorului acesteia, pentru a nu accepta automat declarațiile gratuite și concluziile forțate ale Intimatului
probe pertinente și veridice ale unor acuzații de ordinul milioanelei. Numai circumstanțele de mai sus ale afacerilor Intimatului au
cesitat deplasările lui XXXXXXXXXXXX în Marea Britanie, Elveția, Țările de Jos, Austria și Turcia, pe de o parte, și în România, Grecia,
rcia, Elveția și Dubai, pe de altă parte.

Intimatul solicită de la XXXXXXXXXXXX compensarea cheltuielilor de locațiune a apartamentului, suma finală a pretențiilor, după
xplicabile majorări și reduceri, constituie 96 964 lei, solicitate ca îmbogățire fără justă cauză. Din această sumă, suportarea cheltuielilor în
irime de 9487.5 lei nu a fost probată de Intimat în nici un fel și această parte a pretențiilor urmează a fi exclusă a priori, în temeiul
îndeplinirii obligației de probațiune a pretențiilor.

Cu referire la suma rămasă, în mărime de 87 476.50 lei, în cadrul procesului am prezentat suficiente documente și argumente care
monstrează că Intimatul a achitat cheltuielile de locațiune a locuinței lui XXXXXXXXXXXX în cunoștință de cauză și că persoana care a
ntinuat efectuarea plăților a fost noul administrator al Intimatului, Radko Stamenov. Intimatul cunoștea prevederile contractului de muncă
opriu cu XXXXXXXXXXXX, care prevedea obligația sa de a-1 asigura pe Thomas Moser cu locuință doar pe perioada aflării acestuia în
acția de administrator a Intimatului, precum și faptul că acesta nu mai este administrator începând cu 2.09.2012.

Drept urmare, invocă prevederile art. 1389 alin. (3) Cod civil, care exclude pretențiile de restituire pe temei de îmbogățire fără justă
uză dacă acceptantul va dovedi că prestatorul știa despre inexistența obligației, dar a executat totuși prestația. Prima instanță nu a dat un
spuns cu privire la acest argument esențial al apelanților.

Prin Cererea din februarie 2016, Intimatul a înaintat pretenția privind încasarea de la XXXXXXXXXXXX a sumei de 466 420 MDL, ca
bogatire fără justă cauză, pentru cheltuielile suportate de Intimat pentru exploatarea în scopuri personale a automobilului care aparținea
imatului. În referința noastră am arătat că, din această sumă Intimatul nu a probat în nici un fel suma de 101 863 lei, iar cu privire la încă
1 92,47 lei am invocat obiecții, prin care am argumentat respingerea acestora. Ulterior, prin Cererea din martie 2017, Intimatul a micșorat,
ă explicații, suma pretențiilor pe acest capăt de cerere cu 102 523 lei.

Bemol Retail a primit indicația să pună la dispoziția lui XXXXXXXXXXXX un automobil din contul Bemol Retail în scopuri de afaceri și
rsonale în baza contractului de angajare a acestuia cu EASEUR (art. 4 al Contractului de muncă, Vol. IX, f.d. 144). Acest contract a fost
vigoare din iunie 2006 până în iunie 2014.

După demisionarea de la EASEUR în iunie 2014, noul administrator al Bemol Retail a permis societății Danube Logistics să
losească automobilul până la momentul procurării mașinii de către Danube Logistics la sfârșitul lunii august (Vol. IX, f.d. 31). Cheltuielile
gate de utilizarea mașinii de către Danube Logistics de până la procurarea automobilului, cum sunt cele legate de alimentarea cu
mbustibil, asigurare, reparație, cauciucuri sau acumulator, au fost luate în calcul la momentul când cele două societăți au convenit și au
alizat contractul de vânzare-cumpărare a automobilului, fapt reflectat în corespondența dintre angajații responsabili de tranzații din cele
uă companii. (Vol. IX, f.d. 34-43).

Obiecția de bază a apelanților întemeiată pe art. 1389 alin. (3) Cod civil, și anume că, cheltuielile Intimatului au fost suportate în
rioadă în care administrator al Intimatului era Radko Stamenov, cu acordul acestuia, nu au fost analizate de către prima instanță.

În Cererea de majorare a pretențiilor din XXXXXXXXXXXX a intimatului, aceasta face expres trimitere la prevederi din Contractul individual de muncă din 15.05.2006 care se referă la anumite obligații ale apelantului XXXXXXXXXXXX. În același timp, intimatul omite prevederile art. 3 al aceluiași Contract individual de muncă, care stabilește că: „3.1. Angajatul se obligă să îndeplinească atribuțiile prevăzute fișa postului, pe întreaga durată a prezentului Contract.” Conform art. 8.2. al Contractului, Angajatorul, adică intimatul, este obligat: „8.2. asigure Angajatul cu instrucțiuni de muncă și descrieri ale muncii ce urmează a fi îndeplinită.” Printre obligațiile Angajatului, descrise la articolul 9, sunt enumerate și: „9.5. Să respecte etica de afaceri și standardele generale de comportament stabilite de Angajator 9.9. Să nu ntraziică Angajatorul pe marginea aspectelor de finanțare de activitatea acestuia...].”

La materialele cauzei nu se regăsește anexată fișa postului lui XXXXXXXXXXXX care ar specifica descrierea muncii și/sau instrucțiunile de muncă (cu denumirea „Descrierea serviciului”). Nu au fost prezentate nici decizii sau indicații ale asociatului unic care nu ar fi fost contestate de către XXXXXXXXXXXX.

Acțiunile imputate de către intimat apelanților nu reprezintă acțiuni ilegale în sine, acestea fiind prezentate tendențios de către intimat ca fiind produse anumite prejudicii materiale, însă nu fac trimitere la criteriile de evaluare a acestora sau stabilirea criteriilor și obiectivelor de performanță. Mai mult ca atât aprecierea acțiunilor apelanților sunt tratate ca fiind prejudicioase și ca management defectuos prin raportare la viziunile și așteptările noului management al intimatului, care de jure și de facto, nu este în drept a da apreciere fostei conduceri în ministrarea propriului drept de proprietate. De fapt, întreaga acțiune a intimatului reprezintă un moft în încercarea impunerii propriilor criterii de altfel contradictorii, a noii conduceri a intimatului în speranța obținerii careva beneficii.

Astfel, intimatul nu a prezentat decizii ale Asociației unice, instrucțiuni scrise, Fișa postului lui XXXXXXXXXXXX, Standardele generale de comportament stabilite de Angajator, instrucțiuni de muncă sau descrieri ale muncii comunicate de către intimat apelanților în perioada ministrării. Însăși intimatul, în Susținerea pretențiilor sale (Vol X, f.d. 89), concretizează viziunea asupra „eficienței” de care urma să dea vadă părțul prin invocarea unei definiții dintr-un fișier Online PDF, aparent dintr-o lucrare teoretică din Analele Universității „Constantin Băncuș” din Târgu Jiu. Or este cam greu de imaginat ce relevanță ar avea considerentele teoretice dintr-o publicație din Târgu-Jiu asupra activității economice a „Bemol Retail” SRL. Aceleași remarci le susținem și cu privire la invocarea unui orarecare Ghidul al antreprenorului pe o pagină web. (Vol. X, f.d. 91) Lipsa stabilirii criteriilor și obiectivelor de performanță probează netemeinicia întregii acțiuni. Or nu poate fi calificată drept frauduloasă și constatată vinovăția cu privire la fapte pe care apelanții nu cunoșteau că sunt așteptate de la ei la un anumit standard de performanță.

Totodată, deciziile manageriale, tranzacțiile și acțiunile întreprinse de XXXXXXXXXXXX sau XXXXXXXXXXXX, și contestate de Intimat, au avut loc în perioada în care XXXXXXXXXXXX deținea următoarele funcții în EASEUR (asociata unică a Bemol Retail): vicepreședinte EASEUR - iunie 2006- noiembrie 2009; director EASEUR - decembrie 2009- iunie 2011; vicepreședinte EASEUR - iulie 2011-iunie 2014;

Mai mult ca atât, XXXXXXXXXXXX a fost ultim proprietar al Intimatului în perioada noiembrie 2009 - iulie 2014. Suplimentar, o parte substanțială a deciziilor/tranzacțiilor contestate este sprijinită prin decizii sau alte acte scrise, emise de EASEUR, care confirmă aprobarea de către aceasta a deciziilor/tranzacțiilor menționate.

Țin să subliniez, că până în momentul în care grupul de companii al Intimatului a ajuns în proprietatea lui XXXXXXXXXXXX (25 noiembrie 2009), Rafiq Aliyev, ca proprietar final al Intimatului, era ținut la curent cu activitatea Bemol Retail și deciziile manageriale ale lui XXXXXXXXXXXX ca administrator al acesteia prin prezentarea de rapoarte financiare și operaționale, în virtutea obligațiilor de raportare ale EASEUR către asociata sa unică, Eastern Capital, deținută, la rândul său, de trustul Eastern Trust, gestionat în interesele lui Rafiq Aliyev. cazul în care Rafiq Aliyev ar fi fost nemulțumit de activitatea administrativă a lui XXXXXXXXXXXX, în perioada de până la 25 noiembrie 2009, ar fi putut în orice moment să recurgă la revocarea lui XXXXXXXXXXXX și desemnarea unui nou administrator, ceea ce nu a avut loc la momentul respectiv, iar înaintarea pretențiilor peste circa șase ani după ce au fost luate sau întreprinse pretențiile decizii sau acte juridice judecătorești nu are niciun suport juridic sau material.

După 25 noiembrie 2009 și până în iulie 2014, XXXXXXXXXXXX a fost proprietarul final al Intimatului și a avut rolul primar și final în luarea deciziilor corporative ale Intimatului, după cum confirmă și documentele prezentate de noi în prezentul proces, și citate mai sus în cererea I.

Afirmațiile Intimatului precum că Rafiq Aliyev ar fi fost proprietarul final al Intimatului pe parcursul întregii perioade pentru care intimatul înaintează pretenții sunt absolut eronate și nu corespund realității, fapt probat pe parcursul examinării cauzei, prin prisma actelor anexate la materialele cauzei, iar statutul de proprietar final al lui Thomas Moser nicicum nu poate fi afectat de existența unei Opțiuni de achiziție a NVC (Aliyev).

În iulie 2014, în urma exercitării Opțiunii de cumpărare NVC a cumpărat participațiunea majoritară în Eastern Capital, acționar unic al EASEUR, astfel devenind proprietar indirect al EASEUR și al Intimatului, ceea ce marchează momentul după care (dar în nici un caz mai devreme) Rafiq Aliyev (prin companiile pe care le gestionează) ar fi îndreptățit să dea aprecieri managementului ulterior al Intimatului și să răspundă în consecință.

Către această dată, XXXXXXXXXXXX încetase să dețină funcția de administrator al Intimatului de aproape doi ani (din septembrie 2012). Totodată, Acordul de reziliere a contractului de muncă al lui Thomas Moser cu EASEUR din 30 martie 2014 (Volumul IX, fila 28-30) confirmă că EASEUR nu are pretenții față de activitatea lui XXXXXXXXXXXX în cadrul grupului.

Totodată, toate acțiunile contestate de Intimat, întreprinse de XXXXXXXXXXXX, au fost întreprinse de ea ca mandatar al Intimatului, prin decizii emise de XXXXXXXXXXXX, în funcția sa de administrator. Aceste acțiuni și tranzacții au fost confirmate de către XXXXXXXXXXXX în mod plicic, iar ulterior, în cadrul prezentului proces, și expres, astfel încât orice speculații referitor la încălcarea de către XXXXXXXXXXXX a mandatului acordat sau depășirea împuternicirilor, sunt lipsite de orice substanță și trebuie respinse în totalitate, în conjuncție cu toate cererile de compensare înaintate de Intimat față de XXXXXXXXXXXX.

În aceste condiții, responsabilizarea personală a lui XXXXXXXXXXXX și a Albi Avdey pentru aceste acțiuni și pretinderea de prejudicii

În aceste condiții, responsabilizarea persoanei a lui XXXXXXXXX și a Aiei Ayudov pentru aceste acțiuni și prejudiciul de prejudiciu, temeiul că aceștia ar fi acționat cu depășirea împuternicirilor, este în totalitate nefondată. Acțiunile menționate trebuie să fie asumate de tre Intimat ca fiind acțiunile sale proprii, cu suportarea corespunzătoare a riscului inerent activității de afaceri, precum este prevăzut de : 1 al Legii cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr. 845/1992.

Schimbarea, la mult timp după luarea deciziilor și încheierea tranzacțiilor care fac obiectul prezentului proces, a persoanei fizice care te purtătorul și formatorul primar al voinței corporative a Intimatului, nu poate servi drept temei pentru revizuirea retroactivă și ntestarea acestor decizii și tranzacții, din perspectiva noului proprietar final al Intimatului. Un asemenea demers contravine principiilor mării voinței corporative a unei societăți comerciale, dar, mai ales, principiului securității raporturilor juridice, care stă la baza unui stat de ept, proclamat și în art. 1 al Constituției Republicii Moldova.

Prin urmare, consideră că în speța dedusă judecării, lipsesc elementele esențiale ale angajării răspunderii lui XXXXXXXXX și XXXXXXXXX: intimatul nu a suferit prejudicii în urma a careva acțiuni ilegale ale apelanților.

Pe lângă toate cele menționate mai sus, ținem să subliniem că, având în vedere că dobânzile aplicate de Intimat pe acest capăt de rere, sunt declarate ca incluzând dobânzile aplicate pe creditul contractat de Intimat de la MAIB, și tot dobânzile pe acest credit sunt etinse de Intimat de la XXXXXXXXX pe capătul de cerere privind generarea de cheltuieli financiare prin contractarea de credite, rezultă Intimatul cere compensarea de două ori a aceluiași prejudiciu. Admiterea prezentului capăt de cerere de către instanță ar rezulta, astfel, r-o îmbogățire fără justă cauză a Intimatului, astfel încât acesta trebuie respins chiar și numai în acest temei, pe lângă toate celelalte iecții enunțate de noi. De asemenea, pentru investiții care au avut loc cel devreme în 2008 și cel târziu în 2010, Intimatul (ghidată de Just idit SRL) pretinde dobânzi pe parcursul a 6-8 ani ulterioari (calculul Just Audit se extinde până în anul 2016). Or, dincolo de toate pectele dubioase care se aplică acestui capăt de cerere, calcularea acestor petenții trebuie să se oprească la un anumit moment. Acele prumuturi și credite, la care apelează Intimatul la argumentarea calculării dobânzilor pe acest capăt de cerere, nu oferă o referință în acest ns, pentru că ele au fost contractate pentru alte scopuri. Respectiv, Intimatul continuă să calculeze dobânzi și în 2016, pentru că, emisele puse la baza calculului, nu-i oferă un motiv justificat să oprească aceste calcule. Imposibilitatea stabilirii unui asemenea moment, face decât să releve caracterul arbitrar și artificial al petenției în cauză.

Pretențiile referitoare managementul defectuos și cele care se referă la venituri ratate, se bazează, în principal, pe niște acte care conțin denumirea lor cuvântul „raport”: rapoartele de „constatări faptice” și „constatări efective” ale companiilor „JustAudit” SRL și SC Deloitte Audit” SRL (în continuare „Rapoartele”).

Existența cuvântului „raport” în denumirea actelor este de natură de a duce în eroare participanții la proces, încercându-se a se crea similitudine între aceste rapoarte și rapoartele de expertiză reglementate ca mijloc de probă de către Codul de procedură civilă la art. 8-150. În privința rapoartelor de expertiză, prevederile Codului sunt completate de cele ale Legii cu privire la expertiza juridiciară, nstatările etnico-științifice și medico-legale nr. 1086 din 23.06.2000 și respectiv, Legea cu privire la expertiza juridiciară și statutul pertului judiciar.

Astfel, înainte de a începe analiza conținutului acestor înscrisuri, este esențial de a accentua că, acestea nu constituie rapoarte de pertiză, a căror concluzii să constituie probe în conformitate cu legea procesual civilă și legislația special pertinentă. Cu atât mai mult, pe eastă categorie de petenții, intimatul nu a prezentat documente probatorii primare care ar fi stat la baza întocmirii Rapoartelor.

Pe lângă lipsa unui temei legal al întocmirii a astfel de rapoarte, cu referire la Rapoartele Deloitte și Just Audit 2016 și 2017, reiterăm ilitudinea de deficiențe constatate, în calitatea lor de probe principale și esențiale ale petențiilor Intimatului, și anume: faptul contractării achitării întocmirii rapoartelor de către Intimat, în condițiile lipsei unui set de rigori, reguli și răspunderi care să contracareze conflictul de erese inerent, dat fiind că niciunul din aceste Rapoarte nu este un raport de audit și exigențele legale față de activitatea de audit nu sunt licabile.

Este evident că Rapoarele intimatului nu îndeplinesc exigențele legale ale unor raporte de audit. Mai mult decât atât, însăși autorii poartelor, confirmă că aceste acte nu au un fundament și relevanță legală. Mai mult decât atât, Legea privind activitatea de audit nr. 61- i din 16.03.2007 nu are absolut deloc în conținutul său, nici măcar o singură dată și nici într-un context, cuvântul „constatare”, fiind plicit excluse termenii de „constatare faptică” sau „constate efectivă”. Astfel, foile cu denumirile de rapoarte de constatări faptice sau nstatări efective, prezentate de intimat, nu au absolut nicio legătură cu activitatea de audit.

Or, Intimatul, care este o parte interesată în proces, din motive necunoscute, nu a prezentat în instanța de judecată nici o informație 1 cele prezentate autorilor Rapoartelor, și nici înscrisurile care le probează, pentru ca apelanții să poată să le studieze, combată și contra- gumenta. Remarcăm, în particular, că nici măcar informațiile citate la finele Raportului Deloitte ca fiind incluse pe CD-ul care însoțește portul nu au fost prezentate de Intimat în proces.

Astfel, principala obiecție față de „rapoartele” Deloitte și Just Audit este că, de fapt, acestea nici nu pot fi considerate probe într-un oces civil, în sensul art. 117 Cod de procedură civilă, conform căruia probele sunt elemente de fapt, care servesc la constatarea cumstanțelor ce justifică petențiile și obiecțiile părților, precum și a altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii.

În măsură covârșitoare, Rapoarele Deloitte și Just Audit nu confirmă elemente de fapt, ci conțin informație speculativă, furnizată act cum a cerut comanditarul pentru a-și proba prenișele petenții. Conținut acestor rapoarte depinde de metoda de calcul utilizată și ele elemente de calcul, pe care autorul Raportului alege să le folosească. Prin urmare, insistența Intimatului, de a se referi la aceste poarte ca la rapoarte de audit, în condițiile în care însuși aceste Rapoarte menționează expres că nu sunt rezultatul unui audit, este total fondată.

Rapoartele, nu se referă la circumstanțe importante ale pricinii, confirmând veridicitatea lor, ci, din perspectiva intimatului, creează, de ot, circumstanțele esențiale ale pricinii, și anume pretinsul prejudiciu suferit de „Bemol Retail” S.R.L. și Alyev.

Aceste „constatări faptice” sau „constatări efective” sunt lipsite de orice legitimitate. Or, conform Codului de procedură civilă,

nstatarea faptelor care au valoare juridică se efectuează de către instanța de judecată. De legitimitate se bucură și constatările faptelor sau stărilor de fapt întocmite de către executorii judecătorești în conformitate cu art. 25 al Codului de executare. Nicidecum nu au putere obantă opiniile și concluziile persoanelor private expuse fără asumarea oricărei răspunderi.

Apelelanții nu au negat și nu neagă autoritatea și competența ANRE pe piața produselor petroliere. Apelelanții au invocat doar, că raportul ANRE, din motive necunoscute apelanților, conține constatări cu privire la domenii care evident exced competențelor sale legale. ; astfel de aprecieri ale ANRE sunt evident în afara sferei sale de competență. Cu atât mai mult, ANRE nu a aplicat sancțiuni în privința S. „Bemol Retail” S.R.L. în urma controlului, ceea ce denotă faptul ca, nu au existat încălcări ale legislației în domeniul importului, transport, depozitare și comercializare a produselor petroliere.

Mai mult decât atât, la f.d. 76 (Voi. IX) găsim Scrisoarea nr. 330 din 30.05.2014 adresată de către Directorul General al intimatului, Radko Stamenov, Directorului General ANRE. În această scrisoare, Radko Stamenov comunică poziția intimatului față de Proiectul Raportul ANRE întocmit în urma controlului efectuat în perioada august 2013-aprilie 2014.

În special, în acest document, Radko Stamenov, afirmă că colaboratorii ANRE nu cunosc toate detaliile relației Bemol Retail SRL, Logis Logistic SRL și Bemol Refinery SRL cu Guvernul Republicii Moldova.

Astfel, în circumstanțele în care, însăși intimatul afirmă că obligația de confidențialitate o împiedică să ofere detalii despre activitate sa economică unei autorități a statului, atunci în ce măsură au fost comunicate aceste informații celor două companii private de audit care au emis concluzii cu privire la rezultatele activității economice a intimatului

În privința conținutului acestor Rapoarte, conform Scrisorii nr. 844 din 24.09.2014 (Vol. III) adresată de către Directorul General al intimatului, Radko Stamenov, rezultă că în baza Ordinului ANRE nr. 69a din 7.08.2014, a fost desfășurat un control al activității intimatului în perioada august-septembrie 2014 pentru anul de activitate 2013. În această perioadă, administrator al intimatului era chiar dl Radko Stamenov. Și inclusiv pentru această perioadă, ANRE a depistat încălcări ale legislației pertinente aplicabile domeniului de activitate a intimatului.

Drept urmare a controalelor ANRE A fost emisă Prescripția privind lichidarea încălcărilor nr. 000121 din 24.12.2014 (Vol. III, f.d. 121), prin care s-a dispus lichidarea încălcărilor depistate, însă nicidecum nu a fost aplicată vreă sancțiune pecuniară, care să prejudicieze intimatul. Nu există la dosar ordine de încasare a numerarului care ar demonstra achitarea cărorva amenzi în contul autorităților statului, și re ar proba existența unui prejudiciu real și efectiv. Iar intimatul nu a înaintat careva pretenții față de apelelanți cu privire la prejudicii ce ar rezulta din formarea prețurilor la produsele petroliere, respectarea Metodologiei formării și aplicării prețurilor la produsele petroliere, transport, depozitare și comercializare a produselor petroliere.

Prin urmare, organele fiscale erau competente de a se expune asupra respectării legislației fiscale nu asupra actelor de administrare a unei companii. În urma controlului, sancțiuni în conformitate cu legislația fiscală nu au fost aplicate iar intimatul nu a solicitat careva prejudicii cauzate de nerespectarea de către apelelanți a legislației fiscale.

La fel, actul de control fiscal nu reprezintă un act final de constatări incontestabile. Conform art. 216 Cod fiscal, contribuabilul este în drept să prezinte un dezacord argumentat la actul de control fiscal, după examinarea căreia, Inspectoratul Fiscal de Stat emite decizia care stabilește consecințele legale ale controlului fiscal. Intimatul nu și-a exercitat dreptul de a contesta actul.

Prin urmare, raportul ANRE și Actul de control fiscal nu stabilesc fapte relevante pentru un proces civil. Fiecare dintre aceste rapoarte au avut o finalitate determinată și îngustă: rapoartele ANRE au stabilit dacă Intimatul a respectat metodologia de calculare a prețurilor la produsele petroliere, iar Actul de control fiscal, în aspectele citate de Intimat, a avut menirea să stabilească dacă Intimatul a calificat corect anumite cheltuieli ca fiind deductibile din punct de vedere fiscal. Or, nici una din finalitățile menționate nu coincide cu obiectul unui proces contencios civil - acela de a stabili dacă apelantul a comis o încălcare sancționabilă de legea civilă și de a stabili prejudiciul ce urmează a adjudecat intimatului. Astfel, rapoartele ANRE și Actul de control fiscal nu pot fi reținute drept probe pertinente pentru prezentul proces în orice caz, nu poate fi stabilită o echivalență directă între concluziile acestor Rapoarte și probarea faptului și cuantumului prejudiciilor atinse de Intimat.

În raportul de evaluare nr. 0000934 al întreprinderii de Stat „Centrul de expertiză și evaluare” (Vol. VII, f.d. 52) prin care ca fost luat terenul pentru construcții cu suprafața de 0,2477 ha din corn. Băcioi, str. Independenței 2/4 (nr. cadastral 5511314.141) este expres menționat că: valoarea de piață indicată în raportul de evaluare prezintă opinia evaluatorului privind prețul probabil care ar fi plătit de un cumpărător, totodată prețul poate varia, reieșind din faptul că evaluatorul nu cunoaște careva factori specifici care au influențat prețul efectivului la o dată concretă, având în vedere amplasamentul, perspectivele obținerii unor profituri de la ulterioara exploatare a lui, situația economică și politică din țară, și alți factori care ar putea reflecta un preț diferit de cel expus în prezentul raport." Și în Raportul de evaluare a proprietății imobiliare nr. 14-12/328 din 27.12.2014 (Vol. VII, f.d. 85) a terenului amplasat în Raionul Ungheni, corn. Sculeni nr. cadastral 9263111.601), evaluatorul stabilește anumite rezerve față de rezultatul evaluării: „Tot materialul de sinteză și suplimentele incluse în prezentul Raport exclusiv pentru a ajuta cititorul să-și facă o părere despre obiectul evaluării și nu trebuie să fie utilizate în alte scopuri, în afara celor indicate în prezentul Raport.

Indică apelelanții că, beneficiul se obține prin distribuirea profitului net al întreprinderii asociațiilor acesteia. Singurul asociat al intimatului, care urma să dobândească beneficii sub formă de profit este EASEUR. La rândul său, unicul asociat EASEUR este o altă persoană juridică. Începând cu luna noiembrie 2009 odată cu procurarea de către RMU (XXXXXXXXXX) a participațiunii (100%) în capitalul Eastern Capital NV și până la exercitarea în aprilie 2014, NVC (Aliyev) a Opțiunii de cumpărare, XXXXXXXXXXXX a fost unicul beneficiar final al activității economice a intimatului.

Prin urmare, tot apelantul XXXXXXXXXXXX era unicul îndreptățit să pretindă că i-ar fi fost produs vreun prejudiciu care i-ar fi afectat activitățile în urma practicării activității antreprenoriale în perioada anilor 2009-2014.

La momentul înmăntării acțiunii inițiale, la 10.12.2014, o Decizie a Adunării Generale a Asociațiilor cu privire la înmăntarea unei acțiuni în știție împotriva lui XXXXXXXXXXX și a Alei Aydov nu a existat. O asemenea Decizie nu există nici în prezent.

O pretinsă asemenea decizie a fost anexată tardiv la materialele cauzei în iulie 2017, fără a avea specificarea expresă a împuternicirii întării unei acțiuni în instanțele judecătorești ale Republicii Moldova, privind repararea prejudiciului cauzat de către fostul administrator XXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXX. Decizia a fost emisă la o dată ulterioară înaintării pretențiilor în instanță (decizia a fost emisă la 9 iulie 15), în Țările de Jos, a fost semnată de către cetățeanul străin Peter Bootser. Decizia nu a fost autentificată notarial și apostilată, îndeplinind astfel rigorile art. 466 ale Codului de procedură civilă dar și a Convenției cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării telor oficiale străine din 5 octombrie 1961. Conform art. 4 al Regulamentului privind aplicare apostilei, adoptat prin HG nr. 163 din .02.2007.

Cu privire la lipsa împuternicirilor avocaților părții adverse, menționăm că prima instanță a admis în ședința din XXXXXXXXXXX, la pa replicilor, ca avocatul Zinaida Guțu să anexeze la materialele cauzei o procură, care conform celor invocate de dna Guțu, era „proba puternicirilor în prelungire”. Doar că procura era datată încă din anul 2017. Astfel, pe lângă faptul că instanța a încălcat principiul alității armelor și contradictorialității procedurii, rezultă că avocații părții adverse au participat la examinarea cauzei fără a avea împuterniciri ale în acest sens.

La data de 16.11.2017 Andriy Aydov, soțul apelantei XXXXXXXXXXX, a depus o cerere prin care a solicitat să fie atras în calitate de ervenient accesoriu în proces de partea pârâtei XXXXXXXXXXX, în baza art. 62, 67 și 68 ale Codului de procedură civilă. Cererea a fost otivate prin faptul că, între soți nu a fost încheiat un contract matrimonial iar activitatea de muncă a soției a sporit bunurile a sporti nurile comune ale familiei. Prin urmare, și obligațiile ce se nasc din această activitate, ar urma să fie acoperite inclusiv din bunurile nform art. 24 alin. (2) al Codului familiei: „(2) Soții răspund cu întreg patrimoniul lor pentru obligațiile care au fost asumate în interesul niliei, fie și numai de unul dintre ei, precum și pentru repararea prejudiciului cauzat ca urmare a săvârșirii de către ei a unei infracțiuni, că prin aceasta au sporit bunurile comune ale soților.”

Dat fiind faptul că obiectul litigiului îl constituie obligațiile comune ale lui Andriy Aydov și soției sale, XXXXXXXXXXX și că obligațiile decurg din același temeiuri de fapt și de drept, era obligatorie participarea lui Andriy Aydov la examinarea cauzei în primă instanță. otărârea din XXXXXXXXXXX afectează indubitabil dreptul la proprietate al lui Andrei Aydov iar participarea sa la examinarea cauzei era perativă în vederea exercitării de către acesta a dreptului la apărare. Prin urmare, pentru corectarea acestei încălcări a normelor de ocedură, există temei de trimitere a cauzei la rejudecare în prima instanță.

Indică apelanții că, intimatul și-a concretizat de nenumărate ori pretențiile pe parcursul desfășurării procesului. La o anumită etapă, atențiile sale au fost înaintate și către Alexandru Capmari. În ședința din data de 22.07.2015 intimatul a renunțat la pretențiile sale față de exandru Capmari, acesta ne mai fiind indicat în calitate de pârât în cererea de concretizare a pretențiilor. Instanța nu a emis o încheiere de etare a procesului în privința lui Alexandru Capmari în temeiul art. 265 lit. (c) al Codului de procedură civilă. Totodată, instanța nu i-a ii comunicat actele de procedură (cererile de concretizare a cererii de chemare în judecată) și nici nu l-a mai citat pentru a participa la aminare cauzei ai căror parte. Prin urmare, ulterior datei de 22.07.2015, cauza a fost judecată de instanță în absența participantului la oces Alexandru Capmari, căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Dat fiind faptul că obiectul litigiului îl constituie obligațiile comune ale lui Andriy Aydov și soției sale, XXXXXXXXXXX și că obligațiile decurg din același temeiuri de fapt și de drept, era obligatorie participarea lui Andriy Aydov la examinarea cauzei în primă instanță.

Hotărârea din 10.04.2018 afectează indubitabil dreptul la proprietate al lui Andrei Aydov iar participarea sa la examinarea cauzei era perativă în vederea exercitării de către acesta a dreptului la apărare.

Solicită apelanții admiterea cererilor de apel și casarea integrală a Hotărârii Judecătorei Chișinău din 10.04.2018 prin care a fost misă parțial acțiunea înaintată de Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. către XXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXX cu privire la încasarea ejudiciilor, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral acțiunea înaintată de Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. către XXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXX cu privire la încasarea prejudiciilor ca fiind tardivă și neîntemeiată.

Ulterior a fost depus pe numele instanței o cerere de concretizare a cerințelor indicate în cererea de apel prin care apelanții solicită niterea cauzei spre rejudecare în primă instanță.

Prin referința anexată la materialele cauzei intimatul ÎCS „Bemol Retail” SRL, prin intermediul avocatul Zinaida Guțu și a ocatului Olga Păduraru-Gagiu au solicitat respingerea cererilor de apel invocând că, ÎCS „Bemol Retail” SRL operează pe piața trolieră a Republicii Moldova, desfășurând genuri de activitate licențiate, reglementate de către Agenția Națională pentru Reglementări în iergetică. Activitatea economică a reclamantei este axată pe administrarea unei rețele de benzinării.

Indică că, potrivit pct. 2.1. din actul constitutiv al intimatei, societatea a fost creată pentru desfășurarea activității menite să promoveze ecutarea contractelor de colaborare în domeniul comerțului, transporturilor, prestări de servicii, alte domenii ale economiei naționale și ru obținerea beneficiului. Asociat unic al societății reclamante (cota 100 %) este „Easeur Holding” B.V., societate înregistrată în Olanda, re deține în Republica Moldova companiile: Î.C.S. „Azpetrol” S.R.L. - redenumită în Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L.; Î.C.S. „zertrans” S.R.L. - redenumită în Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L.; Î.C.S. „Azpetrol Refinery” S.R.L. - redenumită în Î.C.S. „Bemol ifinery” S.R.L.

Relevă că, la data de 29 decembrie 2004, între Guvernul Republicii Moldova pe de o parte, și companiile Î.C.S. „Azpetrol” R.L. (Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L.), Î.C.S. „Azertrans” S.R.L. (Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L.) și Î.C.S. „Azpetrol Refinery” S.R.L. (Î.C.S. „Bemol Refinery” S.R.L.) a fost semnat **Acordul de investiții „Cu privire la Portul Internațional Liber „Ciurcănești”**.

„BEMOL RETAIL” S.R.L.) a fost semnat acordul de investiții „BEMOL RETAIL” S.R.L. și „Danube Logistics” S.R.L. prin Legea nr.7 din XXXXXXXXX/2005 (în continuare Acord de investiții).

Proprietar/beneficiar real al companiei din Olanda „Easeur Holding” B.V. și al companiilor deținute de aceasta în RM - Î.C.S. „Azpetrol” S.R.L. (Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L.), Î.C.S. „Azertrans” S.R.L. (Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L.) și Î.C.S. „Azpetrol Refinery” S.R.L. (Î.C.S. „Bemol Refinery” S.R.L.) **permanent a fost dl Rafiq Aliyev, cetățean al Republicii Azerbaidjan.**

La data de XXXXXXXXX, dl Rafiq Aliyev a fost arestat în Azerbaidjan, sub învinuirea de trădare a intereselor țării. Organizațiile internaționale, precum Amnesty International, Freedom House ș.a., au calificat acest arest ca fiind unul politic. În aceste circumstanțe, începând cu **anul 2006**, în scopul protejării proprietăților familiei Aliyev, toate activele au fost transmise în administrare fiduciară unui trust **Estem Trust**, administrat de 4 administratori fiduciar, inclusiv XXXXXXXXX, fiind construită structura corporativă prezentată schematic la par. 30, pag.7 a apelului: Rafiq Aliyev → Eastem Trust (Olanda) → New Venture Capital N.V. (Antilele Olandeze) → Estem Capital N.V. (Antilele Olandeze) → „Easeur Holding” B.V. (Olanda) → companiile din Moldova Î.C.S. „BEMOL RETAIL” S.R.L., Î.C.S. „Bemol Refinery” S.R.L., „Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L.

Ulterior, la propunerea lui XXXXXXXXX, în scopul „gestionării efective”, a fost realizată tranzacția din 25 noiembrie 2009 privind vânzarea de către New Venture Capital N.V. (proprietar Rafiq Aliyev prin Eastem Trust) și procurarea de către RMU Capital Limited (proprietar XXXXXXXXX) a cotei de 100% acțiuni în Eastem Capital N.V. fiind schimbată formal structura corporativă după cum este prezentată schematic la par. 60, pag. 13 a apelului. Apelanții neagă caracterul formal/formal al tranzacției din noiembrie 2009, induc instanța în eroare, prezintă circumstanțele și probele la acest capitol mod selectiv, incomplet, conturând un tablou fragmentar și distorsionat.

Argumentele apelanților și probele de suport nu au relevanță pentru prezentul proces, fiind preluate unu la unu din alte cauze civile. Apelanții reiterează argumentele formulate în fața primei instanțe cu privire la aceste evenimente care, în viziunea apelanților, nu ar fi fost luate în considerație la pronunțarea hotărârii apelate. Condamnarea și detenția dlui Rafiq Aliyev în Azerbaidjan, schimbările corporative și tranzacțiile financiare din anii 2009 - 2011 sunt prezentate de apelanți neveridic și tendențios pentru a justifica acțiunile frauduloase ale apelantului XXXXXXXXX în raport cu Î.C.S. „BEMOL RETAIL” S.R.L.

Tranzacția din 2009 a fost concepută și realizată astfel încât transferul dreptului de proprietate asupra structurii corporative din care face parte societatea intimată Î.C.S. „BEMOL RETAIL” S.R.L. să aibă un caracter temporar (până la eliberarea dlui Rafiq Aliyev) și de facto controlul urma să fie exercitat în continuare de către dl Rafiq Aliyev prin administratorii fiduciar (Eastem Trust) și New Venture Capital N.V. Apelanții evită să elucideze scopul real și elementele esențiale ale tranzacției complexe din 2009 care a fost realizată în semnarea mai multor contracte.

După tranzacția din 25 noiembrie 2009 XXXXXXXXX nu a devenit un proprietar real al structurii corporative din care face parte societatea intimată Î.C.S. „BEMOL RETAIL” S.R.L., nu a avut libertatea și discreția deplină de a gestiona societatea intimată și nici dreptul de a culege careva beneficii financiare din activitatea structurii. În octombrie 2013 Rafiq Aliyev a fost grațiat de președintele Azerbaidjanului fiind eliberat, plecându-se direct în administrarea societății intimată Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L. în baza contractului de opțiune, în iulie 2014 RMU Capital Limited (XXXXXXX) a restituit cota de 88% din acțiunile Eastem Capital N.V. către New Venture Capital N.V. (Rafiq Aliyev). Pentru acest serviciu (și pentru loialitate), XXXXXXXXX a fost remunerat cu 12% din totalul afacerilor deținute de Rafiq Aliyev în Republica Moldova.

XXXXXXX nu a investit niciodată nimic în dezvoltarea afacerilor în Republica Moldova, unicul proprietar/beneficiar al acestor companii a fost și este dl Rafiq Aliyev. Fiind un om apropiat în care Rafiq Aliyev avea încredere, XXXXXXXXX a devenit unul din conducătorii companiei „Easeur Holding” B.V. din Olanda și nemijlocit a exercitat mandatul de administrator al Î.C.S. „Bemol Retail” S.R.L., timp de 6 ani, în perioada XXXXXXXXX - XXXXXXXXX. Abuzând de încrederea acordată de către Rafiq Aliyev, XXXXXXXXX a administrat fraudulos afacerile și a pus în aplicare scheme prin care a devalizat Î.C.S. „BEMOL RETAIL” S.R.L., uzându-i prejudicii enorme, și în final a preluat Î.C.S. „Danube Logistics” S.R.L. (litigiul la acest obiect este în proces de soluționare în instanță).

Menționează intimata că, începând cu a. 2013 activitatea Î.C.S. „BEMOL RETAIL” S.R.L. a fost supusă unor controale dispuse de către ANRE (ordinele ANRE nr. 59-a din XXXXXXXXX și nr. 69-a din XXXXXXXXX), fiind întocmite rapoarte pentru perioada 2010-2012 și pentru perioada 2013. Echipa de control a ANRE a depistat un șir de abateri care au influențat esențial rezultatul activității de comercializare a produselor petroliere în perioada administrării apelantului XXXXXXXXX, inclusiv: sustragerea mijloacelor financiare disponibile pentru acordarea împrumuturilor, preponderent fără dobânzi, sponsorizări și alte beneficii financiare în folosul unor terțe persoane, ceea ce a determinat contractarea unor împrumuturi care au generat cheltuieli suplimentare și ineficiente pentru dobânzi, comisioane și alte cheltuieli operaționale; pierderi/cheltuieli exagerate pentru închirierea benzinărilor; pierderi din activitatea spălătorilor auto; cheltuieli exagerate pentru personalul societății, pentru deplasări etc.

Noua conducere a Î.C.S. „BEMOL RETAIL” S.R.L. a fost surprinsă de constatările din rapoartele ANRE și l-a contactat pe XXXXXXXXX care a negat în totalitate concluziile echipei de control, sugerând ca și soluție contestarea actelor ANRE în instanța de judecată. În aceste condiții a fost luată decizia de a efectua o analiză independentă a activității societății de către compania de audit Deloitte” S.R.L., care face parte din rețeaua Deloitte Touche Tohmatsu Limited, una din primele 4 cele mai renumite firme de consultanță audit din lume.

Drept urmare a rapoartelor ANRE care au fost comunicate Ministerului finanțelor, organele fiscale au efectuat controlul activității Î.C.S. „BEMOL RETAIL” S.R.L. pentru anii 2011- 2014. Prin Actul de control fiscal din 30 octombrie 2015 au fost constatate încălcări ale legislației fiscale naționale, pierderi/prejudicii rezultate din administrarea defectuoasă a societății de către apelantul XXXXXXXXX.

Managementul defectuos al Î.C.S. „BEMOL RETAIL” S.R.L. de către Thomas Moser a continuat să producă prejudicii și pe parcursul anilor 2013-2015, după demisia lui Thomas Moser, fapt constatat prin concluziile/constatările formulate în rapoartele companiei de audit Deloitte” S.R.L. din 06 ianuarie 2016 și din 28 ianuarie 2017.

La data de 11.12.2014 intimată Î.C.S. „BEMOL RETAIL,, S.R.L. s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului XXXXXXXX care avea drept obiect repararea prejudiciului cauzat, în conformitate cu prevederile art. 8, art.10, art. 14, art. 514 Cod vîl al RM, art.76 al Legii cu privire la societățile cu răspundere limitată, art. 262 și art. 338 Codul Muncii al RM. Inițial au fost formulate atenții privind încasarea prejudiciilor cauzate de apelantul XXXXXXXX prin utilizarea mijloacelor bănești ale societății în scopuri rsonale.

Pe măsura dobândirii probelor noi, în temeiul art. 60 CPC RM intimată Î.C.S. „BEMOL RETAIL,, S.R.L. și-a majorat/precizat atențiile prin cererile din 22.12.2014, 10.07.2015, 29.10.2015, 21.07.2016, 02.02.2017 și 30.03.2017. Astfel, în baza actelor întocmite de toritățile de reglementare și control - rapoartele ANRE pentru perioada 2010-2012 (vol. III, fd.48-65) și pentru perioada 2013 (vol. III, .66-78), actul de control fiscal din 30 octombrie 2015 în baza raportului Deloitte din 07 aprilie 2015(voi. VII, f.d.108-167) și a rapoartelor mpaniei de audit JustAudit din 06 ianuarie 2016 (voi. IV, f.d.49-164) și din 28 ianuarie 2011 prin cererea din XXXXXXXX intimată .S. „BEMOL RETAIL,, S.R.L. a formulat în fața primei instanțe pretenții privind încasarea prejudiciilor cauzate societății prin acțiunile sau omisiunile apelanților XXXXXXXX și XXXXXXXX.

Consideră că, apelanții au formulat un apel care, deși impresionează ca și volum, este unul declarativ, lipsit de suport juridic și obatoriu. Prima instanță a emis o hotărâre întemeiată în cadrul dezbaterilor judiciare care au respectat principiile unui proces echitabil, a ibilit toate faptele și circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, a aplicat corect prevederile legii materiale care vernează raporturile de drept din care a apărut litigiul dedus judecării.

Indică că, în cererea de apel apelanții XXXXXXXX și XXXXXXXX au reiterat obiecțiile susținute în prima instanță împotriva obelor administrate întru susținerea pretențiilor formulate de intimata ÎCS „BEMOL RETAIL,, S.R.L. - rapoartele ANRE pentru 2010-12 și 2013, actul de control fiscal din 30 octombrie 2015, raportul Deloitte din 07 aprilie 2015 și rapoartele companiei JustAudit din 06 uarie 2016 și 28 ianuarie 2017. Apelanții fac referință la art. 117 și art. 118 CPC care stipulează că fiecare parte trebuie să dovedească ele circumstanțe pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor, că probe în pricinile civile sînt elementele de fapt dobîndite în odul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe portante pentru justa soluționare a pricinii. Invocă apelanții că probele obținute cu încălcarea legii nu au putere de probațiune și nu pot fi se de instanță în temeiul hotărârii. Potrivit art. 121 CPC instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele rtinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru luționarea justă a cazului. Cu privire la admisibilitatea probelor, apelanții indică art. 122 alin. (1) CPC care prevede că circumstanțele re, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Consideră că, obiecțiile apelanților cu privire la probatoriu nu au suport juridic. Prima instanță nu a încălcat vreo normă din cele nționate în apel care reglementează pertinența și admisibilitatea probelor. Potrivit art. 130 CPC instanța judecătorească va aprecia obele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multilaterală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în samblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Prima instanță a reținut probele prezentate de ÎCS „BEMOL RETAIL” S.R.L. întru știnerea pretențiilor privind cauzarea prejudiciilor în urma administrării societății de către apelantul XXXXXXXX deoarece probele ministrate se raportează exact la fondul cauzei, deci sunt pertinente, confirmă prejudiciile cauzate intimatei în perioada când societatea imată a fost administrată de către apelantul XXXXXXXX: Rapoartele ANRE pentru perioada 2010-2013 și pentru 2013, în care au fost nststate pierderi și cheltuieli ineficiente, exagerate/excesive admise de societate pentru închirierea benzinărilor, gestionarea spălătoriilor to, deplasări etc. ANRE a depistat acordarea împrumuturilor, preponderent fără dobânzi, pentru sponsorizări și alte beneficii financiare folosul unor terțe persoane, ceea ce a determinat sustragerea mijloacelor financiare din circuit pentru contractarea unor credite care au nerat cheltuieli suplimentare și ineficiente pentru dobânzi, comisioane și alte cheltuieli. Raportul Deloitte din 07 aprilie 2015, în care se nține analiza eficienței activității economice și financiare a societății intimate pentru perioada ianuarie 2007 - decembrie 2012. Actul de ntrol fiscal din 30 octombrie 2015 privind controlul activității pentru anii 2011-2014, în care au fost fixate încălcări ale legislației fiscale, id constatate pierderi în comparație cu cheltuielile suportate din activitatea benzinărilor și alte cheltuieli/pierderi; Rapoartele companiei stAudit din 06 ianuarie 2016 și 28 ianuarie 2017 care confirmă prejudiciile înregistrate de societatea intimată în perioada 2013-2015.

După cum susțin însuși apelanții, ANRE are autoritate și competență pe piața produselor petroliere, dar susțin, eronat (par. 360-375), rapoartele ANRE de la dosarul cauzei conțin constatări cu privire la domenii care în mod evident nu ar ține de competențele legale al stituției. Apelanții fac referire la art.1 din Legea nr. 461 din 30.07.2001 privind piața produselor petroliere și conchid că ANRE nu ar fi mpetentă să facă constatări ce țin de sustragerea mijloacelor financiare din circuit pentru acordarea împrumuturilor, preponderent fard bânzi, ...contractarea unor credite care au generat cheltuieli suplimentare și ineficiente ...pierderi și cheltuieli exagerate pentru închirierea nzinărilor; pierderi din activitatea spălătoriilor auto; ...cheltuieli excesive pentru deplasări .

Obiecțiile pârâților referitor la admisibilitatea rapoartelor ANRE în calitate de probe în prezentul proces contravin flagrant prevederilor ale, având în vedere faptul cert că pretențiile intimatei ÎCS „BEMOL RETAIL,, S.R.L. se referă la prejudicii din activitatea licențiată de mercializare a produselor petroliere, iar ANRE este unica autoritate de reglementare și supraveghere a pieței produselor petroliere, care te competentă de a aprecia eficiența, necesitatea și oportunitatea cheltuitelor suportate de un participant licențiat la piața petrolieră. Or, rtivit art.6 din Legea nr.461 din 30.07.2001 privind piața produselor petroliere Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică ercită reglementarea de stat a pieței produselor petroliere, promovează politica unitară a statului pe piața produselor petroliere prin ențierea, reglementarea și controlul activității participanților la această piață. În temeiul art. 4 din Legea nr. 461 din 30.07.2001 Agenția țițională pentru Reglementare în Energetică aprobă Metodologia formării și aplicării prețurilor la produsele petroliere și supraveghează spectarea acestei Metodologii. Deci, rapoartele ANRE sunt probe dobândite în mod legal și sunt pertinente deoarece se referă la eltuielile admise de ÎCS „BEMOL RETAIL,, S.R.L. la formarea și aplicarea prețului de comercializare a produselor petroliere.

Indică că, controlul ANRE a fost efectuat prin analiza documentelor comerciale, financiare și contabile ale intimatei ÎCS „BEMOL ETAIL,, S.R.L. - rapoarte financiare, contracte încheiate, registre contabile și documente justificative primare relevante, rapoarte de mercializare a produselor petroliere, creanțele și datorile, destinația și utilizarea creditelor, circulația mijloacelor bănești, consumurile și

etiuenle comerciale, cheltuielile generale administrative și alte cheltuieli operaționale și financiare. Deci, relevanța și pertința rapoartelor deciziilor ANRE este incontestabilă anume în partea ce ține de evaluarea și aprecierea modului în care au fost efectuate/suportate cheltuieli/pierderi în procesul activității pe piața produselor petroliere, care este o piață strict reglementată.

Nu au relevanță argumentele apelanților că administratorul Radko Stamenov a formulat obiecții împotriva concluziilor ANRE, faptul ANRE nu a aplicat vreo sancțiune față de ÎCS "BEMOL RETAIL", S.R.L. pentru încălcările depistate (par. 373-376). Apelanții greșesc încă când susțin că pretențiile formulate de intimată împotriva apelanților nu au legătură cu formarea prețurilor la produsele petroliere. Iată pierderile, cheltuielile ineficiente constatate de ANRE au influențat în ultimă instanță formarea prețurilor la produsele petroliere. Totodată, relevanța rapoartelor ANRE este evidentă în contextul cumulului de probe administrate. Rapoartele și deciziile ANRE nu sunt invocate ca și acte care au autoritatea lucrului judecat, acestea constituie doar o parte din tot ansamblul de probe care confirmă aceleași fapte/circumstanțe - admiterea pierderilor/cheltuielilor exagerate, ineficiente, sustragerea mijloacelor circulante în interesul unor terți etc.

Menționează că, în cererea de apel se invocă inadmisibilitatea actului de control fiscal din 30 octombrie 2015 pentru perioada 01.2011-31.03.2015 privind efectuarea controlului fiscal total al intimatei ÎCS "BEMOL RETAIL", S.R.L. Actul de control fiscal doar confirmă, de rând cu alte probe, că Î.C.S."BEMOL RETAIL" S.R.L. efectiv a suportat prejudicii în perioada de referință anume din activitatea benzinărilor închiriate la prețuri exagerate, din contractarea unor credite etc. Prima instanță a aplicat normele relevante din Codul de procedură civilă, art. 214, 216, 219, privind efectuarea controlului fiscal la fața locului și întocmirea actului de control fiscal în care se consemnează rezultatele controlului fiscal, întocmit de organele competente ale Serviciului Fiscal de Stat, fiind analizate documentele contabile - documentele primare, registrele contabile, registrele de livrări și procurări, cartea mare și dările de seamă, și altele, în act se descrie în mod clar și exact încălcarea legislației fiscale și/sau a modului de evidență a obiectelor impunerii, cu referire la documentele de evidență contabile și la alte materiale, indicând-se actele normative încălcate. Nici o probă și nici o autoritate nu poate substitui autoritatea instanței judecătorești de a stabili dacă apelanții au comis neexecutarea obligațiilor civile și de a stabili prejudiciul ce urmează a fi compensat. Prima instanță a motivat că rapoartele ANRE pentru 2010-2012 și pentru 2013.

Indică că, actul de control fiscal din 30 octombrie 2015, precum și rapoartele companiilor de audit independente Deloitte și JustAudit conțin date, calcule, analize și concluzii care se completează reciproc și confirmă atât prejudiciile cauzate societății intimată pentru toată perioada de referință în care societatea a fost administrată de către apelantul XXXXXXXXXX, cât și prejudiciile care au continuat după moartea ex-directorului ÎCS, BEMOL RETAIL, S.R.L.

Apelanții nu au indicat temeiuri legale pentru respingerea rapoartelor companiei Deloitte din 07 aprilie 2015 și ale companiei JustAudit din 06 ianuarie 2016 și 28 ianuarie 2017 sau de a contesta competența și autoritatea profesională a companiilor date în domeniul analizei și interpretării cifrelor de afaceri, unor situații economice privind veniturile și cheltuielile, pierderile și profitul în activitatea de afaceri.

Pretențiile intimatei ÎCS, BEMOL RETAIL, S.R.L. se referă la încasarea prejudiciilor cauzate prin cheltuieli disproporționat de mari produse în activitatea intimată ÎCS, BEMOL RETAIL, S.R.L. iar rapoartele ANRE pentru perioada 2010-2012 și pentru perioada 2013, actul de control fiscal din 30 octombrie 2015, rapoartele companiei Deloitte din 07 aprilie 2015 și ale companiei JustAudit din 06 ianuarie 2016 și 28 ianuarie 2017 au stabilit fapte relevante privind cheltuielile și veniturile intimată ÎCS "BEMOL RETAIL", S.R.L. provenite din comercializarea produselor petroliere, privind gestionarea mijloacelor financiare și alte aspecte ce țin de activitatea economică a intimată, ci nu există nici un impediment legal pentru admiterea acestor probe în acest proces civil. Apelanții nu au fost lipsiți de dreptul de a prezenta orice contraprobe pe care le consideră relevante pentru a combate probele criticate.

Indică că, în par. 174-225 apelanții susțin că intimata ÎCS „BEMOL RETAIL”, S.R.L. nu ar fi suportat prejudicii de 173 546 872 lei drept urmare a încheierii contractelor de închiriere a benzinărilor la prețuri exagerate și obiectează, neconvingător, pur declarativ, împotriva înstatărilor din hotărârea primei instanțe care sunt susținute prin multiplele probe anexate la dosarul cauzei. Apelanții XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX nu contestă faptul cert că în perioada 2008-2011 ei au încheiat contracte cu un șir de agenți economici prin care intimata S "BEMOL RETAIL", S.R.L. a închiriat total 35 de benzinării pentru termene destul de îndelungate între 4 și 15 ani, acceptând obligații de plată a unor chirii lunare considerabile, în valută străină, preponderent în euro, precum și în dolari SUA: XXXXXXXXXX a semnat 13 contracte pentru 18 benzinării și XXXXXXXXXX a semnat 3 contracte pentru 17 benzinării. Mai multe contracte de închiriere a benzinărilor au fost semnate și plata chiriei a început înainte ca aceste benzinării să fi fost construite în fapt sau funcționale, fără a condiționa plata chiriei de momentul dării în exploatare a stațiilor. Aceste situații indică asupra negocierii și încheierii contractelor în prezența unor conflicte de interese cu persoane din rândul rudelor/prietenilor angajaților Î.C.S. "BEMOL RETAIL", S.R.L.

Indică că, apelanții au încheiat mai multe contracte de închiriere a benzinărilor, fiecare având valoarea totală a chiriei de peste 1 000 000 dolari SUA pentru care lit. q) art. 8.5. din actul constitutiv al intimată prevede acordul adunării generale (asociat .inie). Apelantul XXXXXXXXXX a încheiat 5 contracte ("Redrex&Co" S.R.L., "VAD NORD" S.R.L., FCP "RECOP" S.R.L., DISCANT & K" S.R.L., "MISS-R" S.R.L.) și apelanta XXXXXXXXXX a încheiat 2 contracte ("Gimnast" S.R.L. și "DERANG-PLUS" S.R.L.). Apelanții au depășit în mod evident limitele împuternicirilor stabilite prin art.73 din Legea nr. 135 din XXXXXXXXXX care prevede expres că administratorul este obligat față de societate să respecte limitele împuternicirilor stabilite prin actul de constituire ori, dacă acesta nu prevede altfel, de către adunarea generală a asociaților. Dacă administratorul a încălcat restricțiile statutare, societatea sau orice asociat poate cere, în numele societății, repararea prejudiciilor cauzate acesteia.

În perioada de referință intimata ÎCS "BEMOL RETAIL", S.R.L. avea benzinării proprii, care erau profitabile în comparație cu benzinăriile închiriate care au generat constant pierderi. Cauza principală a pierderilor înregistrate de benzinăriile închiriate au fost costurile exagerat de mari achitate pentru închirierea benzinărilor, fapte constatate în rapoartele ANRE pentru perioada 2010- 2012 și pentru perioada 2013, actul de control fiscal din 30 octombrie 2015, raportul companiei Deloitte și rapoartele companiei JustAudit din 06 ianuarie 2016 și 28 ianuarie 2017.

Consideră că, concluziile primei instanță sunt fondate pe datele privind activitatea benzinărilor proprii ale ÎCS "BEMOL RETAIL", S.R.L. și a celor închiriate efectuată în rapoartele ANRE unde se constată că managerii intimată nu au efectuat analiza eficienței economice

vmnd аренда stațiilor, fiind înregistrate pierderi de la stațiile închinate funcționale, iar stațiile Trușeni și Petrești arendate de la „Derang- is” S.R.L. staționau, deci nu generau venituri care să compenseze cheltuielile consumate pentru activitatea acestor unități or, în concluzie ANRE a constatat că în perioada 2010-2013 ÎCS ”BEMOL RETAIL,, S.R.L. a ratat venituri și a suportat cheltuieli ineficiente și necesare (a se vedea Raportul ANRE pentru perioada 2010-2012, pag. 18, Raportul ANRE pentru perioada 2013, pag. 12):

Prejudiciile cauzate Î.C.S. ”BEMOL RETAIL,, S.R.L. în 2013-2015 prin cheltuieli exagerate, pierderi la închirierea celor 35 de zinzării sunt constatate în Rapoartele companiei JustAudit din 06.01.2015 și din 28 ianuarie 2017.

Indică că, pierderile suportate de ÎCS ”BEMOL RETAIL,, S.R.L. din cheltuieli exagerate, ineficiente pentru activitatea benzinăriilor chiriite în anii 2011, 2012, 2013 și 2014 sunt constatate și în actul de control fiscal din 30 octombrie 2015, fiind indicate pierderile nerate separat pentru fiecare locatar - ”Diskant & K” S.R.L., ”Vad Nord” S.R.L., ”Recop” S.R.L., ”Enduro” S.R.L., ”Derang Plus” R.L., ”Redrex&Co” S.R.L., ”Nigrup-G” S.R.L., ”AS Petrol-Unicer” S.R.L., ”Gimnast” S.R.L., ”Lecostan” S.R.L., ”LPC- Imex” R.L., ”Teracota” S.R.L. Organului fiscal a apreciat că plățile pentru chirie constituie cheltuieli exagerate, că aceste plăți, împreună cu alte eltuiei comerciale, au depășit cu mult veniturile obținute de la stațiile închiriate.

Menționează că, datele din raportul companiei Deloitte din 07 aprilie 2015 în care se conține analiza eficienței benzinăriilor închiriate în mparație cu benzinăriile proprii ale ÎCS ”BEMOL RETAIL,, S.R.L., fiind deduse pierderile suportate în anii 2008-2012: 2008 - 002.896 lei, 2009- 15.153.457 lei, 2010-36.201.885 lei, 2011-38.302.278 lei, 2012 - 38.592.303 lei.

Conform datelor din rapoartele companiei JustAudit din 06.01.2015 și din 28 ianuarie 2017 referitor la pierderile suportate de intimata S ”BEMOL RETAIL,, S.R.L. în 2013-2015 din activitatea stațiilor închiriate în baza contractelor semnate de apelanții XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX:2013 -23.588.713 lei, 2014- 15.281.085 lei, 2015 -3.001.928 lei.

Indică că, apelanții promovează insistent și în apel poziția susținută în fața primei instanțe că strategia de formare a rețelei de stații oprii ar fi cauzat prejudicii intimitei întrucât societatea ar fi eșuat în colectarea scutirilor de TVA potrivit Acordului de investiții cu privire Portul Internațional Liber ”Giurgiulești”, aprobat prin Legea nr. 7-XV din XXXXXXXXXXX (par. 180- 186). Prima instanță a respins emeiat argumentele apelanților la acest capitol, bazându-se pe prevederile legale și probele administrate care combat poziția apelanților. tfel, potrivit art. 20 din Codul fiscal veniturile obținute în urma utilizării facilităților fiscale nu se includ în venitul brut. în actul de control cal din 30 octombrie 2015, la pag. 5, se constată că ”agentul economic a înregistrat în scopuri fiscale pierderi” pentru toată perioada pusă controlului (2011-2014). Aceleași constatări sunt făcute pentru fiecare an în parte. Referitor la anul 2011 (pag.6) este indicat că ofitul total declarat cuprinde și alte venituri, în suma de 156.627.372 lei, obținute ca facilități la TVA. Această sumă a fost ajustată în opuri fiscale, fiind constatat: ”în rezultatul ajustărilor efectuate ...în sumă de (156 627 372 lei - facilitate TVA) ...entitatea a înregistrat rderi în suma de 77 423 573 lei”. în același mod sunt formulate concluziile organului fiscal referitor la anul 2012 (pag.8), anul 2013 ag.9), anul 2014 (pag. 10). La fel, raportul ANRE pentru 2010-2012 constată că scutirile de TVA nu se includ în calculul rentabilității, iar raportul ANRE pentru 2013 se menționează că activitatea financiară (fără scutire de TVA) a fost cu pierderi de 86,9 mii, lei în anul 2012 49,8 mii, lei în 2013. în raportul Deloitte din 07 aprilie 2015 (pag.21-22), se menționează că societatea ar fi înregistrat o pierdere totală de 9.751.377 lei în perioada 2008-2012, fără venitul rezultat din scutirea de TVA.

Consideră că, sunt lipsite de relevanță argumentele apelanților că TVA a avut impact pozitiv asupra profitabilității benzinăriilor chiriite, că multe contracte de închiriere a benzinăriilor includeau clauze privind dreptul le reziliere în cazul anulării facilităților fiscale, că chirierea spațiilor a fost impusă de necesitatea valorificării eficiente a scutirilor de TVA care au asigurat profiabilitatea globală a societății ar. 198-208). Probele administrate confirmă că icneăciile de la TVA nu au fost valorificate în interesul intimitei ÎCS ”BEMOL RETAIL,, R.L.Sume enorme au fost risipite pentru credite gratuite, plăți în avans și investiții gratuite benzinăriile închiriate, sponsorizări ilegale etc.

Consideră că, prima instanță corect a respins argumentele apelantului XXXXXXXXXXX care justifică închirierea benzinăriilor prin zoluțiile din 18 martie 2008 adoptate de consiliul ”Easeur Holding” B.V., unicul asociat al ÎCS ”BEMOL RETAIL,, S.R.L., prin care au st date indicații privind închirierea benzinăriilor, în loc să procure sau să construiască stații noi. Dar prin aceste rezoluții nu au fost date licații pentru închirierea benzinăriilor la prețuri exagerate și în condiții prejudiciabile pentru intimată. Totodată, potrivit prevederilor art.72) din Legea nr. 135 din XXXXXXXXXXX a fot obligat să execute hotărârile adunării generale a asociaților și ale consiliului ÎCS ”BEMOL ETAIL,, S.R.L. Pe de altă parte, probele de la dosarul cauzei confirmă că de fapt în perioada de referință cât XXXXXXXXXXX a ministrat ÎCS ”BEMOL RETAIL,, S.R.L., au fost construite 19 benzinării proprii, dintre care 10 benzinării au fost date în exploatare pă martie 2008, după emiterea rezoluției consiliului ”Easeur Holding” B.V. din 18 martie 2008. Nu rezistă criticii afirmațiile apelanților ecum că scutirile de TVA erau valabile doar pentru primele 50 de stații petroliere înregistrate la Ministerul Economiei și că nu a fost sibilă înlocuirea treptată a stațiilor închiriate cu stații proprii (par. 184). Potrivit pct. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 901 din XXXXXXXXXXX cu privire la Schema de amplasare a stațiilor de alimentare și a depozitelor de produse petroliere și gaze pe teritoriul ublicii Moldova în anii 2002-2006 (abrogată în 2010), revizuirea listelor stațiilor de alimentare se efectua o dată pe an, cu r.troducerea dificărilor și completărilor respective. Nu au fost aduse probe că ÎCS ”BEMOL RETAIL,, S.R.L. ar fi avut impedimente la modificarea lei de stații proprii sau închiriate.

Consideră că, apelanții invocă, declarativ, caracterul pretins arbitrar și speculativ al calculelor din rapoartele ANRE, Deloitte, stAudit (par. 177, 178, 178, 191, 192, 193), insistă, eronat, că prejudiciile pretinse au drept scop compensarea în proporție de 100% a uror cheltuielilor suportate rentru chirie, sugerând că o anumită chirie rezonabilă ar trebui acceptată ca utilă, necesară par. 193-194). ima instanță a încasat pierderile înregistrate în anii 2011 -2015 din activitatea renzinăriilor închiriate care au fost neprofitabile, constatând nu au fost aduse probe care ar demonstra că în perioada de referință administrația condusă de apelantul XXXXXXXXXXX ar fi malizat ofitabilitatea stațiilor închiriate pentru a reduce riscurile prejudiciilor din această activitate. Deci, dacă la încheierea contractelor nu au tut fi anticipate prejudiciile generate ce benzinăriile închiriate, nu poate fi justificată lipsa de acțiuni din partea apelantului XXXXXXXXXXX ntru a înceta cauzarea pierderilor și a diminua prejudiciile, având în vedere și faptul iminent că după 2015 societatea nu mai putea neficia de scuturi la TVA. Lipsa unor analize de acest gen este constatată în Rapoartele ANRE, raportul companiei Deloitte. Prima stanță a reținut concluziile din rapoartele ANRE și raportul Deloitte din 07 aprilie 2015 că prejudiciile din activitatea benzinăriilor închiriate fost generate de managementul defectuos al societății intimite de către apelantul XXXXXXXXXXX. La încasarea prejudiciilor instanța a it în considerație circumstanțele probate cu certitudine că după demisionarea apelantului XXXXXXXXXXX din funcția de administrator al

imatei și din funcția de membru al organului executiv al „Easeur Holding” B.V., noua conducere instituită după revenirea proprietarului Aliyev a trebuit să întreprindă eforturi pentru a diminua și stopa pierderile generate din activitatea celor 35 de benzinării închiriate. Apelantul XXXXXXXXXX nu a justificat neluarea deciziilor și a măsurilor similare înainte de demisia sa pentru a reduce prejudiciile portate de intimată din activitatea benzinărilor închiriate. După demisia apelantului XXXXXXXXXX contractele de închiriere semnate de elanți au fost renegociate pentru a diminua chiria sau au fost reziliate, inclusiv prin procese judiciare costisitoare, cum a fost în cazul contractului cu „Miss-R” S.R.L. în perioada 2014-2016 noua conducere a intimatei a asigurat construirea benzinărilor proprii, iar compania a devenit profitabilă în lipsa facilităților fiscale.

Indică că, prima instanță a aplicat prescripția și a admis pretențiile la acest capitol pentru perioada 2011-2014 în sumă de 9.168.634 lei, inclusiv sumă de 68.050.901 lei de la XXXXXXXXXX și sumă de 51.117.733 lei în mod solidar de la XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX. Pretențiile privind prejudiciile în sumă de 16.608.188 lei cauzate prin efectuarea investițiilor gratuite în benzinăriile închiriate au fost admise de prima instanță pentru perioada 2011-2015 în sumă de 11.790.273 lei.

Consideră că, prima instanță a reținut cu justă cauză constatările din raportul companiei JustAudit din 28 ianuarie 2017 care confirmă Î.C.S. „BEMOL RETAIL,, S.R.L. a efectuat investiții în reconstrucția și reutilizarea benzinărilor închiriate în sumă de peste 31.311.382 lei, suma dată fiind sustrasă din mijloacele financiare ale reclamantei, în folosul unor terți. În consecință, prin aceste acțiuni și omisiuni au fost cauzate pierderi în sumă de 16.608.188 lei, calculate reieșind din dobânzi între 10,0% și 5,6% anual aplicate la împrumuturile Î.C.S. BEMOL RETAIL,, S.R.L. luate de la „Easeur Holding” B.V. și B.C. „Moldova Agroindbank” S.A.” : 2008- 550,073 lei, 2009- 594,799 lei, 2010 - 2,573,043 lei, 2011- 2,638,361 lei, 2012-2,698,432 lei, 2013- 2,680,484 lei, 2014-2,205,096 lei, 2015-1,567,901 lei. Prima instanță corect a admis aceste pretenții **în limita termenului de prescripție pentru perioada 2011-2015 în sumă de 11.790.273 lei.**

Pretențiile privind prejudiciile în sumă de 5.878.816 lei cauzate prin plăți în avans pentru închirierea benzinărilor în sumă de 191.792 euro au fost admise de prima instanță pentru perioada 2011-2015 în sumă de 1.179.905 lei.

Intimata ÎCS „BEMOL RETAIL,, S.R.L. a solicitat încasarea prejudiciilor în sumă de 5.878.816 lei pentru perioada 2008-2015 cu u de cheltuieli (pierderi) suportate reieșind din dobândă în mărime de 10,0% aplicată la împrumuturile luate de la „Easeur Holding” B.V.: 08 - 716,354 lei, 2009-2,098,670 lei, 2010- 1,883,887 lei, 2011- 530,962 lei, 2012-447,112 lei, 2013-201,830 lei. Prima instanță a admis aceste pretenții în limita termenului de prescripție pentru perioada 2011-2015 în sumă de 1.179.905 lei.

Pretențiile privind prejudiciile în sumă de 16.100.925 lei rezultate din activitatea spălătorilor auto au fost admise de prima instanță pentru perioada 2011-2015 în sumă de 12.879.471 lei.

Indică că, raportul Deloitte din 07 aprilie 2015 constată prejudicii în sumă de 11 800 000 lei rezultate din funcționarea deficitară a viciilor de spălătorie auto în anii 2009-2012, precum și lipsa acțiunilor din partea managerilor pentru remedierea acestor servicii care nerău pierderi. Raportul companiei JustAudit din 06 ianuarie 2016 confirmă prejudicii în sumă totală de 4.265.523 lei pentru 2013-2014. Intimata ÎCS „BEMOL RETAIL,, S.R.L. a solicitat încasarea de la apelantul XXXXXXXXXX a prejudiciilor în sumă de 16.100.925 lei pentru perioada 2009- 2014. Prima instanță just a admis aceste pretenții în limita termenului de prescripție pentru perioada 2011-2014 în sumă de 12.879.471 lei: 2011-4.097.272 lei, 2012- 4.516.676 lei, 2013- 3.061.081 lei, 2014-1.204.442 lei.

Pretențiile privind prejudiciile cauzate prin supraplata la achiziții de terenuri și prin achiziții de terenuri fără necesitate au fost admise de prima instanță în limita termenului de prescripție pentru perioada 2011-2015 în sumă de 2.097.621 lei.

Indică că, pierderile la acest capitol calculate în raportul JustAudit din 28 ianuarie 2017 includ prejudicii în sumă de 632.724 lei uzate în a.2009 prin supraplata pentru achiziționarea terenurilor și prejudicii în sumă de 3.054.751 lei calculate pentru 2008-2015, perioadă în care terenurile menționate nu au fost utilizate. Pierderile au fost calculate reieșind din dobânzile aplicate la împrumuturile luate de intimată de la Easeur Holding B.V. și B.C. „Moldova Agroindbank” S.A. în mărime de 10% anual: 2008- 107,175 lei, 2009-350,140 lei, 2010- 499,814 lei, 2011- 440,971 lei, 2012-440,971 lei, 2013-440,971 lei, 2014-411,762 lei, 2015- 362,946 lei. Prima instanță întemeiat a admis aceste pretenții în limita termenului de prescripție pentru perioada 2011-2015 în sumă de 2.097.621 lei.

Circumstanțele cauzei și probele administrate la acest capitol demonstrează că operațiunile de creditare gratuită a Î.C.S. „Danube Logistics,, S.R.L. și cesionarea ulterioară a creanței a fost un element din schemele implementate de apelantul XXXXXXXXXX pentru a realiza Î.C.S. „BEMOL RETAIL,, S.R.L. și a dota/îmbogăți financiar întreprinderea pe care a preluat-o ulterior - ÎCS „Danube Logistics” S.R.L. Aceste operațiuni au fost realizate cu conflict de interese. După cum este menționat în rapoartele ANRE pentru perioada 2010-2012 și pentru perioada 2013, actul de control fiscal din 30 octombrie 2015, rapoartele companiei Deloitte din 07 aprilie 2015 și ale companiei JustAudit din 06 ianuarie 2016 și 28 ianuarie 2017, sustragerea din circuitul mijloacelor financiare pentru împrumuturi în interesul unor terțe persoane au determinat insuficiență de lichidități necesare pentru intimata Î.C.S. „BEMOL RETAIL,, S.R.L., ceea ce a determinat contractarea unui credit în sumă de 10 000 000 dolari SUA de la BC „Moldova-Agroindbank” S.A., cu dobânda de 9,5% anual, baza contractului nr.C10253 din 09 septembrie 2010, ceea ce a generat cheltuieli suplimentare și ineficiente pentru achitarea dobânzilor, comisioanelor și altor cheltuieli operaționale financiare.

În prezentul proces intimata ÎCS „Bemol Retail” SRL nu a solicitat recuperarea corpului de credit în sumă de 10 000 000 dolari SUA de la BC „Moldova-Agroindbank”, ci a solicitat prejudiciile rezultate din acest credit nejustificat cauzate în 2010-2015 în sumă de 1.607.368 lei. Prejudiciile anuale sunt calculate în actul de control fiscal din 30 octombrie 2015 și în raportul companiei JustAudit din 06 ianuarie 2016, reieșind din dobânzile achitate: 2010- 8.243.706 lei, 2011-9.893.650 lei, 2012- 8.139.424 lei, 2013- 5.811.855 lei, 2014- 177.936 lei, 2015-1.340.797 lei.

De asemenea, ÎCS „Bemol Retail” S.R.L. a solicitat recuperarea prejudiciilor în sumă de 97.118 lei cauzate prin donații/sponsorizări. Actul de control fiscal din 30 octombrie 2015 constată încălcarea legislației referitor la sponsorizarea în folosul firmei „Enduro” S.R.L. și a

oprietarului acesteia în sumă de 97.118 lei. Prima instanță a constatat aceste prejudicii drept probate (a se vedea par. 192 și 233 din tărarea primei instanțe din 10 aprilie 2018). Apelantii nu au inclus această sumă în sumarul total al pretențiilor admise prezentat în elului de la par.313 al apelului considerând că prima instanță ar fi încasat o sumă mai mare decât cea admisă în partea motivată (par.314 1 apel).

Intimata susține că raportul dintre Thomas Moser și ÎCS „BEMOL RETAIL,, S.R.L., inclusiv privind răspunderea față de societate, nt guvernate de normele Legii speciale nr.135 din XXXXXXXXXX privind societățile cu răspundere limitată. De asemenea, intimata știne că obligațiile directorului Thomas Moser și răspunderea față de societate sunt reglementate de normele legislației civile privind ntractul de mandat și executarea obligațiilor.

Indică că, apelantii trec cu vederea alineatul (2) din art.262 Codul muncii care prevede că, în cazurile prevăzute de legislația în ȝoare, conducătorul unității repară prejudiciul cauzat unității ca urmare a acțiunii sau inacțiunii sale culpabile. Calcularea acestui prejudiciu efectuează în conformitate cu normele Codului civil. ” Potrivit art. 338 alin.(2) Codul muncii, ”Conducătorii unităților ...poartă spundere materială în mărimea prejudiciului cauzat din vina lor dacă acesta este rezultatul: a) consumului ilicit de valori materiale și jloace bănești; b) irosirii (folosirii nejustificate) a investițiilor, creditelor, granturilor, împrumuturilor acordate unității; c) ȝinerii incorecte a idenȝei contabile sau al păstrării incorecte a valorilor...

Răspunderea unui administrator al unei afaceri nu poate fi îngustată la normele din Codul muncii. Potrivit alin.(3) art.69 din Legea .135 din XXXXXXXXXX, asupra ”relațiilor dintre administrator și societate legislația muncii se extinde în măsura în care nu este în ntradicție cu prezenta lege.”, iar potrivit art. 6 din Legea nr. 780 din XXXXXXXXXX privind actele legislative, în caz de divergențe, legea ecială are prioritate față de legea generală - Codul muncii. Deci, intimata susține că răspunderea administratorului XXXXXXXXXX survine rtrivut alin. (1) art. 76 din Legea care prevede că administratorul societății poartă răspundere materială deplină pentru prejudiciile cauzate cietății.

Art. 72 din Legea 135/XXXXXXX impune, expres și imperativ, obligația legală a administratorului XXXXXXXXXX de a gestiona cietatea Î.C.S.”BEMOL RETAIL” S.R.L. cât mai eficient, cu diligență si loialitate.

Normele art. 1030 și art. 1035 Cod civil cu privire la contractul de mandat, modelat de legislator ca și contract fiduciar, prevăd expres ligațiile legale ale părâtului XXXXXXXXXX de a gestiona societatea Î.C.S.”BEMOL RETAIL” S.R.L. cu prudentă și diligență si de a ita apariția conflictelor între interesele sale personale si interesele societății. Caracterul deosebit al raporturilor de mandat este explicat ccint în comentariile la art. 1035 Cod civil: ”2.Prudenta si diligenta mandatarului în acționarea în interesul mandantului este evaluată de tre legiutor ca o oblisatie legală... ”

Potrivit pct.9.1. din CIM încheiat între Tm. Moser și Î.C.S. ”BEMOL RETAIL,, S.R.L., ”Salariatul este oblisat să repare prejudiciul aterial cauzat Angajatorului în condițiile și în ordinea prevăzută de legislația în vigoare”, iar normele legale menționate supra stabilesc clar spunderea deplină a fostului administrator pentru toate prejudiciile cauzate societății Î.C.S. ”BEMOL RETAIL,, S.R.L.

Complementar la Legea specială 135/XXXXXXX privind societățile cu răspundere limitată și normele Codului civil privind ntractul de mandat, condițiile răspunderii administratorului XXXXXXXXXX față de Î.C.S.”BEMOL RETAIL” S.R.L. sunt determinate de rmele generale ale art. 513 și art. 572 Cod civil care prevăd executarea obligațiilor cu bună-credință și diligenfă, art.602 Cod civil privind spunderea pentru neexecutarea obligației, art. 607, art. 610 și art. 611 Cod civil privind obligația apelantului XXXXXXXXXX de a restabili uația care ar fi existat în cazul în care nu ar fi fost comise acțiunile cauzatoare de prejudiciu, de a repara atât prejudiciul efectiv cât și nitul ratat, ȝinând cont de interesul pe care îl avea Î.C.S. ”BEMOL RETAIL”S.R.L. în executarea corespunzătoare a obligației.

Faptul că XXXXXXXXXX se declară proprietar/beneficiar unic al „Easeur Holding” B.V. nu face decât să ridice nivelul răspunderii le față de Î.C.S. „BEMOL RETAIL,, S.R.L.. în același context amintim că mai multe acțiuni ale părâtului XXXXXXXXXX se referă la roada de până la noiembrie 2009 de când XXXXXXXXXX se declară proprietar al „Easeur Holding” B.V.

Indică că, apelantul XXXXXXXXXX nu a probat că a depus toată diligența pentru a administra Î.C.S. ”BEMOL RETAIL,, S.R.L. cât ii eficient, cu prudentă, diligență și loialitate. Potrivit doctrinei, în dreptul civil se aplică criteriul obiectiv, abstract, de apreciere a culpei pă principiul "culpa levis in abstarcto" fculpă cea mai ușoară după modelul abstract), prin comparație cu acțiunile unui om normal, udent, care ar trebui să se comporte ca și un "bonus pater familias" în afaceri, în cazul unui contract de mandat oneros (remunerat) teriul "culpa levis in abstarcto" se aplică și mai riguros, mai exigent, având în vedere că administratorul nu este un neprofesionist, ci este persoană pregătită, experimentată în domeniul afacerilor. Deci, administratorul XXXXXXXXXX răspunde pentru cea mai ușoară culpă misă la neexecutarea obligației de a gestiona afacerea cât mai eficient, prudent, dilisent, cu loialitate. în lipsă de probe și de argumente ȝemeiate legal, apelantul XXXXXXXXXX face doar declarații speculative și manifestă nemulțumiri față de constatările și concluziile din tele organelor de stat competente (ANRE, fisc) și rapoartele companiilor de audit independente.

Indică că, în perioada de referință apelanta XXXXXXXXXX a prestat servicii de intermediere la încheierea contractelor de închiriere a nzinăriilor și a fost remunerată, respectiv, răspunderea survine pentru orice neexecutare a obligațiilor contractuale, din culpa cea mai oară, intenție (doi) sau pentru culpă gravă, potrivit normelor Codului civil citate mai sus privind răspunderea rer.ru neexecutarea ligațiilor contractuale și legale. Apelanta XXXXXXXXXX a dat dovadă de aripă gravă în exercitarea atribuțiilor asumate și a negociat ntracte de închiriere a rejdnăriilor de la ”DERANG-PLUS” S.R.L. și ”Gimnast” S.R.L. în condiții care au prejudiciat-o pe intimata .S. ”BEMOL RETAIL,, S.R.L. dar au favorizat terțe persoane.

Probele de la dosarul cauzei confirmă că lipsa de interes a apelantului XXXXXXXXXX de a construi o afacere viabilă și durabilă pentru .S. ”BEMOL RETAIL,, S.R.L. se explică prin i-ptul că apelantul XXXXXXXXXX conștient/intenționat a acționat ca și un manager emporar” £ LC.S. ”BEMOL RETAIL,, S.R.L., știind că urma să plece din afacere, mai devreme sau sai târziu. Totodată, XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX au avut grijă să fortifice financiar ÎCS ”T anube Logistics” S.R.L., care urma să fie preluată de XXXXXXXXXX, și aceste circumstanțe susțin angajarea răspunderii solidare a părâtului XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX pentru 7r iciile cauzate ”in tandem”, prin ”conlucrarea” frecventă în detrimentul Î.C.S. ”BEMOL .JETAIL,, S.R.L., dar în folosul ÎCS

Intimata nu se opune aplicării normelor speciale din 76 alin (4) și art. 73 alin (3) din Legea 135/XXXXXXXXXX cu privire la societățile răspundere limitată, de la data comiterii fraudei sau, după caz, de la data comiterii acțiunii păgubitoare pentru societate. Totodată, ejudiciile au fost cauzate societății intimite nu numai prin fraude sau depășirea împuternicirilor, dar și prin încălcarea obligațiilor legale și ntractuale, pentru care este aplicabilă și norma generală stabilită la art. 272 alin. (1) Cod civil - dreptul la acțiune se naște la data când rsoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

În ședința de judecată reprezentanții apelantului XXXXXXXXXXXX, avocatul Natalia Balaban și avocatul Alexandru Tănase și a apelantei XXXXXXXXXXXX avocatul Elena Munteanu au susținut apelul declarat, au solicitat admiterea acestuia cu casarea hotărârii instanței de fond. /ocatul apelantului XXXXXXXXXXXX,Natalia Balaban, în ultima ședință judiciară și-a concretizat cerințele, solicitând remiterea cauzei la udecare.

Reprezentanții intimatei ICS,„Bemol Retail” SRL avocatul Zinaida Guțu și avocatul Olga Păduraru-Gagiu în ședința instanței de apel solicitat respingerea apelului cu menținerea hotărârii instanței de fond.

Aprecierea instanței de apel :

Colegiul civil menționează că, prezenta cauză în ordine de apel a fost examinată în ședințe judiciare închise, la demers pus de apelanți și admis prin încheierea Curții de Apel Chișinău.

Audiind raportul cauzei, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii supuse apelului, prin prisma criticilor invocate de apelanți și plicațiile intimatei, a materialelor cauzei aplicabile speței deduse judecării, Colegiul civil consideră apelurile drept neîntemeiate și urmează î respinse, reieșind din următoarele circumstanțe de fapt și temeuri de drept.

În conformitate cu art.362 CPC alin. (1) termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului tărării, dacă legea nu prevede altfel.

Apelanții au depus apel nemotivat la data de XXXXXXXXXXXX și la data de XXXXXXXXXXXX au depus apeluri motivate, împotriva tărării Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 aprilie 2018, astfel se constată că ambele apeluri au fost declarate în termenul legal.

În conformitate cu art. 385 lit. a) CPC Republica Moldova, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și mențină hotărârea primei instanțe.

Conform prevederilor art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept teme al tențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea lte aspectual, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de țe.

În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au portanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării icinii și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art.373 alin.(1), (2), (4), (5) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și iecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în imă instanță.

În limitele apelurilor declarate, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, ecum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate plimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii imei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanța de apel este obligată să se pronunțe upra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în tărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se onunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul celor relatate supra Colegiul reține că, sarcina instanței de apel derivă reieșind din dispozițiile art.373 alin.(1), (2), (4),) CPC, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii Ńinunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are ligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței erioare. (HirroBalani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Colegiul civil atestă faptul că, apelanții au anexat la cererile de apel o multitudine de copii de pe acete juridice, inclusiv și o posibilă tărârea de judecată de la instanțele străine, pe care se bazează alegațiile apelurilor acestora, însă copiile în cauză nu sunt confirmate în

dinea stabilită de lege, nu se indică locul aflării originalului, astfel acestea nu sunt credibile. La acest capitol instanța de apel invocă mătoarele prevederi legale:

Conform art.118 alin.(1) CPC RM, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și ieecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit alin.(2) art.117 Cod de procedură civilă RM, în calitate de probe în cauzele civile se admit elementele de fapt constatate din plicațiile părților și ale altor persoane interesate în soluționarea cauzei, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, egistrări audio-video, din concluziile experților.

Constată instanța de apel că, în speța dedusă judecării drept probe sunt anexate diferite înscrisuri, o parte din ele cu titlu de acte idice, toate fiind înregistrate peste hotarele țării. Analizând înscrisurile prezentate de apelanți drept probe confirmative argumentelor use în apelurile depuse, Colegiul constată că aceste înscrisuri sunt în copii neautentificate în ordinea stabilită de lege, în original fiind ar traducerea lor, care nu poate înlocui originalele actelor propuse drept probe.

Potrivit art.138 alin.(4) CPC RM, înscrisurile se depun la dosar în original sau în copie autentificată în modul stabilit de lege, licându-se locul de aflare a originalului. Astfel, în cererile de apel apelanții nu au indicat locul aflării originalelor copiilor actelor propuse pt probe.

La fel, colegiul constată că, toate copiile de pe actele juridice anexate la apel, cum ar fi: hotărâri judecătorești, contracte, procuri și alte nzații și înscrisuri sunt acte înregistrate peste hotarele Republicii Moldova și în cazul dat sunt aplicabile prevederile art.466 Cod de ocedură civilă, privitor la recunoașterea actelor redactate sau legalizate de autoritățile competente străine.

Astfel, potrivit alin.(1) art.466 CPC RM se statuează că, actele oficiale eliberate, redactate sau legalizate, în conformitate cu legislația ăină și în forma stabilită, de organele competente străine în afara Republicii Moldova în privința cetățenilor sau organizațiilor ei ori rsoanelor străine, pot fi prezentate instanțelor judecătorești ale Republicii Moldova numai dacă sunt supralegalizate pe cale administrativă arhică și, ulterior, de misiunile diplomatice sau de oficiile consulare ale Republicii Moldova.

Reieșind din cele constatate supra, instanța de apel, la adoptarea prezentei decizii nu va lua în considerație copiile de pe înscisurile exate la dosar de apelanți, or, potrivit art.117 alin.(3) CPC RM, probele obținute cu încălcarea legii nu au putere de probațiune și nu pot use de instanță în temeiul deciziei.

Astfel, din materialele dosarului și din explicațiile participanților la proces atât din partea ÎCS „Bemol Retail” SRL și a lui XXXXXXXXX rezultă că a fost încheiat contractul individual de muncă din XXXXXXXXXX, modificat și completat, prin care XXXXXXXXX a fost angajat în calitate de Director General al companiei pentru o perioadă de trei ani.

Ulterior, contractul individual de muncă a fost modificat, fiind stabilită durata contractului pentru 8 ani, pînă la data de 15.05.2014. ntractul dat a încetat la XXXXXXXXXX.

Colegiul civil constată că, instanța de fond cu justă cauză a concluzionat că, pozițiile părților pe dosar sunt diferite referitor la islația aplicabilă litigiului în cauză .

Astfel, ÎCS „Bemol Retail” SRL susține că timp de 6 ani XXXXXXXXXX a acționat nu ca un simplu angajat, ci ca administrator și ector general al unei societăți comerciale. Respectiv, raportul dintre XXXXXXXXXX și ÎCS „Bemol Retail” SRL, inclusiv privind punderea față de societate, sunt guvernate de normele Legii speciale nr.135 din XXXXXXXXXX Privind societățile cu răspundere itată, deoarece potrivit alin.(3) art.69 din Legea menționată, asupra relațiilor dintre administrator și societate legislația muncii se extinde în isura în care nu este în contradicție cu prezenta lege”, iar potrivit art. 6 din Legea nr. 780 din XXXXXXXXXX privind actele legislative, în z de divergențe, legea specială are prioritate față de legea generală. ÎCS „Bemol Retail”, SRL consideră că obligațiile directorului XXXXXXXXXX și răspunderea față de societate sînt reglementate de normele legislației civile privind contractul de mandat, deoarece rtrivit art.8.17 din actul constitutiv al ÎCS „Bemol Retail”, SRL administratorul este organul executiv al societății, iar potrivit alin. (2) .258 din Codul muncii conducătorul unității exercită atribuții de administrare și îndeplinește totodată funcțiile organului executiv. în tutea alin. (3) art. 61 Cod civil, raporturile dintre persoana juridică și cei care alcătuiesc organele sale executive sînt supuse prin analogie gurilor mandatului dacă legea sau actul de constituire nu prevede altfel. Totodată, art.266 din Codul muncii stipulează că în legislația în oare și/sau documentele de constituire ale unității pot fi prevăzute și alte particularități de reglementare a muncii conducătorilor unităților re activează în baza unui contract individual de muncă.”

Apelantul XXXXXXXXXX susține că raporturile juridice dintre cu ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL sînt guvernate și de legislația muncii, lusiv în partea limitării răspunderii materiale a salariatului. Calitatea de angajat al pârâtului a fost recunoscută de nenumărate ori de lamantă care recunoaște valabilitatea contractului Individual de muncă încheiat cu pîrîtul. XXXXXXXXXX susține că la momentul intrării raporturi juridice cu pîrîtul reclamanta a putut alege între a semna un contract individual de muncă cu acesta ori un contract de mandat, acest sens, art. 4 alin. (1) al Legii cu privire la antreprenariat și întreprinderi stabilește că titularul patrimoniului (antreprenorul) este în pt de a transmite, pe bază de contract, o parte sau toate atribuțiile de efectuare a activității de antreprenariat managerului-șef de reprindere. Contractul dintre titularul patrimoniului și managerul-șef de întreprindere determină drepturile și obligațiile reciproce ale rților inclusiv limitarea drepturilor de folosință și de dispoziție asupra patrimoniului și de desfășurare a unor genuri de activitate, relațiile reciproc de ordin financiar, răspunderea pentru neexecutarea sau executarea nesatisfăcătoare a obligațiilor asumate, precum și termenul labilității, condițiile de reziliere (modificare) a contractului. în contract pot fi incluse și alte prevederi care nu contravin legislației în oare.” Forma juridică aleasă pentru a reglementa aceste rapoarte, inclusiv limitarea răspunderii materiale a pârâtului, a fost aleasă de către lamantă a fi un contract individual de muncă, cu asigurarea pentru pârât a drepturilor garantate de Codul muncii, în măsura în care eatea nu contravin Legii cu privire la societățile cu răspundere limitată. Totodată, art. 5 alin. (3) al Codului Civil prevede că nu se admite licarea prin analogie a normelor care limitează drepturile civile sau care stabilesc răspundere civilă. în consecință, relațiile contractuale tre reclamantă și pârât, și în special limitarea răspunderii materiale a acestuia doar la prejudiciul material direct și real cauzat este

vernata de legislația muncii.

Constată Colegiul civil că, administratorul ÎCS „BEMOL RETAI” SRL - XXXXXXXXXX a exercitat funcțiile organului executiv al societății - potrivit art. 8.1. din actul constitutiv al societății reclamante, organele de conducere a societății sunt adunarea generală a asociaților și administratorul societății, iar potrivit art. 8.17 din actul constitutiv administratorul societății este organul executiv al societății.

Potrivit alin. (3) art. 61 Cod civil, raporturile dintre persoana juridică și cei care alcătuiesc organele sale executive sînt supuse prin analogie regulilor mandatului dacă legea sau actul de constituire nu prevede altfel. În acest context instanța face referire și la Avizul consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție 4ac-6/14 din 12.05.2014 în care se explică că relațiile dintre administratorul unei societăți cu răspundere limitată desemnat în condițiile art. 70 alin. (1) din Legea nr. 135 din XXXXXXXXXX privind societățile cu răspundere limitată societatea administrată se bazează prin analogie regulilor mandatului. Potrivit art.70 alin. (3) din Legea nr.135 din XXXXXXXXXX, datele spre desemnarea și eliberarea administratorului, precum și despre identitatea acestuia, se prezintă pentru înregistrare în Registrul de stat pentru persoanele juridice. La acestea se anexează hotărîrea de desemnare sau de eliberare a administratorului. În cazul dat probele de la dosarul nr.135 din XXXXXXXXXX a fost înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice - la XXXXXXXXXX în Registrul de stat al persoanelor juridice și întreprinzătorilor individuali au fost consemnate date cu privire la desemnarea noului administrator XXXXXXXXXX (Germania), iar la XXXXXXXXXX în Registrul respectiv au fost consemnate date cu privire la desemnarea noului administrator Stamenov Radko Yourdanov (Bulgaria).

Potrivit Avizului consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție 4ac-6/14 din 12.05.2014, prevederile Codului civil al RM fundamentază pe temeiuri contractuale raporturile dintre persoana juridică și organele sale de administrare, precizînd în art. 61 alin. (3) că raporturile dintre persoana juridică și cei care alcătuiesc organele executive sînt supuse prin analogie regulilor mandatului dacă legea sau actul de constituire nu prevede altfel”. Conform art. 155 Cod civil, normele cu privire la conducerea, administrarea și reprezentarea societății cu răspundere limitată sunt stabilite prin lege și statutul său. Prin analogia regulilor mandatului se subînțelege încheierea unui contract de mandat în formă scrisă (care va fi un contract de administrare în cazul funcțiilor executive, de exemplu, pentru director sau membrul directoratului; sau o acceptare urmată de semnarea contractului pentru funcțiile neexecutive). Conform art. 71 alin. (1) lit. b) din Legea nr.135 din XXXXXXXXXX, administratorul este în drept să reprezinte fără procură societatea în raporturile cu organele statului, cu terții și în instanțele de judecată.

Prin urmare instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a concluzionat că drepturile și obligațiile apelantului XXXXXXXXXX în relațiile cu intimata ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL urmează a fi apreciate ca raporturi reglementate de Legea specială nr.135 din XXXXXXXXXX Privind societățile cu răspundere limitată și prevederile Codului civil cu privire la contractul de mandat, inclusiv în ceea ce privește răspunderea pentru prejudiciile pretinse de ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL.

Conform prevederilor art. 69 din Legea nr.135 din XXXXXXXXXX, societatea trebuie să aibă unul sau mai mulți administratori, care administrează societatea și o reprezintă. Administrator poate fi numai o persoană fizică majoră, cu capacitate deplină de exercițiu. Administrator nu pot fi persoane cărora, prin lege sau hotărîre judecătorească, le este interzisă deținerea funcției de administrator sau a unei funcții care acordă dreptul de dispoziție asupra bunurilor materiale, precum și persoane cu antecedente penale nestinse pentru infracțiuni contra patrimoniului, infracțiuni economice, infracțiuni săvîrșite de persoane cu funcție de răspundere sau de persoane care conduc organizații comerciale. Asupra relațiilor dintre administrator și societate legislația muncii se extinde în măsura în care nu este în contradicție cu prezenta lege.

Articolul 69 din Legea nr.135 din 14.06.2007 prevede împuternicirile administratorului care este în drept să efectueze actele de conducere a societății, necesare atingerii scopurilor prevăzute în actul de constituire și în hotărîrile adunării generale a asociaților, să reprezinte fără procură societatea în raporturile cu organele statului, cu terții și în instanțele de judecată, să elibereze altor persoane mandat pentru săvîrșirea unor anumite acte juridice, dacă aceasta nu este interzis prin actul de constituire, să exercite alte împuterniciri atribuite de adunarea generală a asociaților sau de consiliul societății conform competenței lor.

Potrivit pct. 2.1. din actul constitutiv al reclamantei ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL, societatea se creează pentru desfășurarea activității și pentru obținerea beneficiului, iar în conformitate cu art. 72 din Legea nr.135 din 14.06.2007, administratorul este obligat să gestioneze societatea astfel încît scopurile, pentru care aceasta a fost constituită, să fie realizate cît mai eficient. Deci, pîrîtul XXXXXXXXXX urma să gestioneze și să conducă activitatea societății astfel ca să obțină efecte economice utile, cheltuind rațional și economic resurse materiale, umane, financiare. De asemenea, norma citată prevede că administratorul este obligat să execute hotărîrile adunării generale a asociaților și ale consiliului societății, să ia parte la adunările generale ale asociaților și la ședințele consiliului societății. Administratorul asigură ținerea contabilității societății, precum și a registrelor societății prevăzute de lege și de actul de constituire, și informează asociații cu privire la activitatea de lucru și la gestiunea societății. În exercitarea atribuțiilor sale, administratorul trebuie să dea dovadă de diligență și loialitate.

Articolul 73 din Legea nr.135 din 14.06.2007 prevede că administratorul este obligat față de societate să respecte limitele împuternicirilor stabilite prin actul de constituire ori, dacă acesta nu prevede altfel, de către adunarea generală a asociaților. Dacă administratorul a încălcat restricțiile stabilite la alin. (1), societatea sau orice asociat poate cere, în numele societății, repararea prejudiciilor cauzate acesteia. Acțiunea în despăgubire poate fi intentată în decursul a 3 ani de la data comiterii acțiunii păgubitoare pentru societate.

În conformitate cu prevederile art. 74 din Legea nr. 135 din 14.06.2007, societatea este angajată în raporturile cu terții prin actele săvîrșite de către administrator, chiar dacă aceste acte depășesc obiectul de activitate al societății, cu excepția cazului în care societatea demonstrează că terții știau despre această depășire. Nici societatea și nici terții nu sînt în drept să pună la îndoială legalitatea desemnării administratorului sau a altei persoane cu drept de reprezentare a societății dacă această desemnare a fost înregistrată la organul înregistrării de stat. Prevederile actului de constituire și hotărîrile adunării generale a asociaților care limitează împuternicirile de reprezentare conferite de către lege administratorului nu sînt opozabile terților.

Articolul 73 din Legea nr. 135 din XXXXXXXXXX prevede că administratorul întocmește anual un raport privind activitatea societății, precum și inventarierea a bunurilor societății și alte documente, care urmează a fi prezentate adunării generale a asociaților. Administratorul este obligat să prezinte dări de seamă periodice.

Articolul 76 din Legea nr.135 din XXXXXXXXXX prevede că administratorul societății poartă răspundere materială deplină pentru prejudiciile cauzate de el societății, inclusiv prin plăți ilegale făcute asociaților. În cazul desemnării mai multor administratori, ei răspund solidar, dacă prin hotărâre judecătorească nu s-a stabilit altfel. Persoana cu funcție de răspundere a societății se eliberează de răspundere materială solidară pentru decizia organului executiv colegial al societății sau a consiliului societății dacă a votat contra luării acestei decizii de către organul de conducere respectiv și opinia ei separată este anexată la procesul-verbal al ședinței organului respectiv sau este înscrisă în procesul-verbal. Dreptul de a înainta acțiunea privind repararea prejudiciului cauzat de către administrator aparține societății asociaților. Prescripția privind repararea prejudiciului este de 3 ani de la data comiterii fraudei. Hotărârea societății privind exonerarea de răspundere a administratorului este nulă dacă sînt lezate interesele terților, chiar dacă administratorul a acționat în baza hotărârii adunării generale a asociaților.

XXXXXXXXXX a fost obligat să respecte normele legale cu privire la contractul de mandat și să acționeze în interesul ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL, la fel precum ar acționa în interesele proprii. Or, potrivit art. 1030 Cod civil, prin contractul de mandat o parte (mandant) împuternicește cealaltă parte (mandatar) de a o reprezenta la încheierea de acte juridice, iar aceasta, prin acceptarea mandatului, se obligă să acționeze în numele și pe contul mandantului. Potrivit art. 1035 Cod civil mandatarul este obligat să acționeze în interesul mandantului cu diligență și să evite apariția conflictelor între interesele sale personale și interesele mandantului. Deci, obligația de prudență și diligență a mandatarului XXXXXXXXXX de a acționa în interesul mandantului ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL, este evaluată de către legiuitor ca o obligație legală care urmează a fi respectată pe parcursul executării contractului de mandat. La fel, în calitate de obligație legală sînt sancționate acțiunile de evitare a apariției conflictelor între interesele personale ale mandatarului și cele ale mandantului. Avînd obligații civile în baza contractului de mandat, apelantul XXXXXXXXXX a fost obligat să gestioneze activitatea ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL cu respectarea normelor generale privind executarea obligațiilor. Potrivit art. 513 Cod civil debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației, iar clauza prin care se roagă de la acest principiu este nulă. Art. 572 Cod civil prevede că temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit. Potrivit art. 602 Cod civil debitorul este ținut să-și despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă. Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

În ceea ce privește condițiile legale și limitele răspunderii apelanților XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX pentru prejudiciile pretinse de ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL, instanța de apel constată că instanța de fond corect a concluzionat că, reieșind din probele administrate privind existența și mărimea prejudiciilor pretinse de ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL, admiterea de către pîrîți a unor încălcări la executarea obligațiilor asumate, vinovăția pîrîților și legătura causală dintre acțiunile sau omisiunile pîrîților și prejudiciile cauzate ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL, or, probele de la dosarul cauzei confirmă că în perioada 2008-2010 pârâta XXXXXXXXXX a reprezentat interesele societății reclamante, inclusiv la negocierea și încheierea mai multor acte juridice, în baza mai multor procuri eliberate de către pîrîtul XXXXXXXXXX.

Potrivit prevederilor art.1032 Cod civil, existența procurilor este temei pentru constatarea raporturilor de mandat între XXXXXXXXXX ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL. Respectiv, temeiul legal, condițiile și limita răspunderii pentru executarea necorespunzătoare a îndatoririlor ceptate în baza contractului de mandat de către XXXXXXXXXX sînt aplicabile și în privința apelantei XXXXXXXXXX în special, sînt aplicabile normele art. 1030 și art. 1035 din Codul civil cu privire la contractul de mandat care prevăd expres obligațiile legale ale apelantei XXXXXXXXXX de a acționa cu prudență și diligență și de a evita apariția conflictelor între interesele sale personale și interesele mandantului. Deoarece apelanta XXXXXXXXXX a prestat servicii de intermediere la încheierea contractelor de închiriere a benzinărilor și a fost remunerată, răspunderea ei survine potrivit normelor Codului civil privind răspunderea pentru neexecutarea obligațiilor contractuale și civile.

Potrivit prevederilor art. 1036 Cod civil, apelantul XXXXXXXXXX răspunde pentru actele apelantei XXXXXXXXXX ca pentru actele proprii, fiind responsabil pentru desemnarea acesteia și pentru modul în care i-a transmis instrucțiunile, iar intimata ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL are dreptul de a intenta acțiune împotriva apelantei XXXXXXXXXX care l-a asistat sau l-a substituit pe XXXXXXXXXX. Potrivit art. 4 Cod civil debitorul obligației răspunde pentru vina reprezentantului său și a persoanelor cărora le-a încredințat executarea contractului aceeași măsură ca pentru propria vină dacă legea nu prevede că răspunde terțului.

Articolul 1414 Cod civil se prevede răspunderea solidară pentru dauna cauzată în comun de mai multe persoane. Poartă răspundere pentru daună nu doar autorul faptei cauzatoare de prejudicii, ci și cel care l-a instigat sau l-a susținut, precum și cel care a beneficiat în mod nădăjduit de un folos în urma daunei cauzate altuia.

Colegiul constată că, prejudiciile cauzate ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL sînt confirmate prin rapoartele Agenției Naționale pentru Reglementări în Energetică (ANRE) pentru perioada 2010-2013 și pentru 2013, întocmite după controlul efectuat în baza ordinelor nr.59-a din XXXXXXXXXX și nr. 69-a din XXXXXXXXXX. Echipa de control a ANRE a depistat mai multe abateri în activitatea societății admise în perioada supusă controlului: sustragerea mijloacelor financiare din circuit pentru acordarea împrumuturilor, preponderent fără dobînzii, pentru sponsorizări și alte beneficii financiare în folosul unor terțe persoane; contractarea unor credite care au generat cheltuieli suplimentare și ineficiente pentru dobînzii, comisioane și alte cheltuieli; pierderi și cheltuieli exagerate pentru închirierea benzinărilor; pierderi din activitatea spălătorilor auto; cheltuieli exagerate pentru personalul societății, în comparație cu alți agenți economici care operează pe aceeași piață a produselor petroliere; cheltuieli excesive pentru deplasări etc.

Prejudiciile cauzate intimitei ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL în perioada 2007-2012 sunt confirmate în continuare prin raportul companiei de audit Deloitte din 07 aprilie 2015, în care se conține analiza activității economice și financiare a societății pentru perioada iulie 2007 - decembrie 2012 cînd societatea a fost administrată de către apelantul XXXXXXXXXX.

La fel, prejudiciile cauzate ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL sunt confirmate și prin Actul de control fiscal din 30 octombrie 2015 privind controlul activității pentru anii 2011-2014, în care au fost constatate încălcări ale legislației fiscale naționale, pierderi și prejudicii admise în perioada în care societatea a fost administrată de către XXXXXXXXXX.

La fel conform rapoartelor întocmite de Compania JustAudit din 06 ianuarie 2016 și 28 ianuarie 2017 se confirmă prejudiciile

La fel, Colegiul Raporturile întocmite de Compania JustAudit din 06 ianuarie 2016 și 28 ianuarie 2017, de Colegiul probele înregistrate de ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL în perioada 2013-2015.

Colegiul constată că, actele de control ale autorităților de reglementare și control a activității licențiate a ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL apoartele ANRE pentru perioada 2010-2012 și pentru perioada 2013, actul de control fiscal din 30 octombrie 2014, precum și rapoartele două companii de audit independente -raportul Deloitte din 07 aprilie 2015 și rapoartele companiei de audit JustAudit din 06 ianuarie 2016 și 28 ianuarie 2017 conțin date, calcule, analize și concluzii care se completează reciproc și confirmă prejudiciile cauzate societății S„BEMOL RETAIL” SRL pentru toată perioada de referință în care societatea reclamantă a fost administrată de către pîrîtul XXXXXXXXX, precum și prejudiciile care au continuat și după încheierea mandatului său. Astfel, prejudiciile cauzate ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL în anii 2007-2009 sînt constatate, în raportul Deloitte din 07 aprilie 2015, prejudiciile cauzate în anul 2010 - în raportul Deloitte din 07 aprilie 2015 și raportul ANRE, prejudiciile cauzate în anii 2011-2012 sînt constatate în raportul Deloitte din 07 aprilie 2015, raportul ANRE și Actul de control fiscal din 30 octombrie 2015, prejudiciile cauzate în anul 2013 sînt constatate în raportul ANRE, actul de control fiscal din 30 octombrie 2015 și rapoartele JustAudit din 06 ianuarie 2016 și 28 ianuarie 2017, prejudiciile suportate în anul 2014 sînt constatate în actul de control fiscal din 30 octombrie 2015 și rapoartele JustAudit din 06 ianuarie 2016 și 28 ianuarie 2017, prejudiciile suportate în anul 2015 sînt constatate în rapoartele JustAudit din 06 ianuarie 2016 și 28 ianuarie 2017.

XXXXXXX și XXXXXXX au obiectat împotriva probelor administrate de ÎCS„BEMOL RETAIL” SRL cum ar fi - rapoartele ANRE pentru perioada 2010-2012 și pentru perioada 2013, actul de control fiscal din 30 octombrie 2015, raportul Deloitte din 07 aprilie 2015 și rapoartele companiei JustAudit din 06 ianuarie 2016 și 28 ianuarie 2017.

Instanța de apel v-a respinge afirmațiile aduse de apelanți împotriva probelor, actelor de control menționate supra, or, acestea au fost întocmite de organe de control abilitate prin lege cu dreptul de control; de companii de audit licențiate în acest domeniu, care nu au fost contestate, sunt în vigoare astfel dispun de forță juridică și probatorie. Astfel, instanța de apel concluzionează că, instanța de fond cu justă uză și întemeiat a luat în calcul aceste probe la examinarea prezentei cauze.

Colegiul constată că instanța de fond întemeiat a concluzionat că obiecțiile apelanților referitor la admisibilitatea rapoartelor ANRE în litigate de probe în prezentul proces sunt declarative și lipsite de temei legal, or, pretențiile ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL se referă la ejudicii din activitatea licențiată de comercializare a produselor petroliere, iar ANRE este unica autoritate de reglementare și supraveghere a vieții produselor petroliere, care este competentă de a da apreciere din punct de vedere economic și în ce măsură cheltuielile suportate de S „BEMOL RETAIL” SRL în calitate de participant licențiat la piața petrolieră au fost eficiente, necesare și oportune.

Colegiul constată că, controlul efectuat de colaboratorii ANRE prin metoda analizei documentelor ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL - rapoarte financiare, contracte încheiate, registre contabile și documente justificative primare relevante, rapoarte de comercializare a produselor petroliere. La fel, au fost supuse controlului creanțele și datoriile, destinația și utilizarea creditelor, circulația mijloacelor bănești, veniturile și cheltuielile comerciale, cheltuielile generale administrative și alte cheltuieli operaționale, precum și cheltuielile financiare, opul fiind de a se stabili corectitudinea calculării prețurilor agentului economic la produsele petroliere, astfel, ANRE respectându-și îndușile date prin lege, în care sens se invocă următoarele prevederi legale:

Astfel, potrivit prevederilor art.6 din Legea nr.461 din XXXXXXXX Privind piața produselor petroliere, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică exercită reglementarea de stat a pieței produselor petroliere, promovează politica unitară a statului pe piața produselor petroliere prin licențierea, reglementarea și controlul activității participanților la această piață. Potrivit art. 4 din Legea nr. 461 din 07.2001Privind piața produselor petroliere, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică aprobă Metodologia formării și aplicării actelor și măsurilor la produsele petroliere și supraveghează respectarea acestei Metodologii.

La fel, Colegiul constată și faptul că, sunt lipsite de temei legal și afirmațiile apelanților cu referire la inadmisibilitatea actului din 30 octombrie 2015 privind efectuarea controlului fiscal de către Serviciul Fiscal de Stat la ÎCS„BEMOL RETAIL” SRL pentru perioada XXXXXXX-XXXXXXX, întocmit de organele competente ale Serviciului Fiscal de Stat, fiind analizate documentele contabile - documentele primare, registrele contabile, registrele de livrări și procurări, cartea mare și dările de seamă, și altele, în care sens se invocă următoarele prevederi legale:

Potrivit art. 214 din Codul fiscal, procedura controlului fiscal constă într-un ansamblu de metode și operațiuni de organizare și desfășurare a controlului, precum și de valorificare a rezultatelor lui. Controlul fiscal la fața locului și/sau la oficiul organului, prevăzut la art.214 n.(2), poate fi organizat și efectuat prin următoarele metode și operațiuni: verificarea faptică, verificarea documentară, verificarea totală, verificarea parțială, verificarea tematică, verificarea operativă, verificarea prin contrapunere. Metodele și operațiunile concrete utilizate la organizarea și exercitarea controlului fiscal sînt determinate, în baza prezentului cod, în instrucțiunile cu caracter intern ale Serviciului Fiscal de Stat.

La fel, art. 216 Cod fiscal statuează că, actul de control fiscal este un document în care se consemnează rezultatele controlului fiscal, actul se va descrie obiectiv, clar și exact încălcarea legislației fiscale și/sau a modului de evidență a obiectelor impunerii, cu referire la documentele de evidență respective și la alte materiale, indicîndu-se actele normative încălcate.

Art. 219 Cod fiscal, statuează că, verificarea totală se aplică în cazul controlului fiscal la fața locului asupra tuturor actelor și operațiunilor de determinare a obiectelor (bazei) impozabile și de stingere a obligațiilor fiscale în perioada de după ultimul control fiscal. Verificarea totală este una documentară și, în același timp, faptică a modului în care contribuabilul execută legislația fiscală.

Constată Colegiul că, rapoartele ANRE pentru perioada 2010-2012 și pentru perioada 2013, precum și Actul de control fiscal din 30 octombrie 2015 sunt probe întocmite în condițiile legii, admisibile și pertinente or, actele menționate nu au fost contestate și nu au fost contestate, astfel sunt executorii și au forță probatorie.

Astfel instanța de fond cu justă cauză a respins argumentele apelanților precum că actele organelor de control urmează a fi respinse deoarece nu califică cheltuielile sau pierderile constatate în conformitate cu legislația civilă privind cauzarea de daune. Or, nici o probă și nici o autoritate nu poate substitui autoritatea instanței de judecată de a stabili dacă pîrîții au comis neexecutarea obligațiilor civile și de a

ibili prejudiciul ce urmează a fi compensat ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL, reîșind din cumulul de probe administrate. La fel nu există temeiul pentru respingerea rapoartelor companiei Deloitte din 07 aprilie 2015 și ale companiei JustAudit din 06 ianuarie 2016 și 28 ianuarie 2017 sau de a contesta competența și autoritatea profesională a companiilor date în domeniul analizei unor cifre de afaceri, unor situații economice privind veniturile și cheltuielile, pierderile și profitul în activitatea de afaceri deoarece, compania Deloitte este cunoscută la nivel mondial, iar compania JustAudit deține licența necesară, deci activează legal în Republica Moldova.

Mai mult ca atât, apelanții nu au adus careva probe concludente care ar crea dubii referitor la veridicitatea datelor care au stat la baza analizei economice efectuate în aceste rapoarte. Raportul Deloitte se referă la perioada 2008-2012, atunci când director al ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL a fost apelantul XXXXXXXXXX care nu a contestat corectitudinea analizei economice a activității economice pentru perioada respectivă. După cum este menționat în rapoartele companiei JustAudit pentru 2013-2015 analiza a fost efectuată în baza gîstrelor contabile, a cărții mari, a documentelor primare de evidență contabilă care autentifică operațiile economice și au stat la baza scrierilor în registrele contabile și alte documente contabile.

De asemenea, Colegiul civil constată că, nu pot fi reținute motivele invocate de apelanți că rapoartele companiei Deloitte din 07 aprilie 2015 și ale companiei JustAudit din 06 ianuarie 2016 și 28 ianuarie 2017 nu pot fi admise ca probe deoarece nu sînt rapoarte de audit evăzute de Legea nr. 61 din XXXXXXXXXX privind activitatea de audit, și nici rapoarte de expertiză întocmite conform cerințelor art. 9-154 CPC or, nu au fost aduse argumente și dovezi privind admiterea unor încălcări ale legii la obținerea acestor probe prevăzute la art. 2 CPC - inducerea în eroare a participantului la proces, încheierea actului de către o persoană neîmpuțernicită, încheierea defectuoasă a unui procedural, alte acțiuni ilegale. Pretențiile ÎCS „BEMOL RETAIL,, SRL privind încasarea prejudiciilor nu se referă la circumstanțele re, conform legii, trebuie confirmate doar prin anumite mijloace de probațiune. Deci, rapoartele ANRE pentru perioada 2010-2012 și ntru perioada 2013, actul de control fiscal din 30 octombrie 2015, rapoartele companiei Deloitte din 07 aprilie 2015 și ale companiei stAudit din 06 ianuarie 2016 și 28 ianuarie 2017 pot stabili fapte relevante nu numai pentru aprecierea faptului dacă au fost corect luate prețurile la produsele petroliere sau dacă au fost corect deduse cheltuielile din punct de vedere fiscal, dar și fapte relevante pentru proces civil. Principiul egalității părților în proces enunțat în art. 26 alin.4 CPC la care fac referire apelanții nu este încălcat atît timp cît eștea nu au fost lipsiți de dreptul de a administra orice contraprobe pe care le consideră relevante pentru a combate probele criticate.

Aici instanța de apel v-a invoca prevederile art. 118 CPC RM care statuează că, fiecare parte trebuie să dovedească acele cumstanțe pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale. Astfel, ÎCS „BEMOL RETAIL,, SRL a prezentat probe obținute mod legal care confirmă cauzarea prejudiciilor în perioada administrării societății de către XXXXXXXXXX în anii 2008-2012, precum și tînuarea prejudiciilor cauzate după demisia lui XXXXXXXXXX.

La fel, art. 130 CPC prevede că, instanța judecătorească va aprecia probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea iltilaterală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. ci un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de stanța privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența ntru soluționarea pricinii.

Art. 14 și art. 610 Cod civil prevede că, se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau nează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul obținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat).

Reieșind din normele legale aplicabile speței dedise judecării și probele administrate, instanța de fond corect a concluzionat că, sînt obate prejudicii în sumă de 173.526.872 lei cauzate prin încheierea contractelor de închiriere a benzinărilor la prețuri exagerate, în ndiții dezavantajoase și prejudiciabile pentru ÎCS „BEMOL RETAIL,, SRL; sînt probate prejudicii în sumă de 16.608.188 lei cauzate în efectuarea investițiilor gratuite în benzinăriile închiriate; sînt probate prejudicii în sumă de 5.878.816 lei cauzate prin plăți în avans ntru închirierea benzinărilor în sumă de 1.191.792 euro; sînt probate prejudicii în sumă de 16.100.925 lei rezultate din activitatea ălătorilor auto; sînt probate prejudicii în sumă de 632.724 lei cauzate prin supraplată la achiziții de terenuri; sînt probate prejudicii în mă de 3.054.751 lei cauzate prin achiziții de terenuri fără necesitate; sînt probate prejudicii în sumă de 36.607.368 lei cauzate prin ntractarea de împrumuturi nejustificate; sînt probate prejudicii în sumă de de 97.118 lei cauzate prin donații și sponsorizări; sînt probate ejudicii în sumă de 1.843.996 lei cauate prin creditarea neglijentă a cumpărătorilor de produse petroliere; sînt probate prejudicii în sumă 1.630.533 lei prin folosirea bunurilor în interes personal; nu constituie prejudicii cheltuielile în sumă de 5.685.672 lei pentru statele de rsonal.

Astfel, din materialele cauzei se atestă faptul că, în perioada 2008-2011 XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX au încheiat contracte din rtea ÎCS „BEMOL RETAIL,, SRL pentru a închiria total 35 de benzinării de la un șir de agenți economici, pentru diferite termene de 4, 6, 8, 10 ani și chiar 15 ani, cu stabilirea chiriei lunare, de regulă în valută, preponderent în euro, precum și în dolari SUA. XXXXXXXXXX a semnat 13 contracte pentru a închiria total 18 benzinării: contractul nr.187 din XXXXXXXXXX semnat cu SRL „Discant K”: a fost închiriată o benzinărie pe o perioadă de 8 ani, cu chiria lunară de 10.000 Euro; contractul nr. 251 din XXXXXXXXXX semnat SRL „Vad Nord”: au fost închiriate 4 benzinării pe un termen de 8 ani, cu chiria lunară de 31.200 dolari SUA; contractul nr. 184 din XXXXXXXXXX semnat cu SRL „LPC-Imex”: a fost închiriată o benzinărie pentru 8 ani, cu chiria lunară în sumă de 6.000 Euro; contractul . 190 din XXXXXXXXXX semnat cu SRL „Enduro”: a fost închiriată o benzinărie pe o perioadă de 8 ani, cu chiria lunară în sumă de 000 Euro; contractul nr. 191 din XXXXXXXXXX semnat cu SRL „Nigrup”: a fost închiriată o benzinărie pe o perioadă de 5 ani, cu chiria iară în sumă de 2.530 Euro; contractul nr. 138 din XXXXXXXXXX semnat cu SRL „Lecostan”: a fost închiriată o benzinărie pentru 4 ani chiria lunară în sumă de 6.000 Euro; contractul nr.190 din XXXXXXXXXX semnat cu SRL „AS Petrol-Unicer”: a fost închiriată o nzinărie pentru 8 ani cu chiria lunară de 6.000 Euro; contractul nr. 145 din XXXXXXXXXX semnat cu SRL „Redrex & Co”: a fost chiriată o benzinărie pe o perioadă de 8 ani cu chiria lunară de 7.000 Euro; contractul nr.65 din XXXXXXXXXX semnat cu SRL „Redrex Co”: a fost închiriată o benzinărie pentru 5 ani cu chiria lunară de 6.000 Euro; contractul nr. 144 din XXXXXXXXXX semnat cu SRL .edrex 85 Co”: a fost închiriată o benzinărie pentru 5 ani cu chiria lunară în sumă de 2.000 Euro. contractul nr. 250 din XXXXXXXXXX mnat cu SRL „FCP Recop”: a fost închiriată o benzinărie pe o perioadă de 8 ani cu plata lunară de 15.000 Euro; contractul nr. 138 din XXXXXXXXXX semnat cu SRL „Teracota”: a fost închiriată o benzinărie pe o perioadă de 15 ani cu plata lunară de 3.450 Euro. contractul . 131 din XXXXXXXXXX semnat cu SRL „Miss-R”: au fost închiriate 3 benzinării pentru 10 ani cu chiria lunară totală de 56.808 dolari

JA.

La fel și apelanta XXXXXXXXXX a semnat 3 contracte pentru a închiria 17 benzinării: contractul nr. 30 din XXXXXXXXXX semnat cu XL „Derang-Plus”: au fost închiriate 15 benzinării pentru 6 ani, chiria lunară totală de 175.000 dolari SUA.; contractul nr. 380 din XXXXXXXXXX semnat cu SRL „Gimnast”: a fost închiriată o benzinărie pe o perioadă de 8 ani, chiria lunară în sumă de 5.000 Euro; contractul nr. 381 din XXXXXXXXXX semnat cu SRL „Gimnast”: a fost închiriată o benzinărie pe o perioadă de 8 ani cu chiria lunară în mărime de 4.000 Euro.

Din probele administrate rezultă că, în aceeași perioadă, 2008-2011, ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL dispunea de benzinării proprii, care au fost profitabile în comparație cu benzinăriile închiriate care au generat pierderi. Cauza principală a pierderilor înregistrate de benzinăriile închiriate constată în rapoartele ANRE pentru perioada 2010-2012 și pentru perioada 2013, actul de control fiscal din 30 octombrie 2015, rapoartele companiei Deloitte din 07 aprilie 2015 și ale companiei JustAudit din 06 ianuarie 2016 și 28 ianuarie 2017 a fost costurile exagerat de mari achitate pentru închirierea benzinăriilor. Analiza activității benzinăriilor proprii și a celor închiriate efectuată în rapoartele ANRE constată că nu a fost efectuată analiza eficienței economice privind аренда stațiilor, că pierderile întreprinderii de la stațiile închiriate au fost constituite din diferența dintre prețurile de vânzare și prețurile de achiziție, care au variat de la 0,18 lei/litru până la 3,61 lei/litru, iar unele stații arendate de la SRL „Derang Plus” staționau (Trușeni, Petrești). De asemenea, raportul ANRE pentru 2013 menționează că la încheierea contractelor cu SRL „Miss-R”, SRL „LPC Impex” au fost incluse prevederi privind indexarea prețului la chirie după indicele inflației a dolarului și euro. În concluzie ANRE a constatat că în perioada 2010-2013 ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL a activat contrar principiului eficiență maximă cu cheltuieli minime, a ratat venituri și a suportat cheltuieli ineficiente și nenecesare - 2010-61,4 mii. lei, 2011- 54,7 mil.lei, 2012-46,7 mil.lei, 2013-33,3 mil.lei.

Pierderile suportate de ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL din activitatea stațiilor închiriate prin cheltuieli exagerate, ineficiente sînt constatate în actul de control fiscal din 30 octombrie 2015, fiind indicate pierderi generate în anii 2011, 2012, 2013 și 2014 separat pentru care locatar - SRL „Diskant 85 K”, SRL „Vad Nord”, SRL „Recop”, SRL „Enduro”, SRL „Derang Plus”, SRL „Redrex&Co”, SRL „Grup-G”, SRL „AS Petrol- Unicer”, SRL „Gimnast”, SRL „Miss-R”, SRL „LPC Impex”, SRL „Teracota”. Organul fiscal a dedus că plățile pentru chirie către acești locatari constituie cheltuieli exagerate, pierderile fiind generate de faptul că plățile pentru chirie împreună cu cheltuieli comerciale au depășit cu mult veniturile obținute de la stațiile închiriate. Spre exemplu, în 2011 trei stații închiriate de la SRL „Miss-R” au adus venit în sumă de 4.600.076 lei, în timp ce plata pentru chirie a constituit 7.734.312 lei plus alte cheltuieli comerciale în mărime de 3.125.138 lei.

Pierderile suportate de ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL din activitatea stațiilor închiriate prin cheltuieli exagerate, ineficiente sînt constatate în actul de control fiscal din octombrie 2015, fiind indicate pierderi generate în anii 2011, 2012, 2013 și 2014 separat pentru care locatar - SRL „Diskant 85 K”, SRL „Vad Nord”, SRL „Recop”, SRL „Enduro”, SRL „Derang Plus”, SRL „Redrex&Co”, SRL „Grup-G”, SRL „AS Petrol- Unicer”, SRL „Gimnast”, SRL „Miss-R”, SRL „LPC Impex”, SRL „Teracota”. Organul fiscal a dedus că plățile pentru chirie către acești locatari constituie cheltuieli exagerate, pierderile fiind generate de faptul că plățile pentru chirie împreună cu cheltuieli comerciale au depășit în comparație cu: calificat aceste pierderi

Raportul companiei Deloitte din 07 aprilie 2015 constată valoarea totală a cheltuielilor pentru închirierea benzinăriilor în 2008-2012 - 4.709.447 lei (12.995.201 USD) și valoarea totală a pierderilor înregistrate de ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL în 2008-2012 - 131.252.819 (11.029.629 USD). Raportul conține analiza eficienței benzinăriilor închiriate în comparație cu benzinăriile deținute de ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL cu titlu de proprietate și a pierderilor cauzate de costul ridicat al chiriei. Cele mai mari pierderi au fost înregistrate de la benzinării închiriate de la SRL „Miss-R” pentru un termen de 10 ani cu chiria lunară totală de 56.808 dolari SUA. Benzinăria închiriată de la SRL „Recop” cu 15.000 euro lunar a generat același volum de vânzări ca și stația închiriată de la SRL „Redrex&Co” pentru 5.000 euro lunar. Calculele pretențiilor înaintate la acest capitol prezentate de reclamanta ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL pentru prejudiciile suportate în anii 2008-2012 au la bază datele din raportul Deloitte din 07 aprilie 2015: 2008-3.002.896 lei, 2009 - 15.153.457, lei, 2010- 36.201.885, lei, 2011- 38.302.278, lei, 2012 - 38.592.303. Aceste calcule nu au fost contestate de către pîrîți care nu recunosc în principiu acțiunea în această parte și se opun admiterii raportului companiei Deloitte ca probă.

În rapoartele companiei JustAudit din XXXXXXXXXX și din 28 ianuarie 2017 au fost deduse pierderile suportate de ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL în 2013-2015 din activitatea stațiilor închiriate în baza contractelor încheiate anterior prin intermediul reprezentanților XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX. Sumele pierderilor deduse au fost incluse în calculele pretențiilor prezentate de reclamanta ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL: 2013 - 23.588.713 lei, 2014 - 15.281.085 lei, 2015 - 3.001.928 lei. Aceste calcule nu au fost contestate de către pîrîți care nu recunosc în principiu acțiunea în această parte și se opun admiterii rapoartelor companiei JustAudit ca probe.

La fel, instanța de fond corect a ajuns la concluzia că urmează a fi respinse argumentele aduse de XXXXXXXXXX care justifică închirierea benzinăriilor prin rezoluțiile din 18 martie 2008 adoptate de consiliul „Easeur Holding” B.V. , unicul asociat al ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL, prin care i-au fost date indicații privind închirierea benzinăriilor și i-a fost interzis să procure sau să construiască stații noi, să, prin aceste rezoluții nu au fost date indicații pentru închirierea benzinăriilor la prețuri exagerate și în condiții prejudiciabile pentru ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL. Totodată, potrivit prevederilor art.72 alin.(2) din Legea nr. 135 din XXXXXXXXXX a fost obligat să execute târîrile adunării generale a asociațiilor și ale consiliului ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL. Pe de altă parte, probele de la dosarul cauzei confirmă că de fapt în perioada de referință citată XXXXXXXXXX a condus activitatea ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL, au fost construite 19 benzinării proprii, dintre care 10 benzinării au fost date în exploatare după martie 2008, după emiterea rezoluției consiliului „Easeur Holding” B.V. din 18 martie 2008 în orice caz, potrivit art. 1040 Cod civil mandatarul XXXXXXXXXX a fost obligat să avertizeze „Easeur Holding” B.V. despre dezavantajele închirierii benzinăriilor, inclusiv după martie 2008 și până în 2012, cînd a devenit evident că benzinăriile închiriate generează în mod constant pierderi.

Colegiul constată că, instanța de fond a dat o apreciere justă analizei și concluziilor din rapoartele ANRE, ale organelor fiscale și ale companiilor de audit, care nu susțin poziția lui XXXXXXXXXX că decizia de a închiria benzinării a fost dictată și justificată de necesitatea a beneficia de scutirile la TVA în baza Acordului de investiții cu privire la Portul Internațional Liber „Giurgiu-lești”, aprobat prin Legea nr. 7-XV din XXXXXXXXXX și că acumulările de la aceste scutiri ar demonstra profitabilitatea societății.

Dimpotrivă, în rapoartele ANRE se menționează expres că scutirile de la plata TVA nu pot fi incluse în calculul rentabilității

onomico-financiare ale activității licențiate, în caz contrar s-ar încălca art. 20 din Codul fiscal care prevede că veniturile obținute în urma lizării facilităților fiscale nu se includ în venitul brut, în același sens sunt formulate concluzii în actul de control fiscal din 30 octombrie 15 - ÎCS „BEMOL RETAIL„ SRL a înregistrat în scopuri fiscale pierderi pentru toată perioada supusă controlului (2011-2014), fiind pusă ajustarea profitului total declarat pentru a exclude sumele obținute de la facilitățile la TVA. La fel, raportul ANRE pentru 2010-2012 instată că scutirile de TVA nu se includ în calculul rentabilității economico-financiare, în raportul ANRE pentru 2013 se menționează că tivitatea financiară (fără scutire de TVA) a fost cu pierderi de 86,9 mii. lei în anul 2012 și 49,8 mii. lei în 2013. în raportul Deloitte din 07 rilie 2015 se menționează că fără venitul rezultat din scutirea de TVA, în perioada 2008-2012 societatea ar fi înregistrat o pierdere totală 349.751.377 lei . Astfel, argumentele aduse la acest capitol sînt lipsite de temei legal, iar probele administrate combat poziția și nu sunt evante rapoartele financiare anexate.

Colegiul apreciază drept argumentate concluziile primei instanțe că, la examinarea cauzei nu au fost administrate probe care ar arăta za de calculare a cuantumului chiriei care a fost stabilită pentru benzinăriile închiriate, dar nu au fost aduse nici probe care ar demonstra în perioada de referință administrația ÎCS „BEMOL RETAI” SRL condusă de directorul XXXXXXXXXXXX a analizat profitabilitatea țiilor închiriate pentru a reduce riscurile prejudiciilor din această activitate. Lipsa unor analize în acest scop este confirmată în Rapoartele NRE, raportul companiei Deloitte din 07 aprilie 2015. Astfel, chiar dacă la încheierea contractelor, din anumite cauze obiective sau biective, nu au putut fi anticipate prejudiciile generate de benzinăriile închiriate, nu poate fi justificată lipsa de acțiuni din partea ectorului XXXXXXXXXXXX pentru a înceta cauzarea pierderilor și a diminua prejudiciile, avînd în vedere și faptul iminent că după 2015 cietatea nu mai putea beneficia de scuturi de la TVA. Or, potrivit art. 65 Cod civil activitatea ÎCS "BEMOL RETAIL„ SRL este una reptuă, nu doar pentru termenul scutirilor de TVA.

La fel, instanța de fond cu justă cauză a concluzionat că, mai multe contracte de închiriere, fiecare avînd valoarea totală a chiriei de ste 1 000 000 dolari SUA, au fost încheiate cu încălcarea prevederilor lit. q) art. 8.5. din actul constitutiv al ÎCS „BEMOL RETAIL„ RL - fără acordul adunării generale (asociat unic). Prin încheierea acestor contracte pîrîții XXXXXXXXXXXX (5 contracte -"Redrex&Co" XL„VAD NORD” SRL, FCP „RECOP”, SRL„DISCANT 85 K”, SR„MISS-R” și XXXXXXXXXXXX (2 contracte-„Gimnast” SRL, ERANG-PLUS” SRL au depășit în mod evident limitele împuternicirilor stabilite prin actul de constituire, încălcînd în mod flagrant evederile art.73 din Legea nr. 135 din XXXXXXXXXXXX prevede expres că administratorul este obligat față de societate să respecte limitele puternicirilor stabilite prin actul de constituire ori, dacă acesta nu prevede altfel, de către adunarea generală a asociaților. Dacă ministratorul a încălcat restricțiile stabilite la alin.(I), societatea sau orice asociat poate cere, în numele societății, repararea prejudiciilor uzate acesteia. Acțiunea în despăgubire poate fi intentată în decursul a 3 ani de la data comiterii acțiunii păgubitoare pentru societate.

Din actele cauzei se atestă că, termenul de acțiune a scutirilor de TVA acordate prin lege în favoarea ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL a st pînă în a.2015 inclusiv, în timp ce termenul multor contracte de închiriere a benzinăriilor la prețuri exagerate a fost stabilit inclusiv pînă a.2016, a.2019 și chiar a.2023, fără rezervarea unor clauze speciale privind renegocierea sau rezilierea contractelor, ceea ce a creat pedimente la modificarea și rezilierea contractelor prejudiciabile de către conducerea instituită dup demisia pîrîtului XXXXXXXXXXXX or, pã demisionarea apelantului XXXXXXXXXXXX din funcția de administrator al societății și din funcția de membru al organului executiv al aseur Holding” B.V., noua conducere instituită după revenirea proprietarului Rafiq Aliyev a trebuit să întreprindă și a întreprins eforturi nsiderabile pentru diminuarea și stoparea pierderilor generate din activitatea celor 35 de benzinării închiriate. Contractele de închiriere mnate de XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX au fost renegociate pentru a diminua chiria sau reziliate, inclusiv prin procese judiciare delungate și costisitoare, cam a fost în cazul contractului cu "Miss-R" SRL. în perioada 2014-2016 noua conducere a ÎCS "BEMOL etail» SRL a asigurat construirea benzinăriilor proprii, iar compania a devenit profitabilă în lipsa facilităților fiscale de care a beneficiat timpul conducerii lui XXXXXXXXXXXX.

În acest context apelantul XXXXXXXXXXXX nu a adus argumente și probe care ar justifica neluarea deciziilor și a măsurilor similare ainte de demisia sa pentru a reduce prejudiciile suportate de ÎCS "BEMOL RETAIL„ SRL din activitatea benzinăriilor închiriate.

Instanța de fond întemeiat a concluzionat că prejudiciile din activitatea benzinăriilor închiriate au fost generate de managementul fectuos a societății ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL de către XXXXXXXXXXXX, încălcarea de către XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX a ligațiilor lor legale și contractuale. Drept urmare a administrării frauduloase și neglijente de către apelanți a benzinăriilor închiriate în rioada 2008-2012 Î.C.S. „BEMOL RETAIL” S.R.L. a suportat pierderi pe parcursul anilor 2008-2015 în sumă totală de 173.526.872 lei: rderi în sumă de 131.252.819 lei generate de benzinăriile închiriate în anii 2008- 2012 calculate în baza analizei din raportul companiei loitte din 07 aprilie 2015; pierderi în sumă de 42.274.053 generate de benzinăriile închiriate în anii 2013-2015 calculate în baza datelor din ortul companiei JustAudit din 28 ianuarie 2017.

Astfel, prin prosma art. 604 și 1036 Cod civil, referitor la prejudiciile cauzate din activitatea benzinăriilor închiriate de XXXXXXXXXXXX, ÎCS „BEMOL RETAIL» SRL, este în drept de a intenta acțiune împotriva fostului administrator XXXXXXXXXXXX care te responsabil pentru toate prejudiciile în sumă de 173.526.872 lei cauzate prin încheierea contractelor de locațiune pentru 35 de nzinării, atît pentru contractele semnate personal, cît și pentru contractele semnate de către XXXXXXXXXXXX în baza împuternicirilor legate de către XXXXXXXXXXXX, care nu a dat indicațiile/instrucțiunile necesare mandatarului în scopul prevenirii încălcării intereselor ÎCS EMOL RETAIL» SRL.

Referitor la prejudiciile cauzate din activitatea benzinăriilor închiriate de XXXXXXXXXXXX, în temeiul art. 604 și 1036 Cod civil, ÎCS EMOL RETAIL„SRL, este în drept de a intenta acțiune atît împotriva Aydov Ala care a încheiat contractul pentru închirierea nzinăriilor de la "DERANG-PLUS” SRL și "Gimnast” SRL, cît și împotriva lui XXXXXXXXXXXX care i-a delegat d- nei XXXXXXXXXXXX eptul de a încheia astfel de contracte. Referitor la aceleași benzinării fostul administrator XXXXXXXXXXXX nu a monitorizat activitatea estor unități și nu a întreprins măsuri pentru diminuarea prejudiciilor generate din activitatea acestora. XXXXXXXXXXXX se face sponsabilă, solidar cu fostul administrator XXXXXXXXXXXX, pentru prejudicii în sumă totală de 68,345,979 lei - pierderi în sumă de .837.612 lei generate de benzinăriile închiriate în anii 2008-2012 deduse din raportul companiei Deloitte din 07 aprilie 2015; pierderi în mă de 15.508.369 lei generate de benzinăriile închiriate în anii 2013-2015 calculate în baza datelor din raportul companiei JustAudit din ianuarie 2017. În baza acestor argumente întemeiat au fost admite aceste pretenții pentru perioada 2011-2015 în sumă de 119.168.634 , inclusiv sumă de 68.050.901 lei de la XXXXXXXXXXXX și sumă de 51.117.733 lei în mod solidar de la Moser Thomas și XXXXXXXXXXXX.

În baza contractelor încheiate în perioada 2008-2011 de către Moser Thomas și XXXXXXXXXX pe lângă chirii exagerate, au fost ceptate condiții privind efectuarea lucrărilor de reconstrucție și reutilare din contul reclamantei ÎCS "BEMOL RETAIL,, SRL deoarece nzinăriile închiriate se aflau într-o stare necorespunzătoare pentru activitatea preconizată. Contractele prevedeau că la finisarea locațiunii /reștițiile efectuate de ÎCS "BEMOL RETAIL,, SRL trebuiau transmise locatorilor cu titlu gratuit. Astfel de clauze au fost incluse practic toate contractele de închiriere semnate de XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX: pct. 3.4.9, contract nr.190 din XXXXXXXXXX, "AS TROL-UNICER" SRL, pct. 4.3 lit. h), contractul nr.250 din XXXXXXXXXX, FCP "RECOP" SRL, pct. 4.3 lit.g) contractul nr.381 din XXXXXXXXXX cu "GIMNAST" SRL, pct. 7.8 lit.g) din contractul nr. 187 din XXXXXXXXXX cu "DISCANT & K" SRL, pct.8.8 din ntractul nr.190 din XXXXXXXXXX cu "ENDURO" SRL, pct. 4.3 din contractul nr.30 din 09.08.2010 cu "DERANG-PLUS "SRL, pct. 5 din contractul nr.251 din XXXXXXXXXX cu "VAD NORD" SRL, pct. 3.1, din contractul nr.61 din 29.12.2010 cu "VESI" SRL, pct. 2.2. din contractul nr.138 din XXXXXXXXXX cu "Teracota" SRL, cu "Redrex & Co" SRL- pct. 4.1. din contractul nr.65 din XXXXXXXXXX și pct. 4.1. din contractul nr.144 din XXXXXXXXXX, pct. 5.1. din contractul nr. 145 din XXXXXXXXXX, pct. 4.1., pct. 3. din contractul nr. 184 din XXXXXXXXXX cu "LPC-IMEX" SRL, pct. 8.7., pct. 8.9 din contractul nr.138 din 04.11.2010 cu ecostan" SRL, pct.5.2.13, 5.2.14, 7.5. din contractul nr.131 din XXXXXXXXXX cu "MISS-R" SRL.

Conform prevederilor art. 898 din Codul civil prevede că locatorul este obligat să efectueze reparația capitală a bunului închiriat dacă șa sau contractul nu prevede altfel. Nerespectarea de către locator a obligației prevăzute date acordă locatarului dreptul să efectueze aparația capitală și să treacă cheltuielile de reparație capitală în contul chiriei. Art. 898 din Codul civil prevede că la expirarea termenului u la rezilierea contractului de locațiune, locatarul are dreptul să separe îmbunătățirile, efectuate cu permisiunea locatorului, care pot fi parate fără a se deteriora bunul ori să ceară compensarea valorii lor de către locator dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Normele menționate privind reparația capitală și îmbunătățirea bunului închiriat permit părților să convină prin contract asupra modului care dispun cu privire la îmbunătățiri, însă, transmiterea îmbunătățirilor cu titlu gratuit trebuia să fie aprobată în prealabil prin decizia unării generale a asociaților, în cazul dat decizia asociatului unic al ÎCS "BEMOL RETAIL,, SRL, deoarece potrivit art. 49 alin. (1) lit. m) 1 Legea nr.135 din XXXXXXXXXX încheierea contractelor prin care societatea transmite proprietatea sau cedează, cu titlu gratuit, epturi unor terți, inclusiv asociaților, trebuie să fie aprobată în prealabil de adunarea generală a asociaților, iar potrivit art. 833 Cod civil it interzise donațiile în relațiile dintre persoanele juridice cu scop lucrativ.

Prin încheierea contractelor de locațiune care conțin clauze privind efectuarea lucrărilor de reconstrucție și reutilare din contul ÎCS EMOL RETAIL,,SRL. și transmiterea gratuită a îmbunătățirilor către locatori XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX și-au depășit atribuțiile, ignorați și au omis să respecte și să aplice în favoarea ÎCS "BEMOL RETAIL,,SRL prevederile legale aplicabile și au acționat contrar ereselor societății pe care o reprezentau în calitate de mandatar, cauzând prejudicii ÎCS "BEMOL RETAIL,, SRL. Raportul companiei stAudit din 28 ianuarie 2017 confirmă că ÎCS "BEMOL RETAIL,, SRL a efectuat investiții în reconstrucția și reutilarea benzinăriilor chiriite de XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX în sumă de peste 31.311.382 lei, suma dată fiind sustrasă din mijloacele financiare ale ÎCS BEMOL RETAIL,,SRL, în folosul unor terți în consecință, prin aceste acțiuni și omisiuni au fost cauzate pierderi în sumă de 16.608.188 , calculate reieșind din dobânzi între 10,0% și 5,6% anual: aplicate la împrumuturile luate de ÎCS "BEMOL RETAIL,, SRL de la Easeur lding B.V. și BC „Moldova Agroindbank” SA : 2008- 550,073 lei, 2009-1,694,799 lei, 2010 - 2,573,043 lei, 2010- 2,638,361 lei, 2012- 598,432 lei, 2013-2,680,484 lei, 2014-2,205,096 lei, 2015-1,567,901 lei.

Astfel, Colegiul constată că, instanța de fond întemeiat a admis parțial pretențiile ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL care a solicitat asarea prejudiciilor în sumă de 16.608.188 lei pentru perioada 2008-2015 de la XXXXXXXXXX fiind admise aceste pretenții în limita menului de prescripție pentru perioada 2011-2015 în sumă de 11.790.273 lei.

Colegiul relevă că, conform materialelor cauzei se constată faptul că, în baza contractelor încheiate în perioada 2008-2011 de către XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX, pe lângă chirii exagerate, au fost admise plăți în avans în sumă de 1.191.792 Euro, 31.311.382 lei, ceea a favorizat în mod evident financiar locatorii, soluționând problemele financiare ale acestora. Avansarea plăților a avut loc prin stragerea mijloacelor bănești din circuit, fapte constatate în raportul ANRE pentru perioada 2013, raportul companiei JustAudit din 28 uarie 2017. Plăți în avans au fost efectuate în baza următoarelor contracte: AS„Petrol-Unicer” SRL - suma de 72.000 euro achitată în ans pentru 12 luni; „Redrex Corn” SRL - suma de 15.000 euro achitată în avans;„Redrex Corn” SRL - suma de 35.000 euro achitată în ans;„Redrex Corn” SRL - suma de 168.000 euro achitată în avans pentru 24 luni;„Vesi” SRL - suma de 207.959 euro achitată în avans ntru întreaga perioadă de activitate de cinci ani, conform p.4.3 din contractul f/n din 29.12.2010;„Recop” SRL - suma de 500.833 euro hitată în avans pentru 24 luni;„Discant & K” SRL - suma de 40.000 euro achitată în avans pentru 4 luni;„Enduro” SRL - suma de 7.000 euro achitată în avans pentru pentru 18 luni; „LPC-IMEX” SRL - suma de 36.000 euro achitată în avans pentru 6 luni or, aceste îți în avans conform constatărilor din raportul ANRE pentru 2013 au cauzat sustragerea mijloacelor bănești din circuit ceea ce a condus suportarea unor cheltuieli ca dobândă, diferențe de curs valutar.

Astfel, creditarea temporară gratuită a locatorilor constituie abuz din partea fostului administrator XXXXXXXXXX care este sponsabil pentru prejudiciile cauzate. Creditarea locatorilor s-a efectuat în condițiile în care ÎCS "BEMOL RETAIL,,SRL. avea prumuturi luate pe termen lung de la Easeur Holding B.V. și BC „Moldova Agroindbank” SA pentru finanțarea activității economice, ntru care achita dobânzi. Raportul companiei JustAudit din 28 ianuarie 2017 confirmă că avansarea plăților pentru închirierea benzinăriilor ost nejustificată și a dus la suportarea cheltuielilor (pierderilor) în sumă totală de 5.878.816 lei, reieșind din dobândă în mărime de 10,0% licată la împrumuturile luate de la Easeur Holding B.V.": 2008- 716,354 lei, 2009-2,098,670 lei, 2010- 1,883,887 lei, 2011- 530,962 lei, 10-447,112 lei, 2013-201,830 lei.

ÎCS „BEMOL RETAIL”SRL a solicitat încasarea prejudiciilor în sumă de 5.878.816 lei pentru perioada 2008-2015 de la XXXXXXXXXX și instanța de fond întemeiat a admis aceste pretenții în limita termenului de prescripție pentru perioada 2011-2015 în sumă 1.179.905 lei.

Colegiul constată că, în perioada de referință, cînd apelantul XXXXXXXXXX a administrat ÎCS „BEMOL RETAI” SRL au fost strase mijloace bănești din circuit pentru procurări de terenuri la prețuri exagerate, fără necesitate. Potrivit raportului ANRE pentru 2010- 13, din 20 de terenuri procurate, 10 nu au fost utilizate pentru construirea benzinăriilor, în timp ce XXXXXXXXXX sustrăgea sume orme din circuit pentru arenda stațiilor la prețuri exagerate, plăți în avans, sponsorizări. Aceste constatări se conțin în raportul ANRE

ntru perioada 2010-2012, raportul companiei Deloitte din 07 aprilie 2015, raportul companiei JustAudit din 28 ianuarie 2017.

Conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 901 din XXXXXXXXXX care pînă în a. 2010 reglementa strict amplasarea stațiilor de mentare cu petrol, în 2005 Hotărârea dată a fost completată cu prevederi exprese (pct.8) privind amplasarea în perspectivă a zărilor pentru ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL pe terenuri ce urmau a fi achiziționate de la autoritățile administrației publice locale.

Constată colegiul că, contrar acestui act normativ, XXXXXXXXXX a admis procurarea unor terenuri care au rămas neutilizate timp delungat, cauzînd prejudicii ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL. În raportul JustAudit din 28 ianuarie 2017 sunt analizate procurările de enuri pentru care au fost calculate prejudicii: terenul amplasat în s. Sculeni, r-nul Ungheni, număr cadastral 9263000.793, procurat la .07.2008 de la FPC „GRAP” SRL, contra sumei de 100 mii euro. Acest teren nu a fost utilizat pentru construcția unei stații în timpul ministrării lui XXXXXXXXXX. Ulterior, la un interval de aproximativ două săptămâni, la XXXXXXXXXX, prin intermediul lui XXXXXXXXXX a fost semnat contractul de locațiune nr. 190 cu SRL „AS Petrol-Unicel”, prin care a fost închiriată benzinăria amplasată apropierea terenului procurat, fiind achitată plată în avans pentru 12 luni în sumă de 72 mii euro; terenul amplasat în or. Căușeni, mărul cadastral 2701224.257, procurat la 19.08.2009 contra sumei de 732.481 lei (65 mii dolari SUA, ori 46,3 mii euro), deși în baza stării Guvernului nr. 901 din 10.07.2002 ÎCS „BEMOL RETAIL,, SRL avea alocat un teren în imediata vecinătate a terenului sus- nționat. Terenul procurat nu a mai fost utilizat pentru construcția unei benzinării în timpul administrării lui XXXXXXXXXX, în nformitate cu raportul de evaluare nr. 0000740 din 21.11.2014 valoarea de piață a terenului a constituit 39,1 mii euro (618.9 00 lei) sau cu 2 mii euro (113.581 lei) mai puțin decît prețul de achiziționare a acestuia; terenul amplasat în Orhei, str. Unirii numărul cadastral 01106.207, procurat la 19.11.2008 de la primăria or. Orhei contra sumei de 538 mii lei. Ulterior, la XXXXXXXXXX prin intermediul pîritei XXXXXXXXXX a fost semnat contractul de locațiune cu SRL „Derang-Plus”, prin care a fost închiriată benzinăria amplasată în aceeași alitate și pe aceeași stradă, cu achitarea chiriei lunare în sumă de 5000 dolari SUA. Terenul dat nu a fost utilizat pentru construcția ției, terenul agricol amplasat în or. Orhei, s. Mitoc, cu numărul cadastral 6449119.194 procurat la 16.12.2009 contra sumei de 50,116 ro, deși ÎCS „BEMOL RETAIL,, SRL deja deținea un alt teren în apropiere. Terenul procurat nu a mai fost utilizat pentru construcția ei stații.

Pierderile la acest capitol calculate în raportul JustAudit din 28 ianuarie 2017 includ: prejudicii în sumă de 632.724 lei (29.429 euro) uzate în a.2009 prin supraplată pentru achiziționarea terenurilor; prejudicii în sumă de 3.054.751 lei (142.083 Euro) calculate pentru 2008- 15, perioadă în care terenurile menționate nu au fost utilizate, reieșind din dobânzile aplicate la împrumuturile luate de la Easur Holding V. și BC „Moldova Agroindbank” SA în mărime de 10% anual: 2008- 107,175 lei, 2009-350,140 lei, 2010- 499,814 lei, 2011- 440,971 lei, 12- 440,971 lei, 2013-440,971 lei, 2014-411,762 lei. 2015-362,946. ÎCS "BEMOL RETAIL,, SRL a solicitat încasarea de la XXXXXXXXXX prejudiciilor în sumă de 632.724 lei (29.429 euro) și în sumă de 3.054.751 lei (142.083 Euro), care au fost încasat de stanța de fond în limita termenului de prescripție pentru perioada 2011-2015 în sumă de 2.097.621 lei.

Rapoartele ANRE pentru perioada 2010-2012 și pentru perioada 2013, actul de control fiscal din 30 octombrie 2015, rapoartele mpaniei Deloitte din 07 aprilie 2015 și ale companiei JustAudit din 06 ianuarie 2016 și 28 ianuarie 2017 confirmă folosirea irațională a surselor financiare ale ÎCS„BEMOL RETAIL” SRL în perioada activității XXXXXXXXXX pentru împrumuturi fără dobândă, sponsorizări alte avantaje financiare în folosul unor terțe persoane. Astfel, în baza contractului din 17 decembrie 2008 a fost acordat un împrumut fără bânzi în folosul ÎCS „Danube Logistics,, SRL în valoare totală de peste 165 milioane lei. împrumutul a fost acordat în condițiile în care S "BEMOL RETAIL,,SRL nu a avut nici un fel de obligații financiare față de ÎCS "Danube Logistics” SRL, dar avea propria datorie de 7,6 mii. lei față de fondatorul "Easur Holding B.V.", inclusiv dobândă de 10%. După acordarea împrumutului în sumă de peste 165 lioane lei în folosul ÎCS "Danube Logistics” SRL, în urma unui șir de tranzacții efectuate în 2011-2012, a avut loc cesiunea dreptului de anță rezultat din contractul de împrumut din 17 decembrie 2008 prin contractele DL-01/10 din XXXXXXXXXX și DL-02/10 din XXXXXXXXXX, semnate de XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX, urmată de preluarea ÎCS "Danube Logistics” SRL de către XXXXXXXXXX, aceste fapte sunt recunoscute de XXXXXXXXXX în principiu.

La fel, potrivit raportului Deloitte din 07 aprilie 2015, ÎCS„Danube Logistics” SRL a fost degrevată de datorie fără dobânzi și alte sturi, iar ÎCS„BEMOL RETAIL” SRL a înregistrat o pierdere de 13,8 milioane USD. Aceste operațiuni constituie obiect de examinare alte cauze civile, respectiv, instanța se va abține de a face aprecieri în ce măsură XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX au fost în conflict de erese la semnarea contractului de împrumut din 17 decembrie 2008 și a contractelor de cesiune a dreptului de creanță rezultat din acest ntract, și se va limita la aprecierile ce se conțin la acest capitol în rapoartele ANRE unde se constată că împrumutul în sumă de peste 5 milioane lei în folosul ÎCS„Danube Logistics” SRL a constituit sustragere din circuit a resurselor financiare în folosul altor persoane.

Actul de control fiscal din 30 octombrie 2015 constată încălcarea legislației referitor la sponsorizarea în folosul firmei „Enduro” SRL a proprietarului acesteia în sumă de 97.118 lei.

Colegiul constată că, upă cum este menționat în rapoartele ANRE pentru perioada 2010-2012 și pentru perioada 2013, actul de ntrol fiscal din 30 octombrie 2015, rapoarteler companiei Deloitte din 07 aprilie 2015 și ale companiei JustAudit din 06 ianuarie 2016 și ianuarie 2017, sustragerea din circuit a mijloacelor financiare pentru împrumuturi și alte beneficii financiare fără dobândă în interesul or terțe persoane au determinat insuficiența de lichidități, ceea ce a condus la contractarea unui credit în sumă de 10 000 000 dolari SUA la BC "Moldova-Agroinbank” S.A., cu dobânda de 9,5% anual, în baza contractului nr.C10253 din 09 septembrie 2010, ceea ce a nerat cheltuieli suplimentare și ineficiente pentru achitarea dobânzilor, comisioanelor și altor cheltuieli operaționale financiare.

Apelantul XXXXXXXXXX justifică scopul creditului de la BC„Moldova-Agroinbank” S.A. prin achitarea datoriei ÎCS „BEMOL RETAIL,, SRL de 137,6 mii. lei față de Easur Holding B.V. care la rândul său avea obligații față de Credit Suisse International pentru editarea investițiilor în Republica Moldova (refinanțarea în interiorul grupului, dificultăți în obținerea creditelor pentru ÎCS„Danube gistics” S.R.L., obligații din Acordul de Investiții).

Colegiul apreciază critic aceste argumente, avînd în vedere constatările la acest subiect din actul de control fiscal din 30 octombrie 15, în care se menționează că contractarea acestui credit a fost cauzată de creditarea ÎCS „Danube Logistics” SRL, „Enduro” SRL, ecum și concluziile din rapoartele ANRE - contractarea creditului de la BC„Moldova-Agroinbank” SA și achitarea dobînzilor (cheltuieli ficiente) a fost determinată de sustragerea mijloacelor din circuit pentru creditarea ÎCS„Danube Logistics” SRL or, acestea contravin

islației civile a Republicii Moldova privind statutul persoanelor juridice și relațiile dintre persoanele afiliate.

Articolul 55 și art. 68 Codul civil, prevăd că orice persoană juridică are un patrimoniu distinct și răspunde pentru obligațiile sale cu est patrimoniu. Fondatorul (membrul) persoanei juridice nu răspunde pentru obligațiile persoanei juridice, iar persoana juridică nu sponde pentru obligațiile fondatorului (membrului), cu excepțiile stabilite de lege sau de actul de constituire.

ÎCS „BEMOL RETAIL„SRL solicită recuperarea prejudiciilor în sumă de 36.607.368 lei cauzate în 2010-2015 prin creditul justificat contractat în sumă de 10 000 000 dolari SUA de la BC„Moldova-Agroinbank” SA, cu dobânda de 9,5% anual, în baza ntractului nr.C10253 din 09 septembrie 2010. Prejudiciile anuale sînt calculate în actul de control fiscal din 30 octombrie 2015 și în ortul companiei JustAudit din 06 ianuarie 2016, reieșind din dobînzile achitate: 2010- 8.243.706 lei, 2011-9.893.650 lei, 2012- 8.139.424 , 2013- 5.811.855 lei, 2014-3.177.936 lei, 2015-1.340.797 lei.

La fel ÎCS„BEMOL RETAI” SRL a mai solicitat încasarea prejudiciilor în sumă de 36.607.368 lei pentru perioada 2010-2015 de la XXXXXXXXX iar, instanța de fond corect a admis aceste pretenții în limita termenului de prescripție pentru perioada 2011-2015 în sumă 28.363.662 lei.

Rezultatele financiare obținute din activitatea spălătorii auto sunt analizate în raportul ANRE pentru 2013 care constată cheltuieli nerate de aceste unități. Raportul Deloitte din 07 aprilie 2015 constată prejudicii în sumă de 11 800 000 lei rezultate din funcționarea ficitară a serviciilor de spălătorie auto în anii 2009-2012, precum și lipsa acțiunilor din partea managerilor pentru remediarea acestor rvicii care generau pierderi. Raportul companiei JustAudit din 06 ianuarie 2016 confirmă prejudicii în sumă totală de 4.265.523 lei pentru 13-2014. Calculele efectuate de companiile Deloitte și JustAudit confirmă pretențiile în sumă totală de 16.100.925 lei care constituie rderi.

Colegiul constată ca fiind eronate argumentele apelantului XXXXXXXXXX precum că serviciile de spălătorie auto erau un instrument promovare, și nu pot fi evaluate ca o direcție de activitate separată, generatoare de pierderi, ci trebuie tratate drept cheltuieli de rketing, de rînd cu alte cheltuieli destinate să maximizeze veniturile companiei din activitatea de bază și că acțiunea la acest capitol este scrisă deoarece decizia de lansare a serviciului de spălătorie auto a fost luată în anul 2008.

Intimata nu a solicitat anularea acestei decizii or, adoptarea ei era de competența administratorului XXXXXXXXXX, care, însă, nu a igurat exploatarea eficientă a acestor servicii, nu a întreprins măsuri pentru prevenirea și eliminarea condițiilor care au determinat ificiența acestei direcții de activitate, care este autorizată și se desfășoară separat de alte genuri de activitate. ÎCS „BEMOL RETAIL” RL a solicitat încasarea de la XXXXXXXXXX a prejudiciilor în sumă de 16.100.925 lei pentru perioada 2009-2014 fiind admisă aceste etenții în limita termenului de prescripție pentru perioada 2011-2014 în sumă de 12.879.471 lei: 2011-4.097.272 lei, 2012- 4.516.676 lei, 13- 3.061.081 lei, 2014-1.204.442 lei.

Colegiul constată că, raportul companiei Deloitte din 07 aprilie 2015 și raportul companiei JustAudit din 06 ianuarie 2016 confirmă ejudicii în sumă de 1.843.996 lei admise drept urmare a gestionării neglijente a vânzărilor în credit. XXXXXXXXXX nu a adus argumente probe concludente care să justifice lipsa unor politici, proceduri pentru stoparea vânzărilor către clienții rău-platnici, având în vedere cul acestor vânzări. Instanța apreciază critic argumentele că nu ar exista careva acțiuni obișnuite în practica comercială pentru a verifica lvența clienților și că XXXXXXXXXX nu a avut obligații în acest sens. Faptul că a fost obținut titlu executoriu contra debitorului IM„.T. hmidt Landbau SRL" nu a reparat prejudiciul cauzat- XXXXXXXXXX a refuzat să urmărească bunurile acestui debitor în procedura de ecutare fiind admisă suma prejudiciilor calculate în raportul companiei JustAudit din în sumă de 1.843.996 lei.

Colegiul la fel constată că instanța de fond întemeiat a respins pretențiile privind încasarea prejudiciului în sumă de 5.685.672 lei uzate prin gestionarea ineficientă a resurselor de personal în anii 2009-2013 or, aceste cheltuieli operaționale au fost suportate dar nu a st probat caracterul abuziv și prejudiciabil al acestor servicii, având în vedere că au urmărit scopul de a asigura securitatea.

Pretențiile în sumă de 1.630.533 lei includ suma de 1.169.672 lei care se referă la cheltuieli pentru deplasări în anii 2009-2012, dintre re nu sunt tardive doar pretențiile în sumă de 43 984 lei, admise în limita termenului general de percepție de 3 ani de la data efectuării eltuieiilor, potrivit probelor administrate.În partea cheltuielilor pentru deplasări în sumă de 43 984 lei acțiunea corect a fost admisă în neil folosirii mijloacelor financiare ale reclamantei ÎCS "BEMOL RETAIL„, SRL în interesul personal al pârâtului XXXXXXXXXX or, etențiile în sumă de 1.630.533 lei care includ suma de 96 964 lei care se referă la cheltuieli pentru închirierea locuinței în interesul personal lui XXXXXXXXXX în 2012 au fost admise în sumă de 87 476 lei, care au fost confirmate prin ordinele de plată din 04 septembrie, 03 ombrie și 04 decembrie 2012 la fel includ suma de 363.896 lei care se referă la cheltuielilor pentru exploatarea automobilului societății în eres personal în 2012- 2014 care urmează a fi admisă or, nu sunt întemeiate argumentele lui XXXXXXXXXX că intimata ar fi fost obligată suportate aceste cheltuieli în baza contractelor din 07 inie 2006, XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX privind angajarea lui XXXXXXXXXX la seur Holding” B.V. Prin acest argument se recunoaște folosirea mijloacelor ÎCS „BEMOL RETAI” SRL pentru a acoperi cheltuielile ntru deplasări în interese personale sau în interesul altor terțe persoane. Aceste contracte nu sunt opozabile ÎCS „BEMOL ETAIL”SRL.

Potrivit prevederilor art. 668 alin. (2) Cod civil, contractul produce efecte numai între părți dacă legea nu prevede altfel, iar potrivit art. -155 Cod civil RM, persoana juridică dobândește și exercită în nume propriu drepturi, își asumă obligații etc. Fondatorul "Easeur olding” B.V. nu răspunde pentru obligațiile ÎCS "BEMOL RETAIL„,SRL, iar ÎCS „BEMOL RETAIL„,SRL nu răspunde pentru ligațiile fondatorului „Easeur Holding” B.V.

XXXXXXXXXX a fost unicul sau principalul factor de decizie care a determinat și a influențat eficiența economică a societății pîrîte în roada de referință pentru care se solicită încasarea prejudiciilor.

Astfel, instanța de fond întemeiat a constatat legătura cauzală dintre fiecare componentă a prejudiciilor suportate de reclamanta ÎCS EMOL RETAIL” SRL și neexecutarea obligațiilor de către pârâtul XXXXXXXXXX de a administra societatea cît mai eficient, cu igență, prudență și loialitate și neexecutarea obligațiilor de către XXXXXXXXXX ca mandatar de a acționa cu diligență și loialitate în

Astfel, colegiul constată că, toate prejudiciile constatate la examinarea cauzei de către instanța de fond, confirmate prin probele ministrate, constituie rezultatul nemijlocit al acțiunilor sau omisiunilor fostului administrator XXXXXXXXXXX și, parțial, ale mandatarului XXXXXXXXXXX, iar aceste acțiuni și omisiuni au continuat să producă efecte (prejudicii) și după demisia administratorului în 2012. Așezarea contractelor pentru închirierea celor 35 de benzinării au continuat să genereze pierderi până la sfârșitul anului 2015-începutul anului 2016, iar apelanții au întreprins măsurile necesare pentru modificarea sau rezilierea contractelor, inclusiv prin judecată. La fel a continuat prejudiciile generate de spălătoriile auto, prejudiciile din investițiile gratuite în benzinăriile închiriate, prejudiciile cauzate de ocuparea terenurilor fără necesitate, cheltuielile la dobânzi pentru contractul cu BC„Moldova-Agroinbank” SA, nr.C 10253 din 09 septembrie 2010, nu au putut fi recuperate prejudiciile din vânzările în credit.

Colegiul apreciază drept critic argumentele apelantului XXXXXXXXXXX că din noiembrie 2009 și până în iulie 2014 a fost proprietarul al, legal și real al ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL, însă probele cauzei demonstrează că XXXXXXXXXXX a manifestat atitudine neglijentă, ipitoare față de bunurile societății, deci XXXXXXXXXXX nu a acționat nici ca un bun administrator și nici ca un bun proprietar.

Mai mult ca atât, materialele cauzei atestă faptul că, procurarea de către apelant a întreprinderii încauză a fost mimată, or, Thomas Moser nu a achitat contravaloarea acesteia în mărime de 7 000 000 dol., achitând doar 1 dolar și odată cu revenirea proprietarului Rafic Iev, Thomas Moser i-a transmis compania fără careva obiecții.

Instanța de fond corect a apreciat că, administrarea neglijentă a ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL a avut loc și până în noiembrie 2009 și a continuat până la demisia apelantului din 2012 or, însuși XXXXXXXXXXX recunoaște contractul de opțiune din 25.11.2009 prin care New Ventures, Rafiq Aliyev, avea dreptul de a răscumpăra înapoi "Easeur Holding" B.V. și ÎCS "BEMOL RETAIL,,SRL, ceea ce a fost realizat în 2014. Reieșind din argumentele lui XXXXXXXXXXX și probele administrate, rezultă că XXXXXXXXXXX a acționat ca un manager responsabil al ÎCS „BEMOL RETAIL,,SRL care urma să părăsească afacerea și nu a luat măsuri pentru a elimina cauzele prejudiciilor care au avut loc în timpul mandatului său, deoarece el exprima propria sa voință la nivelul ÎCS „BEMOL RETAIL,, SRL și la nivelul organelor de conducere ale „Easeur Holding” B.V. care au fost întotdeauna la curent cu activitatea lui XXXXXXXXXXX ca administrator, că toate deciziile și acțiunile sale au avut loc cu suportul „Easeur Holding” B.V. După cum a fost menționat anterior, XXXXXXXXXXX a fost obligat să administreze ÎCS "BEMOL RETAIL,, SRL conform legislației Republicii Moldova care prevede că orice persoană juridică are patrimoniu distinct și că administratorul răspunde pentru prejudiciile cauzate societății.

Colegiul constată că decizia de a încasarea prejudiciilor cauzate de fostul administrator XXXXXXXXXXX a fost aprobată prin decizia „Easeur Holding” B.V., unic asociat al ÎCS „BEMOL RETAIL,,SRL din 09 iulie 2015 OR, potrivit art. 49 alin. (2) din Legea nr. 5 din XXXXXXXXXXX de competența adunării generale a asociaților ține luarea deciziilor privind urmărirea pe cale judiciară a administratorului pentru prejudiciile cauzate societății, dar Legea nu impune expres că aprobarea trebuie să fie prealabilă. În același context instanța menționează că normele legislației civile, art. 204 și art. 249 Cod civil, prevăd acordul ulterior pentru încheierea actului juridic, inclusiv prin reprezentare.

Potrivit prevederilor art.72 din Legea nr. 135 din XXXXXXXXXXX și normelor art. 1030 și art. 1035 Cod civil privind exercitarea mandatului citate anterior, administratorul societății cu răspundere limitată poartă răspundere materială deplină pentru neexecutarea obligațiilor sale și contractuale de a administra societatea cât mai eficient, cu prudență, diligență și loialitate, în interesul ÎCS "BEMOL RETAIL,, SRL.

Fostul administrator XXXXXXXXXXX răspunde după principiul culpa cea mai ușoară pentru toate acțiunile și omisiunile admise pe parcursul mandatului său, pentru neluarea tuturor deciziilor și măsurilor posibile pentru preîntâmpinarea urmărilor negative ale comportamentului său. Instanța relevă că fostul administrator XXXXXXXXXXX este un profesionist în afaceri, o persoană pregătită, experimentată, deci principiul culpa cea mai ușoară se aplică și mai exigent. Fostul administrator XXXXXXXXXXX are dreptul și obligația de proba în contradictoriu și a combate prezumția de vinovăție în executarea obligațiilor, dar pârâtul nu a adus probe și argumente concludente care ar demonstra lipsa vinovăției sale sau că ar exista temeiuri de eliberare de răspundere cum ar fi forța majoră sau alte neîntâmplări prevăzute de lege).

Potrivit normelor art.603 Cod civil fostul administrator XXXXXXXXXXX răspunde pentru fraude (acțiuni de doi și culpă gravă), prudență sau neglijență în exercitarea mandatului său de administrator al ÎCS „BEMOL RETAIL,, SRL. Reieșind din prevederile art.76 n. (4) din Legea nr.135 din XXXXXXXXXXX privind răspunderea administratorului pentru fraudele admise contra societății, art. 154 alin. 1) Cod civil privind răspunderea administratorului-asociat pentru fraude comise în dauna societății, folosirea bunurilor societății în scop personal sau al unor terți, explicate în pct. 41 din Hotărârea Plenumului CSJ nr. 1 din XXXXXXXXXXX cu privire la unele chestiuni ce apar la luarea în considerare a litigiilor dintre acționar și societatea pe acțiuni, dintre asociat și societatea cu răspundere limitată, instanța conchide că mai multe acțiuni ale fostului administrator XXXXXXXXXXX pot fi calificate drept fraude, deoarece au avut drept scop obținerea unor avantaje personale sau în favoarea unor terți și au avut drept rezultat producerea unor prejudicii societății ÎCS "BEMOL RETAIL,, SRL.: a sustras și circuit mijloacele financiare ale societății pentru a acorda unor terțe persoane împrumuturi fără dobânzi, sponsorizări, plăți enorme în bani, investiții gratuite; a încheiat contracte de locațiune a căror valoare depășește 1000000 dolari SUA fără acordul adunării generale asociat unic); a încheiat contracte de locațiune a 35 de benzinării în condiții extrem de dezavantajoase pentru ÎCS "BEMOL RETAIL,, SRL care au favorizat terțe persoane (locatorii) și au generat pierderi enorme pentru reclamanta ÎCS "BEMOL RETAIL,,SRL; a făcut abuz de poziția sa și a folosit mijloacele bănești și bunurile ÎCS "BEMOL RETAIL,,SRL în scopuri personale. Aceste constatări ale instanței au scopul unic de a aprecia gradul de vinovăție și răspunderea fostului administrator XXXXXXXXXXX pentru prejudiciile cauzate ÎCS "BEMOL RETAIL,,SRL.

Colegiul consideră ca întemeiată concluzia primei instanțe cu referire la vinovăția apelantei XXXXXXXXXXX ci referire la art. 1030 și art. 1035 din Codul civil cu privire la contractul de mandat care prevăd expres obligațiile legale ale XXXXXXXXXXX de a acționa cu prudență și diligență și de a evita apariția conflictelor între interesele sale personale și interesele mandantului.

Instanța de fond corect a stabilit că, în perioada de referință XXXXXXXXXXX a prestat servicii de intermediere la încheierea contractelor de închiriere a benzinăriilor și a fost remunerată (dispoziția de plată prezentată la depunerea cererii din XXXXXXXXXXX vol VI

inductorii de nemineri a bunurilor și a fost remunerată (dispoziție de plată prezentată la depunerea cererii din XXXXXXXXXX, vol. VI, l.58 . Respectiv, răspunderea Alei Aydov survine pentru orice neexecutare a obligațiilor contractuale, din culpa cea mai ușoară, intenție ori) sau pentru culpă gravă, potrivit normelor Codului civil citate mai sus privind răspunderea pentru neexecutarea obligațiilor contractuale legale.

Răspunderea lui XXXXXXXXXX și a XXXXXXXXXX pentru prejudiciile cauzate ÎCS „BEMOL RETAIL„SRL este determinată în conformitatea cu normele generale ale Codului civil privind executarea obligațiilor .

Conform prevederilor art. 513 și art. 572 Cod civil privind executarea obligațiilor cu bună-credință și diligență, precum și art.602 Cod civil care prevede că în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat în cazul în care nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă. Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

Articolul 607 Cod civil care prevede că cel obligat la repararea prejudiciului trebuie să restabilească situația care ar fi existat în cazul în care împrejurarea cauzatoare de prejudiciu nu survine, precum și art. 610 Cod civil care prevede că despăgubirea pe care o datorează debitorul pentru neexecutare cuprinde prejudiciul efectiv și venitul ratat. Ratat se consideră venitul care ar fi fost posibil în condițiile unui comportament normal din partea autorului prejudiciului în împrejurări normale. Este reparabil numai prejudiciul care reprezintă efectul direct al neexecutării. Despăgubirea nu se extinde asupra prejudiciului care, conform experienței debitorului, nu putea fi prevăzut în mod rațional în momentul unei aprecieri obiective. Dacă neexecutarea obligației este cauzată prin doi, debitorul răspunde și pentru prejudiciul imprevizibil.

Conform prevederilor art. 611 Cod civil la determinarea întinderii prejudiciului se ține cont de interesul pe care creditorul îl avea în momentul executării corespunzătoare a obligației.

Colegiul apreciază drept neantemeiate obiecțiile apelanților referitor la admisibilitatea rapoartelor ANRE în calitate de probe contravenind prevederilor legale. Or, ANRE este unica autoritate de reglementare și supraveghere a pieței produselor petroliere, care este competentă de a aprecia eficiența, necesitatea și oportunitatea cheltuielilor suportate de un participant licențiat la piața petrolieră. Potrivit art.6 din Legea nr.461 din XXXXXXXXXX privind piața produselor petroliere ANRE exercită reglementarea de stat a pieței produselor petroliere, stabilește politica unitară a statului pe piață prin licențierea, reglementarea și controlul activității participanților la această piață. În temeiul art.4 din Legea menționată ANRE aprobă Metodologia formării și aplicării prețurilor la produsele petroliere și supraveghează respectarea acestei Metodologii. Deci, rapoartele ANRE sunt probe dobândite în mod legal și sunt relevante și pertinente pentru confirmarea faptelor din activitatea licențiată a intimitei pe piața produselor petroliere. Relevanța și pertinența rapoartelor ANRE este incontestabilă în ceea ce privește evaluarea și aprecierea modului în care au fost efectuate/suportate cheltuielile/pierderile în procesul activității pe piața produselor petroliere. Rapoartele ANRE sunt obiective - controlul a fost efectuat prin analiza documentelor comerciale, financiare și contabile ale intimitei ÎCS „BEMOL RETAIL„ S.R.L. - rapoarte financiare, contracte, registre contabile și documente justificative primare, parte de comercializare a produselor petroliere, creanțe și datorii, destinația și utilizarea creditelor, circulația mijloacelor bănești, sumurile și cheltuielile comerciale, cheltuielile generale administrative și alte cheltuieli operaționale și financiare.

Nu au relevanță argumentele apelanților că administratorul Radko Stamenov nejustificat nu a formulat obiecții împotriva concluziilor ANRE, prin faptul că ANRE nu a aplicat vreo sancțiune față de ÎCS „BEMOL RETAIL„ S.R.L. pentru încălcările depistate.

Apelanții invocă inadmisibilitatea actului de control fiscal din 30 octombrie 2015 pentru perioada XXXXXXXXXX-XXXXXXX în vederea efectuării controlului fiscal total al intimitei ÎCS „BEMOL RETAIL„ S.R.L. în care sunt descrise concret, detaliat și exact pierderile/pierderile înregistrate de societatea intimată în perioada de referință. Prima instanță corect a aplicat normele relevante din Codul de procedură civilă, art. 214, 216, 219, privind efectuarea controlului fiscal la fața locului și întocmirea actului de control fiscal în care se consemnează rezultatele controlului fiscal, întocmit de organele competente ale Serviciului Fiscal de Stat, în baza documentației contabile - documentele contabile, registrele contabile, registrele de livrări și procurări, cartea mare și dările de seamă, și altele.

Apelanții nu au indicat temeiuri legale pentru respingerea rapoartelor companiei Deloitte din 07 aprilie 2015 și ale companiei JustAudit din 06 ianuarie 2016 și 28 ianuarie 2017 sau de a contesta competența și autoritatea profesională a companiilor date în domeniul analizei unor activități de afaceri, unor situații economice privind veniturile și cheltuielile, pierderile și profitul în activitatea de afaceri. Compania Deloitte este cunoscută la nivel mondial, iar compania JustAudit deține licența necesară, deci activează legal în Republica Moldova. Nu au fost aduse probe care ar ridica dubii referitor la veridicitatea datelor care au stat la baza analizei economice efectuate în aceste rapoarte. Auditul a fost efectuat în baza registrelor contabile, a cărții mari, a documentelor primare care autentifică operațiile economice și au stat la baza întocmirii în registrele contabile și alte documente contabile. Apelanții nu au probat admiterea unor încălcări ale legii la obținerea acestor probe prevăzute la art. 122 CPC - inducerea în eroare a participantului la proces, încheierea actului de către o persoană neimputabilă, încheierea defectuoasă a actului procedural, alte acțiuni ilegale.

Constată instanța că, pretențiile ÎCS „BEMOL RETAIL„ S.R.L. se referă la încasarea prejudiciilor cauzate prin cheltuieli proporționale de mari admise în activitatea societății intimite, iar rapoartele ANRE pentru perioada 2010-2012 și pentru perioada 2013, și actul de control fiscal din 30 octombrie 2015, rapoartele companiei Deloitte din 07 aprilie 2015 și ale companiei JustAudit din 06 ianuarie 2016 și 28 ianuarie 2017 au stabilit fapte relevante privind cheltuielile și veniturile ÎCS „BEMOL RETAIL„ S.R.L. provenite din comercializarea produselor petroliere, privind gestionarea mijloacelor financiare și alte aspecte ce țin de activitatea economică a intimitei, și nu există nici un impediment legal pentru admiterea acestor probe în acest proces civil. Aceste probe conțin date, calcule, analize și concluzii care se completează reciproc și confirmă atât prejudiciile cauzate societății intime pentru toată perioada de referință în care activitatea a fost administrată de către apelantul XXXXXXXXXX, direct sau prin „Easeur Holding“ B.V., cât și prejudiciile care au un caracter continuu/îndelung, fiind consecințe ale administrării efectuoase a apelantului XXXXXXXXXX.

Apelanții nu sunt de acord cu soluția primei instanțe și susțin că intimitei ÎCS „BEMOL RETAIL„ S.R.L. nu i-ar fi fost cauzate

udiciile încasate. Argumentele apelanților nu au suport juridic și contravin probatoriului administrat la examinarea cauzei. Prima instanță a cat art. 14 Cod civil care definește noțiunea de prejudiciu. Pentru prejudiciile cauzate în cadrul activității de antreprenariat art. 14 Cod l urmează a fi coroborat cu alte prevederi legale aplicabile:

Societatea intimată are scop comercial (lucrative). Conform pct. 2.1.din actul constitutiv, societatea a fost creată pentru desfășurarea vității întru obținerea beneficiului, iar alin.(I) art. 72 din Legea 135/XXXXXXXXXX privind societățile cu răspundere limitată prevede că ietatea intimată urma să fie gestionată astfel încât "scopurile, pentru care aceasta a fost constituită, să fie realizate cit mai eficient." fel, în sensul art. 14 Cod civil, coroborat cu art. 72 din Legea 135/XXXXXXXXXX, orice situație de ineficiență constituie încălcare a ptului intimatei la obținerea beneficiilor comerciale/economice.

Eficiența activității societății comerciale presupune obținerea unor efecte economice utile, în condițiile cheltuirii într-un mod nal/economicos a unor resurse materiale, umane, financiare, etc. Orice cheltuieli nerentabile, neproductive, constituie prejudicii în sensul 14 Cod civil deoarece afectează dreptul intimatei la eficiență maximă, la obținerea beneficiilor cât mai mari posibil așa cum prevede alin. rt. 72 din Legea 135/XXXXXXXXXX.

Potrivit art. 17 din Legea contabilității nr. 113 din XXXXXXXXXXX, contabilizarea cheltuielilor și a veniturilor se face pe feluri de ltuieli sau venituri, potrivit naturii, destinației sau sursei de proveniență a acestora. Deci, nivelul de eficiență a activității societății per amblu este determinat și influențat negativ de orice cheltuieli nerentabile, neproductive, de prejudiciile admise în gestionarea fiecărei cturi economice interne a societății intimate care este menită să genereze venituri- fiecare benzinărie, spălătorie auto etc.

Materialele cauzei confirmă că în rezultatul acțiunilor frauduloase ale apelantului XXXXXXXXXXX, neglijenței și omisiunilor acestuia, natei ÎCS "BEMOL RETAIL,, S.R.L. i-a fost cauzat un prejudiciu enorm prin devalizarea societății, sustragerea din circuit a mijloacelor ești ale societății pentru utilizarea acestora în interesul persoanelor terțe și în interesul personal al apelantului, precum și în urma inistrării ineficient a activității de bază a companiei - comercializarea produselor petroliere.

Pretențiile privind prejudiciile în sumă de 36.607.368 lei cauzate prin sustragerea din circuit a mijloacelor financiare au fost admise de aa instanță în limita termenului de prescripție pentru perioada 2011-2015 în sumă de 28.363.662 lei.

Conform materialelor cauzei se confirmă acțiunile frauduloase ale apelantului de sustragere din circuit a mijloacelor financiare ale paniei pentru utilizarea acestora în interesul terțelor persoane (raportul ANRE pentru perioada 2010-2012, pag. 7-8, raportul ANRE tru 2013, pag. 5-6, actul de control fiscal din 30 octombrie 2015, pag. 7, Deloitte pag. 47- 48):

Prin contractual de împrumut din 17 decembrie 2008 ÎCS "BEMOL RETAIL,, S.R.L. / XXXXXXXXXXX a acordat un împrumut fără vândă în folosul I.C.S. "Danube Logistics,, S.R.L. în valoare totală de 12,8 mii dolari SUA în lipsa unor obligații financiare față de astă companie; Ulterior, prin contractele DL-01/10 din XXXXXXXXXXX și DL-02/10 din XXXXXXXXXXX, ÎCS "BEMOL RETAIL,, .L. / XXXXXXXXXXX a cesionat către "Easeur Holdong B.V." creanța rezultată din contractul de împrumut din 17 decembrie 2008 în vare de 13,8 mii, dolari SUA, datoria 12,8 mii. și dobânzile 1,0 mii dolari SUA; în baza contractului nr.C 10253 din 09 septembrie 2010, a un credit de la BC "Moldova- Agroindbank" S.A. în sumă de 10,0 mii, dolari SUA. Apelanții recunosc, în principiu, aceste 0erațiuni" (par. 262, 264, 265, 266, 271), însă XXXXXXXXXXX încearcă să justifice acțiunile sale prin faptul că ÎCS "BEMOL RETAIL,, .L. avea obligații față de „Easeur Holding,, B.V. care la rândul său avea obligații față de Credit Suisse International (par. 64-107, par. -274). Apelantul XXXXXXXXXXX trișează, jonglează cifrele, aplică formule matematice inventate după cum îi convine - începe cu obligația "BEMOL RETAIL,, S.R.L. de 10,87 mln dolari SUA față de "Easeur Holding B.V.", apoi afirmă că intimata avea datorii de 28,6 mln ri SUA față de Credit Suisse International (par.68-70, par.267).

În par.37 apelantul susține precum că din creditul de 25 mln. dolari, obținut de „Easeur Holding" B.V. de la Credit Suisse International, 37 mln. dolari SUA ar fi fost investite în ÎCS "BEMOL RETAIL,, S.R.L. Din probele administrate rezultă că ÎCS "BEMOL RETAIL,, .L./XXXXXXXXXX a luat de la "Easeur Holding" B.V. unP credit în sumă de 5 570 000 dolari SUA, dar într-un termen scurt de 3,5 ani tors 23 800 000 dolari SUA.. Luând 5 570 000 dolari SUA de la „Easeur Holding" B.V., a transferat ÎCS "Danube Logistics" S.R.L. 12 000 dolari SUA prin acest fap se demonstrează ca a transmis creditul unei terțe persoane (ÎCS „Danube Logistics,, S.R.L.), dar a sferat de 2,5 mai mult. Ulterior ÎCS "BEMOL RETAIL,, S.R.L./XXXXXXXXXX a cesionat către Easeur Holding B.V. această creanță 13 800 000 dolari SUA (12,8 Mln. datoria și 1,0 mln. dobânzile).

După cum susține însuși XXXXXXXXXXX, „Easeur Holding" B.V. era compania lui. Remarcăm că apelantul a făcut declarații cinoase și față de Banca Națională - a afirmat că ÎCS „Danube Logistics,, S.R.L. efectiv va achita datoria față de „Easeur Holding" B.V. fel, directorul ÎCS "BEMOL RETAIL,, S.R.L. a intrat în conflict de interese, a încălcat legislația, a utilizat creditul luat de la „Easeur ding" B.V. contrar destinației.

Directorul XXXXXXXXXXX a luat credit de la BC "Moldova- Agroindbank" S.A. în sumă de 10 000 000 dolari SUA și l-a transmis seur Holding" B.V., și în final rezultă că pentru 5 570 000 dolari SUA ICS "BEMOL RETAIL,, S.R.L. a întors 23 800 000 dolari SUA. s la toate ÎCS "BEMOL RETAIL,, S.R.L. achita dobânzi de 10 % în beneficiul „Easeur Holding" B.V. pentru împrumutul luat, total 4 000 dolari SUA, dar a transmis creanța de 13 800 000 dolari SUA către „Easeur Holding" B.V. fără dobânzi, în același timp, ÎCS EMOL RETAIL,, S.R.L. nu primea dobânzi de la „Easeur Holding" B.V., dar achita dobânzi pentru creditul de la BC„Moldova- oindbank" S.A. - aceasta este acea parte din prejudiciu cauzat prin fraudele financiare ale apelantului care fac obiectul pretebțiilor în st proces, afară de suma de bază de 13 800 000 dolari SUA, pe care apelantul a transmis-o structurilor pe care le controla inițial ÎCS nube Logistics,, S.R.L., apoi „Easeur Holding" B.V., apoi Danube H.B.V. (dosarul privind cesiunea creanței în baza împrumutului rdat ÎCS „Danube Logistics,, S.R.L., este examinat într-un alt proces la Judecătoria Chișinău).

Circumstanțele cauzei și probele confirmă că împrumuturile gratuite în favoarea ÎCS „Danube Logistics,, S.R.L., și cesiunea ulterioară eanței au fost elemente din schemele realizate de apelantul XXXXXXXXXXX pentru a devaliza ÎCS "BEMOL RETAIL" S.R.L. în scopul irii/îmbogățirii financiare a întreprinderii ÎCS „Danube Logistics,, S.R.L., care în ultimă instanță a devenit proprietatea apelantului XXXXXXXX. Astfel, creanța de 13 800 000 dolari SUA a fost transmisă de la „Easeur Holding" B.V. către Danube H.B.V.

XXXXXXXXXX) și ulterior această creanță (datoria de bază) a fost utilizată pentru majorarea capitalului social al ICS „Danube Logistics,, .L. care aparține Danube H.B.V., iar datoria în partea ce ține de dobânzi a fost iertată. Astfel, au fost iertate datoriile ÎCS „Danube Logistics,,/XXXXXXXXXX, în timp ce ÎCS «BEMOL RETAIL» S.R.L. a înregistrat prejudiciu în sumă de 13,8 mln. Dolari SUA. în afară de aceasta, compania continua să plătească dobânzi pentru creditul de la MAIB până în 2015, anume în această parte au fost formulate enunțuri pentru recuperarea prejudiciilor în cadrul acestui proces.

Probele demonstrează că apelantul XXXXXXXXXXXX a subminat interesele ICS «BEMOL RETAIL» S.R.L. și a acționat într-un mod nedrept, dând prioritate scopurilor/intereselor altor persoane juridice, inclusiv ÎCS „Danube Logistics” S.R.L. XXXXXXXXXXXX și Inesa ev, directorul financiar și al ÎCS „BEMOL RETAIL,, S.R.L. și al ÎCS „Danube Logistics” S.R.L. au planificat împărțirea creditului de la „C Moldova-Agroindbank” S.A. încă în februarie 2010 - 8 mii pentru „Easeur Holding” B.V. și 5 mii. pentru ÎCS „Danube Logistics” S.R.L.

Nu întâmplător, rapoartele ANRE pentru 2010-2013, actul de control fiscal din 30 octombrie 2015 și raportul Deloitte din 07 aprilie 2015 constată caracterul prejudiciabil al împrumutului acordat în folosul ÎCS „Danube Logistics” S.R.L. (12 800 000 dolari SUA) și cluzionează că acesta a constituit o sustragere de resurse financiare în folosul altor persoane și că aceste acțiuni au determinat deficitul lichidității, care era necesar pentru ÎCS „BEMOL RETAIL,, S.R.L., și a determinat contractarea unui credit în sumă de 10 000 000 dolari SUA de la BC „Moldova-Agroindbank” S.A., cu dobânda de 9,5% anual, în baza contractului nr.C10253 din 09 septembrie 2010 (actul de control fiscal din 30 octombrie 2015, pag.7-11; raportul JustAudit din 06 ianuarie 2016, pag. 8, și 28 ianuarie 2017, pag. 10). Aceste acțiuni au cauzat prejudiciu efectiv - cheltuieli suplimentare și ineficiente pentru achitarea dobânzilor, comisioanelor și altor cheltuieli financiare. ÎCS „BEMOL RETAIL” S.R.L. a beneficiat de credit de la BC Moldova-Agroindbank, în sumă de \$ 10,0 mii. dolari SUA cu dobânda inițială de 9,5% în baza contractului de credit nr. CI0253 din 09 septembrie 2010.

Î.C.S. „BEMOL RETAIL,, S.R.L. a solicitat prejudiciile de 36,607,368 rezultate din acest credit nejustificat și prejudiciabil de 10 000 dolari SUA luat de la BC „Moldova-Agroindbank”. Cuantumul a fost calculat în actul de control fiscal din 30 octombrie 2015 și în actul de control fiscal din 06 ianuarie 2016, reieșind din dobânzile achitate efectiv.

Prima instanță a constatat și a încasat aceste prejudicii pentru 2011-9.893.650 lei, 2012- 8.139.424 lei, 2013- 5.811.855 lei, 2014- 7.936 lei și 2015-1.340.797 lei, total 28.363.662 lei.

De asemenea, actul de control fiscal din 30 octombrie 2015 constată încălcarea legislației referitor la sponsorizarea în folosul firmei „Danube Logistics” S.R.L. și a proprietarului acesteia în sumă de 97.118 lei.

Prima instanță a întemeiat încasarea prejudiciilor în sumă de 119.168.634 lei cauzate prin încheierea contractelor de închiriere a benzinelor în condiții prejudiciabile pentru ÎCS „BEMOL RETAIL,, S.R.L.

Apelanții XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX nu contestă faptul că în perioada 2008-2011 ei au încheiat contracte cu un șir de agenți economici prin care intimata ÎCS „BEMOL RETAIL,, S.R.L. a închiriat total 35 de benzinării pentru termene destul de îndelungate între 4 și 5 ani, acceptând obligații de plată a unor chirii lunare considerabile, în valută străină, preponderent în euro, precum și în dolari SUA. Apelanții, în par. 174-225 susțin că intimata ÎCS „BEMOL RETAIL,, S.R.L. nu ar fi suportat prejudicii de 173 546 872 lei drept urmare a încheierii contractelor de închiriere a benzinelor la prețuri exagerate și obiectează, declarativ, împotriva constatărilor din hotărârea primei instanțe.

Probele administrate confirmă, că mai multe contracte de închiriere a benzinelor au fost semnate și plata chiriei a început înainte ca benzinării să fi fost construite/funcționale, fără a condiționa plata chiriei de momentul dării în exploatare a stațiilor. Aceste situații au cauzat prejudiciu efectiv din cauza faptului că asupra negocierii și încheierii contractelor în prezența unor conflicte de interese cu persoane din rândul rudelor/prietenilor angajaților S. „BEMOL RETAIL,, S.R.L. (raportul Deloitte, tabelul la pag. 30), precum și lipsa controlului convenit din partea administratorului XXXXXXXX.

Constată colegiul că, apelanții au încheiat un șir de contracte de închiriere a benzinelor, fiecare având valoarea totală a chiriei de peste 30 000 dolari SUA pentru care lit. q) art. 8.5. din actul constitutiv al întreprinderii prevede acordul adunării generale (asociat unic). Apelantul XXXXXXXX a încheiat contracte cu „Redrex&Co” S.R.L., „VAD NORD” S.R.L., FCP „RECOP” S.R.L., „DISCANTK” S.R.L., „MISS-R” S.R.L. și apelanta XXXXXXXX a încheiat 2 contracte cu „Gimnast” S.R.L. și „DERANG-PLUS” S.R.L. fiind încălcat flagrant art.73 din Legea nr. 135 din XXXXXXXX care prevede expres că administratorul este obligat față de societate să respecte toate interdicțiile, iar societatea poate cere repararea prejudiciilor cauzate prin încălcarea restricțiilor stabilite. Prejudiciul efectiv din cauza benzinelor arendate sunt constatate în rapoartele ANRE pentru a. 2010-2012 (pag. 12-15,18) și a. 2013 (pag. 5, 7, 12). ANRE a concluzionat că pentru perioada supusă controlului ÎCS „BEMOL RETAIL,, S.R.L. nu a respectat principiile eficienței maxime cu cheltuieli minime, au fost admise cheltuieli ineficiente și nenecesare. ANRE de asemenea a constatat pierderi mari din activitatea stațiilor de benzină Petrești care în genere nu activau. În total pierderile au constituit: 2010-2012: 93,6 mii. lei, cheltuieli ineficiente și nenecesare din cauza comercializării produselor petroliere pentru arenda stațiilor de comercializare a produselor petroliere: raport ANRE pentru perioada 2010-2012, pag. 18. 2013: 33,0 mii. lei, cheltuieli ineficiente pentru arenda: raport ANRE pentru perioada 2013, pag. 7.

Prejudiciul efectiv suportat de ÎCS „BEMOL RETAIL,, S.R.L. din activitatea benzinelor arendate în anii 2011, 2012, 2013 și 2014 este de 119.168.634 lei, constatat și în actul de control fiscal din 30 octombrie 2015, fiind indicate pierderile generate separat pentru fiecare locatar. În actul de control fiscal din 30 octombrie 2015 (pag.5) se conține concluzia generală că „Pentru toată perioada supusă controlului, agentul economic a suferit pierderi în scopuri fiscale pierderi.” Organul fiscal a conchis că ÎCS „BEMOL RETAIL,, S.R.L. a admis cheltuieli exagerate privind plata chiriei pentru terenuri agricole care au dus la suportarea pierderilor din activitatea de investiții în stații PECO, că aceste plăți, împreună cu alte cheltuieli financiare, au depășit cu mult veniturile obținute de la stațiile închiriate. Pierderile efective, suportate în anii 2008-2012 sunt constatate în raportul companiei Deloitte din 07 aprilie 2015, în care se conține analiza eficienței benzinelor închiriate în comparație cu benzinelor proprii ale ÎCS „BEMOL RETAIL,, S.R.L., fiind deduse pierderile (pag. 33: 2008 - 3.002.896 lei 2009-15.153.457 lei, 2010-36.201.885 lei, 2011-38.302.278 lei 2012 - 38.592.303 lei. Prejudicii efective (diferența dintre cheltuieli și venituri) din activitatea stațiilor închiriate sunt constatate în rapoartele companiei JustAudit din XXXXXXXX și din 28 ianuarie 2017, care confirmă pierderile, suportate de Î.C.S. „BEMOL RETAIL,, S.R.L. în sumă de 119.168.634 lei.

Prima instanță a reținut drept probat faptul, necontestat de apelanți, că în perioada de referință intimată ÎCS "BEMOL RETAIL,, S.R.L. avea benzinării proprii, care erau profitabile în comparație cu benzinăriile închiriate care au generat constant pierderi. După cum iltă din rapoartele ANRE, 19 benzinării proprii aduceau mai mult venit decât cele 35 de stații arendate, care nu numai că nu generau fituri, dar cauzau pierderi mari din cauza costurilor exagerat de mari achitate pentru închiriere. Majorarea numărului de stații din contul r arendate a cauzat de asemenea majorarea nejustificată a altor cheltuieli, inclusiv cheltuielile generale de administrare a numărului mare de ii, inclusiv la depășirea cheltuielilor pentru antrenarea personalului de oficiu etc.

Cauza principală a pierderilor, înregistrate de stațiile arendate, a fost cheltuielile exagerat de mari pentru chirie, confirmate de rapoartele RE pentru 2010-2012 și 2013, actul de control fiscal din 30 octombrie 2015, raportul Deloitte și rapoartele Audit din XXXXXXXXXX și 28 ianuarie 2017. Concluziile primei instanță sunt fondate pe datele privind activitatea benzinăriilor proprii și a celor închiriate, fiind statat că managerii nu au efectuat analiza eficienței economice privind arenda stațiilor. Stațiile închiriate Trușeni și Petrești în general nu ționau, nu generau venituri care să compenseze cheltuielile consumate pentru activitatea acestor unități.

Apelanții promovează insistent și în apel (par. 180-186) poziția susținută în fața primei instanțe că strategia de formare a rețelei de stații prii ar fi cauzat prejudicii intimitei întrucât societatea ar fi eșuat în colectarea scutirilor de TVA potrivit Acordului de investiții. însă, ivit art. 65 Cod civil activitatea ÎCS "BEMOL RETAIL,, S.R.L. este una perpetuă, nu doar pentru termenul mandatului apelantului XXXXXXXXXX sau a scutirilor de TVA. Din argumentele apelului la par. 199, 200, 204, 206, rezultă că managerul XXXXXXXXXX a avut ul scop de a organiza funcționarea unei rețele de 50 de benzinării doar pentru a culege beneficiile de la TVA și a le utiliza la discreția sa tru creditarea ICC «Danube Logistics» SRL, adică în interesele persoanelor terțe, care, în ultimă instanță au coincis cu interesele onale ale apelantului XXXXXXXXXX. Din probele de la dosar este evident că soarta companiei după TVA nu-1 mai interesa pe dl XXXXXXXXXX care știa că, mai devreme sau mai târziu, el va părăsi afacerea și-și va lua sie ICC «Danube Logistics» SRL.

Apelantul recunoaște că a abordat o strategie pe termen scurt de a genera volume mari de vânzări pentru a colecta TVA, se mulțumea profitabilitatea globală grație scutirilor de TVA, care nu necesita nici un fel de eforturi manageriale. Administratorul ToMas Mosep nu a it condiții pentru profitabilitatea stațiilor după încetarea facilitărilor la TVA - 2015 inclusiv. Termenul contractelor de închiriere a fost ilit între 5 și 15 ani, inclusiv până în a.2016, a.2019 și chiar a.2023. Stațiile Trușeni h Petrești au fost deschise, apoi închise și în general generau TVA, ci doar cheltuieli, adică prejudicii directe. Contrar acestor fapte evidente, ToMas Mosep nu a întreprins niciun fel de uri pentru a exclude prejudiciile și a le diminua prin încetarea contractelor sau reducerea chiriilor. Aceste circumstanțe au fost luate în siderație la pronunțarea hotărârii în prima instanță.

Prima instanță a respins întemeiat argumentele apelanților în baza art. 20 din Codul fiscal care prevede că veniturile obținute în urma zării facilităților fiscale nu se includ în venitul brut. De asemenea, probele prezentate de ÎCS "BEMOL RETAIL,, S.R.L. combat poziția lanților privind impactul TVA asupra profitabilității companiei: în raportul ANRE pentru 2010-2012 se menționează că scutirile de TVA se includ în calculul rentabilității, iar în raportul ANRE pentru 2013 se menționează că activitatea financiară (fără scutire de TVA) a fost pierderi de 86,9 mii, lei în anul 2012 și 49,8 mii. lei în 2013.

În actul de control fiscal din 30 octombrie 2015, la pag. 5, se constată că "agentul economic a înregistrat în scopuri fiscale pierderi" tru toată perioada supusă controlului (2011-2014). Referitor la anul 2011 (pag.6): "în rezultatul ajustărilor efectuate .. în sumă de (156 372 lei - facilitate TVA) .. entitatea a înregistrat pierderi în suma de 77 423 573 lei". în același mod sunt formulate concluziile organului al referitor la anul 2012 (pag.8), anul 2013 (pag.9), anul 2014 (pag. 10).

În raportul Deloitte (pag.21-22), se menționează că societatea ar fi înregistrat o pierdere totală de 349.751.377 lei în perioada 2008-2, fără venitul rezultat din scutirea de TVA.

Nu rezistă criticii afirmațiile apelanților precum că scutirile de TVA erau valabile doar pentru primele 50 de stații petroliere înregistrate la isterul Economiei și că nu a fost posibilă înlocuirea treptată a stațiilor închiriate cu stații proprii (par. 184). Nu au fost aduse probe că "BEMOL RETAIL,, S.R.L. nu putea construi stații proprii pentru a închide stațiile care generau pierderi. Dimpotrivă, după smiterea companiei proprietarului real dl Rafie Aliyev noua conducere anume așa și proceda- construia stații noi și înlocuia stațiile idate care generau pierderi, asigurând o activitate profitabilă.

Prima instanța întemeiat a respins argumentele apelantului XXXXXXXXXX care justifică închirierea benzinăriilor prin rezoluțiile din 18 tie 2008 adoptate de consiliul "Easeur Holding" B.V. privind închirierea benzinăriilor, deși potrivit art.72 (2) din Legea nr. 135 din XXXXXXXXXX el a fot obligat să execute hotărârile adunării generale a ÎCS "BEMOL RETAIL,, S.R.L. Oricum, prin aceste rezoluții nu au : date indicații pentru închirierea benzinăriilor la prețuri exagerate și în condiții prejudiciabile pentru intimată. Pe de altă parte, probele de osarul cauzei confirmă că de fapt în perioada de referință au fost construite 19 benzinării proprii, dintre care 10 benzinării au fost date în loatare după emiterea rezoluției consiliului "Easeur Holding" B.V. din 18 martie 2008. Deci, apelantul XXXXXXXXXX recunoaște că a iriat stații cu orice preț, dar spune că nu construia stații proprii din lipsă de bani, deși stațiile proprii erau mai profitabile. în detrementul "BEMOL RETAIL,, S.R.L. apelantul XXXXXXXXXX a recurs la arendă, cu orice preț, doar să fie numărul necesar de stații. Probele inistrate infirmă argumentele apelantului că scutirile de TVA au asigurat profitabilitatea societății (par. 198- 208). Argumentele apelantului :42) și confirmă de ce era nevoie de stații. Activitatea administrată de apelantul XXXXXXXXXX este bazată pe o lege specială și este ravegheată de ANRE. Crearea cu orice preț a unei rețele mari de stații nu a adus la profit, ci la pierderiO deoarece cheltuielile mari pentru ie nu au putut fi incluse în venituri, respectiv, cu cât mai mult stații arendate, cu atât mai mică e profitabilitatea. Mai mult decât atât, eficiențele de la TVA nu au fost utilizate eficient în beneficiul ÎCS "BEMOL RETAIL,, S.R.L., sume enorme au fost risipite pentru rumuturi gratuite, inclusiv pentru credite pentru ICC «Danube Logistics» SRL., sponsorizări, plăți în avans și investiții gratuite în stațiile idate.

Apelanții invocă, caracterul pretins arbitrar și speculativ al calculelor din rapoartele ANRE, Deloitte, JustAudit (par. 177, 178, 178, 191, , 193). Apelanții nu aduc argumente întemeiate pe prevederi legale și pe probe dar propun în schimb careva cifre fără suport, onfirmate de nimeni și prin nimic, date privind activitatea stațiilor ÎCS "BEMOL RETAIL,, S.R.L., inclusiv pentru 2014 și 2015, atunci d multe contracte erau deja reziliate.

Prima instanță a încasat pierderile înregistrate în anii 2011-2015 din activitatea benzinărilor închiriate care au fost neprofitabile, statând că nu au fost aduse probe care ar demonstra că în perioada de referință administrația condusă de apelantul XXXXXXXXXX ar fi izat posibilitatea de reducere a prejudiciilor cauzate din această activitate. Apelantul XXXXXXXXXX^ nu a prezentat nicio probă că în oada exercitării funcțiilor de administrator până la XXXXXXXXXX și după demisie, în perioada îndeplinirii funcției de director al asezur Holding” BV, dânsul ar fi întreprins careva măsuri pentru eliminarea prejudiciilor și diminuarea prejudiciilor prin restituirea stațiilor i date (rezilierea contractelor), reducerea plăților de chirie etc. Aceste măsuri erau necesare, având în vedere faptul iminent că după a. 5 compania nu putea beneficia de scutiri la TVA. Lipsa unor astfel de măsuri este constatată în rapoartele ANRE, raportul Deloitte (pag.

Prima instanță a reținut concluziile din rapoartele ANRE și raportul Deloitte din 07 aprilie 2015 că prejudiciile din activitatea benzinărilor iriate au fost generate de managementul defectuos al societății intimată de către apelantul XXXXXXXXXX. în timpul mandatului său de ctor al ÎCS ”BEMOL RETAIL,, S.R.L., și ca persoană care, după cum susține însuși apelantul, influența activitatea companiei, lantul nu a întreprins absolut nimic pentru a diminua plata de arendă și prejudiciile. La încasarea prejudiciilor instanța a luat în siderație circumstanțele probate cu certitudine că după demisionarea apelantului XXXXXXXXXX din funcția de administrator al intimătei în funcția de membru al organului executiv al ”Easeur Holding” B.V., după transmiterea companiei proprietarului real Rafiq Aliyev, noua ducere a depus eforturi considerabile pentru a diminua și stopa pierderile generate din activitatea celor 35 de benzinării închiriate. tractele de închiriere semnate de apelanți au fost renegociate pentru a diminua chiria sau au fost reziliate. în perioada 2014-2016 noua ducere a intimătei a asigurat construirea benzinărilor proprii, iar compania a devenit profitabilă în lipsa facilităților fiscale (Deloitte .29), ceea ce demonstrează că aceleași măsuri au putut fi întreprinse în timpul administrării apelantului XXXXXXXXXX care în mod pasiv ărea cum stațiile închiriate generează doar pierderi.

Pretențiile privind prejudiciile în sumă de 16.608.188 lei cauzate prin efectuarea investițiilor gratuite în benzinăriile închiriate au fost ise de prima instanță pentru perioada 2011-2015 în sumă de 11.790.273 lei.

Prima instanță a reținut probele de la dosar care confirmă că în baza contractelor încheiate de apelanți în 2008-2011, în afară de chiriile gerate, au fost acceptate condiții privind efectuarea lucrărilor de reconstrucție și reutilare din contul intimată, deoarece benzinăriile iriate se aflau într-o stare deplorabilă. Contractele prevedeau că la finisarea locațiunii investițiile efectuate de Î.C.S. ”BEMOL RETAIL,, .L. trebuiau transmise locatorilor cu titlu gratuit. Astfel de clauze au fost incluse practic în toate contractele de închiriere semnate de lanți acre sunt la materialele cauzei (par. 214 din hotărârea primei instanțe).

Apelanții opinează că nu se fac responsabili pentru starea deplorabilă a stațiilor închiriate (par.230). Intimata reiterează poziția susținută prima instanță că apelanții au acceptat condiții contractuale dezavantajoase pentru intimată, au ratat să apeleze la dispozițiile legale care tejează interesele intimătei în calitatea sa de locatar -art. 898 Cod civil și au acceptat transmiterea îmbunătățirilor cu titlu gratuit. Potrivit 49 alin. (1) lit. m) din Legea nr.135 din XXXXXXXXXX încheierea contractelor prin care societatea transmite proprietatea cu titlu gratuit r terți trebuie să fie aprobată în prealabil de adunarea generală a asociațiilor (decizia asociatului unic). Pe de altă parte, potrivit art. 833 l civil donațiile dintre persoanele juridice cu scop lucrativ sunt interzise. Prin încheierea contractelor de locațiune care conțin clauze ind transmiterea gratuită a îmbunătățirilor către locatori apelanții XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX și-au depășit atribuțiile, au ignorat vederile legale și au acționat contrar intereselor societății, cauzând prejudicii Î.C.S. ”BEMOL RETAIL,, S.R.L.

Raportul companiei JustAudit din 28 ianuarie 2017 confirmă că Î.C.S. „BEMOL RETAIL,, S.R.L. a efectuat investiții - prejudiciu :tiv, pentru reconstrucția și reutilarea stațiilor închiriate în sumă de peste 31.311.382 lei, suma care a fost sustrasă din mijloacele nciare ale intimătei, în folosul unor terți. Prin aceste acțiuni și omisiuni au fost cauzate pierderi în sumă de 16.608.188 lei, calculate șind din dobânzi între 10,0% și 5,6% anual aplicate la împrumuturile Î.C.S. ”BEMOL RETAIL,, S.R.L. luate de la ”Easeur Holding” . și B.C. „Moldova Agroindbank” S.A.”. Suma încasată pentru 2011-2,638,361 lei, 2012-2,698,432 lei, 2013-2,680,484 lei, 2014- 15,096 lei și 2015-1,567,901 lei, recuperează doar parțial prejudiciile cauzate prin investițiile gratuite. Acest capăt de cerere nu se rapune cu capătul de cerere privind dobânzile/costurile achitate pentru creditul de la MAIB, afirmațiile apelanților că prin admiterea stei pretenții intimata ar fi fost compensată dublu nu au suport (par. 232- 233). Cât privește termenul de prescripție, potrivit legislației cu ire la evidența contabilă, aceste investiții nu prezintă acțiuni singulare, fiind decontate treptat.

Pretențiile privind prejudiciile în sumă de 5.878.816 lei cauzate prin plăți în avans pentru închirierea benzinărilor în sumă de 1.191.792) au fost admise parțial de prima instanță pentru perioada 2011-2015 în sumă de 1.179.905 lei.

Probele de la dosarul cauzei confirmă cu certitudine că în baza contractelor încheiate de către apelanți în perioada 2008-2011 pentru irierea benzinărilor, în afară de chirii exagerate, au fost admise prejudicii efective prin plăți în avans în sumă de 1.191.792 Euro sau 11.382 lei, ceea ce a favorizat în mod evident financiar locatorii, cauzând prejudicii intimătei.

Este evident că avansarea plăților a necesitat sustragerea anticipată a mijloacelor bănești din circuit, fapte constatate în raportul ANRE tru perioada 2013, raportul companiei JustAudit din 28 ianuarie 2017. însuși apelanții au recunoscut în prima instanță că obținerea unui as de către o parte implică o creditare temporară de către cealaltă parte, dar că intimata ar fi beneficiat de pe urma acestor avansuri :237, 239, 240). Prima instanță just s-a bazat pe constatările din raportul ANRE pentru 2013 în care se menționează că plățile în avans pe ien îndelungat au cauzat sustragerea mijloacelor bănești din circuit ceea ce a condus la suportarea unor cheltuieli pentru dobânzi etc. portul ANRE pentru perioada 2013. pag.9). Prin aceste plăți apelanții au soluționat problemele financiare ale unor terți (Deloitte, pag.48).

Pretențiile privind prejudiciile efective în sumă de 16.100.925 lei rezultate din activitatea spălătorilor auto au fost admise de prima anță pentru perioada 2011-2015 în sumă de 12.879.471 lei.

Apelanții reiterează, că serviciile de spălătorie auto erau un instrument de marketing și nu pot fi evaluate ca o direcție de activitate arată, generatoare de pierderi (par. 275-277). Prima instanță s-a bazat pe raportul ANRE pentru 2013, actul de control fiscal din 30 mbrie 2015, raportul Deloitte și raportul companiei JustAudit din 06 ianuarie 2016 care constată pierderi efective cauzate din activitatea lătorilor auto: Raportul ANRE pentru perioada 2013. pag. 10. tabelul nr. 5. pct. 2: Raportul ANRE pentru perioada 2013. pag. 12.

cluzii, pct.5: Actul de control fiscal din XXXXXXXXXX, pag.6: Raportul Deloitte din 07 aprilie 2015, pag.49, constată pierdere netă; ortul companiei JustAudit din 06 ianuarie 2016, constată pierdere netă (pag.9-10,13).

Apelanții obiectează împotriva încasării prejudiciilor din activitatea spălătorilor auto pentru anii 2013-2014, după demisia apelantului XXXXXXXXX (par. 283). Însă, deciziile privind lansarea acestor servicii îi aparțin apelantului XXXXXXXXXX, iar sistarea acestora nu a fost ibilă/necesară înainte de cunoașterea faptului că unitățile în cauză generează în mod constant pierderi. După cum afirmă chiar apelantul XXXXXXXXX (par. 332-335), rolul acestuia în administrarea companiei după demisia sa din septembrie 2012. nu a încetat, până în iulie 4 r. dânsul a continuat să administreze activitatea ÎCS "BEMOL RETAIL,, S.R.L.™ Cauzele prejudiciilor generate din această activitate ajuns în atenția noii conduceri doar prin raportul ANRE pentru perioada 2013, care a fost comunicat în septembrie 2014, după care a efectuată analiza economică a acestor subdiviziuni în raportul Deloitte din 07 aprilie 2015 și raportul companiei JustAudit din 06 ianuarie 6.

Pretențiile privind prejudiciile cauzate prin supraplată la achiziții de terenuri și prin achiziții de terenuri fără necesitate au fost admise de a instanță în limita termenului de prescripție pentru perioada 2011-2015 în sumă de 2.097.621 lei

Prima instanță a admis întemeiat acest capăt de cerere, reținând probele prezentate de intimata ICS "BEMOL RETAIL,, S.R.L. care firmă că apelantul XXXXXXXXXX a admis sustragerea mijloacelor bănești din circuit pentru procurări de terenuri la prețuri exagerate, fără esitate. Potrivit raportului ANRE pentru 2010-2013, din 20 de terenuri procurate, 10 nu au fost utilizate pentru construirea benzinărilor, imp ce XXXXXXXXXX sustrăgea sume enorme din circuit pentru arenda stațiilor la prețuri exagerate, plăți în avans etc. (raportul ANRE tru perioada 2010-2012, pag. 12, raportul Deloitte, pag. 49-51.

Prima instanță a apreciat lipsa necesității de procurarea a terenurilor reieșind din prevederile Hotărârii Guvernului nr. 901 din XXXXXXXXX care până în a. 2010 reglementa strict amplasarea stațiilor de alimentare cu petrol. în 2005 Hotărârea dată a fost completată prevederi exprese (pct.8) privind amplasarea în perspectivă a benzinărilor ÎCS "BEMOL RETAIL,, S.R.L. Apelantul XXXXXXXXXX a onat contrar acestui act normativ, procurând terenuri care au rămas neutilizate timp îndelungat, cauzând prejudicii. în raportul JustAudit 28 ianuarie 2017 sunt analizate procurările de terenuri pentru care au fost calculate prejudicii (pag.8).

Apelanții recunosc că mai multe terenuri nu au fost valorificate pentru construirea benzinărilor proprii, din diverse motive, inclusiv irierea benzinărilor în apropierea terenurilor procurate (par.244-250), dar nu aduc probe ce ar contesta concluziile primei instanțe, și sideră, că utilizarea terenurilor, spre exemplu, la ipotecare pentru credite bancare ar trebui acceptată drept utilizare a acestui balast biliar conform destinației. Apelantul XXXXXXXXXX recunoaște acțiunile sale prejudiciabile- mai întâi procură terenul la preț exagerat uleni, FPC „GRAP” SRL, 100 mii euro) și imediat a luat în arendă un alt teren în apropiere (stație), achitând în avans plată mare pentru ie (S.R.L.,„AS Petrol-Unicer”), în timp ce terenul procurat a rămas neutilizat. Astfel, directorul XXXXXXXXXX nu construia stații proprii renenurile procurate pentru că nu dorea să renunțe la stațiile arendate generatoare de pierderi.

Pierderile efective la acest capitol au fost calculate în raportul JustAudit din 28 ianuarie 2017 reieșind din dobânzile aplicate la rumuturile luate de intimată de la Easur Holding B.V. și B.C. „Moldova Agroindbank” S.A. în mărime de 10% anual. Prima instanța a iis aceste pretenții în limita termenului de prescripție pentru perioada 2011-2015 în sumă de 2.097.621 lei. 2011- 440,971 lei, 2012-,971 lei, 2013-440,971 lei, 2014-411,762 lei. 2015-362,946.

Prima instanță a admis pretențiile privind prejudiciile efective în sumă de 1.843.996 lei cauzate prin creditarea neglijentă a cumpărătorilor roduse petroliere.

Prima instanță a reținut constatările din raportul Deloitte (pag. 19-20) și raportul JustAudit din 06 ianuarie 2016 (pag. 11-12). Apelantul XXXXXXXXX nu a adus argumente și probe care să justifice lipsa unor politici, proceduri pentru stoparea vânzărilor către clienții rău-nici, având în vedere riscul acestor vânzări. Materialele de la dosarul cauzei sunt suficiente pentru a constata responsabilitatea apelantul tru aceste prejudicii. Debitorii nominalizați au început să fie creditați și să acumuleze datorii semnificative în perioada când apelantul XXXXXXXXX era în exercițiul mandatului, dar stoparea prejudiciilor nu fost posibilă din lipsa unor mecanisme interne de reacție pentru el de situații care trebuiau prevăzute și implementate de managerul XXXXXXXXXX. După cum rezultă din încheierea executorului :cătoresc din 14.08.2012, apelantul XXXXXXXXXX a refuzat să urmărească bunurile debitorului ÎM "T Schmidt Ladnbau" S.R.L.

Prima instanță a admis pretențiile privind prejudiciile efective cauzate prin folosirea bunurilor în interesul personal al apelantului XXXXXXXXX în sumă de 597.880 lei

Prima instanță a motivat cu privire la admiterea pretențiilor la acest capitol pentru perioada 2011-2015 în sumă de 495 356 lei (43 984 + 476 + 363.896): -1.169.672 lei, cheltuieli pentru deplasări, admise în sumă de 43 984 lei; - 96 964 lei, închirierea locuinței pentru XXXXXXXXX, admise în sumă de 87 476 lei (ordinele de plată din 04 septembrie, 03 octombrie și 04 decembrie 2012); - 363.896 lei, ise de prima instanță, pentru exploatarea automobilului societății în interesul personal al lui XXXXXXXXXX în 2012-2014.

În apel, par.296-297, apelanții justifică deplasările frecvente ale apelantului cu amplexarea activității comerciale a intimății ICS „Bemol ail" S.R.L. Aceste justificări au fost respinse de prima instanță deoarece probele de la dosar arată că partenerii comerciali ai ICS „Bemol ail" S.R.L. sunt rezidenți. Tranzacțiile de finanțare internațională țin de activitatea altor persoane juridice. ICS „Bemol Retail" S.R.L. nu a obligată să suporte cheltuieli în baza contractelor privind angajarea apelantului XXXXXXXXXX la Easur Holding" B.V. (par.297, 302-) care nu este opozabil intimății. Potrivit art. 55-155 Cod civil RM, persoana juridică dobândește și exercită în nume propriu drepturi, își nă obligații, iar potrivit art. 668 (2) Cod civil contractul produce efecte numai între părți dacă legea nu prevede altfel. Prin aceste ificări apelantul recunoaște folosirea mijloacelor Î.C.S. "BEMOL RETAIL,, S.R.L. pentru a acoperi cheltuielile în interese personale sau teresul altor terțe persoane.

Cât privește art. 1389 alin. (3) lit. b) Cod civil care prevede că pretenția de restituire este exclusă dacă acceptantul va dovedi că satorul stai despre inexistența obligației, dar a executat totuși prestația, intimata consideră că apelantul a impus aceste cheltuieli, inclusiv ă demisia sa, abuzând de poziția de membru al organelor de conducere ale Easur Holding" B.V., acoperind cheltuielile ultimei din

tul intimitatei.

Apelanții invocă art. 262 (1) din Codul muncii care prevede: ” (1) Conducătorul unității poartă răspundere materială deplină pentru prejudiciul direct și real pe care l-a cauzat unității, conform prezentului cod și altor acte normative. ” Apelanții trec cu vederea alineatul (2) art.262 Codul muncii care prevede: ”în cazurile prevăzute de legislația în vigoare, conducătorul unității repară prejudiciul cauzat unității urmarea a acțiunii sau inacțiunii sale culpabile. Calcularea acestui prejudiciu se efectuează în conformitate cu normele Codului civil.” riviart. 338 alin.(2) Codul muncii, ”Conducătorii unităților ...poartă răspundere materială în mărimea prejudiciului cauzat din vina lor și acesta este rezultatul: a) consumului ilicit de valori materiale și mijloace bănești; b) irosirii (folosirii nejustificate) a investițiilor, litelor, granturilor, împrumuturilor acordate unității; c) ținerii incorecte a evidenței contabile sau al păstrării incorecte a valorilor.

Răspunderea unui administrator al unei afaceri nu poate fi îngustată la normele din Codul muncii. Art. 266 din Codul muncii stipulează că ” legislația în vigoare și/sau documentele de constituire...pot fi prevăzute și alte particularități de reglementare a muncii conducătorilor unităților.” Potrivit alin.(3) art.69 din Legea nr.135 din XXXXXXXXXX, asupra ”relațiilor dintre administrator și societate legislația muncii se aplică în măsura în care nu este în contradicție cu prezenta lege. ” Deci, răspunderea administratorului XXXXXXXXXX survine potrivit alin. art. 76 din Legea care prevede că administratorul societății poartă răspundere materială deplină pentru prejudiciile cauzate societății.

Articolul 73 din Legea nr.135 din XXXXXXXXXX prevede că administratorul este obligat să respecte limitele împuternicirilor stabilite în actul de constituire, iar dacă administratorul a încălcat restricțiile stabilite, societatea poate cere repararea prejudiciilor cauzate.

Raporturile dintre ÎCS ”BEMOL RETAIL,, S.R.L. și apelantul XXXXXXXXXX și răspunderea apelantului sunt guvernate și de normele legislației civile privind contractul de mandat: conform art. 155 Cod civil, normele cu privire la conducerea, administrarea și reprezentarea societății cu răspundere limitată sunt stabilite prin lege și statutul său; potrivit art. 8.1. din actul constitutiv al Î.C.S.”BEMOL RETAIL” S.R.L. organele de conducere a societății sunt adunarea generală a asociaților și administratorul societății, iar potrivit art. 8.17 din actul constitutiv administratorul ” este organul executiv al societății...”; potrivit alin. (2) art. 258 Codul muncii conducătorul unității ”exercită atribuții de administrare..., îndeplinind totodată funcțiile organului executiv.” ; în virtutea alin. (3) art. 61 Cod civil ”(3) Raporturile dintre societate și cei care alcătuiesc organele sale executive sînt supuse prin analogie regulilor mandatului dacă legea sau actul de constituire nu prevede altfel.” Art. 72 din Legea 135/XXXXXXX impune, expres și imperativ, obligația legală a administratorului XXXXXXXXXX de a gestiona societatea Î.C.S.”BEMOL RETAIL” S.R.L. cât mai eficient, cu diligență și loialitate.

Normele art. 1030 și art. 1035 Cod civil cu privire la contractul de mandat, similar contractului fiduciar, prevăd expres obligațiile legale ale apelantului XXXXXXXXXX de a gestiona Î.C.S.”BEMOL RETAIL” S.R.L. cu prudență și diligență și de a evita apariția conflictelor între interesele sale personale și interesele societății. Caracterul deosebit al raporturilor de mandat este explicat în comentariile la art. 1035 Cod civil: ”2.Prudenta și diligența mandatarului.. este evaluată de către legiuitor ca o obligație legală ”

Potrivit pct.9.1. din CIM încheiat între Tm. Moser și Î.C.S. ”BEMOL RETAIL,, S.R.L., ”Salariatul este obligat să repare prejudiciul material cauzat Angajatorului în condițiile și în ordinea prevăzută de legislația în vigoare”, iar normele legale menționate supra stabilesc clar răspunderea deplină a fostului administrator pentru toate prejudiciile cauzate intimitatei.

Complementar, condițiile răspunderii administratorului XXXXXXXXXX sunt determinate de normele generale ale art. 513 și art. 572 Cod civil care prevăd executarea obligațiilor cu bună- credință și diligență, art.602 Cod civil privind răspunderea pentru neexecutarea obligației, art. 607, art. 610 și art. 611 Cod civil privind obligația apelantului XXXXXXXXXX de a restabili situația care ar fi existat în cazul în care nu ar fi fost comise acțiunile cauzatoare de prejudiciu, de a repara atât prejudiciul efectiv cât și venitul ratat, ținând cont de interesul pe care îl avea apelantul S.,,BEMOL RETAIL”S.R.L. în executarea corespunzătoare a obligației.

Apelantul XXXXXXXXXX și-a încălcat obligațiile contractuale și legale, a făcut abuz de poziția sa și a comis fraude în dauna apelantului S.,,BEMOL RETAIL”S.R.L.

Materialele cauzei atestă faptul că managerul XXXXXXXXXX a folosit bunurile Î.C.S.,,BEMOL RETAIL,, S.R.L. în scopul îmbogățirii personale, prin realizarea diverselor manipulări/scheme prin terțe persoane, inclusiv Î.C.S.”Danube Logistics,, S.R.L., ”Easeur Holding” S.R.L., Danube H.B.V.: XXXXXXXXXX a devalizat Î.C.S. ”BEMOL RETAIL,, S.R.L. prin sustragerea (scoaterea) din circuit a ocaziilor financiare ale societății și acordarea către Î.C.S.”Danube Logistics,, S.R.L. a împrumutului fără dobânzi în sumă de 13 800 000 dolari SUA, cu încălcarea art. 73 Legea 135/XXXXXXX și lit. q) art. 8.5. din Actul constitutiv al Î.C.S. ”BEMOL RETAIL,, S.R.L. - acordul asociatului unic ”Easeur Holding” B.V. Acordul a fost obținut post factum în 2011, când XXXXXXXXXX a putut influența decizia asociatului; XXXXXXXXXX a cesionat creanța în sumă de 13 800 000 dolari SUA în detrimentul Î.C.S. ”BEMOL RETAIL,, S.R.L., în folosul Î.C.S.”Danube Logistics,, S.R.L. și în folosul său personal făcând abuz de drepturile sale de administrator al Î.C.S. ”BEMOL RETAIL,, S.R.L. și director al Easeur Holding B.V., a semnat actele juridice care i-au asigurat în final obținerea dreptului asupra creanței acordate; XXXXXXXXXX a încheiat contracte de locațiune a căror valoare depășește 1 000 000 dolari SUA cu încălcarea prevederilor art. 73 Legea 135/XXXXXXX și lit. q) art. 8.5. din Actul constitutiv al societății - fără acordul adunării generale (asociat unic); XXXXXXXXXX a delegat către XXXXXXXXXX atribuții de administrare a Î.C.S. ”BEMOL RETAIL,, S.R.L., prin mai multe procuri, fără acordul adunării generale (asociat unic), pentru încheierea contractelor de locațiune a căror valoare depășește 1 000 000 dolari SUA; XXXXXXXXXX a sustras din circuit mijloacele financiare ale societății pentru a le transmite către terți ca și donații/sponsorizări, pentru a fi utilizați în benzinăriile închiriate și a prevăzută în contracte transmiterea investițiilor cu titlu gratuit în folosul locatarilor, cu încălcarea art. 49 și art. 58 din Legea 135/XXXXXXX- fără acordul adunării generale (asociat unic), și a art. 833 Cod civil care interzice donațiile dintre persoanele juridice cu scop lucrativ; XXXXXXXXXX a sustras din circuit mijloacele financiare ale reclamantei și a efectuat plăți enorme în valoare de 1.191.792 Euro în folosul unor terțe persoane; XXXXXXXXXX a sustras din circuit mijloacele financiare ale intimitatei în folosul altor persoane, procurând și arendând terenuri fără necesitate și/sau scop comercial; XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX au încheiat contracte de locațiune în condiții dezavantajoase pentru Î.C.S. ”BEMOL RETAIL,, S.R.L., care au favorizat terțe persoane (locatarii), contracte care au generat pierderi enorme pentru Î.C.S. ”BEMOL RETAIL,, S.R.L.; XXXXXXXXXX nu a asigurat contabilizarea cheltuielilor potrivit reglementărilor în domeniu; XXXXXXXXXX s-a îmbogățit fără justă cauză prin folosirea mijloacelor bănești și a bunurilor Î.C.S. BEMOL RETAIL,, S.R.L. în scopuri personale.

Constată instanța că, în apel sunt reiterate argumentele, respinse de prima instanță, că fondatorul "Easeur Holding" B.V., ar fi aprobat ziile și tranzacțiile managerului Tomas Moser (par. 327- 335), în timp ce probele de la dosar confirmă că apelantul XXXXXXXXXX a ut abuz atât de poziția sa de director al Î.C.S. "BEMOL RETAIL,, S.R.L., cât și de poziția sa de membru al organelor de conducere a asezur Holding" B. și a acționat în detrimentul companiei: Obligațiile administratorului Î.C.S. "BEMOL RETAIL,, S.R.L. XXXXXXXXXX i guvernate exclusiv de legislația RM. XXXXXXXXXX trebuia să nu încalce obligația sa de a acționa exclusiv în interesul Î.C.S. EMOL RETAIL,, S.R.L. și să evite conflictul de interese; Faptul că "Easeur Holding" B.V. și Î.C.S. "BEMOL RETAIL,, S.R.L. sunt ate nu servește temei pentru eliberarea de răspundere a administratorului XXXXXXXXXX.

Potrivit prevederilor art.603 Cod civil, ex- administratorul XXXXXXXXXX răspunde pentru doi, imprudență sau neglijență. Apelantul XXXXXXXXXX răspunde potrivit criteriului obiectiv, abstract, de apreciere a culpei după principiul "culpa levis in abstarcto" (culpa cea mai ară după modelul abstract), prin comparație cu acțiunile unui om normal, prudent, care ar trebui să se comporte ca și un "bonus pater ilias". în afaceri, acest criteriu se aplică și mai exigent, având în vedere că administratorul este o persoană pregătită, experimentată în eniul afacerilor. Apelantul nu a adus probe și argumente care ar demonstra lipsa vinovăției sale sau existența temeiurilor legale de erare de răspundere. în lipsă de probe și de argumente întemeiate legal, apelantul XXXXXXXXXX face doar declarații speculative și ifestă nemulțumiri față de constatările și concluziile din actele organelor competente (ANRE, fisc) și rapoartele companiilor de audit pendente.

În par. 164-165 apelanții obiectează împotriva pretențiilor privind prejudiciile cauzate după 02 septembrie 2012 care nu ar fi imputabile antului XXXXXXXXXX în virtutea încetării calității sale de administrator. Prima instanță a constatat legătura cauzală dintre fiecare iponență a prejudiciilor și neexecutarea obligațiilor apelantului XXXXXXXXXX. Toate prejudiciile constatate, confirmate prin probele imistrate, constituie rezultatul nemijlocit al acțiunilor sau omisiunilor fostului administrator XXXXXXXXXX și, parțial, ale mandatarului XXXXXXXXXX, iar aceste acțiuni/omisiuni au continuat să producă prejudicii și după demisia administratorului în 2012, în pofida măsurilor eprinse de noua conducere pentru eliminarea sau diminuarea prejudiciilor. Majoritatea contractelor pentru închirierea celor 35 de zînării au continuat să genereze pierderi până la sfârșitul anului 2015-începutul anului 2016. La fel au continuat prejudiciile generate de lătorile auto, din investițiile gratuite în benzinăriile închiriate, prejudiciile cauzate de procurarea terenurilor fără necesitate, cheltuielile la ânzii pentru contractul de credit cu MAIB. Prejudiciile din vânzările în credit nu au putut fi recuperate.

Apelanții califică unele prejudicii drept venit ratat și invocă legislația muncii care ar limita răspunderea administratorului la prejudiciile cte. După cum am argumentat mai sus, potrivit alin. (1) art. 76 din Legea nr.135 din XXXXXXXXXX privind societățile cu răspundere imistratorul societății poartă răspundere materială deplină pentru toate prejudiciile cauzate societății, iar potrivit art. 14 Cod civil venitul t se consideră prejudiciu. Totodată, argumentele apelanților contravin probelor administrate, pretențiile înaintate de Î.C.S. "BEMOL TAIL,, S.R.L. au drept obiect recuperarea prejudiciului efectiv care, potrivit art. 14 Cod civil, include cheltuielile suportate sau care ează să fie suportate la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor.

Apelantul XXXXXXXXXX invocă în par. 335 acordul din 30.03.2014 privind încetarea contractului său de muncă cu "Easeur Holding" . care prevede că părțile nu vor mai avea obligații reciproce și se vor elibera reciproc de obligații. Acest act juridic nu este opozabil S. "BEMOL RETAIL,, S.R.L. și nu este o probă admisibilă și pertinentă. Or, potrivit prevederilor art.55-art.155 Cod civil RM soana juridică are un patrimoniu distinct, dobândește și exercită în nume propriu drepturi și obligații, iar potrivit art. 668 (2) Cod civil RM ntractul produce efecte numai între părți dacă legea nu prevede altfel", iar.

Colegiul constată că, în perioada 2008-2010 apelanta XXXXXXXXXX a reprezentat interesele societății intime, inclusiv la negocierea și ieierea mai multor acte juridice, în baza multiplelor procuri eliberate de către apelantul XXXXXXXXXX, inclusiv contracte de închiriere a zînăriilor de la "DERANG- PLUS" S.R.L. și "Gimnast" S.R.L. în condiții care au prejudiciat-o pe intimata Î.C.S. "BEMOL RETAIL,, .L. dar au favorizat terțe persoane. Potrivit art. 1032 Cod civil, existența procurilor este temei pentru constatarea raporturilor de mandat e XXXXXXXXXX și ÎCS "BEMOL RETAIL,, S.R.L. Respectiv, sunt aplicabile normele art. 1030 și art. 1035 din Codul civil care răd expres obligații legale de a acționa cu prudență și diligență.

Potrivit prevederilor art. 604 și 1036 Cod civil, referitor la prejudiciile cauzate din activitatea benzinăriilor închiriate de părâta XXXXXXXXXX, Î.C.S. "BEMOL RETAIL,, S.R.L. este în drept de a intenta acțiune atât împotriva apelante XXXXXXXXXX care a încheiat tracte pentru închirierea benzinăriilor de la "DERANG-PLUS" S.R.L. și "Gimnast" S.R.L. la prețuri exagerate, cât și împotriva lui XXXXXXXXXX care i-a delegat apelantei XXXXXXXXXX dreptul de a încheia astfel de contracte. Gestul apelantului XXXXXXXXXX (par.) de a confirma potrivit art. 249 alin. 1 Cod civil toate tranzacțiile încheiate de XXXXXXXXXX este unul prea tardiv, deoarece la momentul antului XXXXXXXXXX nu deține calitatea necesară pentru a exprima voința în numele Î.C.S. "BEMOL RETAIL,, S.R.L. și a valida post um acte juridice întocmite până la demisia sa.

Constată colegiul că, prima instanță corect a aplicat prevederile art. 1414 Cod civil privind răspunderea solidară pentru dauna cauzată omun. Poartă răspundere pentru daună nu doar autorul faptei cauzatoare de prejudicii, ci și cel care l-a instigat sau l-a susținut. Apelanții XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX au avut grijă să fortifice financiar ICS "Danube Logistics" S.R.L., care urma să fie preluată de XXXXXXXXXX, și aceste circumstanțe susțin angajarea răspunderii solidară a apelanților pentru prejudiciile cauzate "în tandem", prin mlucrarea" frecventă în detrimentul Î.C.S. "BEMOL RETAIL,, S.R.L., în folosul ÎCS "Danube Logistics" S.R.L.

Potrivit prevederilor art. 267 alin. (1) Cod Civil RM, termenul general de prescripție în interiorul căruia persoana poate să-și apere otul încălcat, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, este de 3 ani. (Ne) expirarea termenului de prescripție depinde de nentul din care începe curgerea termenului de prescripție.

Începutul curgerii termenului de prescripție este reglementat prin art. 272 Cod Civil RM: (1) termenul de prescripție extinctivă începe să ză de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea otului. (4) în acțiunile privind răspunderea delictuală, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data când păgubitul a oscut sau trebuia să cunoască paguba și pe cel care răspunde de ea. (9) Când este vorba de prestații succesive, prescripția dreptului la une începe să curgă de la data la care fiecare prestație devine exigibilă, iar dacă prestațiile alcătuiesc un tot unitar, de la data ultimei stafii neexecutate.

Potrivit prevederilor art. 76 alin (4) al Legii 135/XXXXXXXXXX, termenul de prescripție privind repararea prejudiciului cauzat de către administrator este de 3 ani de la data comiterii fraudei

Potrivit prevederilor art. 73 alin (3) al Legii 135/XXXXXXXXXX, termenul de prescripție este de 3 ani de la data comiterii acțiunii ubitoare pentru societate în cazul reparării prejudiciului cauzat de către administrator prin încălcarea limitelor împuternicirilor.

Prima instanță a aplicat prescripția și a încasat prejudiciile cauzate pentru anii 2011-2015.

În cererea de apel apelanții argumentează și susțin că în speță ar fi aplicabil: a) termenul de trei ani stabilit de art. 267 și 272 Cod civil calculat din data când intimata a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului - pentru prejudiciile cauzate de persoana fizică XXXXXXXX (folosirea bunurilor în interes personal) și b) termenul de prescripție de trei ani calculat potrivit art. 76 alin (4) și art. 73 alin ale Legii 135/XXXXXXXXXX, de la data comiterii fraudei sau de la data comiterii acțiunii păgubitoare în cazul reparării prejudiciului cauzat prin încălcarea limitelor împuternicirilor.

Totodată, prejudiciile au fost cauzate societății intimate nu numai prin fraude sau depășirea împuternicirilor, dar și prin încălcarea gațiilor legale și contractuale, pentru care este aplicabilă și norma generală stabilită la art. 272 alin. (1) Cod civil - dreptul la acțiune se calculează de la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Intimata nu se opune aplicării normelor speciale din 76 alin (4) și art. 73 alin (3) din Legea 135/XXXXXXXXXX, de la data comiterii fraudei sau, după caz, de la data comiterii acțiunii păgubitoare. Poziția intimatei este diferită de cea a apelanților (par. 144-148) referitor la data care este punctul de reper pentru începutul curgerii termenului de prescripție - data la care au fost comise fraudele, acțiunile/omisiunile ubitoare cauzatoare de prejudicii. Pozițiile părților sunt divergente referitor la următoarele aspecte de principiu: dacă prestația administratorului XXXXXXXX formează un tot unitar și dacă prescripția dreptului la acțiune începe să curgă potrivit art. 272 (9) Cod civil de la data ultimei prestații neexecutate, dacă prescripția dreptului la acțiune începe să curgă din cea de a 90-a zi de la încheierea exercițiului financiar chiar pentru prejudiciile cauzate în anul calendaristic precedent; dacă depunerea cererii inițiale din 11 decembrie 2014 este data de reper pentru calculare și încadrare în termenul de prescripție aplicabil pentru toate capetele de cerere.

Potrivit prevederilor art. 72 din Legea 135/XXXXXXXXXX, obligația legală de bază, permanentă și continuă a administratorului societății, a constat în gestionarea intimatei Î.C.S. "BEMOL RETAIL" S.R.L. cât mai eficient, cu diligență și loialitate. Această prestație are caracter unitar, începe odată cu încheierea contractului și finalizează în ziua încetării contractului. Astfel, dreptul la acțiune împotriva administratorului unei societăți, care și-a încălcat obligația legală și a administrat afacerile ineficient, se stinge printr-o singură prescripție, iar termenul de prescripție începe de la ultima zi a mandatului de administrare. Prestațiile ex-administratorului XXXXXXXX au început la XXXXXXXX când a fost înregistrată desemnarea în calitate de administrator și au încetat la 02 septembrie 2012 - ultima zi de validitate a mandatului, ziua ultimei prestații neexecutate de către XXXXXXXX, de la care începe să curgă prescripția dreptului la acțiune pentru prejudiciile cauzate pe parcursul mandatului. Respectiv, potrivit art. 272 alin. (9) Cod civil termenul de prescripție de trei ani pentru încetarea acțiunii a expirat la 02 septembrie 2015, după depunerea acțiunii în acest proces, pentru toate prejudiciile cauzate în decursul mandatului.

Chiar dacă nu aplicăm criteriul caracterului unitar, afirmăm cu toată certitudinea că administratorul XXXXXXXX, în fiecare zi a mandatului său a avut obligația să acționeze cât mai eficient, cu diligență și loialitate pentru a preveni, a diminua, a curăța și a lichida prejudiciile cauzate și care continuau să se producă. Respectiv, potrivit art. 76 alin. (4) și art. 73 alin (3) din Legea 135/XXXXXXXXXX și potrivit art. 272 alin.(1) Cod civil, termenul de prescripție de trei ani a început să curgă de la ultima zi a mandatului și a expirat la 02 septembrie 2015 pentru prejudiciile cauzate timp de trei ani între 02 septembrie 2009 și 02 septembrie 2012.

Deoarece raportul de mandat dintre XXXXXXXX și Î.C.S. "BEMOL RETAIL", S.R.L. are caracter fiduciar sunt aplicabile prevederile art. 276 CC RM care prevede suspendarea prescripției pe durata contractului: prescripția nu începe să curgă iar cea începută se suspendă între persoana care, în temeiul ...unui act juridic, administrează bunurile unei alte persoane și cel ale căror bunuri sînt astfel administrate, cît timp administrarea nu a încetat și socotelile nu au fost date și aprobate. Respectiv, dacă aplicăm art. 76 alin (4) și art. 73 (3) din Legea 135/XXXXXXXXXX și art. 272 (1) Cod civil, termenul de prescripție de trei ani a expirat la 02 septembrie 2015 pentru prejudiciile cauzate timp de trei ani între 02 septembrie 2009 și 02 septembrie 2012.

La calcularea prescripției trebuie de avut în vedere și faptul că pe durata mandatului administratorul unei societăți poate influența (ne) coperirea prejudiciilor și a fraudelor/ cauzelor care au condus la prejudicii.

Începând cu anul 2006 până în septembrie 2012 apelantul a reprezentat și Î.C.S., "BEMOL RETAIL" S.R.L. și "Easeur Holding" BV, administratorul/asociatul unic al intimatei, și a avut toate condițiile pentru a ascunde/a camufla acțiunile/inacțiunile proprii, în scopul ascunderii prejudiciilor aduse societății intimate și a persoanelor vinovate.

Prescripția dreptului la acțiune începe să curgă din cea de a 90-a zi de la încheierea exercițiului financiar pentru prejudiciile din vătarea economică a anului precedent

Constată instanța de apel că, prejudiciile cauzate intimatei Î.C.S., "BEMOL RETAIL" S.R.L. nu s-au materializat într-o singură zi, cum sînt considerate apelanții, spre exemplu în ziua încheierii contractelor de închiriere a 35 de benziniere la prețuri exagerate, sau în ziua încheierii contractului de împrumut pentru Î.C.S., "Danube Logistics", S.R.L. și a contractelor de cesiune a datoriei de 13,8 mii. USD conform acestui contract, sau în ziua semnării contractului pentru creditul de 10 mii. USD de la BC "Moldova-Agroindbank" S.A. etc. Prejudiciile cauzate de acțiunile și omisiunile apelanților s-au materializat și au avut un caracter continuu pe parcursul întregului mandat de 6 ani exercitat de apelantul XXXXXXXX până în ultima zi - XXXXXXXX, iar efectul prejudiciabil al acțiunilor și omisiunilor apelantului XXXXXXXX a continuat și după încetarea mandatului în cadrul Î.C.S., "BEMOL RETAIL" S.R.L. și "Easeur Holding" BV, în măsura în care nu au putut fi remediate în totalitate prin măsurile întreprinse de noii manageri.

Faptele care au generat prejudicii din activitățile economice ale întintatei I.C.S. "BEMOL RETAIL" S.R.L. nu s-au consumat la o dată, au fost un proces continuu și permanent. Prejudiciile cauzate întintatei au putut fi constatate și cuantificate periodic, au putut fi deduse în urma unor analize, generalizări etc., în dependență de natura veniturilor și cheltuielilor, potrivit analizei datelor de evidență contabilă, în conformitate cu normele legislației obligatorii pentru societate care dictează politicile financiare, fiscale etc. Astfel: Potrivit art. 17 din Legea contabilității nr. 113 din XXXXXXXXXX, contabilizarea cheltuielilor și a veniturilor se face pe feluri de cheltuieli sau venituri, potrivit destinației sau sursei de proveniență a acestora. Conform prevederilor art. 32 al Legii contabilității nr.113/27.04.2007 perioada de bilanț pentru toate entitățile care întocmesc și prezintă situații financiare este anul calendaristic, care cuprinde perioada de la 1 ianuarie la 31 decembrie. Potrivit art. 49 și 50 al Legii Nr. 135-XVI din XXXXXXXXXX privind societățile cu răspundere limitată, aprobarea bilanțului contabil anual, aprobarea dării de seamă anuale și evaluarea activității administratorului, are loc la adunarea anuală generală a acționarilor care urmează să aibă loc nu mai târziu de 90 zile după încheierea anului financiar.

Constată instanța de apel că, cel mai posibil termen limită pentru depistarea pierderilor întreprinderii realizate într-un anumit an este cea mai târzie zi din anul în care au avut loc pierderile, adică cel târziu la data de 31 martie a anului următor după anul în care a produs prejudiciul rezultat din activitatea economică a societății. Datele exacte când au fost semnate contractele de închiriere a terenurilor (2008-2011) ar fi relevante pentru calcularea termenului de prescripție dacă am fi în fața unei cereri de anulare a unor astfel de acte. Însă, dacă abordăm caracterul prejudiciabil al contractelor (chiria exagerată, investițiile gratuite) și lipsa de decizie/acțiune iergerale pentru curmarea prejudiciilor, relevant este în care perioadă fiscală o benzinarie sau o spălătorie auto a înregistrat pierderi, iar ste date apar în perioada de raportare prin analiza cheltuielii versus venituri. În acest sens este relevant actul de control fiscal din 30 septembrie 2015 în care pierderile societății au fost constatate anume reieșind din rezultatele activității anuale. La fel au fost analizate pierderile apoarele ANRE, raportul Deloitte, rapoartele JustAudit. Chiar și în cazul gestionării normale/cu bună-credință a unei întreprinderi, istarea pierderilor, în general sau separat pe direcții/subdiviziuni, este posibilă anual, prin realizarea bilanțului contabil anual de activitate a întreprinderii pentru anul fiscal precedent.

Data fiind indiferența și neglijența administratorului XXXXXXXXXX în gestionarea afacerii ICS „Bemol Retail” SRL, constatarea faptului că pierderile/prejudiciile înregistrate începând cu a. 2008 a fost posibilă doar la sfârșitul anului 2014 după transmiterea dreptului de proprietate proprietarului real dl Rafie Aliyev în urma efectuării unei analize financiare multilaterale, când apelantul nu mai putea influența administrarea companiei prin deciziile sale. Primele informații au fost disponibile la sfârșit de septembrie 2014, în rapoartele ANRE pentru perioada 2010- 2012 și 2013. Ulterior au fost întocmite raportul Deloitte, rapoartele JustAudit, actul de control fiscal, în baza cărora situația clarificată treptat, fiind ajustate corespunzător pretențiile pentru anii 2008-2015.

ÎCS "Bemol Retail" SRL a înaintat prima cerere de chemare în judecată la 11 decembrie 2014, la etapa de finalizare a controlului efectuat de către ANRE. Prin depunerea acțiunii în decembrie 2014 au fost încadrate în termenul de prescripție de trei ani toate pretențiile pentru prejudiciile produse începând cu anul 2011 care în mod normal ar fi putut fi constatate cel târziu la sfârșitul lui martie 2012 când a expirat termenul de 3 ani care a expirat la sfârșitul lui martie 2015. Astfel, prin depunerea acțiunii în decembrie 2014 au fost încadrate în termenul general de prescripție pretențiile pentru prejudiciile din activitatea economică a ICS „Bemol Retail” SRL produse în perioada 2011-2015. Depunerea cererii inițiale din 11 decembrie 2014 este data de reper pentru calculare și încadrare în termenul de prescripție aplicabilă pentru toate capetele de cerere

Constată instanța că, apelanții nu sunt de acord că cererile pentru majorarea pretențiilor din XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX nu constituie temei pentru calcularea altor termene de prescripție pentru pretențiile majorate (par. 145-148), pe motiv că art.60 CPC RM nu reglementează calcularea prescripției. Însă, întintata a făcut referire la art. 145-148 din Codul de Procedură Civilă în scopul de a argumenta că obiectul și temeiul de bază al acțiunii a fost anunțat chiar din prima cerere din 11 decembrie 2014 - acțiune în despăgubire, încasarea prejudiciilor de la fostul administrator care a comis abuzuri în timpul exercitării mandatului său. Ulterior au fost extinse și precizate pretențiile care nu sunt pur și simplu conexe, ci constituie un tot întreg, rezultanta exercitării abuzive și neglijente a actului de administrare. Toate acțiunile cauzatoare de prejudicii care stau la baza pretențiilor formulate în prezentul proces rezultă în mod clar din actul de administrare.

La depunerea acțiunii din 11 decembrie 2014 au fost formulate concret doar pretenții cu privire la restituirea prejudiciilor rezultate din lasări efectuate în scopuri personale, dar întintata a invocat faptul încălcării de către fostul administrator a obligațiilor sale, prevăzute în art. 72 al Legii cu privire la societățile cu răspundere limitată, a invocat repararea prejudiciului cauzat în conformitate cu prevederile art. 8, 10, art. 14, art. 514 Cod Civil art.76 al Legii 135/XXXXXXX, art. 262 și art. 338 Codul Muncii. În continuare, prin cererea din XXXXXXXXXX întintata și-a majorat cerințele, în urma realizării unei analize în baza raportului Deloitte din XXXXXXXXXX Ulterior, întintata a majorat/precizat cerințele prin cererile din XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX, în baza rezultatelor probe dobândite - actul de control fiscal din XXXXXXXXXX, rapoartele JustAudit din XXXXXXXXXX și 28.01.2107.

Potrivit prevederilor art.60 CPC RM, reclamantul este în drept să modifice temeiul sau obiectul acțiunii, să mărească ori să reducă termenul pretențiilor în acțiune. Nu se consideră modificare a acțiunii dacă are loc: completarea temeiului acțiunii și circumstanțelor, adăugarea sau reducerea pretențiilor în acțiune sau a pretențiilor accesorii, solicitarea compensării valorii obiectului pierdut sau pierit, precum și cuirea acțiunii în constatare prin acțiune în realizare. Astfel, toate pretențiile privind prejudiciile pentru anii 2008-2015 au fost depuse, în termenul de prescripție, în termen de 3 ani de la 02 septembrie 2012 - ultima zi a mandatului ex- administratorului XXXXXXXXXX.

În această ordine de idei, Colegiul civil consideră că criticele formulate în apeluri nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece se combat cu cele invocate mai sus și se axează asupra circumstanțelor, care au fost constatate și elucidate pe deplin de către instanță, având la bază cumulumul de probe, apreciate cu respectarea normelor de drept procedural.

Astfel, Colegiul consideră că, instanța de fond a examinat pricina sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic.

De asemenea, în cadrul judecării pricinii, instanța de fond a creat participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și reglementat prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.

Având în vedere cele relatate supra, Colegiul civil constată că, hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 10 aprilie 2018 este legală, fiind adoptată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și cu respectarea normelor de drept procedural și urmează a fi menținută cu respingerea apelurilor ca fiind neîntemeiate.

În conformitate cu art.385 lit.a), art.390 CPC, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e :

Se resping ca neîntemeiate apelurile declarate de către XXXXXXXXXXX prin intermediul avocaților Tănase Alexandru și XXXXXXXXXXX precum și de către XXXXXXXXXXX prin intermediul avocatului XXXXXXXXXXX în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL către XXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXX, cu privire la încasarea de la pârâții XXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXX în beneficiul reclamantei ÎCS „Bemol Retail”, SRL a prejudiciilor materiale în echivalent bănesc în sumă totală de 260 036 429 lei, cauzate prin fraude în dauna societății și managementul defectuos al societății.

Se menține hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 10 aprilie 2018 ca fiind întemeiată și legală, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL către XXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXX, prin care s-a admis parțial acțiunea înaintată de ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL împotriva lui XXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXX cu privire la încasarea prejudiciilor cauzate reclamantei prin fraude și administrare ineficientă și s-a încasat în beneficiul ÎCS „BEMOL RETAIL» SRL prejudiciile cauzate prin fraude și administrare ineficientă în sumă totală de 177. 420. 680 lei, inclusiv - suma de 126.302.946 lei de la XXXXXXXXXXX, NP XXXXXXXXXXX și suma de 51.117.736 lei în mod solidar de la XXXXXXXXXXX, IDNP XXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXX, IDNP XXXXXXXXXXX și s-a încasat de la XXXXXXXXXXX, IDNP XXXXXXXXXXX suma de 597.880 lei pentru folosirea în interes personal a jloacelor financiare și a bunurilor ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL, în rest acțiunea împotriva lui XXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXX a fost respinsă ca parțial tardivă și neîntemeiată.

La fel s-a încasat de la XXXXXXXXXXX, IDNP XXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXX, IDNP XXXXXXXXXXX în beneficiul ÎCS „BEMOL RETAIL”, SRL cheltuielile de judecată și anume: pentru achitarea taxei de stat în sumă de 50.000 lei și cheltuieli pentru asistență juridică în valoare de 321 350 lei.

Decizia este definitivă din momentul pronunțării, dar poate fi atacată cu recurs în termen de două luni de la data comunicării deciziei pronunțate, în Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție al Republicii Moldova.

Președintele ședinței

Maria Moraru

Judecătorii

Eugeniu Clîm

Steliana Iorgov